

3. பொருளதிகாரம்

19685

1. அகத்தியைரியல்

[இன்ப ஒழுக்கத்தினது இயல்பை உணர்த்துவது]

1. இன்பவொழுக்கத்தின் வகை

அகப்பொருட்குரிய திணைகள்

1. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப.

‘கைக்கிளை’ என்று சொல்லப்பெறும் பொருள் முதலாகப் ‘பெருந்திணை’ என்று சொல்லப்பெறும் பொருள் இறுதியாக, எழுப்பொருள் முற்படக் கூறப்பட்டன என்று புலவர்கள் கூறுவர். பிற்படக் கிளக்கப்படுவன எழுதிணையும் உள்; அவை வெட்சி முதலாகப் பாடாண்டிணை ஈராக ஏழாம். 1

2. உயர்ந்த ஒழுக்கமும், ஏதுக்களும்

அவற்றுள் தமக்கென நிலம் பெறுவன

2. அவற்றுள்.

நடுவண் ஐந்திணை நடுவணது ஒழியப்

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

மேற்கூறப்பட்ட ஏழு திணையுள், நடுவென்று சொல்லப் பட்ட பாலைத்திணை யொழியக், கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு நடுவாகி நின்ற ஐந்திணைகளும், கடல்கூழ்ந்த உலகம் பருக் கப்பட்டிருக்கின்ற இயல்பாம். ‘நடுவண் ஐந்திணை’—முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் என்பனவாம். 2

திணைகளின் பொருள்கள்

3. முதல்கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங் காலை முறைசிற்தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

பெரியோர்களுடைய செய்யுளிடத்துப் பொருந்திய பொருளை ஆராயுங்கால், முதற்பொருள் எனவும், கருப் பொருளெனவும், உரிப்பொருள் எனவும் கூறப்பட்ட மூன்று பொருள்களுமே காணப்பெறும்; அவை சொல்லுங்காலத்தில் முறைமையாற் சிறந்தனவாம். 3

முதற்பெசுருளின் வகை

4. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டின்

இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே,

உலகவியலை நன்குணர்ந்தவர்கள், 'முதல்' என்று சொல்லப் பெறுவது, நிலமும் காலமுமாகிய அவ்விரண்டினது இயற்கை என்று கூறுவார்கள். 4

அவற்றுள், நிலம்

5. மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

திருமாவின் காத்தலைக்கொண்ட காடாகிய இடமும், முருகவேளின் காத்தலைக் கொண்ட உயர்ந்த மலையாகிய இடமும், இந்திரனின் காத்தலைக்கொண்ட நன்னீர் பொருந்திய வயலாகிய இடமும், வருணனின் காத்தலைக்கொண்ட மிகுந்த மணல்பொருந்திய இடமும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்று முன்னோர்களால் மொழியப்பெற்ற பெயர் முறையாற் கூறப்பெறுவனவாம். 5

அவற்றுள், காலம்

6. காரும் மாலையும் முல்லை.

அவற்றுள், கார்காலமும் (ஆவணித் திங்களும் புரட்டாசித் திங்களும்) மாலைப்பொழுதும் முல்லைத் திணைக்கு உரிய காலமாம். மாலை—இரவின் முற்கூறு. 6

7. குறிஞ்சி.

கூதர் யாமம் என்மனார் புலவர்.

குறிஞ்சித்திணைக்குக் காலமாவது, கூதிரும் (ஐப்பசித் திங்களும் கார்த்திகைத் திங்களும்) யாமமும் என்று கூறுவர் புலவர். யாமம்—இரவின் நடுக்கூறு. 7

8. பனியதீர் பருவமும் உரித்தென மொழிப.

குறிஞ்சித்திணைக்கு முன்பனிக் காலமும் (மார்கழித் திங்களும் தைத் திங்களும்) உரியதென்று கூறுவர் ஆன்றோர். 8

9. வைகறை விடியன் மருதம்.

வைகறைக் காலமும் விடியர்காலமும் மருதத்திற்குக் காலமென்று கூறுவர். வைகறை—இரவின் பிற்கூறு; விடியல்—பகற்பொழுதின் முற்கூறு. பருமம் வரைந்து சொல்லாயைின், அறுவகைப் பருவமும் மருதத்திற்குக் கொள்ளப்படும்; நெய்தற்கும் இது பொருந்தும். 9

10. எற்பாடு,

நெய்தல் ஆதல் மயம்பறத் தோன்றும்.

எற்படுபொழுது நெய்தல் மூலக்குக் காலமாதல் பொருண்மைபெற விளங்கும். எற்பாடாவது, பகற் பொழுதின் பிறகூறு. 10

11. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு

முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

நடுவுநிலைத் திணையாய் பாலை, நண்பகற் பொழுதோடும் வேனிற்சாலத்தோடும் சேர்த்துநிற்கும் தன்மையை உடையது. வேனில், இளவேனியும் முதுவேனியும் ஆம்; அவை வித்திரை வைகாசியும், ஆனி ஆடியும் ஆகியன. 11

12. பின்பனி தானும் உரித்தன மொழிப.

பின்பனி காலமும் பாலைக்கு உரியதென்று கூறுவர். பின்பனியாவது, மாசியும் பங்குனியும். இது வேனில்போலச் சிறப்புடைந்தன்று. 12

13. இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றலும்

உரியதாகும் என்மனார் புலவர்.

தலைமகளைப் பிரிதலும், தலைமகளை உடன்கொண்டு தமர் வரைப் பிரிதலும் ஆகிய இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறுமாறு தோன்றலும் பாலைக்குரிய பொருளாகும் என்று புலவர்கள் கூறுவர். நிலைப்பெறத் தோன்றலுது பிரிதற்குறிப்பு நிகழ்ந்த விடத்தும் அது பாலைக்குரிய பொருளாம். 13

காலத்திற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

14. திணையக் குறுதலும் கடிநிலை யிலவே

நிலன்ஒருங்கு மயங்குதல் இல்லென மொழிப

புலன்நன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

அறிவுத்திறனை நன்கு பெற்ற புலவர்கள். 'ஒரு திணைக் குரிய முதற்பொருள் மற்றொரு திணைக்குரிய முதற்பொருள்

னோடு சேர்ந்து நிற்றலும் ஒத்தல் உடம்பொருள் ஆயின் அவ்விடத்தில் திரும்பேற நிற்றல் 'திரும்பு' என்று கூறுவர். எனவே, காலம் மயங்கும் என்றவாறு உத்தரம். 14

முகலு' கருவும். ஒரு விதி

15. உரிப்பொருள் அல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

உரிப்பொருள் அல்லாத கருப்பொருளும் முதற்பொருளும், தன்னிடமாகாத மிகுதிக்குக் கருப்பொருள் முதற்பொருளுளோடும் கலந்து வந்தலையும் பெறும்; மயங்காமையே பெரும்பான்மை என்க. 15

உரிப்பொருள்

16. புணர்தல் பிரிதல் இருத்தல் இரங்கல்

ஊடல் அவற்றின் நிமித்தம் எவற்றிவை

தேரும் காலைத் திணைக்குறிப் பொருளே.

ஐந்திணைக்கும் உரிய உரிப்பொருளை ஆராய்விடத்து, புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடுதல், இவற்றிற் காரணங்கள் என்பவையாம். இருத்தல்--தலைமகன் வரும் வரையும் ஆற்றியிருத்தல். இரங்கல்--ஆற்றாமை. 16

அவற்றுள், பிரிதலின் வேறு வகை

17. கொண்டுதலைக் கழிதலும் பிரிந்தவண் இரங்கலும்

உண்டென மொழிப ஓரிடத் தான.

கொண்டு தலைக்கழிதலாவது தலைவியை உடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்; அல்லா பாலைத்திணையிடத்து நிகழும். பிரிந்தவண் இரங்குதலாவது, தலைவனும் தலைவியும் பிரிந்த விடத்துப் பிரிவினப் பொறுக்கும் ஆற்றலின்றி வருந்துவது; அல்லா ஒருவழித் தணந்தவிடத்து நிகழும். இவை ஒரோவிடத்து நிகழ்வன என்க. 17

18. கலந்த பொழுதும் காட்சியும் அன்ன.

தலைமகளைக் கண்டவிடத்துத் தலைவனுக்கு மனநிகழ்ச்சி உள்ள நிலைமையும், பின்னர்க் குறிப்பு அறியும் வரையிலும் நிகழும் நிகழ்ச்சியும், தலைவியை எதிரிட்டுக் காணுதலும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் ஓரிடத்து நிகழும் உரிப்பொருளாம். ஓரிடமாவது, கைக்கிளை. 18

முதற்பொருளின் வகை

19. முதல்வன் படுவது ஆயிரு வகைத்தே.

மேற்கூறியவற்றின் முதற்பொருள் என்பது, மேலே கூறப்பட்ட நிலமும் காசமும் என்னும் இரண்டும் ஆகும்; எனவே, பிறவெல்லாம் உரிப்பொருள் என்றனர். 19

கருப்பொருள்

20. தெய்வம் உணவே மாமரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு ததானை கி

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப.

தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பற்றை, பறையென்றும் முதற்குத் கருவி, தொழில், பண் (இசை) முதலியனவும். அத்தன்மைய பிறவும் கருப்பொருள் என்று கூறுவர்.

முல்லைக்குத் தெய்வம் பாயோன்; உணவு—வரகும் முதிரையும்; மா—மாமரம் முயலும்; மரம்—கொன்றையும் குறுந்தும் புதலும்; புள்—காணக்கோழி; பறை—ஏறுகோட் பறை; செய்தி—நிறை மேய்த்தல்; யாழின் பகுதி என்பது பண்; அது சாதாரி; பிறவும் என்றதனால். பூ—முல்லையும் பிடவும் தளவும்; நீர்—கான் யாறு; பிறவும் இத்தன்மையன கொள்க.

குறிஞ்சிக்குத் தெய்வம் முருகவேள்; உணவு—தினையும் ஐவனமும் வெகிர்நெல்லும்; மா—யானையும் புலியும் பன்றியும் கரடியும்; மரம்—வேங்கையும் கோங்கும்; புள்—மயிலும் கிளியும்; பறை—வெறியாட்டுப் பறையும் தொண்டகப் பறையும்; செய்தி—தேனழித்தல்; பண்—குறிஞ்சி; பிறவும் என்றதனால், பூ—வேங்கைப் பூவும் காத்தட்டூவும் குறிஞ்சிப் பூவும்; நீர்—சுனை நீரும் அருவி நீரும்; பிறவும் இத்தன்மையன கொள்க.

பாலைக்குத் தெய்வம் கொற்றவை; உணவு—ஆறலைத் தலான் வரும் பொருள்; மா—வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந்நாயும்; மரம்—பாலை, இரட்டை, கள்ளி, குரை; புள்—எருவையும், பருந்தும்; பறை—ஆறலைப் பறையும், குறைகோட் பறையும்; செய்தி—ஆறலைத் தல்; பண்—பாலை; பிறவும் என்றதனால், பூ—மரம்பூ; நீர்—அறுநீர்க் கூலும், அறுநீர்ச் சுனையும்; பிறவும் இந்நிகரன கொள்க.

மருதத்திற்குத் தெய்வம் இந்திரன்; உணவு—நெல்; மா—எருமையும் நீர் நாயும்; புள்—அன்னமும், அன்றிலும்; பறை—நெல்லரி பறை; செய்தி—உழவு; பண்—மருதம்; பிறவும் என்றதனால், பூ—தாமரையும் கழுநீரும்; நீர்—ஆற்று நீரும் பொய்கை நீரும்; பிறவும் இந்நிகரன கொள்க.

தொ.—17

நெய்தருகுத் தோளும் உறவான்; உணவு—உப்பு விலையும்
மீன் விலையும்; மா—கறையும்; குதவும்; மரம்—புன்னையும் கை
வையும்; புன்—சுடற் காய்க்கை; மதற—நாவாய்ப் பறை; செய்தி
—மீன்படுத்தவும் உப்பு வந்தத்தையும்; பண்—செவ்வழி;
பிறவும் எந்தவுடனும், பூ—நெய்தல்; நீர்—கேணி நீரும் கடல்
நீரும்; பிறவும் இந்திரன் கொட்டல். 20

கருப்பொருட்கு மீ அளவு ஒரு முடிபு

21. எந்நிலை மருங்கிற் பூவும் புன்மேல்

அந்நிலைப் பொழுதொடு வார வாயிலும்
வந்த நிலத்தின் பயந்த ஆளும்.

மாதிரியானும் ஒரு நிலத்திற்குரிய மாலும் பறவையும்,
அந்த நிலத்திற்கும் அத்தகுதியைக் காட்டுவதற்கும் பொருந்தாது
பிறிதொரு நிலத்திடத்து வரிலும், வந்த நிலத்திற்குரிய கருப்
பொருளாகவே கொள்ளப்படும். 21

3. மக்கள் நிலைகள்

அவர் பெயரியபடி

22. பெயரும் வினையுமென்று ஆயிரு வகைய
திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

ஒவ்வொரு திணையிடத்தும் பொருந்தி வருகின்ற திணை
நிலைப் பெயர், குடிப்பெரும் தொழிற்பெயரும் என இரண்டு
வகைப்படும். 22

முல்லை நிலத்தவர்

23. ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே.

ஆண்களை உணர்த்தும் திணைப்பெயர் ஆயர் எனவும்
வேட்டுவர் எனவும் வரும். அவ்விடத்து, ஆட்சிபற்றி வரும்
கிழவர் (உரிமையாளர்), குறும்பொறை நாடன் என்பவும்;
குலம்பற்றி வரும் பொதுவர், ஆயர் என்பவும் உளவாம்.
இவை முல்லைத்திணைக்கு உரியன. 23

ஏனை நிலத்தவர்

24. ஏனோர் மருங்கினும் என்னுங் காலை
ஆளு வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

மேற்கூறிய முல்லைக்குரியார் போன்று, ஏனை நிலத்திடத்தும் உள்ளவர் அந்தந்த நிலத்திற்குரிய நிலப் (திணை) பெயரானே வழங்கப்படுவர்.

அஸ்தாவது, குறிஞ்சிக்கு மக்கட்பெயர் குறவன் குறத்தினனவும், தலைமக்கட்பெயர் வெற்பன் சிலம்பன் எனவும்; பாலைக்கு மக்கட்பெயர் எயினர் எயிற்றியர் எனவும்; தலைமக்கட்பெயர் மீளி விடலை எனவும்; மருதத்திற்கு, மக்கட்பெயர் உழவர் உழத்தியர் எனவும், தலைமக்கட்பெயர் ஊரன் மகிழ்நன் எனவும், நெய்தற்கு மக்கட்பெயர் நுளையர் நுளைச்சியர் எனவும், தலைமக்கட்பெயர் சேர்ப்பன் துறைவன் கொண்கன் எனவும் வருவனவாம். 24

கைக்கிளை, பெருந்திணை நிகழ்த்துவோர்

25. அடியோர் பாங்கிலும் வினைவலர் பாங்கிலும்

கடிவரை இல்புறத் தென்மனார் புலவர்.

பிறருக்கு அடித்தொண்டு செய்து வாழ்வோரும், பிறர் ஏவல்வழி நின்று வினாபுரிவோரும் ஐந்திணை ஒழுக்கத்திற்கு உரியராகார்; புறத்திணையாகிய பெருந்திணை கைக்கிளைக்கு அவர் உரியர் என்பதாம். 25

26. ஏவல் மரபின் ஏனோரும் உரியர்

ஆகிய நிலைமை அவரும் அன்னர்.

அடியோரும் வினைவலரும் அன்றிப் பிறரால் ஏவற்குரிய பிறரும் அத்தன்மையராகலான், புறத்திணையாகிய கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு அவரும் உரியவராவர். தலைமக்களும் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரியராவர், அறம் பொருள் இன்பங்கள் வழுவ அவரும் மகளிரைக் காதலித்தலான் என்க. 26

4. பிரிவொழுக்க முறைகள்

பிரிவின் வகை

27. ஒதல் பகையே தூதுஇவை பிரிவே.

கற்றற்குச் செல்லுதல், பகை காரணமாகப் பிரிதல், தூது போதல் ஆகிய இவைதாம் பிரிவிற்குரிய நிமித்தங்கள் ஆகும். 27

அவற்றுள், ஒதலும் தூதும்

28. அவற்றுள்,

ஒதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன,

மேற்கூறிய மூன்றனுள், கல்வி பயில்தற்காகப் பிரிதலும் தூது போவதற்காகப் பிரிகலும், மக்கள் தொகுதியில் உயர் தோராகிய பகுதியினர்க்கே உரியவாம். அவர் அந்தணரும் அரசருமாகிய குடியினர். ஒழுக்கம், குணம், செல்வம் முதலியவற்றான் உயர்வுடைமை பற்றி, இவரை 'உயர்ந்தோர்' என்றனர். 28

பகைவயிற் பிரிதல்

29. தானே சேறலும் தன்னொடு சிவனின்
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன மேற்றே.

அரசன் பகை காரணமாகப் பிரியுபிடத்துத் தான் மட்டும் போதலும் உண்டு; தன்னொடு பொருந்திய படை யுடன் போதலும் உண்டு. இதனுள், தான் தலைமையேற்றுச் செல்வது 'பகைதணிநினைப் பிரிவு' எனவும், பிறர் தலைமையின்கீழ்ப் போதல் 'வேந்தர்க்குற்றழிப் பிரிவு' எனவும் கொள்ளப்படும். 29

30. மேவிய சிறப்பின் ஏனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிறழ்த்தது பிழையா தாகல் வேண்டியும்
இழைத்த ஒண்பொருள் முடியவும் பிரிவே.

மேற்கூறியவற்றிற்காகப் பிரிதலேயன்றி, நால்வகை நிலத்தினும் சிறப்புடன் பொருந்திய மக்களால்லாத தெய்வங்களது திருவிழாக் காரணமாகவும், முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச் சொல்லிய நிலத்தின்கண் வாழ்கின்ற மக்கள், அறநெறி தவறி ஒழுகியுபிடத்து அவற்றை நீக்கி அறத்தை நிலைநிறுத்துதற் பொருட்டாகவும், ஒண்மையுடைய பொருளீட்டுவதற்காகவும் தலைமகனின் பிரிவு உளதாகலாம். 30

31. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கும் உரித்தே.

தெய்வ வழிபாட்டை நிலைபெறுந்நதற் பொருட்டுப் பிரியும் பிரிவு, அந்தணர் அரசர் வணிகர் வேளாளர் என வாழும் நால்வர்க்கும் உரிமையுடையது ஆகும். 31

32. மன்னர் பாங்கின் பின்னோர் ஆகுப.

மன்னன் செய்தற்குரிய காவல் தொழிலை (அறக்காவல், நாடுகாவல்) அவனுக்கு உறுதுணையாக நின்று அவனது ஏவல் வழி வரும் வணிகரும் வேளாளரும் செய்வதற்கு உரிமை உடையவராவர். 32

33. உயர்ந்தோர்க் குரிய ஒத்தி னுன.

வணிகர் வேளாளர் ஆகிய இருவரில், உயர்ந்தோராகிய வணிகர்க்கு ஒதுதல் நிமித்தமாகப் பிரிதலும் உரித்தாம். 33

34. வேந்துவினை இயற்கை வேந்தன் ஓரீஇய

ஏனோ மருங்கினும் எய்திடன் உடைத்தே.

வேந்தனுக்குரிய தூதுபோதல் தொழில், வேந்தனை ஒழிந்த வணிகர் வேளாளர் ஆகிய இருவர்க்கும், மன்னனால் அதற்கு அவரும் உரியராக்கப்பட்டின் உரித்தாம்; உரியவ் ராக்கப்படல்—அவர் அமைச்சராகப்பட்டல். 34

பொருள்வயிற் பிரிதல்

35. பொருள்வயிற் பிரிதலும் அவர்வயின் உரித்தே.

பொருளீட்டுவதற்காகப் பிரியும் பிரிவும், வணிகர் வேளாளர் ஆகிய இருவருக்கும் உரிமையுடையதாம். 35

36. உயர்ந்தோர் பொருள்வயின் ஒழுக்கத் தான

அந்தணர்கள் பொருள் காரணமாகப் பிரியுமிடத்துத், தமது ஒழுக்கத்தில் வருவாது, அதனையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு பிரிவர். ஆசாரமும் கல்வியுமே அவர் தேடும் பொருட்டுக் காரணமாம் என்பது கருத்து. 36

அதன்கண், மகளிர் நிலை

37. முந்ரீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை.

தலைமகன் பிரியுமிடத்துத் தலைவியையும் உடன் அழைத் துக்கொண்டு கடல்கடந்து செல்வது என்பது கிடையாது. எனவே, நிலவழிப் பிரிவு தலைமகனை உடன் கொண்டு பிரிய வும் பெறும் என்பதாம். 37

மகளிரைப்பற்றி மற்றொரு முடிபு

38. எத்தினை மருங்கினும் மகடுஉ மடன்மேல்

பொற்புடை நெறிமை இன்மை யான.

அழகுதரும் செயல் அல்லாமையினால், எக்குலப்பெண் களும் மடலேறுதல் என்னும் ஒழுகலாற்றினை மேற்கொள் வது என்பது கிடையாது. 38

5. பலரின் பேச்சு நிலைகள்

நற்றாய் பேச்சு

39. தன்னும் அவனும் அவனாஞ் சுட்டி

மன்னும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம்

நன்மை தீமை அச்சஞ் சார்தலென்று
 அன்ன பிறவும் அவற்றொடு தொகைஇ
 முன்னிய காலம் மூன்றொடு விளக்கித்
 தோழி தேளத்தும் கண்டோர் பாங்கினும்
 போகிய திறத்து நற்றய் புலம்பலும்
 ஆகிய கிளவியும் அவ்வழி உரிய.

தலைமகள் உடன்போகியவழி, தன்னையும் தலைவன் தலைவியையும் சுட்டி, நிலைபெற்ற நிமித்தமாகிய பல்வி முதலியவற்றின் ஒலியைத் தன் கருத்திற்கு ஏற்றவாறு கொள்ளதலும்; பிறர் தம்முள் பேசுகின்ற சொற்களைத் தனக்குரிய நிமித்தமாகக் கொண்டு கூறுதலும்; இயக்கர் முதலாயினார் கோபமுற்றுக் கூறுகின்ற சொல்லைப் பற்றிக் கோடாகக் கொண்டு கூறுதலும்; தனக்கும் நலமேகூடுக்கும் வரும் நன்மை தீமை அச்சம் முகலையப்பற்றிக் கூறுதலும்; அவர்கள் தன்னிடம் வந்து சேர்ந்தலைக் குறித்துக் கூறுதலும்; இளைபோன்ற பிற கூற்றுக்களும் சேர்த்து, மூன்று காலத்தினும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துத் தோழியிடத்தும் கண்டோரியிடத்தும் கூறி வருந்துதலும் ஆகிய கூற்றுக்கள் நற்றய்யிடத்து உடனாம். 39

40. ஏம்பு பேரூர்ச் சேரியும் சுரத்தும்

தாமே செல்லும் தாயரும் உளரே.

பாதுகாவலான பெரிய ஊரியிடத்துச் சேரியிடத்தும், ஊரினின்றும் நீங்கிய பாலை (வெட்டிப் பால்) விடத்தும், தலைவியைத் தேடித் தாமே செல்லும் தாயரும் உளர் என்பதாம். (எ-டு.) 'செய்வினைப் பொலிந்த செங்கழல் தோன்றார்

மையணற் காளைபோடு மைய ஓயலிப்

பாவை அன்னஎன் ஆய்தொடி மடந்தை

சென்றஎன் என்றிர் ஐய!

ஒன்றின ஹோ அவள் அஞ்சிலம் படியே?"

(ஐங்-369.)

என்பது சுரத்திடை வினாயது; பிறவும் வருமாறு காண்க. 40

41. அயலோர் ஆயினும் அகழசி மேற்றே.

சேரியிடத்தும் சுரத்திடத்தும் பிரிந்து போதலையன்றித் தன் வீட்டினின்றும் அயலிடத்திற்கு நீங்கிச் சென்றாலும், அதுவும் பிரிவென்றே கொள்ளப்படும். 41

தோழி பேச்சு

42. தலைவரும் விழும நிலையெடுத்துரைப்பிலும்
 போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும்

நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்ம்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொள்ளும்
நோய்மிகப் பெருகித்தன் னெஞ்சு கலுழந்தோனே
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு
என்றிவை எல்லாம் இயல்புற நாடின்
ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன.

தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரியுமிடத்துத் தலைவிக்குப் பின்வரும் வருத்தத்தை எடுத்துக் கூறுதலும்; தலைவியையும் நின்னுடன் அழைத்துக்கொண்டு போவாயாக என்று தலைவனிடத்துக் கூறுதலும்; தலைவியைத் தலைவனுடன் அனுப்பிக் கூறுதலும்; தலைமகள் தங்கள் சுற்றந்தைவிட்டு நீங்குவதால் தனக்கு நேரும் நோயிடத்தாக் கூறுதலும்; உண்மைக்கும், பொய்க்கும் இடமான தலைவனைக் குறித்தும், தலைவியின் தாயினுடைய நிலைமையினை அறிந்ததும், தலைவியை அனுப்பாது மீண்டு இருக்கக் செய்யுமிடத்தும்; தலைவனின் பிரிவைப் பொறுக்கவாற்றாது வருத்திய தலைவியை 'வருந்தாது இருப்பாயாக' வென்று தலைவர் கூறிய சொற்களைக் கூறி வற்புறுத்துமிடத்தும்; தோழிக் குறிப்ப கூற்று நிகழும் என்பதாம்.

42

கண்டோர் பேச்சு

43. பொழுதும் அறுபு உட்குவரத் தோன்றி
வழுவின் சூகிய குற்றம் சுட்டிடும்
ஊரது சார்பும் செல்லும் தோழமும்
ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய வழியினும்
புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு
அழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினும் ஆங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும்
சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும்
கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப.

நேரமும் (பொழுதும்) வழியும் அச்சந்தரத்தக்கது என்று அவற்றினது குற்றத்தைக் கூறுமிடத்தும்; எங்கள் ஊர் மிகவும் அண்மையில் உள்ளது என்றும், நீங்கள் செல்லும் தேசம் மிகவும் தூரத்தில் உள்ளது என்றும் அன்புள்ளத் தோடு கூறியவிடத்தும்; சேர்ந்துவரும் தலைமக்களைக் கண்டு அன்பினால் இரங்கிக் கூறி அனுப்புமிடத்தும்; தேடிவரும்

செவிலியைக் கண்டு, 'நல்வழியே சென்றனர் நீ போகவேண்டா' என்று தடுத்துக் கூறுமிடத்தும்; தடுக்காது சென்றரின் நிலையை உணர்த்தி அனுப்புமிடத்தும், தூரத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கும் தலைமக்களைப்பற்றிக் கூறுமிடத்தும்; அவர் திரும்பி வருகின்றபொழுது கூறுமிடத்தும் கண்டோர்க்குச் சொல் நிகழும் என்பதாம். 43

தலைமகன் பேச்சு

44. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்தும் சுரத்தும்
ஒன்றிய மொழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினும்
இடைச்சுர மருங்கிற் அவள்தமர் எய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்தலிற் கலங்கருர் எய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட
அப்பாற் பட்ட ஒருதிறத் தானும்—

தலைவன் தான் விரும்புமாறு தலைவியை மணஞ்செய்து கொடுக்க உடன்படாத தலைவியின் பெற்றோர்களிடத்தும்; பிரிவிற்குரிய காலம் ஒவ்வாதவிடத்தும்; தலைவியை உடன் கொண்டு செல்லும்பொழுது பாலையாகிய வழியிடத்தும்; தலைமகளுக்குப் பொருந்தாமாறு, சொற்களைச் சொல்லி உடன் அழைத்துப் போகுமிடத்தும்; அல்லது, தலைவியை விட்டுப் போகும்பொழுதும்; தலைவனும் தலைவியும் உடன்போக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது தலைமகளின் பெற்றோர்கள் வந்து தலைமகளை மிட்டுக்கொண்டு செல்வழி, வருத்தம் உற்றுக் கற்பொடு பொருந்திய அவர் நிகழ்வுறியும்—

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும்
தாளான் பக்கமும் தகுதியது அமைதியும்
இன்மையது இளிவும் உடைமையது உயர்ச்சியும்
அன்பினது அகலமும் அகற்சிபது அருமையும்
ஒன்றப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும்—

யாக்கை அழிக்கக்கூடியது என்னும் கருத்தை எண்ணாத விடத்தும்; பெறுதற்கரிய இளமை நிலையானதல்ல என்னும் கருத்தை உணராதவிடத்தும்; முயற்சியால் வருகின்ற இன்பத்தை எண்ணிப் பாராதவிடத்தும், பொருள்மேல் பேராசை கூடாது என்னும் கருத்தை நினையாதவிடத்தும்; இல்லாமையான் ஏற்படுகின்ற இழிவினை எண்ணிப்பாராத விடத்தும்; பொருளுடையார்க்கு வேண்டிய அமைவுஇல்லாத விடத்தும்; சிறந்தாரிடத்து அன்பு செலுத்தாதவிடத்தும்

பிரிவின் அருமையை நினைவாவிடத்தும்; பொருந்தாத பொருட்சுணை ஊக்கிய பக்கத்தினும் தலைமகன் மாட்டுக் (மேலனவாய்) கூற்று நிகழும்.

வாயினும் கையினும் வகுத்த பக்கமொடு.
ஊதியம் கருதிய ஒருதிறத் தானும்
புகழும் மானமும் எடுத்துவற் புறுத்தலும்
தூதுஇடை யிட்ட வகையி னானும்
ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்
மூன்றன் பகுதியும் மண்டிலத்து அருமைபும்
தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலும் முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினும்
காவற் பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையின் அகற்சீயிற் பிரிந்தோள் குறுகி
இரத்தலும் தெளித்தலும் எனஇரு வகையோடு
உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன.

ஓதற் (கல்வி பயிற்) பிரிவிடத்தும்; படைக்கலம் பயிற் றல் சிற்பங் கூற்றல் முதலியவிடத்தும்; அறக்காவல் காரணமாகப் பிரியுமிடத்தும்; பிரிவால் வரும் புகழும் பிரியா மையான் வரும் குற்றமும் கூறித் தலைமகளைத் தான் வரும் விரையிலும் ஆற்றியிருக்குமாறு கூறுவின்றவிடத்தும்; முரண் பட்ட அரசர் இருவரையும் பகைநீக்கி உறவுள்ளர்ததற் பொருட்டுத் தூதாகச் செல்லுமிடத்தும்; தனக்கு வேண்டிய அரசர்களுக்கு உதவியாகச் செல்லும் பிரிவிடத்தும்; தன்வலி, வினைவலி, தலைவலி ஆகிய மூன்றையும் ஆராயுமிடத்தும்; பகைவர் தம்மை விரைந்துக்கொண்ட அரியவிடத்தும்; மிகு தியை உடைய பகைவரது உயர்ச்சியை எண்ணுமிடத்தும்; பாசறையிடத்துத் தலைமகன் தனிமையாகக் கூறுமிடத்தும்; மேற்கொண்ட வினைமுடிந்தவிடத்துப் பாகனிடம் விருப்பம் பொருந்திய வினையின் திறப்பாட்டு வகையைக் கூறுமிடத் தும்; கொடிய விலங்குகளை வேட்டையாடி நாடுகாத்தற்கும், இறைவழி பாட்டிற்கும், புனவாட்டிற்கும் ஆகிய பிரிவு நிகழ் விடத்தும்; நிகழ்ந்தபின் தலைமீமாட்டு வந்து இரந்து கூறு மிடத்தும்; அவளைத் தெளிவிக்கும் இடத்தும், தலைமகன் மாட்டுக் (மேலனவாய்) கூற்று நிகழும்.

44

எஞ்சியோர் பேச்சு

45. எஞ்சி யோர்க்கும் எஞ்சுதல் இலவே.

இதுவரையிலும் நற்றாய், செவிலி, கண்டோர், தோழி, தலைமகன் ஆகியோர் கூற்று நிகழுமிடங்களைக் கூறினார். கூறு தொழிந்த தலைவி, பாங்கன்; பார்ப்பார், பாணர், கூத்தர், உழையோர் முதலியோரின் கூற்று நிகழும் இடங்களை இந் நூற்பாவால் அடக்கிக் காண்க என்பதாம்.

தலைமகள் கூற்று நிகழும் இடங்கள்:—தலைமகள், பிரிய விரும்பும் தலைமகனின் எண்ணம் அறிந்து கூறுதலும், பிரிவைத் தெளிவாக அறிந்துகூறுதலும்; பிரியப்போகின்றான் என்பதை உணர்த்திய தோழியிடத்துக் கூறுதலும், தானும் தலைவனுடன் போகவேண்டுமென்று கூறுதலும், போகும் இடைவழியில் தன் தோழிகளுக்குச் சொல்லியனுப்பு மிடத்தும், தன்னை மீட்டற்குத் தன் உறவினர்கள் வந்த விடத்துக் கூறுதலும், சென்று திரும்பிவருங்கால் தோழியர் களுக்குக் கூறுமாறு சொல்லுதலும், பிரிவினைப் பொறுத விடத்தும், ஆற்றுவேன் என்று கூறுமிடத்தும், தெய்வத்தை வழிபடுங்காலத்தும், பருவம் உணர்ந்தவழிக் கூறுதலும், பிரிவின்கண் பற்றுத்தித் தெளிவிக்கும் தோழியின் சொல்லுக்கு உடன்படாது உளமழிந்து கூறுதலும் முதலாயின. 45

பிரிவைக் குறித்த ஏனைய குறிப்புகள்

46. நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு எதுவும் ஆகும்.

முன்பு தலைவனிடத்து நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்பு தலைவி நினைத்தற்கும், முன்பு தலைவியிடத்து நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்பு தலைவர் நினைத்தற்கும் நிமித்தமாம். (எ-டு.) 'அறியாய் வாழி தோழியிருளற' (அகம்-53) என்பது தலைவன் கண் நிகழ்ந்தது நினைந்து தலைவி தோழிக்குக் கூறியது; பிறவும் வரும்வழிக் காண்க. 46

47. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலும் திணையே.

முன்பு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றனைக் கூறிப், போகாது ஒழிதலும் (இருத்தலும்) பாலைத்திணையாம். 47

48. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய ஆகி

விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப.

தொன்மையாக வழங்கிவருகின்ற மாறுபடாத மாட் சிமையடையவாகி விரவுதற்குரிய பொருள்கள், விரவி வரவும் பெறும் என்பதாம். அஃதாவது, பாலைத்திணைக்குரிய பாசறைப் புலம்பல், வினைமுடிந்தவிடத்துத் தேர்ப்பாகர்க்கு கார்ப்பருவங்கண்டு கூறல் முதலிய முல்லைக்குரிய முதற் பொருளும் கருப்பொருளும் விரவுதலாம். 48

6. உவமித்துப் பேசுதல்

உவமையின் வகை

49 உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் எனத்

தள்ளாது ஆகும் திணையுணர் வகையே.

உள்ளுறைக்கண் வரும் உவமும், ஏனைய உவமமும் என்னும் இரண்டினாலும் திணையை உணரலாம்; அதனால் உணரும்வகை தப்பாதாகும். 49

அவற்றுள், உள்ளுறையுவமம்

50. உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலம்எனக்

கொள்ளும் என்ப குறிஅறிந் தோரே.

உள்ளுறை பொருளாவது, கருப்பொருளில் ஒன்றாகிய தெய்வம் நீங்கலாக, ஏனைய பொருளை இடமாகக்கொண்டு வருமென்று சொல்லுவர், இலக்கணம் வல்லார். 50

51. உள்ளுறுத்து இதனோடு ஒத்துப் பொருள் முடிகென

உள்ளுறுத்து உரைப்பதே உள்ளுறை உவமம்.

உள்ளடக்கிக் கூறப்பட்ட கருப்பொருளை, கருதிய பொருள் இதனோடு ஒன்றுபட்டு (ஒத்து) முடிக என்று உள்ளடக்கிக் கூறுவதே உள்ளுறை உவமமாம். எனவே உவமையாற் கொள்ளும் வினை பயன் மெய் உரு இவற்று லன்றிப் பொருளுவமையாற் கொள்ளப்படுவது இது என்க. (எ-டு.) “வெறிவொள் இனச்சூழும்பு மேய்ந்ததோர் காவிக் குறைபடுதேன் வேட்டுங் குறுகும்—நிறைமது 51

சேர்ந்து உண்டாடுந் தன்முதத்தே செவ்வி உடையதோர் வண்தா மரைபிரிந்த வண்டு.

இதனால், ‘வண்டு மோல்வர் ஆடவர்’ எனக் கூறுதலான் உவமிக்கப்படும் பொருள் தோன்றாமையின் உள்ளுறை உவமம் ஆயிற்று. 51

ஏனை உவமம்

52. ஏனை உவமம் தானுணர் வகைத்தே.

உள்ளுறையொழிந்த உவமம், வண்ணம், வடிவு, பயன், தொழில் ஆகிய இந்நான்கனுள் ஒன்றன் உவமிக்கப்படும் பொருளோடு பொருந்த வருவதாம். (எ-டு.) ‘பவளம் போலும் வாய்’ என்பது, வண்ணம்பற்றி உவமையாக வந்து பொருளினது தன்மையைக் காட்டிற்று; பிறவும் வரும்வழிக் காண்க. 52

7. தாழ்வான ஒழுக்கங்கள்

கைக்கிளை

53. காமஞ் சாலா இளமை யோள்வயின்
ஏமஞ் சாலா இடும்பை எய்தி
நன்மையும் தீமையும் என்றிரு திறத்தான்
தன்னெடும் அவனொடும் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெருஅன் சொல்லி இன்புறல்
புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

காமவுணர்ச்சி தோன்றாத இளையவளிடத்துப் பாதுகாவல் இல்லையாம்படித் துன்பமுற்றுப், புகழ்தலும் பழித்தலும் ஆகிய இருதிறத்தினாலும், தனக்கும் அவளுக்கும் ஒப்புமையுடையனவற்றைச் சேர்த்து, அவ்ளிடமிருந்து சொற்களாடும் தானே சொல்லி இன்பமடைதல், பொருந்தித் தோன்றும் கைக்கிளைக்குறிப்பு ஆகும். 53

பெருந்திணை

54. ஏறிய மடல்திறம் இளமை தீர்திறம்
தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

தலைமகனுக்கே உரிய மடலேறுதலும், இளமை நீங்க முதுமையுற்ற காலத்தும் ஆசைதவிராராய்த் தம்முள் கூடி இன்பம் துய்த்தலும், தெளிவித்தற்கரிய நிலையில் காமத்தின் கண் மிகுதிப்பட்டு நின்றலும், ஐந்திணையாகிய ஒத்த காமத்தின் மாறுபட்டு வரும் நிகழ்ச்சியும் எனச் சொல்லப்பட்டன பெருந்திணை எனப்படும். கைக்கிளை புணராது நிகழும் என்றமையால், இது புணர்ந்தபின் நிகழும் என்று கொள்க.

இளமைதீர் திறமாவது-தலைமகன் முதியானாகித் தலைமகள் இளையாளாதலும் தலைமகள் முதியாளாகித் தலைமகன் இளையானாலும், இவ்விருவரும் இளமைப்பருவம் நீங்கியவழி அறத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலன்றிக் காமத்தின்மேல் மனம் நிகழ்தலும் என்னும் மூவகையாம். 54

கைக்கிளைக்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

55. முன்னைய நான்கும் முன்னதற்கு என்ப.

மேற்கூறிய, ஏறிய மடற்றிறம் முதலிய நான்குக்கும் முந்திய நிலையான ஏழுமடற்றிறம், இளமை தீராத்திறம், தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகாத்திறம், மிக்க காமத்தின் மாறாகத்திறம் ஆகிய நான்கும் பெருந்திணைக்கு முன்னாற் கூறிய கைக்கிளைக்கு உரியலாம்.

‘ஏழுமடற்றிறம்’ என்பது, வெளிப்படையாக இரந்து நின்றல், இளமை தீராத் திறமாவது, தலைவியின் அழகினைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல். ‘தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத் திற’மாவது, பொருந்தாவிடத்து இரங்கி நின்றல். ‘மிக்க காமத்தின் மாறாகத் திற’மாவது, தன்னுடைய எல்லை கடந்த விருப்பினைக் கூறுதல், 55

8. இன்பநூலின் முறைகள்

அகத்திணைக்குரிய செய்யுட்கள்

56. நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்

கலியே பரிபாட்டு ஆயிரு பாவினும்

உரிய தாகும் என்மனார் புலவர்.

நாடக வழக்கிடத்தும் உலகியல் வழக்கிடத்தும் உள்ள அகப்பொருள் கருத்துக்களாகிய கைக்கிளை முதலாகப் பெருந்திணை இறுதியாக அமைத்துக் கூறுபவைகளைக், கலி பரிபாடல் என்னும் இரண்டு பாவகைகளானும் கூறுதல் சிறப்புடைத்து என்று சொல்லுவர் புலவர். நாடக வழக் காவது, சுவைபட வருவனவெல்லாம் ஒரிடத்து வந்தனவாகத் தொகுத்துக் கூறுதல். உலகியல் வழக்காவது, உலகத்தார் ஒழுகலாற்றேடு ஒத்துக் கூறுவது. பாடல்சான்ற புலனெறி வழக்காவது, இவ்விருவகையானும் பாடல்சான்ற கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுதியாகக் கூறப்படுகின்ற அகப் பொருள். 56

இயற்பெயர் வராமை

57. மக்கள் நுதலிய அகன்ஐந் திணையும்

சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கொளப் பெருஅர்.

மக்களின் அகவொழுக்கத்தை வரையறுத்து உணர்த்தும் அகப்பொருள் விளக்கம் ஐந்திணையிடத்தும் கூறப்படும்

புணர்தல் முதலிய ஒழுக்கத்தின் தலைப்பட்டாரைப் பொதுப் பெயரானே கூறுதலன்றிச் சிறப்பாக ஒருவர் பெயரையும் அமைத்துக் கூறுதல் என்பது டெடயாகு, 57

இயற்பெயர் வருவதற்கு இடம்

58. புறத்தினை மருங்கின் பொருந்தின் அல்லது
அகத்தினை மருங்கின் அளவுதல் இலவே.

ஒருவரின் பெயரைச் சுட்டிக் கூறுதல், புறத்தினை இடத்து வரப்பெறும்; அகத்தினையிடத்து யாண்டும் வரப்பெறுது என்பதாம். 58

2. புறத்திணையியல்

[அறம் பொருள் ஒழுக்கங்களது இயல்பை உணர்த்துது]

புறத்திணையாகிய பொருளையுந் சாற்றி, அவற்றின் புறத்திணையான எழுதினையும் உணர்த்துபவாகுதி.

மலையாகிய குறிஞ்சித் திணைப் புறம் நிறைகோடும் நிறைமீட்ட அபாயம் வேறுபாடு குறித்து வெட்சி எனவும் கரந்தை எனவும் இரண்டு குறி பெறும்.

காடுறையுலகாகிய முல்லைப்புறம் மண்நசை வேட்கையால் எடுத்துச் செலவுபுரிந்த வேந்தன்மேல், அடல்குறித்துச் செலவு புரிதலான், அவ்விரு பெருவேந்தரும் ஒருவினையாகிய செலவு புரிதலின் வஞ்சி என ஒரு குறி பெறும்.

புனலுலகாகிய மருதத்துப்புறம் எயில் அழித்தலும், எயில் காத்தலும் என்னும் வேறுபாடு குறித்து உழிஞை எனவும் ஸொச்சி எனவும் இரண்டு குறி பெறும்.

மணலுலகாகிய நெய்தற்புறம், இருபெரு வேந்தரும் பொருதலாகிய ஒரு தொழிலே புரிதலால் தும்பை என ஒரு குறி பெறும்.

நடுநிலைத்திணையாகிய பாலைப்புறம், வேந்தரேயாயினும் ஏனையோராயினும் தமது வெற்றியாகிய மிகுதியைக் குறித்த லால் வாகை என ஒரு குறி பெறும்.

பெருந்திணைப்புறம் நிலையாமையாகிய நோய்கிறப் பொருளே குறித்து வருதலின் காஞ்சி என ஒரு குறி பெறும்.

கைக்கிளைப்புறம் செந்திறமாகிய ஒரு பொருளே குறித்து வருதலின் பாடாண் என ஒரு குறி பெறும்.

1. வெட்சித் திணை

வெட்சித் திணை

1. அகத்திணை மருங்கின் அரிஸ்தப் உணர்ந்தோர்
புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பன்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே.

அகத்திணை இலக்கணத்தைத் தெவிவாக உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணத்தைத் திரும்பட உணர்ந்துங்கால், 'வெட்சி' என்னும் புறத்திணை 'குறிஞ்சி' என்னும் அகத்திணைப் புறாக அமையும்; அஃது, பகைவர்கள் அஞ்சமாறு தோன்றும் பதினான்கு துறைகளை உடையது என்பர். 59

வெட்சியின் இலக்கணம்

2. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்

ஆதத்து ஒம்பல் மேவற்று ஆகும்.

வெட்சித்திணை என்பது, பகையரசர்கள் (மக்களுக்குப் பகையாவார்) மீது படையெடுத்துச் செல்லுதற்கு முன்னாலேயே, அரசனால் விடப்பட்ட முனைணைகத்துள்ளார், அப்பகை நாட்டுட் சென்று, அந் நாட்டுப் பசுக்கூட்டங்களை பகைவர்கள் அறியாதபடி ஒட்டிக்கொண்டு வந்து பாதுகாத்தல் என்பதாம். 60

வெட்சியின் துறைகள்

3. படையியங்கு அரவம் பாக்கத்து விரிச்சி

புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட

ஒற்றின் ஆகிய வேயே வேய்ப்புறம்

முற்றின் ஆகிய புறத்துஇறை முற்றிய

ஊர்கொலை ஆகோள் பூசல் மாற்றே

நோயின்று உய்த்தல் நுவல்வழித் தோற்றம்

தந்துகிறை பாதிடு உண்டாட்டுக் கொடையென

வந்த ஈரேழ் வகைவிற்பு ஆகும்.

பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு எழுநின்ற படையின் பேரொலி; செல்லுங்கால் வெற்றியை விழும்புப் பாக்கத்து திகழ்கின்ற தற்சொல்லைக் கேட்டல்; பாக்கத்துள்ளாராய மாற்றுவின் ஒற்றர் அறியா வண்ணம் செல்லுதல்; பகை வேந்தர்கள் பாக்கத்துள்ளார் அறியாதபடி ஒற்றர்களால் அவ்ரது நிலையை அறிந்துகொள்ளுதல்; அறிந்துகொண்டபின் பகைவேந்தரின் புறத்திடத்துச் சென்று சூழ்ந்து தங்குதல்; தங்கிய பின்னர் சூழப்பட்ட ஊரை அறித்தல்; ஆண்டுள வாகிய பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்தல்; கவர்ந்து வருங்கால் வந்து எதிர்ப்போருடன் போரிட்டு வென்று மீளுதல்; கவர்ந்துகொண்ட பசுக்கூட்டங்களை வருத்தாது மெதுவாக ஒட்டி வருதல்; வீரர்களின் உறுவினர்கள் கவலையுடன் நின்ற விடத்து வந்து சேர்தல்; பசுக்கூட்டங்களைத் தம் ஊரிடத்துத்

கொண்டுவந்து நிறுத்தல்; பிறகு எல்லாரும் அப்பசுக்களைப் பங்கிட்டுக்கொள்ளுதல்; வெற்றியின் மகிழ்வால் மது அருந்திக் களித்தாடல்; பருத்த நிரையை வேண்டி இரந்து நிற்பார்க்குக் கொடையாகக் கொடுத்தல் ஆகியனவாம். 61

மேலும், ஒரு துறை

4. மறங்கடைக் கூட்டிய குடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையும் அத்திணைப் புறனே.

மறத்தொழிலின் பயனை நுகரும் குடியினது பெருமையைக் கூறுதலும், சிறப்புப் பொருந்திய வீரமகனின் தன்மையை எடுத்துக் கூறுதலும், குறிஞ்சிக்குப் புறனாகிய வெட்சித் திணையாம். 'குடிநிலை' என்பதனால், இது மைந்தர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவாதலை அறிக. இவற்றுள், ஆண்பால் பற்றி வந்ததனை 'இல்லாண்மல்கை' எனவும், பெண்பால் பற்றி வந்ததனை 'முதின்குல்கை' எனவும் கூறுவர். 'கொற்றவைநிலை' என்றதனால், குறிஞ்சிக்குக் கொற்றவையும் தெய்வமாதல் பெற்றும். 62

கரந்தையின துறைகள்

5. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் உறுபகை
வேந்திடை தெளிதல் வேண்டி எந்ஓபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே ஆரென வருஉம்
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவர் ஏத்திய
ஓடாக் கழல்நிலை உளப்பட ஓடா
உடல்வேந்து அடுக்கிய உன்ன நிலையும்
மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பின்
தாவா விழப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்
ஆரமர் ஓட்டலும் ஆபெயர்த்துத் தந்தலும்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத்து உரைத்தலும்
தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும்
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை அன்றியுர்
வருதார் தாங்கல வான்வாய்த்துக் கனிழ்தலென்று
இருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வான்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்துபறை தூங்க

தொ.—18

நாடவற்கு ஆருளிய பிள்ளை யாட்டும்
காட்சி கால்கோள் நீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்த மரபில் பெரும்படை வாழ்த்தலென்று
இருமூன்று மரபிற கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட எழுமூன்று துறைத்தே.

வெறியாடுதலைச் செய்யும் கடமைகளை அறியும் சிறப்
பிணையும் உயிர்க்கொலை செய்யுமாறு கூறுகின்ற கொடிய
வாயினையும் உடைய வேலன், காந்தள் மாலையணிந்து
தெய்வமேறி ஆடுகின்ற காந்தளும்; மிக்க பகையினையுடைய
அரசன், பகைவர்களுக்கும் தன் படைக்கும் வேறுபாடு
காணவேண்டி அடையாளமாக அணிந்த உயர்ந்த புகழை
யுடைய பனம் பூ, ஹெப்பம் பூ, ஆத்திப் பூ ஆகிய பூவும்;
வாடுகின்ற கொடியவ்வாத வன்னியொன்றும் கூத்தும்; வீரர்
களால் புசுழர்ப்பட்ட கொடந் வீரக்கழல் நிலையும்; புறங்
சாட்டி ஓடாது வெகுண்டு நித்தும் பகைமன்னனது எண்
ணத்தை உன்னமாத்தொதி பொருத்திக் காண்கின்ற உன்ன
நிலையும்; திருமாறுடைய சாத்தற் புகழையும், ஏனோர்க்கும்
உரியவாய்ப் பொருந்திய பெரிய தலைமையிற் குறையாத
படைத்தல் அழித்தல் என்னும் புகழையும், அரசர் தொழி
லுக்கு உவமையாகக் கூறப்படும் பூவை நிலையும்;

அரிய போரின்சண் பகைவரைப் புறங்காட்டி ஓடச்
செய்தலும்; வெட்சியார் கவர்ந்துசென்ற பசுக்கூட்டங்களை
மீட்டலும்; சிறப்புப் பொருந்திய அரசனது மேம்பாட்டை
எடுத்துக் கூறுதலும்; தன்னிடத்துள்ள போர்த் தொழிலின்
முயற்சியாலே வஞ்சினமொழிகளைத் தன்னுடன் கூட்டிக்
கூறுதலும்; தன்மேல் வகுகின்ற கொடிப்படையை எதிர்த்து
நிற்றல், தன்னுடைய வான்வன்மையால் பகைவரையும்
வீழ்த்தித் தானும் வீழ்ந்துபடுதல் ஆகிய இரண்டு பாகுபாடு
களையுடைய போரில், மறவர்கள் தாமே செய்யும் அஞ்சாமை
யும்; வாட்போரால் பகைவரை வென்று மேம்பட்ட
அரசினங் குமரனை, அத்தாட்டு மக்கள் பாராட்டி அவனுக்குப்
பறை முதலிய ஒலிக்கருவிகள் முழங்கத் துறக்கமாகிய
அரசைக் கொடுத்து, அப்பிள்ளைப் பருவத்தோனைக் கொண்
டாடிய ஆட்டமும்; போர்க்களத்து இறந்துபட்ட வீரர்களின்
நினைவுக்குறியாகக் கல்நிறுத்தற் பொருட்டுக் கல்லைப் பார்த்
தலும்; கண்ட கல்லை எடுத்துக் கொணர்தலும்; கொணர்ந்த
கல்லை நீரினால் கழுவித் தூய்மைப்படுத்தலும்; பின்னர்
அக்கல்லினை ஓரிடத்து நடுதலும்; நட்டபின் கோயிலாக
எழுப்பி, அதில் அவன் பிடுகளைத் தீட்டி, அக்கல்லிற்குப்

பெருஞ்சிறப்புக்களைச் செய்தலும்; பின்னர் நடப்பட்ட கல்வினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்துதலும் ஆகிய, இருபத் தொகு துறையும் கரந்தைத்திணைக்கு உரிய துறைகளாம். 63

2. வஞ்சித் திணை

வஞ்சியின் இயல்பு

6. வஞ்சி தானே முல்லைது புறனே

எஞ்சா மண்நசை வேந்தனை வேந்தன்

அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று அடல்குறித் தன்றே.

‘வஞ்சி’ என்னும் புறத்திணை, முல்லை என்னும் அகத் திணைக்குப் புறனாகும். குறுமயாந் மண்ணரசையினாலே மிக்கு விளங்கும் அரசனாடன், மற்றோர் அரசன் சென்று அஞ்சும் படியான போர்செய்தலைக் கருதியது இது. 64

வஞ்சியின் துறைகள்

7. இயங்குபடை அரவம் எரிபரந்து எடுத்தல்

வயங்கல் எய்திய பெருமை யானும்

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமை யானும்

அடுத்தூர்ந்து அட்ட கொற்றத் தானும்

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்

பொருளினின்று உய்த்த பேராண் பக்கமும்

வருசிறைப் புனைக கற்சிறை போல

ஒருவன் தாங்கிய பெருமை யானும்

பிண்டம் மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்

வெள்ளோர் விளக்கமும் தோற்றோர் தேய்வும்

குன்றூச் சிறப்பின் கொற்ற வன்மையும்

அழிபடை தட்டோர் தமிழ்ச்சியாடு தொகைஇக்

கழிபெருஞ் சிறப்பின் துறைபதின் மூன்றே.

எழுகின்ற படையின் பேரொலியும்; பகைவரது நாட்டைத் தீயிட்டுக் கொளுத்துதலும்; விளக்கம் எய்திய படைகளின் பெருமையும்; போர்மேற் செல்லும் அரசன் தன் வீரர்களுக்கும் ஏற்கும் பரிசிலருக்கும் கொடுத்தலும்; பகைவர் பலரையும் மேற்சென்று கொன்ற வெற்றியும்; வேந்தனால் சிறப்பெய்திய வீரன் தானே புகழ்ந்து கொள்ளுதலும், பிறரால் புகழப் படுதலும்; பகை மன்னரை ஒருபொருட்டாக எண்ணுது தன் படையைச் செலுத்தின பேராண்மைப் பகுதியும்;

தன்னைச் சேர்ந்த படைவீரர்கள் பகைவர்முன் நிற்கமுடியாமல் ஓடியாடித்து, விரைந்து வரும் நீர்ப்பெருக்கை ஓர் சுற்றாண் நின்று தடுக்குமாறுபோலத் தான் ஒருவனே எதிர் நின்று பகைவரை எதிர்த்ததும்; மிகுதியான சோற்றுத் திரளைத் தன் வீரர்களோடு இருந்து அவர்களுக்கும் அளித்துத் தானும் உண்டலும்; வென்றோரிடத்து உளதாகிய விளக்கமும்; தோற்றோரிடத்து உள்ளதாகிய குறைவைக் கூறுதலும்;

குறைவுறுதலைச் செய்யாத வெற்றிச் சிறப்பினை உடைய வர்கள் பகைவர் நாடு அழிதலுக்கு வருத்தப்பட்டு விளங்கக் கூறும் வள்ளைப் பாட்டும்; வெற்றியும் தோல்வியும் கண்ட அரசர்கள், தம் படையாளர்களுள் போர்செய்த காலத்துப் பகைவரால் ஏவப்பட்ட அம்பு வேல் முதலியனபட்டு அழிந்த வீரர்களைத், தாம் தேறிநிற்கென்று போருள் கொடுத்தும் வினாவியும் தழுவிக்கொள்ளுதலும் ஆகிய மிகப் பெருஞ் சிறப்பினையுடையவாட்சிய துறைகள் பதின்மூன்றும், வஞ்சித்தினைக்கு உரியனவாம்.

65

3. உழிஞைத் திணை

உழிஞையின் இயல்பு

8. உழிஞை தானே மருத்தப் புறனே
முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்
அணைநீறி மரபிற்று ஆகும் என்ப

‘உழிஞை’ என்னும் புறத்திணை, மருதம் என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும். அது, முழுமையான தலைமையையுடைய பகைவரின் மதிலைக் கைப்பற்றுதலும், அழித்தலுமாகிய வழக்கினை இலக்கணமாக உடையது.

66

உழிஞையின் துறைகள்

9. அதுவே தாலும் இருநால் வகைத்தே.

அந்த உழிஞைத்திணைதான் எட்டுத்துறைகளை உடையது. 67

10. கொள்ளார் தேளங் குறித்த கொற்றமும்
உள்ளியது முடிக்குமே வேந்தனது சிறப்பும்
தொல்வாய்ந்து இவர்தலும் தோலது பெருக்கமும்
அகத்தோன் செல்வமும் அன்றி முாணிய
புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் திறற்பட
ஒருதான் மண்டிய குறுமையும் உட்குரோர்
வருபகை பேணார் ஆரெயில் உளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே.

தன்னை அரசனென்று ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் தன் ஆணை வழி நில்லாதாரும்மாகிய பகைவரது நாட்டைக் குறித்த வெற்றியும்; நினைத்தவற்றை முடித்துக்காட்டும் அரசனது மேன்மையும்; பகைவரது பழமையான மதிலின்மீது ஏறிப் பரந்து நின்றலும்; அங்ஙனம் மதில்மேல் நின்றவுடன் பகைவரால் எறியப்படுகின்ற அம்முதலியவற்றைத் தடுத்தற்குரிய கிடுகு கேடயம் முதலிய பாடைக்கருவிகளின் மிகுதியும்;

மதிலின் உட்புறத்தே உள்ள அரசனது செல்வமிகுதியும்; மதிலகத்திருப்போன் புறத்தே உள்ளவனைத் தன் செல்வமிகுதியானன்றிப் போர்த்தொழிலான் வருத்தியதைக் கூறலும்; மதிலின் உள்ளே இருந்தவன், தன் மதில் அழியத் தொடங்கியவிடத்துப் புறத்தே (வெளியே) உள்ளவனுடன் தான் ஒருவனையாகிச் சென்று போர் செய்யும் குற்றுழிஞையும்; மதிலின் வெளியே உள்ளவன், உள்ளே உள்ளவன்மேல் வந்தவிடத்து, அவன் பகையினைப் பொறுப்படுத்தாது, அகத்தோன் இகழ்ந்திருத்தற்கு ஏதுவாகிய மதிலாகிய அரசன் உளப்பட, உழிஞைத்தினைத் துறைகள் எட்டு வகையினவாம். 68

11. குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி
மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமுங் கடை இச்
சுற்றமர் ஒழிய வென்றுகைக் கொண்டு
முற்றிய முதிர்வும் அன்றி முற்றிய
அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் மற்றதன்
புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யாலும்
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியும் அதாஅன்று
ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும்
மதிலிமிசைக் கிவர்ந்த மேலோர் பக்கமும்
இகல்மதிற் குடுமிகொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்றத்
தொகைநிலை என்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

தன் நாட்டுமக்களைக் காத்தற்பொருட்டுக் குடையினை நன்னாளிற் புறப்படச் செய்தலன்றிப் பகைவரது கேட்டினைக் கருதி வாளையும் நன்னாளிலே புறப்படச்செய்தலும்; மதிலின் மீது நன்கு பொருந்துமாறு அமைந்த ஏணியின்மீது ஏறி நின்று, மதிலின் அகத்தோனும் புறத்தோனும் போர் செய்

தலும்; புறத்தோன் தான் படையைச் செலுத்திப் புறத்திற் போரிடலன்றி, அகத்தோன் படையை வென்று புறமதிலைக் கைக்கொண்டு, உள்மதிலையும் வளைத்த வினைமுதிர்ச்சியும்; புறமதிலன்றி உள்மதிலிடத்தும் புறத்தோனால் கைக்கொள்ளப் பட்ட அகத்தோன் விரும்பின மதில்காவலும்;

அகத்தோனால் காத்துநின்ற இடைமதிலைப் பின்னர் அம்மதிலின் புறத்திருந்தோன், விரும்பிக் கைக்கொண்ட புதுமையும்; மதிலைக்கொண்ட புறத்தோனும் மதிலைக்காத்த அகத்தோனும், அகழியின் இருகரை மதிலிலும் நின்று கொண்டு, நீரின்கண் பாசிபோற் கிடங்கினிடத்துப் போரிட்ட பாசியும்; அவ்வகழியின் போரேயன்றி, ஊரின் நடுவே நடைபெறும் போரினை விரும்பிய பாசி மறனும்; ஊரின் நடுவண் அமைந்த மதிலும், புறத்தே அமைந்த மதிலுமன்றிக், கோயிலின் மதிலின்மேல் ஏறிநின்று, போர் செய்தற்குப் பரந்து சென்றோன் கூறுபாடும்;

அங்ஙனம் போரிட்ட மதிலிடத்து, ஒருவனை ஒருவன் கொன்று, அவன் முடிக்கலம் முதலியன கொண்டு, இறந்து பட்டவன் பெயராலேயே முடிபுனைந்து நீராடும் மங்கலமும்; இருபெரு வேந்தருள்ளும், வென்றவன் வானினை வெற்றித் திருவின்மேல் நிறுத்தி நீராட்டுதலும்; வானுக்கு நீராட்டிய பின்னர், வென்றவன் படைசட்கெல்லாம் சிறப்புச் செய்தற் பொருட்டு, ஒருங்கு வருகெனத் தொகுத்தல் என்னும் துறையுடன், உழிஞை பன்னிரண்டு துறைகளாம் என்று கூறுவர் புலவர். 69

4. தும்பைத்

தும்பையின் இயல்பு

12. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே

மைந்துபொருளாக வந்த வேந்தனைச்

சென்றுதலை வழிக்கும் சிறப்பிற்று என்ப.

‘தும்பை’ என்னும் புறத்தினை, ‘நெய்தல்’ என்னும் அகத்தினைக்குப் புறனாகும். அது, தன்னுடைய வலிமையே பொருளாகக் கொண்டு வந்த அரசனை எதிர்த்து அவ்னுடைய வலிமையினை அழித்த சிறப்பினை யுடையதாம். 70

தும்பையின் சிறப்பியல்பு

13. கணையும் வேலும் துணையற மொய்த்தலிற்

சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை

இருநிலை தீண்டா ஆருநிலை வகையோடு

இருபாற் பட்ட ஒருசிறப் பின்றே.

பகைவரால் எறியப்பட்ட அம்பும் வேலும் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வந்து பாய்தலால் உயிர் போகிய மறவனின் உடலானது, தனது மறப்பண்பினால் பூமியின்கண் வீழ்ந்து படாது, அட்டையானது (தீர்வாழ் சாதி) தனது உடல் இரண்டு கூறுபட்டவிடத்தும் இயங்குமாறுபோல நின்று கொண்டு ஆடியது என்னும் சிறப்புப் பொருந்திய, ஒப்பற்ற இலக்கணத்தையுடையதும் இத் தும்பைத் திணையாகும். 71

தும்பையின் துறைகள்

14. தாண யாண குதிரை என்ற

நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும்

வேல்மிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன்

தான்மீண்டு எறிந்த தார்நிலை அன்றியும்

இருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமும்

ஒருவன் ஒருவனை உடைபடை புக்குக்

கூழை தாங்கிய பெருமையும் படையறுத்துப்

பாழி கொள்ளும் ஏமத் தானும்

களிறெறிந்து எதிர்த்தோர் பாடுங் களிற்றெடு

பட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன்

வாளோர் ஆடும் அமலையும் வாள்வாய்த்து

இருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும்

ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணும்

செருவகத்து இறைவன் வீழ்வுறச் சினைஇ

ஒருவனை மண்டிய நல்லிசை நிலையும்

பல்படை ஒருவற்கு உடைதலின் மற்றவன்

ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் உளப்படப்

புல்லித்தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே.

பகைவர்கள் அஞ்சும்படியான காலாட்படை யானைப் படை குதிரைப்படை என்னும் முப்படையின் நிலைமையும்; வேற்போரில் மிக்குநின்ற மன்னனைப் பகைவர் பலர் வளைத் துக்கொண்ட விடத்து, அரசர்க்குத் துணையாவான் ஒருவன் தன் நிலைவிட்டுத் தன் வேந்தன் மாட்டு விரைந்துசென்று பகைவரின்மீது வேல்களை வீசியெறிந்த தார்நிலையும்; இரு

பக்கத்துத் தலைவர்களும் தம்முள் போரிட்டு இறந்துபடுதலும்; சிதறுண்ட படையிலுள்ளான் ஒருவன், தன் பகைப் படைஞர்களின் முன்னர்த் தான் ஒருவனையாக நின்று எதிர்த்த பெருமையும்; கையிலுள்ள படைக்கருவிகள் தீர்ந்த விடத்து, மெய்யினாலேயே போர்செய்து வெற்றியடைதலும்;

யானையின்மீது வருகின்ற பகைவனை எதிர்த்து, அவன் யானையைக் கொன்று, அவனுடன் போரிடும் படைஞர்களின் பெருமையும்; அங்ஙனம் களிற்றுடன் இறந்தொழிந்த அரசனை, வென்ற அரசனுடைய மறவர்கள் குழுமிநின்று அவன் திறம் வியந்து ஆடுகின்ற ஆட்டமும்; வாளினாலே வெட்டுண்டு இருபெரு வேந்தர் தாமும் தம் படைஞர்கள் யாவரும் அழிந்த தொகைநிலையும்; போரிடைத் தன் தலைவன் பகைவரின் வஞ்சகத்தால் கொல்லப்பட்டான் என்று சினந்து போரிட்டுப் புகழைப்பெற்ற நிலைமையும்; 'வஞ்சகத்தால் கொலையுண்டான் தன் மன்னன்' என்றெண்ணிய மறவன், அறம் நோக்காது பலரை வெட்டி வீழ்த்திய நூழிலும் ஆகிய பன்னிரண்டு துறைகளை உடையது தும்பைத் துணையாகும்.

72

5. வாகைத் திணை

வாகையின் இயல்பு

15. வாகை தானே பாலையது புறனே

தாவில் கொள்கைத் தத்தம் கூற்றைப்

பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப.

'வாகை' என்னும் புறத்திணை, பாலே என்னும் அகத் திணைக்குப் புறனாகும். அது, குற்றமில்லாத கொள்கையை உடைய தத்தம் கூறுபாடுகளை (இயல்பை), மற்றவரினும் வேறுபாடு உண்டாகுமாறு மிகுதிப்படுத்தல் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

73

வாகையின் பாகுபாடுகள்

16. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்

ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும்

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்

நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும்

நாலிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கமும்

பாலறி மரபில் பொருநர் கண்ணும்

அணைநிலை வகையோடு ஆங்கெழு வகையால்

தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர்.

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறுதிறனாகிய அந்தணர் பக்கமும்; ஓதலும், வேட்டலும், ஈதலும், படை வழங்குதலும், குடிகாத்தலும் ஆகிய ஐந்து வகையினையுடைய அரசர் பக்கமும்; சுற்றல், வேள்வி செய்தல், கொடுத்தல், உழவுத்தொழில் புரிதல், வாணிபம் செய்தல், நிறை (பசுக்கள்) வளர்த்துக் காத்தல் முதலிய ஆறு பகுதியினையுடைய வணிகர் பக்கமும்; உழுதல், பிறதொழில்கள் செய்தல், விருந்தினரைப் பாதுகாத்தல், விலங்குகளை வளர்த்தல், வழிபடுதல், வேதம் நீங்கிய கல்வியைக் சுற்றல் என்னும் ஆறு பகுதியினையுடைய வேளாளர் பக்கமும்; குற்றமற்ற செயலையுடைய மழை, பனி, வெயில் முதலிய மூன்று காலத்தையும் திரிபின்றி உணரும் கணியன் பக்கமும்;

நீரில் குளித்தல், தரையில் உறங்குதல், தோலை ஆடையாக உடுத்துக்கொள்ளுதல், சடை முடியை வளர்த்தல், தீயை வளர்த்தல், ஊர்ப்புறங்களுக்குச் செல்லாமை, காட்டு உணவினை உட்கோடல், கடவுளரையும் ஞானிகளையும் வணங்குதல் முதலிய எட்டு வகையினையுடைய தவமேற் கொண்டாரின் பக்கமும்; பாகுபாடு அறிந்த இலக்கணத்தினையுடைய பொருநர் (வாள் வென்றி தோள் வென்றி முதலியன) பக்கமும்; அவையன்றியும், அவை போன்ற சொற்போர், பாட்டுப் போட்டி, ஆடற் போட்டி, சூதாட்டப் போர் முதலியவற்றில் வெல்லுதலும் ஆகிய ஏழு வகையானும் மேம்பாடுறுதலாகிய தொகையை வாகைத்திணை உடையதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

74

வரகையின் துறைகள்

17. கூதிர் வேனில் என்றிரு பாசறைக்

காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய வகையினும்

ஏரோர் களவழி அன்றிக் களவழித்

தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் தேரோர்

வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும்

ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும்

பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானும்

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்ற லானும்

புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமும்
 ஒல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
 சொல்லிய வகையின் ஒன்றோடு புணர்த்துத்
 தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலி யானும்
 ஒல்லார் இடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
 பகட்டி னானும் ஆவி னானும்
 துகள்தபு சிறப்பின் சான்றோர் பக்கமும்
 கடிமனை நீத்த பாலின் கண்ணும்
 எட்டுவகை நுதலிய அவையகத் தானும்
 கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்
 இடையில் வண்புகழ்க் கொடையி னானும்
 பிழைத் தோர்த் தாங்கும் காவ லானும்
 பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானும்
 அருளொடு புணர்ந்த அகற்சி யானும்
 காமம் நீத்த பாலி னானுமென்று
 இருபாற் பட்ட ஒன்பதின் துறைத்தே.

கூதிர்ப்பாசறை வேளிற்பாசறை என்னும் இரண்டிடத்
 தும், போர்மீதுகொண்ட வேட்கையால் தங்கிப் போர்செய்த
 போர்நிலை வகையும்; உழவர்கள் நெற்களத்திடைச் செய்யும்
 தொழில் யாவும் செய்து அறஞ்செய்யுமாறு போல, அரசன்
 போர்க்களத்துப் பகைவர்களைக் கொன்று கைக்கொண்ட
 பொருள்களைப் பரிசிலருக்கு அளிக்கும் திறத்தினைப் புலவர்கள்
 களவழியாகப் பாடுதலும்; தேர்ப்படை அரசனை வென்ற
 அரசனுடைய தேரின் முன்னர் ஆடுகின்ற குரவைக் கூத்தும்;
 பொருந்திய மரபுடன் தேரின் பின்னால் ஆடுகின்ற பின்
 தேர்க் குரவையும்; பெரிய பகையினை எதிர்த்து நிற்கும்
 வேலினைப் புகழும் இடமும்; போரிட முடியாத பெரிய பகைக்
 கூட்டத்தினரையும் எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றலும்; பொருந்
 தாத வாழ்க்கையையுடைய வலிய ஆண்மையினைப் பொருந்
 தும் பகுதியும்;

பகைவர்கள் நாணுமாறு, தன் தலைவனின் பொருட்டு
 முன்புசொன்ன உறுதிமொழியை மெய்ப்பித்தற் பொருட்டுத்
 தொன்மைத்தாகிய தன் உயிரையே வழங்கிய அவிப்பலியும்;
 பகைவரின் இடத்தைப் பொருந்திய பகுதியும்; பகடு (எருது)
 புறந்தருகின்ற வேளாளரும், ஆ (பசு)வினைப் பாதுகாக்கும்
 வணிகரும் ஆகிய குற்றம் தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய சான்
 றோர் பகுதியும்; பிறன்மனை விரும்பாமையாகிய பகுதியும்;

குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், லாய்மை, தூய்மை, நடுவு நிலைமை, அழுக்காறுமை, அவாவினமை ஆகிய எட்டுப் பாகு பாட்டினையுடைய அவை (அறமன்றம்) யகமும்; அடக்க முடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, நடுவு நிலைமை, வெஃகாமை, புறங்கூறுமை, தீவினையச்சம், அழுக்காறுமை, பொறையுடைமை என்னும் வரையறையுடன் அமைந்த ஒழுக்கத்திணையுடைய இல்லறத்தின் பகுதியும்; இடையீடுபடுதலின்றி மிக்க புகழினைத் தரும் கொடையும்; தன்னிடத்துப் பிழை செய்தோரைப் பொறுத்தருளும் பாதுகாவலும்; மெய்ப்பொருளோடு பொருந்திய பகுதியும்; அருளுடன் பொருந்தின துறவும்; ஆசையை நீக்கிய பகுதியும் உளப்படப் பதினெட்டுத் துறைகளை உடையது வாகைத் திணையாம். 75

6. காஞ்சித் திணை

காஞ்சியின் இயல்பு

18. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே
பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பன்னெறி யானும்
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

‘காஞ்சி’ என்னும் புறத்திணை, ‘பெருந்திணை’ என்னும் அகத்திணைக்குப் புறனாகும். அது, துணையாதற்கரிய சிறப்பினால் பலவழியானும் நிலையில்லாத உலகத்தைப் பொருந்திய நெறியை உடைத்து; அஃதாவது, நிலையாமைப் பொருளது. நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை என மூன்றாம்.

(எ-டு.) அறுகவை உண்டி அமர்ந்தில்லாள் ஊட்ட
மறுசிகை நீக்கியுண் டாரும்—வறிஞராய்ச்
சென்றிரப்பர் ஓரிடத்திற் கூழெனிற் செல்வ

மொன்று

உண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று. (நாலடி-செல்-க)

எனச் செல்வம் நிலையாமை வந்தது; பிறவும் வருமாறு காண்க. 76

காஞ்சியின் துறைகள்

19. மாற்றருங் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும்
கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வருடம் பகுதி னோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியும் மறத்தி னானும்
ஏமச் கூற்றம் இன்றிப் புண்ணேன்

பேய் ஒம்பிய பேய்ப் பக்கமும்
 இன்னென்று இாங்கிய மன்னை யானும்
 இன்னது பிழைப்பின் இதுவா கியொளத்
 துன்னரும் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானும்
 இன்னகை மனைவி பேய் புண்ணோன்

துன்னுதல் கடிந்த தொடராக் காஞ்சியும்
 நீத்த கணவன் தீர்த்த வேலின்
 பெயர்த்த மனைவி வஞ்சி யானும்
 நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனோடு முதுகுடி
 மகட்பாடு அஞ்ைய மகட்பா லானும்

முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டான்
 தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
 ஈரைந் தாகும் என்ப பேரிசை
 மாய்ந்த மகளைச் சுற்றிய சுற்றம்
 மாய்ந்த பூசல் மயக்கத் தானும்

தாமே எய்திய தாங்கரும் பையுளும்
 கணவனோடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
 செல்வோர் செப்பிய மூதானர் தமும்
 நனியிடு கரத்திடைக் கணவனை இழந்து
 தனிமகள் புலம்பிய முதுபா லையும்
 கழிந்தோர் தேளத்துக் கழிபடர் உறீஇ

ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும்
 காதலி இழந்த தபுதார நிலையும்
 காதலன் இழந்த தாபத நிலையும்
 நல்லோள் கணவனோடு நனியழல் புகீஇச்
 சொல்லிடை இட்ட மானை நிலையும்

அரும்பெருஞ் சிறப்பிற் புதல்வன் பயந்த
 தாய்தப வருஉம் தலைப்பெயல் நிலையும்
 மலர்தலை உலகத்து மரபுநன்கு அறியப்
 பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
 நிறையருஞ் சிறப்பின் துறையிசுண்டு உடைத்தே.

எவராலும் தடுத்தற்கரிய எமன் வருவான்' என்று சொல்லப்பட்ட பெருங்காஞ்சியும்; அறிவுடையோர் அறிவில் லார்க்குக் கூறிய முதுகாஞ்சியும்; நற்குணம் பொருந்தி வருகின்ற பகுதியை நோக்கித் தன் மறப்பண்பினாலே புண்ணைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபடும் மறக்காஞ்சியும்; போர்க்களத்துப் பாதுகாக்குஞ் சுற்றம் இல்லாத புண்பட்ட மறவனைப் பேய்கள் காக்கின்ற பேய்க்காஞ்சியும்; 'இன்ன தன்மையை உடையான் இறந்துபட்டனன்சொல்' என்று உலகத்தார் இரங்கும் மன்னைக் காஞ்சியும்; இச்செயலைச் செய்யாது ஒழிவேனாயின் யான் இன்ன கேட்டினை அடையக் கடவேன்' என்று கூறிய ஒப்பிடற்கரிய சிறப்பினையுடைய வஞ்சினக் காஞ்சியும்;

இன்பம் பயக்கவல்ல நகைபொருந்திய மனைவி புண்பட்டுக் கிடக்கும் தன் கணவனைப் பேய்கள் நெருங்காவாறு காத்த தொடர்புக் காஞ்சியும்; தன் கணவன் உயிரைப் போக்கிய வேலினாலேயே தன் உயிரையும் நீத்த வஞ்சிக் காஞ்சியும்; பெண் கொள்ளுவதற்குரிய தகுதியினால் ஒத்திருந்தும் மறுத்தலின் பகைவனாய் வலிந்து பெண்கொண்டு விடலாமென்று வந்த அரசனுக்கு முதுகுடித் தலைவராகிய வணிகரும் வேளாளரும் தத்தம் மகளை மணம் செய்வித்தற்கு அஞ்சிய மசட்பாற் காஞ்சியும்; தன்னை வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டோன் இறந்துபட்டவிடத்து அவன் தலையொடு தன் முலைகளையும் முகத்தையும் சேர்த்து இறந்த நிலையும் கூட்டிப் பத்தாகும் என்பர் சிலர்.

பெரிய புகழினை நிலைநிறுத்தி இறந்துபட்டவனைச் சுற்றிக் கூடிய உறவினர்கள், அவன் இறந்து பட்டமைக்கு அழுத மயக்கமும்; சுற்றத்தார் வருந்தியதேயன்றி மனைவியர் தாமே தத்தம் கணவரைக் கட்டிக்கொண்டு அழுதது கண்டோர் பொறுத்தற்கரிய வருத்தமும்; கணவனோடு இறந்துபட்ட மனைவியின் இறப்பைக் குறித்துக் கண்டோர் பிறர்க்குணர்த்திய மூதானந்தமும் (ஒன்றுபட்ட அன்பினால் வந்த சாக்காடு); கொடுமைமிக்க பாலைநில வழியில் தன் கணவனை இழந்து தமியளாய் நின்று தலைவி வருந்திய முதுபாலையும்; இறந்தோரைக் குறித்து இனி இறக்குமவர் வருத்தமுற்றுப் புலம்பிய கையறுநிலையும்; மனைவியை இழந்த கணவரது தபுதார நிலையும்; காதலனை இழந்த மனைவி தவம்புரிந்து ஒழுகிய தாபத நிலையும்; கற்புடை மனைவி தன் கணவன் இறந்து பட்டவிடத்து அவனோடு எரிபுக்கு மாய்வதற்கு எரிமூட்டிய விடத்து விலக்கினாரோடு மாறுபட்டுக் கூறிய புறங்காட்டு நிலையும்; போரிடத்து விழுப்புண்படாது புறமுதுகிட்டதால்

இறந்துபடுகின்ற அருஞ்பெருஞ் சிறப்பினையுடைய மகனைப் பெற்ற தாய் அவனைத் தழுவிக்கொள்ளும் நிலையும்; இடம் அகன்ற உலகத்தின் நிலையாமைப் பண்பு நன்கு விளங்குமாறு தன்கண் தோன்றிய பலரும் இறந்துபடவும் தான் இறந்து படாது ஊரின் புறத்தவாகிய சுடுகாட்டை வாழ்த்துதல் ஆகிய துறையும்; அருஞ்சிறப்பு உடைய, ஆண்பற்றி வருவனவும் பெண்பற்றி வருவனவும் ஆகிய இரண்டு பகுதிகளை உடையது ஆகும்.

77

7. பாடாண் திணை

பாடாண் திணை

20. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே

நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே.

‘பாடாண் திணை’ என்னும் புறத்திணை, ‘கைக்கிளை’ என்னும் அகத்திணைக்குப் புறமாகும். அஃதாவது, ஆராயுமிடத்துக் கடவுள் வாழ்த்து வகை, வாழ்த்தியல் வகை, மங்கல வகை, செவியறிவுறுத்தல், ஆற்றுப்படைவகை, பரிசிறுறை வகை, கைக்கிளை வகை, வசை வகை என்னும் எட்டு வகையினை உடையதாம்.

78

பாடாண், ஒரு பகுதி

21. அமரர்கண் முடியும் அறுவகை யானும்

புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும்

ஒன்றன் பகுதி ஒன்றும் என்ப.

கடவுளிடத்து (தேவர்களிடத்து) முடியும் கொடிநிலை, கந்தழி, வள்ளி, புலவராற்றுப்படை, புகழ்தல், பரவல் என்பவற்றினும்; குற்றந்தீர்ந்த காமத்தைப் பொருந்திய வகையினும்; அவையிற்றின் ஒருகூற்றின் பாகுபாடு கடவுட் புகழ்ச்சியாய் வருதலேயன்றிப் பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்திப் பாடாண் திணையாதற்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

79

பாடாண், மற்றொரு பகுதி

22. வழக்கியல் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்

பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும்

முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும் செந்துறை

வண்ணப் பகுதி வரைவின் ருங்கே.

ஒரு தலைவன், தன்னைப் பிறர் வாழ்த்துதலும் புகழ்ந்துரைத்தலும் கருதிய பக்கத்திடத்தும், அறம் பொருள் இன்

பங்களின் கூறுபாடு தோன்ற முன்னோர்கள் கூறிய குறிப்புப் பொருளிடத்தும், செம்மையாகக் கூறும் துறைநிலை பெற்று வழங்குதல் இயலுமிடத்து, விகாரவகையின் அமரராக்கிச் செய்யும் கொடிநிலை முதலிய ஆறுவகை வாழ்த்தினைப் போலாது, உலகினுள் இயற்கை வகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதலும் வரையறுத்து நீக்கப்படாதனவாம்.

(எ-டு.) “பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்தில் தென்னவன் உயர்

கூடல்

தேம்பாய அவிழ்நீலத் தலர்வென்ற அமருண்கண்
ஏந்துகோட் டெழில்யானை என்னுதார்க் கவன்

வேலில்

சேந்துநீ இனையையால் ஒத்ததோ சின்மொழி.”

(கலி-குறி-21)

இது காமத்தின்கண் வந்தது; பிறவும் வரும்வழிக் காண்க. புகழ்தல் படர்க்கைக் கண்ணும், பரவல் முன்னிலைக் கண்ணும் வரும்.

80

பாடாண், சில முடிபுகள்

23. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்

ஏனோ பாங்கிலும் என்மனார் புலவர்.

காமப்பகுதி கடவுள் மாட்டும் வரையார், ஏனோ பாங்கிலும் வரையார் என்பர் புலவர். கடவுள் மாட்டுத் தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பக்கமும், மானிடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கமும் பாடப்படும் என்பதாம்.

(எ-டு.) நல்கினும் நாமிசையாள் நோமென்னும் சேவடிமேல்
ஒல்கினும் உச்சியாள் நோமென்னும்—மல்கிருள்
ஆடல் அயர்ந்தாற்கு அரிதால் உமையானை
ஊடல் உணர்த்துவதோர் ஆறு.

(வேண்பா-பாடாண்-43)

இது தெய்வப் பெண்டிர் நயந்த பக்கம்.

“அரிகொண்ட கண்சிவப்ப அல்லினைன் ஆகம்
புரிகொண்ட நூல்வடுவாப் புல்லி—வரிவண்டு
பண்நலங்கூட் டுண்ணும் பனிமலர்ப் பாகுர் என்
உண்ணலங் கூட்டுண்டா னூர். (புறப்-பாடாண்-19)

இது மானிடப் பெண்டிர் விரும்பிய பகுதி.

81

24. குழவி மருங்கிலும் கிழவ தாகும்.

குழவிப் பருவத்தும் காமப்பகுதி கூறப்படும். (அவர் விளையாட்டு மகளிருடன் கூடியவிடத்து.). இம்முறைதான் பின்னர் பிள்ளைத்தமிழாயிற்று என்பர்.

(எ-டு.) “வரிப்பந்து கொண்டொளித்தாய் வாள்வேந்தன்
மைந்தா

அரிக்கண்ணி அஞ்சி அலற—எரிக்கதிர்வேல்
செங்கோலன் நுங்கோச் சினக்களிற்றின்
எங்கோலம் தீண்டல் இனிது.” [மேல்வரினும்
(வெண்பா-பாடாண்: 50) 82

என வரும்.

25. ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப

வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

ஊரிடத்துக் காமப்பகுதி நிகழ்த்தலும் (உலாப்போதல்)
உண்டு; அது நிகழுமிடத்து, வழக்குடன் பொருந்தி நடக்கும்
வகைமையையும் உடைத்து என்று சொல்லுவர் புலவர்.
‘ஊரொடு தோற்றம்’ என்பது, பேதை முதலாகப் பேரிளம்
பெண் ஈராக வருவது. ‘வகை’ என்பது, அவரவர் பருவத்திற்கு
ஏற்பக் கூறும் வகைச் செய்யுள். 83

பாடாண்கண், இயற்பெயர்

26. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

மேற்கூறப்பட்டனவும் இனிக் கூறப்படுவனவும் காரண
மாகி மெய்ப்பெயரான் வரும் பொதுப்பெயரானன்றி, இயற்
பெயரின் பக்கத்து நெறிப்பட வைத்தனர். 84

கடவுள் வாழ்த்தொடு வருவன

27. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி என்ற

வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்

கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

குற்றம் தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய கொடிநிலை, கந்தழி,
வள்ளி எனச் சொல்லப்படும் முற்பட்டவான மூன்றும்,
பாட்டுடைத் தலைவனைச் சார்த்திவருங் காலத்துக் கடவுள்
வாழ்த்தொடு பொருந்தி வரும்.

(எ-டு.) சார்பினாற் றேன்றது தானருவா யெப்பொருட்குஞ்
சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தான் அறிவிற்றந்
தூய்மையா மைதீர் சுடர்.

இது கந்தழி வாழ்த்து; பிறவும் வருமாறு காண்க. 85

28. கொற்ற வள்ளை ஓரிடத் தான.

கொற்றவள்ளையும், புகழ்தற் கருத்தாகுமிடத்துப் பாடாண் திணையாம். (துறை கூறுதற் கருத்தாயின் வருகிய யாம்.) 86

பாடாணின் துறைகள்

29. கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅப் பழித்தலும்

அடுத்தார்ந் தேத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும்

சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்

காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யாலும்

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும்

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்

வேலை நோக்கிய விளக்கு நிலையும்

வாயுறை வாழ்த்தும் செவியறி வுறாவும்

ஆவயின் வருடம் புறநிலை வாழ்த்தும்

கைக்கிளை வகையொடு உளப்படத் தொகைஇத்

தொக்க நான்கும் உளவென மொழிப.

தனக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தோரைப் புகழ்தலும் கொடுக் காதவரைப் பழித்தலும்; வெற்றியினாலும் குணச்சிறப்பினாலும் உயர்ந்து நிற்போரைப் புகழ்ந்தலும் இயன்மொழி வாழ்த்தும்; தூரத்திலிருந்து வருகின்ற வருத்தம் தீரும் பொருட்டு வாயிலைக் காத்து நிற்போருக்கு உரைத்த வாயில் நிலையும்; அரசன் இனிதாகத் துயின்றது (உறங்குவது) கூறிய கண்படை நிலையும்; கபிலநிறப் பசுவினைக் கொடுக்கக் கருதிய கொடையினைக் கூறுதலும்;

விளக்கு எரியும் திறத்திற்கேற்ப வேளின் வெற்றியைக் கூறுதலும்; கடுஞ்சொற்களை நீக்குதலின்றிப் பின்னால் விளையும் நன்மைகருதி வேப்பங்காயும் கடுக்காயும் தின்னுங்கால் கசப்பாய் இருப்பினும் உண்டபின்னர் நோய்நீக்கி இன்பம் தருமாறுபோல, நன்மையுண்டாதற்குப் பாதுகாவலான சொற்களாலே உண்மையைக் கூறுதலும்; பெரியோர்களிடத்து அடங்கி நடக்கவேண்டுமென்று நன்னெறிகளை அறிவுறுத்துதலாகிய செவியறிவுறவும்; ‘அரசனிடத்தவாகி இனிது வாழ்வாயாக!’ என்று வரும் புறநிலை வாழ்த்தும்; ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையும், பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையும் ஆகிய இவை நான்கும் உள்ளிட்ட யாவும், பாடாண் துறையாம்.

பாடாண் துறைகள், வேறு சில

36. தாவில் நல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
 சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும்
 கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
 ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
 பெற்ற பெருவளம் பெருஅர்க்கு அறிவுநீஇச்
 சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும்
 சிறந்த நாளினிற் செற்றம் நீக்கிப்
 பிறந்த நாளவயின் பெருமங் கலமும்
 சிறந்த கீர்த்தி மண்ணு மங்கலமும்
 நடைமிகுந்து ஏத்திய குடைநிழல் மரபும்
 மாணர்ச் சுட்டிய வாள்மங் கலமும்
 மன்மயில் அழித்த மண்ணுமங் கலமும்
 பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
 பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி
 நடைவயின் தோன்றிய இருவகை விடையும்
 அச்சமும் உவகையும் எச்சம் இன்றி
 நாளும் புள்ளும் பிறவற்றின் நிமித்தமும்
 காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட
 ஞாலத்து வருஉம் நடக்கையது குறிப்பின்
 காலம் மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

உறங்கியவர்க்குக் கேடில்லாத நற்புகழை உண்டாக்கற்
 பொருட்டுச் சூதர் என்பார் துயிலெழுப்பிய துயிலெடை
 நிலையும்; கூத்தர் பாணர் பொருநர் விறலி ஆகிய நால்வரும்
 தாங்கள் வருகின்ற வழியிலே கண்ட தங்களை ஒத்தோரிடம்,
 தாம் பெற்ற பெருஞ்செல்வம்போல அவருக்கும் கிடைத்தற்
 பொருட்டு, 'இன்ன வழியே சென்று இன்னானை அடைவீர்க
 ளாயின் எம்போன்று பெருஞ்செல்வம் பெறுவீர்' என்று
 ஆற்றுப் படுத்துவதும் (இஃது ஆற்றுப்படை இலக்கணம்);
 நாள்தோறும் செய்துவந்த பகைத்திறம் வளர்க்கும் செயல்
 களை நீக்கி, அரசன் பிறந்தநாள் விழாக் கொண்டாடுதலும்;
 ஆண்டுதோறும் முடிபுனையுங்கால் நிகழும் புண்ணிய நீராட்டு
 விழாவும்;

ஒழுக்கத்தை மிகுத்துப் புகழப்பட்ட வெண்கொற்றக்
 குடை நிழல் மரபினைக் கூறுதலும்; பகைவரைக் கருதிய வான்

மங்கல விழாவும்; பகைவருடைய நிலைபெற்ற வன்மையான மதிலை அழித்து முடிபுனைந்து நீராடும் விழாவும்; தன்பால் வந்த பரிசிலர்களை வினவி அவர்களுக்கு வேண்டும் சிறப்புச் செய்தலும்; பரிசில் பெற்றோர் தாம் பெற்ற பெரும் பொருள் குறித்து மிகுத்துச் சொல்லித் தாம் போகல்வேண்டும் என்று விடை கேட்டலும், அரசன் விடுப்பப் போதலுமாகிய இரு வகை விடையும்;

அச்சமும் உலகையும் ஒழிவும் இன்றி, நன்னாள் தீநாள் பறவை குறுக்கிடுதல் முதலிய சகுனங்களாலும், காலத்தைக் கருதிய பாதுகாவலும் ஆகிய இவை யாவும் அடங்கத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே, காலம் மூன்றனோடும் பொருத்திக் காணுமாற்றான், இதுகாறும் கூறிவருகின்ற பாடாணினை வரும்.

3. களவியல்

[காதற்களவு ஒழுக்கத்தில் இயல்பினை உணர்த்துவது]

1. களவொழுக்கம்

களவின் இயல்பு

1. இன்பமும் பொருளும் அறஹம் என்றங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஐந்தினை மருங்கின்
காமக் கூட்டங் காணுங் காலை
மறையோர் தேஎத்து மறைல் எட்டலுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே.

‘இன்பம் பொருள் அறம்’ என்று சொல்லப்பட்ட அன்புடன் சேர்ந்த (கைக்கிளை பெருந்தினை நீங்கிய ஐந்து) திணையிடத்தும் நிகழும் காமக்கூட்டத்தினை ஆராயுமிடத்து, மறையோரால் வரையறை செய்யப்பட்ட எண்வகை மணத்துள், அமையும் ஆற்றான் அமைந்த யாழினையுடைய காந்திரு வரது கூட்டத்தை ஒக்கும் எனலாம். மணம் எட்டாவன, பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்திருவம். அசரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. 89

களவிற்குரிய காரணம் முதலியன

2. ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்
ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்
ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப
மிககோ னுயினும் கடிவரை இன்றே.

ஒரவனும் ஒருத்தியுமாக இல்லறம் நடத்துமிடத்து, அவ் விருவரையும் மறுபிறப்பிலும் கூட்டுவித்தலும் வேறுக்குதலுமாகிய இருவகை ஊழிடத்தும், இருவருள்ளமும் பிறப்புத் தோறும் ஒன்றுபட்டு நல்வினைக்கண்ணே நிகழ்ந்த ஊழினது ஆணையினால், பிறப்பு முதலிய பத்துக் குணங்களினாலும் ஒன்று பட்ட கிழவனும் கிழத்தியும் எதிர்ப்படுவர். ஒத்தனின்றித், தலைவன் அக் குணங்களால் மிக்கு விளங்கினாலும் அதனால் குற்றமில்லை; தலைவி மிக்குவிளங்கின் அது கூடாது.

ஒப்பினது வகை :

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு
உருபு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே.

(மெய்ப். 25). 90

2. இயற்கைப் புணர்ச்சி

ஐயம்

3. சிறந்துழி ஐயம் சிறந்த தென்ப

இழிந்துழி இழிவே சுட்ட லான.

எதிர்ப்பட்ட கிழவன் கிழத்தி ஆகிய இருவருள்ளும், உயர்வுடைய தலைவனுக்கு 'மக்களுள்ளாள் அல்லள், தெய்வமோ?' எனத் தலைவிமாட்டு ஐயம் தோன்றுதல் சிறந்த தென்று சொல்லுவர் புலவர். அக் தலைவனினும் குறைந்த தலைவிக்கு ஐயம் உண்டாகுமாயின், இன்பம் நிகழாது தடைப்படும்; இழிவும் உண்டாகும்.

(எ-டு.) "அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு."

இக்குறளுள், தலைமகனுக்கு ஐயம் நிகழ்ந்தது காண்க. 91

ஐயத்தை நீக்கல்

4. வண்டே இழையே வள்ளி பூவை

கண்ணே அலமரல் இமைப்பே அச்சமென்று

அன்னவை பிறவும் ஆங்கண் நிகழ

நின்றவை களையும் கருவி என்ப.

வண்டு மொய்த்தலும், அணிகள் அணிந்திருந்தலும், உடலின்கண் கொடி (பச்சைக் குத்திக் கொள்ளுதல்) முதலியன எழுதியிருத்தலும், மாலை வாடியிருத்தலும், கண் பிறமுதலும், அசைவுடைமையும், கண் இமைத்தலும், ஆண் மக்களைக் கண்டு அஞ்சுதல் முதலியனவும், அவைபோன்ற பிறவாகிய கால் நிலம் தோய்தல் வியர்த்தல் நிழலாடுதல் முதலியனவும், ஐயத்தைப் போக்கி மானிடமகள் அவள் என்ற துணிவினைக் கொடுக்கும் கருவிகளாம். 92

நோக்குதல்

5. நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக்

கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்.

தலைவன் தலைவி இருவருக்கும் துணியப்படாது நின்ற அறிவை ஒன்றுபடுத்தற் பொருட்டு, அவர்தம் அவாவோடு கூட்டிக் கூறும் காமக்குறிப்புச்சொல், இருவருடைய கண்ணளானும் ஒருவரையொருவர் நோக்குதலான் நிகழ்வதாம்.

(எ-டு.) “பானவந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்ஹமார்
நூனல நுண்வலையாற் கொண்டெடுத்த
படுபுலால் காப்பாள் படைநெடுங்கண் நோக்கம்
கடிபொல்லா என்னையே காப்பு.”

(திணைமாலை நூற்—32)

எனக் கண்ணினால் அறிந்தவாறு காண்க.

93

மெய்ப்பாடு நிகழ்தல்

6. குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயின்

ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

ஒருவருடைய குறிப்பு மற்றொருவர் குறித்த பொருளை அறிந்து கொள்ளுமாயின், அவ்விடத்துக் கண்ணினால் வரும் குறிப்புரை நிகழும் என்பர்.

(எ-டு.) “நோக்கினுள் நோக்கி இறைஞ்சினுள் அஃதவள்
யாப்பினுள் அட்டிய நீர்.” (குறள். 1098)

எனவும்,

அசையியற்கு உண்டாண்டோர் ஏளர் யான்

நோக்கப்

பசையினள் பைய நகும்.

(குறள். 1093)

எனவும் வரும்.

94

தலைமகள் இலக்கணம்

7. பெருமையும் உரனும் ஆடு உமேன.

பழிபாவங்களைக் கண்டு அஞ்சுதலும் (அஃதாவது குற்றந்தரும் செயல்களைச் செய்யாமை.), அறிவுடையவனாக இருத்தலும் ஆண்மகனுக்குரிய இயல்பாகும். இதனால், தலைமகளது வேட்கைக் குறிப்பை உணர்ந்த தலைமகள், அந்நிலையே புணர்ச்சியை நினையாது, வரைந்து அடையும் என்பதும் அறியப்படும்.

95

தலைமகள் இலக்கணம்

8. அச்சமும் ஈனனும் மடனும் முந்துறுதல்

நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப.

அச்சம், நாண், பேதைமை ஆகிய இம்மூன்றும் எப்போதும் முதன்மைபெற்று நின்றல் பெண்டிர்க்கு உரிய இலக்

கணமாகும். இதனால், வேட்கையுற்ற விடத்தும் புணர்ச்சிக்கு இசையாது நின்று வரைந்தெய்தல் வேண்டும் என்பதாம். 96

இயற்கைப் புணர்ச்சியில், தலைமகள் இயல்பு

9. வேட்கை ஒருதலை உள்ளதல் மெலிதல்
ஆக்கஞ் செப்பல் நன்னுவலா இழத்தல்
நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்
மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடு என்றிச்
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப.

‘அடையப் பெறவேண்டும்’ என்னும் பேரவாவும், இடை விடாது நினைத்தலும், தன் எண்ணம் கைகூடாது வருதலின் உண்ணாமையால் உடல் மெலிதலும், தூங்காதிருத்தலும், தன் எண்ணத்திற்கேற்பத் தானே கூறிக்கொள்ளுதலும், நாணம் நீங்குதலும், தான் காணும் பொருள் யாவற்றையும் முன்பு கண்டதொரு பொருளாகவே நினைக்கலும், அதுவே நினைவாகப் பித்தாதலும், அது காரணமாக மயக்கமுறுதலும், கைகூடாத விடத்து இறந்துபடுதலும் ஆகிய இவை சிறப்புப் பொருந்திய இலக்கணத்தை உடைய களவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

வேட்கை-பெறவேண்டுமென்னும் உள்ள நிகழ்ச்சி; மெலிதல்-உண்ணாமையான் வருவது; ஆக்கஞ்செப்பல்-உறங்காமையும் உறுவ் ஒதலும் முதலியவை. மறத்தல்-பித்தாதல்; மயக்கம்-மோகம். சாக்காடு-சாவடி. 97

தலைமகள் இயல்பு

10. முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்தல்
நன்னயம் உரைத்தல் நகைநனி உருஅ
அந்நிலை அறிதல் மெலிவுவிளக் குறுத்தல்
தன்னிலை யுரைத்தல் தெளிவகப் படுத்தலென்று
இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர்.

முன்னிலையாகாத வண்டு நெஞ்சு முதலியவற்றை முன்னிலையாக்கிக் கொள்ளுதல், அவை சொல்லாதவற்றைச் சொல்லுவனபோலக் கூறுதல், அவை தன்னிடம் பேசுவதாக நினைத்து அவற்றிற்குத் தன் உள்ளக்கிடக்கையை எடுத்துக் கூறுதல், தலைவி மிகவும் மகிழ்ச்சி எய்தாமற் புணர்ச்சிக்கு இனமாகிய பிரிவு நிலை உற அவள் ஆற்றும் தன்மையை அறிதல், இப்பிரிவினால் தனக்குள்ள வருத்தத்தைத் தலைவி அறியுமாறு கூறுதலும் தலைவி வருத்தத்தைக் குறிப்பாக உணர்ந்து அதுதீரக் கூறுதலும், ‘நின்னோடு கொண்ட

தொடர்பு எழுமையும் வருகின்றதென்று தமது நிலையை உரைத்தலும், “நின்னை விட்டுப் பிரிந்து போகமாட்டேன்; பிரிந்து சென்றாலும் ஆற்றியிருத்தல் இயலாது; எனவே பிரிந்தால் அறமுடைய செயற்பொருட்டே பிரிவேன்” என்று தலைவியின் மனம் தெளியும்படி கூறுதலும் ஆகிய இவ்வேழும், மிக்குவரும் இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர்த் தலைவற்கு உரியவாம்.

(எ-டு.) “கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே.” (குறுந்-2)

இதனுள் ‘தும்பி’ என்றது முன்னிலையாக்கல்; ‘கண்டது மொழிமோ’ என்றது சொல்வழிப்படுத்தல்; ‘கூந்தலின் நறியவும் உளவோ’ என்றது நன்னயம் உரைத்தல்; ‘பயிலியது நட்பின்’ என்றது தந்நிலை உரைத்தல்; பிறவும் வந்துழிக் காண்க.

98

3. களவின்கண் தலைவன்

தலைவனுக்கு நிசமும் கூற்று

11. மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பா ராட்டல்
இடம்பெற்றுத் தழாஅல் இடையூறு கிளத்தல்
நீடுநினைந்து இரங்கல் கூடுத லுறுதல்
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇப்
போச் சிறப்பின் இருநான்கு கிளவியும் --

வேட்கை மிகுதியினால், தலைமகன் தலைவியின் மெய்யைத் தீண்டிப் பழகுதலும்; அங்ஙனம் மெய்தொட்ட தலைமகன் அவள் கூந்தல் நுதல் முதலியவற்றை நீலிப் (தடவி) பொய்யாக நின்று புனைந்து கூறுதலும்; பொய் பாராட்டியதைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு தலைவியிடம் நெருங்கிய நட்புப் பூண்டு தழுவவேண்டுமெனக் கூறுதலும்; தலைவி பெருநாணம் உடையவளாகவின் அங்ஙனம் தலைமகன் கூறியதைக் கேட்ட தனால் புணர்ச்சிக்கு இடையூறுகச் சில நிகழ்த்தியவற்றைத் தலைவன் கூறுதலும்; புணர்ச்சி நிகழாது காலம் நீட்டித்தலுக்கு இரக்கந் தோன்றக் கூறுதலும்; காலம் நீட்டித்தது பற்றி வருந்தினான் என்பதை அறிந்த தலைவி, பொறுக்கும் தன்மையிலனாய் இறந்து படுவனென்று கருதிய அளவில், நாண் விரைந்து நீங்குதலும்; தலைவன், தான் முற்கூறிய

நுகற்சியை விரைவாகப் பெறுதலும்; எக்காலத்தும் பிரியாமைக்குக் காரணமாகிய ருள்மொழிதல் உளப்படக் குறையாச் சிறபிளையுடைய இவ்வெட்டும் (இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கும் இடந்தலைப் பாட்டுக்கும் உரியன.)—

பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக் கலங்கலும்
நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை உரைப்பினும்
குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்டினும்

முற்கூறிய நுகர்ச்சி விரைந்து கிடைத்தவிடத்து அவன் மனம் மகிழும் மகிழ்ச்சியும்; அங்ஙனம் கூடிப் பிரிந்தவிடத்து அன்புமிகுதியால் மறைந்துநின்று, தலைவி தன் தோழியர் கூட்டத்தில் புகுதலைக்கண்டு, 'இனிக் கூடுதல் மிகவும் அரியது' என்று இரங்குதலும்; அதுகேட்ட பாங்கன் உலகத்து நிலை நிற்கின்ற நற்குணங்களைத் தலைமகனுக்கு எடுத்துக் கூறினும் அங்ஙனம் கூறியவற்றை மறுத்துத் தலைவன் தன் நெஞ்சில் நிகழும் வருத்தங்களைப் பாங்கற்குக் கூறுதலும்; தலைவற்கு நிகழும் குற்றங்களைப் பாங்கன் எடுத்துக் காட்டியவிடத்தும், தெளியாத தலைமகனைப் பாங்கன் அத்துன்பத்திவிருந்தும் மீட்டற்கு விரும்பினும் (இது பாங்கற் கூட்டம்)—

பெட்ட வாயில்பெற் நிரவுலி யுறுப்பினும்
ஊரும் பேரும் கெடுதல் பிறவும்
நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித்
தோழியைக் குறையுறும் படுத்தும் தோழி
குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும்
தண்டா திரப்பினும் மற்றைய வழியும்
சொல்லவட் சார்தலிற் புல்லிய வகையினும்
அறிந்தோன் ஆயர்ப்பி னவ்வழி மருங்கில்
கேடும் பீடும் கூறலும் தோழி
நீக்கலி ள்கிய நிலைமையும் நோக்கி
மடல்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே.

முன்பு உடன்பட்ட பாங்கனால் தலைவியைப் பெற்றுப் பின்னும் மணஞ்செய்து கொள்ளாது களவுப் புணர்ச்சியை விரும்பித் தோழியை இரந்துநின்று, அவள் துணையாகத் தலைவியைக் கூடுவோம் என்னும் எண்ணத்தையும், அவ்வெண்ணத்தினை வலியுறுத்திக் கூறினும்; தலைவியின் ஊரையும் பெயரையும் வினாவியும், 'இங்கு அம்புபட்ட மாடுஎன்று வந்ததோ?' என்று வினாவியும், ஒன்றற்கும் பதில்கூறாத தோழியை நோக்கிப் 'பேசினால் குற்றமுண்டோ?' என

வினாவியும், பொருந்துமாறு தன் குறிப்பினைப் புலப்படுத்திக் கூறித், தலைமகன், தோழியின் மாட்டுத் தன் குறையைச் சொல்லினும்; தோழி 'இவன் கூறுகின்ற குறையானது தலைவியிடத்தே போலும்' எனக் கருதி, அவள் மேலே சேர்த்து அதனை உண்மையென்று உணருமாறு தலைவன் கூறுதலும்; தலைமகன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முதலிய கூட்டங்களான் அமையாது, பின்னும் இரவுக்குறி பசற்குறி ஆகியவற்றை விரும்பினும்; குறிப்பிட்ட இடத்திலே தலைவியையும் தோழியையும் கண்டும், அவன் கொண்டு வந்த கையுறைப் பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ளாது தோழியால் மறுக்கப்பட்டும், பிறகு தோழி ஏற்றுக்கொண்டும், இவ்வாறு இரந்து நின்றான், பிறகு அவவிருவரையும் எதிர்ப்படுதலின்றி வருத்த முற்று இரந்து நிற்கும் நிலையின்றி மாறுபட்டவிடத்தும்; தான் வருந்திக் கூறுகின்ற சொற்களெல்லாம் தலைவியுடன் சேர்த்துத் தலைவன் கூறுதலான், 'இவ்வாறு பொறுக்கும் ஆற்றலின்றி இங்ஙனம் அஞ்சிக் கூறினான்' என்று தலைவி அச்சமுற்றுத், தோழி அறியாவாறு தானே தலைவனைக் கூறிய பகுதியினும்; மத்யுடம்பட்ட தோழி, 'நீர் கூறிய குறையை யான் மறந்து விட்டேன்' என்று கூறுமிடத்து, அவ்விடத்துத் தன்னுடன் கூடாமையால் தலைவிக்கு நேர்ந்த துன்பத்தையும் அவள் அதனை ஆற்றியிருந்த பெருமையையும் கூறுதலும்; தோழி, 'இவ்விடத்துக் காவலர் மிகவும் கொடியர்' என்று கூறித், தலைமகனைச் சேய்மைக்கண் நிறுத்துதலால், தனக்கு உண்டாகிய வருத்தத்தையும் எண்ணி (எல்லாம் தோழி கூற்றினுட் காணப்படும்.) 'மடலேறுவேன்' என்று அத் தலைவன் கூறும் இடனும் உண்டு.

99

12. பண்பிற் பெயர்ப்பிலும் பரிவுற்று மெலியினும்

அன்புற்று நகினும் அவட்பெற்று மலியினும்

ஆற்றிடை யுறுதலும் அவ்வினைக் கியல்பே.

தோழி, தலைவியின் இளமை முதலிய பண்பினைக் கூறித் தலைமகனைப் பெயர்க்கினும்; தலைவியை எண்ணியவளாய் அவன் உளம்வருந்தி மெலியினும்; தோழி, தலைவன் குறையை மறுத்த விடத்து, அன்பு தோன்றுமாறு நகினும்; தோழியின் உடன்பாட்டைப் பெற்று உளம் மகிழ்ந்தாலும்; தலைவன் செல்லும் வழியிடை இடையூறு தோன்றியவிடத்தும்; அத் தோழியிற் கூட்டத்திடத்துத் தலைவன் கூற்று நிகழ்வதாகிய இலக்கணமாம்.

100

பாங்கன் நிமித்தம்

13. பாங்கர் நிமித்தம் பன்னிரண் டென்பு.

பாங்கராயினுரைத் துணையாகக் கொண்டு கூடும் கூட்டம், அவன் நிலை, ஒப்பு, பொருள்கோள், தெய்வம், யாமோர் கூட்டமாகிய களவு, உடன்போக்கு, கற்பின் பகுதியாகிய இற்கிழத்தி, காமக்கிழத்தி, காதற்பரத்தை, அரும் பொருள் வினை, இராக்கதம், பேய்நிலை என்னும்பன்னிரண்டு வகையினையுடையது ஆகும். 101

கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு உரியவை

14. முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

எண்வகை மணத்துள், முன்னையவாகிய அசுரம், இராக் கதம், பைசாசம் என்னும் மூன்றும் கைக்கிளைப்பாற் படும். 102

15. பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே.

எண்வகை மணத்துள்ளும் பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் என்னும் நான்கும் பெருந்திணைப்பாற் படும். 103

ஏனையவை

16. முதலாகு புணர்ந்த யாமோர் மேன

தவலருஞ் சிறப்பின் ஐநிலம் பெறுமே.

ஐந்திணையும் முதலாகக்கொண்டு அவற்றோடு பொருந்தி வரும் யாமோர் கூட்டம், கெடுதற்கரிய சிறப்புடன் பொருந்திய ஐவகை நிலத்தையும் பெறுதலின், அவை (யாமோர் கூட்டம்) ஐந்தெனப்படும். முதல் என்பது நிலமும் காலமும். ஐவகைக் கூட்டமாவன, களவு, கற்பு, உடன்போக்கு, இற்கிழத்தி, காமக்கிழத்தி, காதற்பரத்தை என்பனவாம். 104

4. களவின் கண் தலைவி

தலைவனுக்கு நிரமும் கூற்று

17. இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய இடத்தும்

காண வகையிற் பொழுதுநளி இகப்பினும்

தானகம் புகாஅன் பெயர்தல் இன்மையிற்

காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி

வேட்கையின் மயங்கிக் கைவறு பொழுதினும்

புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர் பட்டுழிப்

பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்

வேளான் எதிரும் விருப்பின் கண்ணும்

வானான் எதிரும் பிரிவி னானும்
நாணுளஞ் சலைப் விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும்
வரைவுடம் படுதலும் ஆங்கதன் புறத்தும்
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோன் மேன என்மனார் புலவர்.

பகற்குறி இரவுக்குறி ஆகிய இரண்டும் பிழைத்தவிடத் தும்; தலைமகளைக் காணாது பொழுது மிகக்கழிந்த விடத்துக் காணவேண்டும் என்ற ஆசையினால் குறியிடத்துச் சென்று, ஆண்டும் காணாது வருத்தமுற்று, வேட்கைமிகுதியால் மயக்க மடைந்து செயலற்று நிற்கும் இடத்தும்; தான் செல்லுவதற் குத் தகுதியில்லாத காலத்துச் சென்று எதிர்ப்பட்டவிடத் துத் தமரால் நீக்கப்படாத விருந்தினன் ஆகிய விடத்தும், அவ்வாறு விருந்தாதலேயன்றித் தலைவனுக்குத் தலைவி உபகாரஞ் செய்ய விரும்புவதால், தோழி அவனை விருந்தாக ஏற்றுக் கொள்ளு ிடத்தும்; வாள் வன்மையைக் காட்டுதற் குப் பிரிவு தோன்றிய விடத்தும்; நாணம் தலைவி நெஞ்சத்தை வருத்துதலான் நீக்கி நிறுத்து மிடத்தும்; மணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை விரும்பித் தோழியால் கூறப் பட்ட குற்றமற்ற சொற்களுக்குப் பதில் கூறுமிடத்தும்; தோழியின் வேண்டுகோட்படி மணஞ்செய்துகொள்ள விரும் பிக் கூறுமிடத்தும்; மணஞ் செய்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிக் கண்ணும்; மணஞ் செய்வதற்குத் தலைவியின் தமர் மறுத்த விடத்தும் தலைமகனுக்குக் கூற்று நிகழும். பொதுப்படக் கூறலால், உள்ள நிகழ்ச்சியும் கொள்ளப்படும். இச்செய்யுளின் இறுதியடியிலே, 'கிழவோன்மேன' எனக்கொண்டு, இந்நிலை களில் தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் என்பாரும் உளர். 105

தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் இயல்பு

18. காமத் திணையில் கண்ணின்று வருஉம்
நாணும் மடனும் பெண்மைய ஆகலின்
குறிப்பினும் இடத்தினும் அல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா அவள்வயின் ஆன.

காம வொழுக்கத்தினிடத்து நிலைபெற்று வருகின்ற நார ணம் மடம் இரண்டும் பெண்மைக்கு உரியவாகலின், தலைவி யிடத்து வேட்கையானது குறிப்பினாலும் இடத்தினாலும் புலப்படுமேயன்றி, வெளிப்படையாகப் புலப்படாது என்க,

(எ-டு.) “உண்டார்கண் அல்லது அடுநருக் காமம்போல்
கண்டார் மகிழ்செய்தல் இன்று” (குறள் —1090)
என வருமாறு காண்க. 106

19. காமஞ் சொல்லா நாட்டம் இன்மையின்
ஏழும இரண்டும் உளவென மொழிப.

வேட்கையை உணர்த்தாத கண் உலகத்து இன்மையி
னால், தலைவனுக்குப் பாதுகாவலாக இருத்தற்பொருட்டு
நாணும் மடனும் உளவாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

(எ-டு.) “கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்
சொற்கள்
என்ன பயனும் இல. (குறள்—1100)

என்றவிடத்து, அகத்துநிகழ் வேட்கையினைக் கண்ணி
னால் அறியக் கிடந்தமை கூறப்பட்டது. 107

20. சொல்லெதிர் மொழிதல் அருமைத் தாகலின்
அல்ல கூற்றமொழி அவள்வயி னான.

தலைவன் கருதிக் கூறும் புணர்ச்சிக்குத் தலைவி வேட்கை
யுடையாளாயினும், உடன்பட்டுக் கூறுதல் அருமையுடைய
தாகலின், அவன் கூறியதை அறியாதாள்போன்று வேறென்
றைப்பற்றிக் கூறுதலும் தலைவியிடத்து உளதாம்; இது
இசைவில்லாரைப் போலக் கூறுதல். 108

மேலும், தலைவிக்கு நிகழும் கூற்று

21. மறைந்தவர் காண்டல் தற்காட் டுறுதல்
நிறைந்த காதலிற் சொல்லெதிர் மழுங்கல்
வழிபாடு மறுத்தல் மறுத்தெதிர் கோடல்
பழிதீர் முறுவற் சிறிதே தோற்றல்
கைப்பட்டுக் கலங்கினும் நாணுமிக வரினும்
இட்டுப்பிரி விரங்கினும் அருமைசெய் தயர்ப்பினும்
வந்தவழி எள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினும்
நொந்துதெளி வொழிப்பினும் அச்சம் நீடினும்
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் பெற்றவழி மலியினும்
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும்
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காணாயும்
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற அருமறை உயிர்த்தலும்
உயிராக் காலத்து உயிர்த்தலும் உயிர்செல

வேற்றுவரைவு வரின் அது மாற்றுதற் கண்ணும்
 நெறிப்படு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும்
 பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி
 ஒருமைக் கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோள்
 அருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற்
 பெருமை சான்ற இயல்பின் கண்ணும்
 பொய்தலை அடுத்த மடலின் கண்ணும்
 கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்
 வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்
 குறியின் ஒப்புமை மருடற் கண்ணும்
 வரைவுதலை வரின் களவறி புறினும்
 தமர்தற் காத்த காரண மருங்கினும்
 தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
 வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித்
 தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறலும்
 வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும்
 பொழுதும் ஆறும் புரைவ தன்மையின்
 அழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணும்
 காமஞ் சிறப்பினும் அவனளி சிறப்பினும்
 ஏமஞ் சான்ற உவகைக் கண்ணும்
 தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும்
 அன்ன உளவே ஓரிடத் தான.

மறைந்து நின்று தன்னைத் தலைவன் காணாமல் தான் தலை
 வனைக் காணாதலும்; தன்னை அவன் காணுமாறு நின்றலும்;
 நிரம்பிய ஆசை மிகுதியினால் தலைவன் கூறிய சொல்லைக்
 கேட்டு எதிர்மொழி கூறுது வாளாநின்றலும்; (இம் மூன்றி
 டத்தும் கூற்று நிகழாது.) தலைவன் கூடுதற்கு நெருங்கிய
 விடத்து அதற்கு உடன்படாது நின்றலும் (குறிப்பினாலும்
 கூற்றினாலும் வரும்.) மறுத்துக் கொண்டே இராது மீண்டும்
 உடன்படலும்; குற்றமற்ற மகிழ்வைச் சிறிதுபொழுது
 தோற்றுவித்தலும் (இவை ஆறுநிலையும் புணர்ச்சிக்கு முன்
 நிகழும்.);

தலைவனின் கையகத்தளாய பின்னர், 'என் செய்தேம்?'
 என்று கலக்கமுறுதலும்; நாணம் மிகுதியாகத் தோன்றினும்;
 தலைவன் தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து போவான்கொல் என வருந்
 தினும்; தலைவன் வரவியலாதவாறு காவல் மிக்கதனால் அவன்

வராதவிடத்தும்; தலைவன் தொடர்ந்து வந்தவிடத்துப் பழியாகும் என நினைத்து அச்சமுற்று இகழ்ந்தவிடத்தும்; வெளிப் படையாகச் சொல்லி வருத்தமுறினும்; தலைவன் தெளிவிப் பதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது வருத்தமுற்று நீக்கினும்; தலைவன் வரவு இடையீடு பட்டவிடத்து அச்சம் மிக்குழியும்; தலைவன் தன்னைப் பிரிந்தவிடத்துக் கலக்கமுறினும்; தலைவனோடு கூடியவிடத்து மகிழ்வெய்தினும்; தலைவன் வரவியலாதவாறு காவலர் தம் தொழில் புரிதலான், 'அவன் ஈண்டு வருதல் அரிது' என்று தோழி தலைவிக்குச் சொல்லுமிடத்தும்; தோழி இவ்வாறு கூறியதனைத் தலைவி ஒப்புக்கொள்ளாத விடத்தும்; வெளியிற் சென்று விளையாடுதலை விட்டு, வீட்டுக்குள்ளேயே அடைபட்டு வருந்திச் சிதைந்த விடத்துத், தோழிக்குத் தான் ஈடுபட்டிருந்த மறைவொழுக்கத்தைக் கூறினும், (இவை யெல்லாம் இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்தபின் நிகழ்வன.);

இவ்வாறு கூறாதொழியின் உயிர் செல்லுமாறு சொல்லு தலும்; பிறர் தன்னை மணம் முடித்தற்குவரின் அதை மாற்றுமிடத்தும்; கூட்டமுண்மை பிறர் அறியுமாறு மெய் வேறுபட்டுக் காட்டுமிடத்து மறைப்பினும்; ஊழ்வலியினால் கூடிய புணர்ச்சியைக் குறித்து ஒன்றுபட்ட நட்பினாலே தலைவன் மணம்செய்து கொள்வதற்குக் குறையுற்று நிற்ப தனை அறிந்த தலைவி, செய்தற்கரிய எட்டுவகையினால் பெருமை பொருந்திய தன்மையளாய் நிற்குமிடத்தும்;

(எண் வகை; முட்டுவயிற் கழறல், முனிவு மெய்ந் நிறுத் தல், அச்சத்தின் அகறல், அவன் புணர்வு மறுத்தல், தூது முனிவினமை, துஞ்சிச் சேர்தல், காதல் கைம்மிகல், கட்டுரை யின்மை என்பன-மெய்ப்பாட்-23.).

தலைமகன், பொய்யாக 'மடலேறுவேன்' என்று கூறிய விடத்தும்; தோழி, தலைவியின் கண்ணீரைத் துடைத்த விடத் தும்; தலைவிக்கு உடல்வேறுபாடு எதனாலே ஆயிற்று என்று, செவிலி வெறியாடச் செய்ய வரும் அச்சத்தினிடத்தும்; தலைவன் செய்வன போன்ற குறியை, அவன் செய்த னவாகக் கருதிக் குறிவழிச்சென்று, அவனால் நிகழாமை கண்டு மருளுமிடத்தும்; தலைவன் வரைந்து கொள்வதற்கு வரும் காலம் அண்மையிலிருக்கும் இடத்தும்; களவொழுக் கத்தினைப் பிறர் அறிந்துகொண்ட விடத்தும்; தன்னைத் தம் மவர் காவல்செய்தவிடத்தும்; தலைவி, தான் குறியிடம்செல்ல முடியாதவாறு இறச்செறிப்பு நிகழ்ந்ததை அறியாத தலைமகன், வழக்கம்போல் வந்து, வெற்றிடத்தை கண்டு வருந்தித், தான் வந்தமைக்கு அடையாளம் செய்துவிட்டுப் பெயர்ந்ததைப்

பிறறைநாள் தோழியின் வாயிலாக உணர்ந்த தலைவி, தான் முற்கூட்டியே தலைவனுக்கு உணர்த்தாமைக்கு வருந்தித் தோழியுடன் கூடித் தெளிந்தவிடத்தும்; குற்றப்படுதலின்றி நின்று இயற்பட மொழியுமிடத்தும்; தலைவியும் தோழியும் தலைவன் இரவுக் குறியிடத்தே வருமிடத்து, வருங்காலமும் வழியும் குற்றமுடையதாய்ப் பொருத்தமில்லாது இருப்பதனால், தலைவனுக்கு அழிவுநேரின் என் செய்யக் கூடவது!' என்று தோன்றிய சிறந்த ஆராய்ச்சியிடத்தும்; தலைமகன் மாட்டு வேட்கை மிக்கவிடத்தும்; தலைவன் தலைவிக்குச் செய்யும் தலையளி மிகுதிப்பட்ட விடத்தும்: இன்பத்திற்குப் பாதுகாவல் அமைந்த உவகையினைத் தலைவி அடைந்தவிடத்தும் ஆகிய இக் கூற்றுக்களுள், சிலவிடங்களில் தன்பால் அன்பிற்கு உரிமை உண்டாகவும், தலைவன்பால் பரத்தமை ஒழுக்கம் உண்டாகவும், தலைவிபாற் கூற்று நிகழ்தலுளவாம்; இவை போல்வன பிறவும் உளவாம்.

109

22. வரையிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்

வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும்

உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற் கண்ணும்

தானே கூறும் கரலமும் உளவே.

தலைவியை வரைந்து கொள்வதற்காகும் காலத்தை இடையே வைத்துப் பொருள்காரணமாகப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி வருந்தினும்; வரைந்து கொள்ளாது களவிலேயே ஒழுகும் தலைவன், ஒரு நாள் தோழியையாயினும் செவிலியையாயினும் திடீரென எதிர்ப்படினும்; நொதுமலர் வரைவு வேண்டிவந்த விடத்தும் பிறவிடத்தும் தோழியிடம் கூட்ட முன்மையைக் கூறித், தமர் அறியக் கூறென்றும், தலைவன் நம் வருத்தம் அறியுமாறு கூறென்றும் கூறுமிடத்தும்; ஆகிய இம் மூன்றிடத்தும், தோழி வினவாமல் தலைவி தானே கூறும் காலமும் உண்டு.

110

நாணும் கற்பும் கடவாமை

23. உயிரினும் சிறந்தன்று நானே நானினும்

செயிந்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்றெனத்

தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு

காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும்

தானில் கன்மொழி கிழவி கிளப்பினும்

ஆவகை பிறவும் தோன்றமன் பொருளே.

“உயிரைக் காட்டினும் நாணம் சிறந்தது; அதனினும் குற்றந் தீர்ந்த காட்சியினையுடைய சுற்புச் சிறந்தது” என, முன்னோர் கூற்றை உட்கொண்டு, தலைவன் உள்ளவிடத்துச் செல்லுதலும், வருத்தமில்லாத சொல்லைத் தலைவி சொல்லுதலும் ஆகிய, அவ்வகைப் பிறவும் பொருளாகத் தலைவி மாட்டுக் கூற்று நிகழும்.

111

5 களவின் கண் தோழி

தோழிக்கு நிகழுங் கூற்று

24. நாற்றமும் தோற்றமும் ஒழுக்கமும் உண்டியும்
செய்வினை மறைப்பினும் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி எதிர்ப்பா ளெருறுத்து வருஉம
உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத் தானும்
குறையுறற் கெதிரிய கிழவன் மறையுறப்
பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் உலகுரைத் தொழிப்பினும்
அருமையின் அகற்சியும் அவளறி வுறுத்தப்
பின்வா வென்றலும் பேதைமை யூட்டலும்
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலும்
அஞ்சியச் சுறுத்தலும் உரைத்துழிக் கூட்டமொடு
எஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும்—

பூவினாலும், சாந்தினாலும், தலைவனுடன் கூடிய கூட்டத் தாலும் தலைவியிடத்து உளதாகிய நறுநாற்றமும்; கூட்டத் தினால் அடைந்த நிறவேறுபாடும்; தோழியார் கூட்டத்துடன் முன்போல் சேர்ந்தொழுகாது தன்னைத் தனியாகப் பேணி யொழுகுதலும்; உண்ணும் அளவில் குறைதலும்; தான் செய்கின்ற பூப்பரித்தல் நீராடல் முதலிய வினைகளைத் தோழி அறியாவாறு மறைத்துத் தனியே செய்தலும், அன்றியும் தலைவன் செய்த கூட்டக் கருமத்தினைப் புலப்படாதவாறு தோழியை மறைத்தலும்; எத்திசையினும் சென்று விளையாடு பவன், இப்பொழுது குறிப்பிட்ட ஓரிடத்திற்கே செல்லுதலும்; ஓரிடத்தேயே அதிகமாகப் பழகுதலும்; புணர்வதற்கு முந்துற்ற காலத்தை உட்கோடலும் ஆகிய மன நிகழ்ச்சி ஏழும் துணையாக அறிதலோடு—மெய்யினாலும் பொய்யினாலும் நெறிமுறை பிழையாவாறு பல்வேறு வகைப்பட்ட

தொ.—20

இரு பொருள் பயக்கும் சொற்களாலே ஆராய்தலும்; களவொழுக்கிலே ஒழுக்குதற்கு விரும்பிவந்த தலைமகனை, அவனது பெருமையைக் கூறி நீக்குதலும்; 'உலகத்தார் பெண் கொள்ளும் முறைபோலக் கொள்க' என்று கூறுதலும்; தலைவியை அடைவதற்குள்ள அருமையைக் கூறி நீக்குதலும்; தலைவியிடத்துச் சென்று அறிவித்துப் பின்னர் என்மாட்டுவாவென்று கூறுதலும்; தோழி உடன்பட்டாலும், தலைவி அதனை அறியும் தன்மையள் அல்லள் எனத் தலைவற்குக் கூறுதலும்; முன்னால் அடையப்பெற்ற கூட்டத்தை முறையே நிறுத்திக் கூறுதலும்; தான் அச்சமுற்று அஞ்சிய தன்மையைத் தலைவற்கு அறிவித்தலும்; 'நீ காதலிப்பது யாரையோ?' என்று வினவியவிடத்துத் தலைவன், 'இன்னான்' எனச் சொல்லக்கேட்ட தோழி, 'அவளும் நின்போன்றே உள்ளாள்' என, இவனோடு கூட்டி உரைத்தலும் ஆகிய ஒழிவின்றிக் கூறிய எட்டுக் கூற்றும் (குறையுறவுணர்தலின் பகுதி) தோழியின் பால் நிகழ்வனவாம், மேலும்—

வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப்

பொறுத்த காரணம் குறித்த காலையும்

புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற் கண்ணும்

தன்னொடும் அவனொடும் முன்னமுன் அகிலும்

பின்னிலை நிகழும் பல்வேறு மருங்கினும்

நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி இடத்தினும்

எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்

புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்

வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய இடத்தினும்

புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும்

ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்

செங்கடு மொழியால் சிதைவுடைத் தாயினும்

என்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ

அன்புதலை யடுத்த வன்புறைக் கண்ணும்

ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும்

காப்பின் கடுமை கையற வரினும்

களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்

காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும்

நாடும் ஊரும் இல்லும் குடியும்

பிறப்பும் சிறப்பும் இறப்ப நோக்கி
 அவன்வயின் தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
 அனைநில வகையான் வரைதல் வேண்டினும்
 ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
 பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும்
 அவள்விலம் குறியும் களம்பெறக் காட்டினும்
 பிறன்வரை வாயினும் அவன்வரைவு மறுப்பினும்
 முன்னிலை அறனெனப் படுதலென் நிருவகைப்
 புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்
 வரைவுடன் பட்டோர்க் கடாவல் வேண்டினும்
 ஆங்கதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்படப்
 பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையினும்
 தாங்கருஞ் சிறப்பின் தோழி மேன.

தன் முன்னர் வந்துநின்ற தலைவனைத் தோழி பார்த்து
 நின்றே, வாராதான் போல மாயமேற்றி, அதனைப்பொறுத்த
 காரணம் குறிப்பினுற் கொள்ளக் கூறுமிடத்தும் (அஃதாவது
 தலைவன் வரும் அருமையைக் கருதி ஏற்றுக்கோடலும்);
 கூட்டம் முடிந்த பின்னர்த் தோழி தலைவனை வணங்கு
 மிடத்தும்; தலைவன் குறையுற்று நிற்பதற்கு மனம்நெகிழ்ந்து
 தான் தலைவியிடத்துக் குறையுறுமிடத்தும்; நாண் மிகுதியி
 னால் வேட்கை மறைத்து நிற்கும் தலைவியிடத்துத், தலைவ
 னோடும் தலைவியோடும் முன்னர் நிகழ்ந்த இயற்கைப்புணர்ச்சி
 முதலிய கூட்டம் மூன்றனையும் தான் அறிந்தமையைக் குறிப்
 பால் உணர்த்தி, இரந்து நின்றல் பலவகையாக வேறுபட்ட
 விடத்தும்; இவ்வழித் தோழியின் கூற்றைத் தலைவி ஏற்றுக்
 கொண்டவிடத்து, அதனைத் தலைவற்குக் கூறுதற்கு விரும்பும்
 இடத்தும்; எண்ணுதற்கரிய பல நகையாட்டுக்களைத்
 தலைவனிடம் குறித்த வகையும்; பலவாறு தோழி எடுத்துக்
 கூறிய பின்னரும், தலைவன், புணர்ச்சியை விரும்பும்
 இடத்தும்: தலைவன் புணர்ச்சியை விரும்பாது பிரிவை
 விரும்பிய விடத்தும்; தலைவற்குத் தாம் சில கொடுத்தலைத்
 தலைவி விரும்பிய விடத்தும்; தலைவனோடு தலைவி கூடிய
 விடத்து, அல்லகுறிப்படுதலாகிய அறிவு மடம்பட்ட சிறப்பி
 னிடத்தும்; தலைவனிடம், 'தலைவியைப் பாதுகாத்துக்
 கொள்வாயாக' என்று கூறியவிடத்தும்; தோழி, செம்மை
 யாகக் கூறும் கடுஞ்சொற்களால் தலைவி நெஞ்சு சிதைவுடைத்
 தாயினும்; தலைவனின் பிரிவால் என்பும் உருகுமாறுள்ள

தலைவிக்குத், தன் கடன் செவ்வனே செய்து, தலைவனது அன்பு மிகுதியை வற்புறுத்திக் கூறுமிடத்தும்;

தலைவன் வருகின்ற வழியின் ஏதப்பாட்டினைக் கேட்டு அஞ்சுதற்கண்ணும்; காவலின் கடுமை களவொழுக்கத் திடையே எல்லையற்று வருமிடத்தும்; குறியிடமும், காலமும் தாங்கள் வரையறுத்தபடியில்லாது நீக்கித், தலைவி காதல் மிகுதி உளப்படப் பிறவும், தலைவனது நாடும், ஊரும், வீடும், குடியும், பிறப்பும், சிறப்பும், மிகுதியும் எண்ணித் தலைவனிடம் சொல்லும் சொற்களோடே கூட, அத் தன்மைத் தாகிய நிலைகையினாலே வரைந்து கொள்ளுதலை விரும்பிய விடத்தும்; 'தலைவிக்குக் கூட்டம் உண்டுகொல' என்று தாய் ஐயப்பட்டவிடத்து, அவ் ஐயத்தைத் தாய்க்கு எதிரேநின்று மறுத்து, அதனைப் பொய்யெனவே கருதும்படி செய்து, பொய்யான சிலவற்றை மெய்யென்னுமாறு கூறினும்;

தலைவனால் கூட்டத்திற்கு இடையூறு தோன்றினும்; செவ்வியானவள், தலைவியின் மெய்வேறுபாட்டைக் கண்டு 'இஃது எற்றினால் ஆயிற்று?' என்று அறிவரை வினாவு மிடத்துத், தலைவியை அவருக்கு வெளிப்படக் காட்டினும்; நொதுமலர் வரைவுவந்த விடத்தும்; தலைவியின் சுற்றத்தார் தலைவனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தவிடத்து, அறம் என்று சொல்லப்படும் தன்மைத்தாய் இருவரது எதிர்ப் பாட்டினையும் செவ்வியிடத்துக் கூறினும்; தலைவியின் சுற்றத் தார் வரைந்து கொள்வதற்கு உடன்பட்டபின்னர்த் தலைவன் வரைவிடை வைத்துப் பொருள் காரணமாக நீட்டித்த விடத்து, 'இனி நீட்டித்தல் கூடாது' என்று கடுஞ்சொற்கூறி, வரைவுகடாவலை வேண்டிய விடத்தும்; அங்ஙனம் கடாவிய விடத்து, வரைந்து கொள்ளுதல மெய்யாயினமையின், மணம் முடியுமளவும் பொறுத்திருப்பதற்கு வற்புறுத்திக் கூறுதல் உட்படத், தோழியிடத்துச் சிறப்பக்கூறிய முப்பத் திரண்டும்; இன்னும் வேறுபடவருவனவும். மிக்க சிறப்பினை யுடைய தோழியிடத்து நிகழும் கூற்றுக்களாம். 112

6. களவின் கண் செவ்வி முதலியோர்

செவிலிக்கு நிகழும் கூற்று

25. களவல ராயினும் காமமேற் படுப்பினும்

அளவுமிகத் தோன்றினும் தலைப்பெய்து காணினும்

கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்

புல்லா லிளக்கால் செய்திக் கண்ணும்

ஆடிய சென்றுழி அழிவுதலை வரினும்
காதல் கைம்மிகக் கனவில் அரற்றலும்
தோழியை வினாவலும் தெய்வம் வாழ்த்தலும்
போக்குடன் அறிந்தபின் தோழியொடு கெழீஇக்
கற்பின் ஆக்கத்து நின்றற் கண்ணும்
பிரிவின் எச்சத்து மகளிநெஞ்சு வலிப்பினும்
இருபாற் குடிப்பொருள் இயல்பின் கண்ணும்
இன்ன வகையிற் பதின்மூன்று கிளவியொடு
அன்னவை பிறவுஞ் செவிலி மேன.

தலைவியின் களவொழுக்கம் அயலார்க்குத் தெரிந்து பழி
தூற்றப்பட்ட விடத்தும்; தலைவிவினுடைய வேட்கை மிக்க
விடத்தும்; கண்ணும், தோளும், முலையும், பிறவும் முன்னி
லும் பருத்து அழகுடன் விளங்கும் அளவு வேறுபாடு தோன்று
மிடத்தும்; தலைவனோடு தலைவி ஒன்றுபட்டு நின்றகைக் கண்ட
விடத்தும்; கட்டுவிச்சியும் வெறியாடும் வேலனும் 'தெய்வத்
திற்குச் சிறப்புச் செய்யாவிடத்து இத்துன்பம் தீராதது' எனக்
கூறித் தம் தொழில் புரியுமிடத்தும்; வெறியாட்டு நிகழ்ந்த
பின்னரும் தலைவிக்கு வருத்தம் மிக்குத் தோன்றினும்; காதல்
மிகுதியினால் தலைவனை எண்ணிக் கனவிலே பிதற்றுமிடத்தும்;
தலைவிக்கு இவ் வேறுபாட்டுத் தோற்றம் எதனால் உண்
டாயிற்று எனத் தோழியை வினவுமிடத்தும்; கூட்ட முண்
மையைத் தோழியால் அறிந்த பின்னர், நற்றாய் முதலி
யோர்க்குக் கூறவியலாது தெய்வத்தை வணங்குமிடத்தும்;
தலைவி உடன்போக்கிற் சென்றுவிட்டாள் எனபதை அறிந்த
செவிலி, தானும் தோழியுடன் பொருந்தி, இல்லறத்தின்கண்
நிலைபெறச் செய்தற்கண்ணும்; தலைவி, உடன்போய காலத்
துத் தானும் பின் செல்லாது தங்கியவிடத்தும்; 'உடன்
போக்கிற்குத் தன் மகள் துணிந்தனளே என்று எண்ணிய
விடத்தும்; தலைவன் குடிமை தன் குடிமையோடு பொருந்து
மென்று ஆராயுமிடத்தும்; ஆகிய, இத்தன்மைத்தாகிய கூறு
பாட்டினையுடைய பதின்மூன்று கூற்றுடன், இவை போல்வன
பிறவாய் வருவனவும், செவிலிக்குரிய கூற்றுக்களாம்.
'அன்னவை பிறவும்' என்றதனால், நாற்றம்பெற்று நிலைப்புக்
காண்டல் உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல் கண்
துயில் மறுத்தல் கோலஞ் செய்யாமை முதலாயினவும்
கொள்க.

நற்றாய்க்கும் கூற்று நிகழ்தல்

26. தாய்க்கும் வரையார் உணர்வுடம் படினே.

செவிலி, கூட்டமுண்மையை உணர்ந்தவாறு நற்றாயும் உணருமாயின், செவிலிக்குக் கூறிய பதின்மூன்று கிளவியும் அவை போல்வனவாய் பிறவும், நற்றாய்க்கும் நிகழ்தல் உண்டு. 114

நற்றாயும் செவிலியும் துணிதல்

27. கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவளென
மையறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர் பாங்கின்
ஐயக் கிளவியின் அறிதலும் உரித்தே.

‘நம் குலத்திற்கு ஒத்த தலைவனை அறிந்து நட்புக் கொள்ளாத அறிவினையுடைய தலைவி’ எனத் தான் ஐயப் பட்டுப் பிறரோடு வினாவும் சொல்லைக் குற்றமற்ற சான்றோரிடத்துக் கூறி, ‘அதுவும் முறையேயாகும்’ என்று அவர் கூறியபின் அறிதலும் செவிலிக்கும் நற்றாய்க்கும் உண்டு. 115

துணிதலின் அருமை

28. தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக் கில்லைப்
பிறரீர் மாக்களின் அறிய ஆயிடைப்
பெயர்நீர் போலும் உணர்விற் றென்ப.

தலைவி, தனது வேட்கைமிகுதியைத் தலைவன்முன் நின்று சொல்லுதல். ஆராயுமிடத்துத் தலைவிக்கு இல்லை. அங்ஙனம் கூறுதலிடத்து, புது மட்கலத்துள் பெய்த நீர்போலப் புறம் பொசிந்து காட்டும் உணர்வினையும் உடைத்து, அவ்வேட்கை என்பதாம். 116

தனிமை யொழுகிகம்

29. காமக் கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலின்
தாமே தூதுவ ராகலும் உரித்தே.

இயற்கைப்புணர்ச்சி இடந்தலைப்பாடு முதலிய கூட்டங் களுள் பாங்காயினார் ஒருவருமின்றித் தலைவனும், தலைவியும் தாமே கூடுதலான், தாங்களே தமக்குத் தூதுவரும் ஆவர். 117

தலைவியே குறியிடம் கூறுதல்

30. அவன்வரம்பு இறத்தல் அறந்தனக் கின்மையின்
களஞ்சூட்டு கிளவியி கிழவிய தாகும்
தான்செலற் குறியவழி யாக னான.

தலைவனுடன் கூடியபின்னர், அவன் எண்ணத்திற்கு மாறுபட்டு நடத்தல் தலைவிக்கு அறமாகாமையின், அவன்

விருப்பிற்கு இணங்கிக் குறியிடம் கூறுதலே தலைவியின் செயலாம். ஏனெனில், தான் சேற்ற்குரிய இடமாக அது இருத்தலான் என்றவாறு. 118

தோழியும் குறியிடம் கூறுதல்

31. தோழியின் முடியும் இடனுமார் உண்டே.

மேற்கூறிய களவிற் புணர்ச்சியானது நிகழ்தற்கண், தோழி குறியிடம் குறித்தலும் உண்டு. 119

அளவுக்கு நாள் வரையறை

32. முந்நா எல்லது துணையின்று கழியாது
அந்நா எகத்தும் அதுவரை வின்றே.

மூன்றுநாளல்லது பாங்கனின் துணையில்லாமற் கழியாது; அந்த மூன்று நாட்களினுள்ளும் அவன் துணை நீக்கப்படாது. 120

அறநிலையில், தலைவியது இயல்பு

33. பன்னூறு வகையினும் தன்வயின் வருஉம்
நன்னய மருங்கின் நாட்டம் வேண்டலில்
துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்
துணையோர் கரும மாத லான.

பலவகையானும் தன்னிடத்துவரும் நல்ல விருப்பம் பொருந்திய பகுதிகளை ஆராய்தல் தலைவனிடத்து வேண்டுமாதலாற், பாங்கன் முதலிய துணையாவாரைச் சுட்டிக்கூறும் சொல் தலைமகளுடையதாம்; தான் கூறும் செயல் துணையாவாரால் செய்யப்படும் செயலாகலான் என்பதனால். 121

செவிலியின் இயல்பு

34. ஆய்பெருஞ் சிறப்பின் அருமறை கிளத்தலின்
தாயெனப் படுவாள் செவிலி யாகும்.

நல்ல பெரிய சிறப்பினையுடைய உணர்தற்கரிய மறைப் பொருள் யாவற்றையும் கூறும் கடப்பாடு உடையவளாதலால், தாயெனப்படுவாள் செவிலியே ஆவாள். 122

தோழியின் இயல்பு

35. தோழி தானே செவிலி மகளே.

தலைவியின் தோழியாக இருப்பவள், செவிலியின் மகளே யாவாள். இதனாற் பழகினர் எல்லாநும் தோழியராகார் என்பதும், உடன்முலையுண்டு வளர்ந்த செவிலியின் மகளே 'தோழி' எனப்படுவாள் என்பதும் அறியப்படும். 123

36. குழ்தலும் உசாத்துணை நிலைமையிற் பொலிமே.

தோழியாவாள், தலைவிபற்றிய நிகழ்ச்சிகளை ஆராய் தற்கும், தலைவி தன் எண்ணப்படி வினாவுமிடத்து உசாத் துணையாகியும் வரும் நிலைமையினால் அழகு பெறுபவளாக இருப்பாள். செவிலி மகளாதல்மட்டும் போதாது; அவள் குழ்தற்கும் உசாத்துணையாதற்கும் வல்லவளாதலும் வேண்டும் என்பதாம். 124

தோழியின் திறன்

37. குறையற உணர்தல் முன்னுற உணர்தல்

இருவரும் உள்வழி அவன்வர வுணர்தலென

மதியுடம் படுதல் ஒருமு வகைத்தே.

தலைவன் தோழியை இரந்து குறையுற்றவிடத்து உணர் தல்; தலைவியின் குறிப்புக்கண்டு உணர்தல்; தலைவனும் தலைவி யும் ஒருங்கிருந்த விடத்துத் தலைமகன் கையுறை பொரு ளுடன் வந்து நின்று குறையுறுமாற்றான் உணர்தல் என்ற மூன்றும், தோழி மதியுடம்படுதல் ஆகும். மதியுடம் படுதல் எனினும், புணர்ச்சியுடம்படுதல் எனினும் ஒக்கும். 125

38. அன்ன வகையான் உணர்த்தபின் அல்லது

பின்னிலை முயற்சி பெருள்ளன மொழிப.

இருவர்தம் கருத்தையும் தோழி மேற்கூறியவாறு உணர்ந்து கொண்டால் அன்றி, வழிபாட்டு முறைமையால் புணர்ச்சிக்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யாள் என்றவாறு. 126

39. முயற்சிக் காலத்து அதற்பட நாடிப்

புணர்த்த லாற்றலும் அவள்வயி னுன.

தலைவன் தலைவியைக் கூடுவதற்கு முயலுங்காலத்து, தலைவியின் உள்ளக்கருத்தினை அறிந்துகொண்டு. அக் கூட்டத்தைக் கூட்டுவித்தலும் தோழியிடத்து உண்டென்ற வாறு. 127

7. குறியிடத்துக் கூட்டம்

பகற்குறி இரவுக்குறி

40. குறியெனப் படுவது இரவிலும் பகலிலும்

அறியக் கிளந்த ஆற்ற தென்ப.

‘குறி’ என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, இரவுக் குறி, பகற்குறி என்னும் இரண்டு நெறியை உடையதென்று சொல்லுவர் புலவர். 128

இரவுக்குறிக்குரிய இடம்

41. இரவுக் குறியே இல்லகத் துள்ளும்
மனையோர் கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான.

இரவுக்குறியின் இடம், இல்லகவரைப்பில் மனையகம் புகாவிடத்துக்கண், வீட்டிலுள்ளார் பேசுவனவற்றைக் கேட்கும்படியாக அமைந்த அண்மைத்தாகிய இடமாகும். எனவே மனைக்கும் எயிற்கும் நடுவணதாகிய இடம் என்க. 129

பகற்குறிக்குரிய இடம்

42. பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப
அவனறி வுணர வருவழி யான.

பகற்குறியின்கண் எதிர்ப்பட்டுப் புணர்வது, மதிலின் புறத்தே என்று சொல்லுவர்; அவ்விடமும், தலைவி நன்கு அறிந்த இடமாகவிருத்தல் வேண்டும் என்பதும் சொல்லப் படும். 130

அல்லகுறிப் படுதலும் பிறவும்

43. அல்லகுறிப் படுதலும் அவள்வயின் உரித்தே.
அவன்குறி மயங்கிய அமைவொடு வரினே.

தலைவன், தான் வந்தமைக்கு அறிவிக்கும் குறிபோன்ற குறி நிகழ்ந்தவிடத்து, 'அல்லாத குறியிடத்துச் சென்று சேர்தலும் தலைமகனுக்கு உரித்தாம். 131

தலைவி

44. ஆங்காங்கு ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டே
ஓங்கிய சிறப்பின் ஒருசிறை யான.

'ஓங்கிய சிறப்பினையுடைய ஒரு பக்கத்து' (ஒரு சிறை என்றது மனத்தானும் மொழியானும் மெய்யானும் அவ்வல் விடத்து) ஒழுகும் ஒழுக்கமும் தலைவியிடத்தே உளதாம், கற்புடை மகளிர் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தில் மனத்தால் ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டு என்பதனால். 132

தலைவன்

45. மறைந்த ஒழுக்கத் தோரையும் நானும்
துறந்த ஒழுக்கங் கிழவற்கு இல்லை.

களவொழுக்கத்திடத்தும் நன்னாளும் நற்பொழுதுமன்றி ஒழுகும் ஒழுக்கம் தலைமகனுக்கு இல்லை. 133

46. ஆற்றின தருமையும் அழிவும் அச்சமும்
ஊறும் உளப்பட அதனோ ரற்றே.

வழியினது அருமை நினைதலும், உளமழிதலும், அஞ்சு
தலும், இடையூறும், தலைவனிடம் நிகழப்பெறு. 134

தந்தையும் தமையன்மாரும்

47. தந்தையும் தன்னையும் முன்னத்தின் உணர்ப்.

தலைவியின் களவொழுக்கத்தை அவள் தந்தையும்,
உடன்பிறந்தாரும் குறிப்பினாலே அறிந்து கொள்வர். 135

தாய்

48. தாய் அழிவுறுதல் செவிலியோ டொக்கும்.

நற்றாய் (பெற்ற தாய்) களவொழுக்கினை அறிதல்,
செவிலி அறியுமாற்றை ஒப்புடையதாகும். செவிலி கவலுந்
துணைக் கவலுதலல்லது, தந்தையையும் தன்னையன்மாரை
யும் போல வெஞ்ஞாதலினள் என்பதாம். 136

களவு வெளிப்படல்

49. அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுத்தலின்
அங்கதன் முதல்வன் கிழவ னாகும்.

அம்பல், அலர் எனும் இரண்டும் களவொழுக்கத்தினைத்
தெளிவுபடுத்தலால், அவ்வாறு நிகழ்வதற்குக் காரணம்
தலைவனாவான் என்பார். அம்பல் - முகிழ்த்தல்; அது ஒருவ
ரொருவர் முகக்குறிப்பினாலே தோற்றுவித்தல். அலர்
சொல்லுதல். 137

8. வரைதல்

வரைதலின் வகை

50. வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதல் என்று
ஆயிரண் டென்ப வரைதல் ஆறே.

தலைவியை மணஞ்செய்துகொள்வது களவு வெளிப்பட்ட
பின்னரும், களவு வெளிப்படா முன்னரும் ஆகிய இரண்டி
டத்தும் நிகழும் என்று சொல்லுவர். இருவாற்றினும் அறத்
தொடு பொருந்தும் என்பதாம். 138

வரைந்தன்றிப் பிரியாமை

51. வெளிப்படை தானே கற்பினெ டொப்பினும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக
வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை.

மேல்நூற்பாவில் கூறிய வெளிப்படைதானே, கற்பினுள் தலைவியுடன் உரிமையாய் வாழ்வதைப் போன்றதாயினும், முற்கூறிய ஓதற்பிரிவு, தூதுப்பிரிவு, பகை காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு ஆகிய மூன்றும் காரணமாக, வரைவிடை வைத்து (மணம் முடித்துக் கொள்ளாது) பிரிதல் தலைவனுக்கு இல்லையாம். எனவே, பொருள்வயிற் பிரிதலும், வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிதலும், காவற் பிரிதலும் நிகழப் பெறுவதுண்டு எனக் கொள்க.

4. கற்பியல்

[கற்பு ஒழுக்கத்தின் இயல்பு உணர்த்துவது]

1. கற்பு மணம்

1. கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே.

கற்பென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது சடங்கோடு பொருந்திக் கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய தலைவன், கொள்ளுதற்குரிய மரபினையுடைய தலைவியைக், கொடுத்தற்குரிய தலைவியின் தமர் மணஞ்செய்து கொடுப்ப மணந்து கொள்வது ஆகும்.

140

2. கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலையான.

தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து உடன்போக்கிற் சென்ற விடத்துக், கொடுத்தற்குரிய தலைவியின் தமர் இல்லாத விடத்தும் சடங்கொடு கூடிய மணம் நடைபெறுதல் உளதாம்.

141

3. மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம்
கீழோர்க்கு ஆகிய காலமும் உண்டே.

அந்தணர் அரசர் வணிகர் ஆகிய மூவர்க்கும் உரிய சடங்குடன் கூடிய மன்றல் விழவு, நான்காமவராகிய வேளாண் மாந்தர்க்கு ஆகிய காலமும் உண்டு. முற்காலத்து உளதாயிருந்தது என்பதும், பிற்காலத்துத் தவிர்ந்ததெனவும் இதனாற் கொள்க.

142

4. பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்
ஐயப் பார்த்தனர் கரணம் என்ப.

பொய் கூறுதலும் குற்றப்பட ஒழுகுதலும் தோன்றிய பின்னர், தமிழகச் சான்றோர் (தலைமையுடையோர்) சடங்குகளை வகுத்து வரையறை செய்தனர் என்று சொல்லுவர் புலவர். பொய்யாவது, செய்ததனை மறைத்தல்: வழுவாவது

செய்ததன்கண் முடியநில்லாது தப்பி யொழுகுதல். கரணத் தொடு முடிந்த காலையின் அவை யிரண்டும் நிகழாவாம்; ஆதலாற் கரணம் வேண்டுவதாயிற்று என்க. 143

2. தலைமக்கள் கூற்று நிகழுமிடம்

தலைமகன் கூற்று

5. கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை நெஞ்சுதனை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும் எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறந்துவரு பருவத்தும் அஞ்ச வந்த உரிமைக் கண்ணும் நன்னெறிப் படரும் தொல்லப் பொருளினும் பெற்ற தேஎத்தப் பெருமையின் நிலைஇக் குற்றஞ் சான்ற பொருளெடுத்து உரைப்பினும் நாமக் காலத்து உண்டெனத் தோழி ஏழுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும் ஆல்லல் தீர ஆர்வமொடு அளைஇச் சொல்லுறு பொருளின் கண்ணுஞ் சொல்லென ஏனது சுவைப்பினும் நீகை தொட்டது வாறோர் அழித்தம் புரையுமால் எமக்கென அடிசிலுஞ் பூவும் தொடுநற் கண்ணும் அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும் அந்தமில் சிறப்பில் பிறர்பிறர் திறத்தினும் ஒழுக்கங் காட்டிய குறிப்பினும் ஒழுக்கத்துக் களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி அலமர லுள்ளமொடு அளவிய இடத்தும் அந்தரத்து எழுதிய எழுத்தின் மான வந்த குற்றம் வழிகெட ஒழுகலும் அழியல் அஞ்சலென்று ஆயிரு பொருளினும் தான் அவள் பிழைத்த பருவத் தானும் நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள் அருளிப் பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித் தன்னி னாகிய தகுதிக் கண்ணும் புதல்வன் பயந்த புனிறுதீர் பொழுதின்

நெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி
 ஐயர் பாங்கினும் அமரர்ச் சுட்டியும்
 செய்பெரும் சிறப்பொடு சேர்தற் கண்ணும்
 பயங்கெழுந் துணையனை புல்லிப் புல்லாது
 உயங்குவனள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகி
 அல்கல் முன்னிய நிறையழி பொழுதின்
 மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினும்
 உறலருங் குரைமையின் ஊடமைகுத் தோளைப்
 பிறபிற பெண்டிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்
 பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப்
 பிரிவு நீக்கிய பகுதிக் கண்ணும்
 நின்றநனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளும்
 சென்றுகை இகந்துபெயர்த்து உள்ளிய வழியும்
 காமத்தின் வலியும் கைவிடின் அச்சமும்
 தானவன் பிழைத்த நிலையின் கண்ணும்
 உடனேறற் செய்கையொடு அன்னவை பிறவும்
 மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்
 வேற்றுநாட்டு அகல்வயின் விழுமத் தானும்
 வீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணும்
 அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்
 பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்
 காமக் கிழத்தி மனையோள் என்றிவர்
 ஏழுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்
 சென்ற தேஎத்து உழப்புநனி விளக்கி
 இன்றிச் சென்ற தன்னிலை கிளப்பினும்
 அருந்தொழில் முடித்த செம்மற் காலை
 விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணும்
 மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும்
 கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணும்
 ஏனைய வாயிலோர் எதிரொடு தொகைஇப்
 பண்ணமை பகுதிப் பதினொரு மூன்றும்
 எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன.

தலைமையோர் வரையறை செய்த திருமணமுறைப்படி மன்றல்விழா முடிந்த பிறகு, களவுப் புணர்ச்சியில் இருவர் மாட்டும் உளதாகிய பழியஞ்சம் குணமேம்பாட்டினால், கட்டப்பட்டிருந்த (மனவடக்கம் செய்திருந்த) வேட்கையானது கட்டலிழக் கூடிக்களிக்கு மிடத்தும்; கூட்டத்தினாலாகும் மகிழ்ச்சி இடையீட்டின் மிக்குவருமிடத்தும்; தலைவியின் கற்பு நெறி கண்டு, தானும் பிறரும் அஞ்சமாறு உரிமை தோன்றியவிடத்தும்; தொன்மையான குடிமரபு வழுவாது உறுதிப்பொருளின் உயர்வழி நடக்கும் தலைவியின் வாழ்க்கை நிலை கண்டவிடத்தும்; தலைவியை அடைந்து நிற்கும் பெருமையின்கண் தான் களவொழுக்கில் அடைந்த அருமையை எடுத்துக் கூறுமிடத்தும்,

‘அஞ்சிய காலத்துத் துணைசெய்தது’ என்று தலைவி கடவுளை வணங்குமிடத்தும்; களவிற்பட்ட இடையூறின்றித் துய்க்கும் இன்பமிகுதியினிடத்தும்; அமுதிற்கு மாறுபட்ட நஞ்சினை உண்ணுமிடத்தும், தலைவியிடம், ‘நீ கை தொட்ட தனால் அப்பொருள் எனக்கு அமிழ்தாக இருக்கிறது?’ என்று அதற்குக் காரணம் என்னென அவள் சமைக்குங் காலும், பூத்தொடுக்குங்காலும் வினவுகின்ற விடத்தும்; அந்தணரிட (தலைமையோர்) த்தும், சான்றோரிடத்தும், சிறப்புமிக்க மற்றையோர்களிடத்தும் ஒழுகுமாற்றைக் குறிப்பிற்ற காட்டியவிடத்தும்: கற்பொழுக்கத்தில் களவுக் காலத்து நிகழ்ந்த அருமையை நினைந்து வருந்திக் கவலும் உள்ளத்துடன் அளவளாவுமிடத்தும்; களவுக்கால ஒழுக்கக் குறைபாட்டினை விண்ணில் எழுதிய எழுத்துத் தோன்றாத வாறு போலத் தோன்றச் செய்யாது ஒழுகுமிடத்தும்; ‘நிகழ்ந்து வந்த குற்றத்திற்காக நீ வருந்தாது அச்சப்படா தும் இருப்பாயாக’ என்று, தான் அவளுக்கு இழைத்த குற்றத் தினைக் கூறும் காலத்திடத்தும்:

பொறுமையும் பெருமையும் உண்மையென்று தெளியு மாறு கூறி, ஆராய்ச்சிபொருந்திய வாயிலுடன் ஒன்றுபட்டுத் தன்னால் ஆகியதனை ஒப்புக் கொள்ளுமிடத்தும்; புதல்வனைப் பெற்று ஈன்றணிமையுடைய நெய் முழுக்காடிய தலைவியின் பொருட்டுத் தலைமையோருக்கும், கடவுளுக்கும் செய்யும் சிறப்பினிடத்தும்; தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தவிடத்து அதனைப் பொருது ஊடல்கொண்ட தலைவி, வேட்கை மிகுதி யினால் பலவிதமான அணைகளை (படுக்கை)த் தழுவியவிடத்து அவை தம்மைத் தழுவாமையான் வருந்தி நிறையழிந்து நிற்கும் நிலைமையின்கண், அவளுடைய மெல்லிய அடிகளை

வருடித் தலைமகன் இரந்துநிற்குமிடத்தும்; தலைவன் தன்னால் அடைய முடியாதவாறு மிகுதியான ஊடல் கொண்டவளாகிய தலைவியினிடத்து, வேறு சில பெண்டிர்கள் அதுபோன்ற ஊடலின் காரணமாக அடைந்த இடுக்கட்பாட்டினை உணர்த்துதற் கண்ணும்;

தான் பிரியப்போகும் நிலைமையின்கண் அதுகுறித்து வருந்தாநின்ற தலைவி காமக்கிழத்தி ஆகிய இருவரையும், அவ்வருத்தம் நீக்குதற்கண்ணும்; நீண்டநாள் பிரிந்துநின்ற விடத்து, அப்பிரிவு குறித்துத் தானே வருந்தும் நிலைமையின் கண்ணும்; நெடிது பிரிந்துநின்ற செலவினையே மீட்டுமொரு கால் எண்ணியவிடத்தும்; 'பொருளினுங் காட்டில் காமம் மிகவும் வலியுடையது' என நினைத்தவிடத்தும்; தலைவியைத் தனித்திருக்கச் செய்துவிட்டுத் தான் பிரிவதற்கு அஞ்சிய விடத்தும்; தலைவியினிடத்துத் தலைவன் முற்கூறியாங்குப் பிரியாதொழுகாது பிரிந்தவிடத்தும்;

தோழி, 'தலைவியையும் உடன்கொண்டு செல்க' என்று கூறியாங்குப், பலவும் அடங்கக்கூறும் மடம்படவந்த தோழியின் மாட்டும்; வேற்றுநாட்டிற்குப் பிரியும்வழி வரும் வருத்தத்தினிடத்தும்; பிரிந்து சென்ற தலைமகன் மீண்டும் திரும்பி வந்தவிடத்தும்; பிரிந்து சென்ற தலைமகன், தான் சென்ற நிகழ்ச்சிக்கண்மிக்க சிறப்பு எய்தியவிடத்தும்; தான் அடைந்த இன்பத்தினைப் பாகனுக்குக் கூறுமிடத்தும்; காமக்கிழத்தியும் மனையாளும் பிரிவிடத்துப் பாதுகாவலான சொற்களைக் கூறுமிடத்து, அவர்கட்கு விடையிறுத்தற்கண்ணும்; தான் சென்ற நாட்டின் வருத்தத்தை மிகவும் விளக்கமாகக் கூறித் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தன் நிலைமையைக் கூறுமிடத்தும்;

செய்தற்கரிய வினையைச் செய்து முடித்துவந்த தலைமை சான்ற காலத்து, விருந்தினருடன் நல்ல செயல்களைச் சிறப்பித்துக் கூறும் விருப்பத்தின் கண்ணும்; தலைவனை வரவேற்கும் பொருட்டு மங்கலமாக மாலையினை ஏந்தி நின்ற பெண்டிர், மக்கள், உறவினர் ஆகியோர் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தினை விருப்புற்றவிடத்தும்; பெண்டிரல்லாத வாயிலாவேமர் எதிர்கூறும் கூற்றிடத்தும் ஆகிய, செயற்பாடமைந்த பகுதியினையுடைய முப்பத்து மூன்றிடத்தும் நிகழும் சொல்நிகழ்ச்சி, மிக்க சிறப்பினையுடைய தலைவனுக்கு உரியதாம்.

144

தலைவி கூற்று

6. அவனறி வாற்ற அறியும் ஆகலின்
ஏற்றற் கண்ணும் நிறுத்தற் கண்ணும்

உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கின்
பெருமையில் திரியா வன்பின் கண்ணும்
கிழவனை மகடூஉப் புலம்பெரி தாகலின்
அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும்
இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்தும்
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
நளியி னீக்கிய விளிவரு நிலையும்

புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு
அகன்ற கிழவனைப் புலம்புனி காட்டி
இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயர்த் தருக்கி
எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்
தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி
எங்கையர்க் குரையென இரத்தற் கண்ணும்
செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும்
காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ
ஏழுறு வினையாட்டு இறுதிக் கண்ணும்

சிறந்த செய்கை அவ்வழித் தோன்றி
அறம்புரி நெஞ்சமொடு தன்வர வறியாமைப்
புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானும்
தந்தையர் ஒப்பர் மக்களென் பதனால்
அந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித்து நெருங்கினும்

கொடியோர் கொடுமை சுடுமென ஒடியாது
நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப்
பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக் கண்ணும்
கொடுமை ஒழுக்கங் கோடல்வேண்டி
அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்
காதல் எங்கையர் காணின் நன்றென
மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும்

தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை
மாயப் பரத்தை உள்ளிய வழியும்

தொ.—21

தன்வயின் ஈறப்பிலும் அவன்வயின் பிரிப்பினும்
 இன்னத் தொல்குள் எடுத்தற் கண்ணும்
 காமக் கிழத்தி நலம்பா ராட்டிய
 தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணும்
 கொடுமை ஒழுக்கத்துத் தோழிக் குரியவை
 வடுவறு சிறப்பிற் கற்பில் திரியாமைக்
 காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும்
 ஆவயின் வருஉம் பன்வேறு நிலையினும்
 வாயிலின் வருஉம் வகையொடு தொகைஇக்
 கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப.

தலைவனது மேம்பாட்டினைத் தலைவி செவ்வென அறியு
 மாகலின், அவனைச் சிறப்பித்துக் கூறுமிடத்தும்; தலைவன்
 பண்பினைத் தோழி கூறுமிடத்துத் தான் நிரல்பட நிறை
 வாகக் கூறுமிடத்தும்; தனக்கு உரிமையை வழங்கிய தலைவ
 னின் பெருமையில் மாறுபடாது ஒழுகும் அன்பொத்த செய
 லிடத்தும்; தலைவனை நீங்கித் தனியாகவிருத்தல் தலைவிக்கு
 வருத்தம் மிகுமாகலின், ஆண்டு மனக்கலக்கம் பெருகிய
 அன்பின் மிகுதிக்கண்ணும்; தமக்கு இன்பமும் துன்பமும்
 ஒருபடித்தாக நிகழும் வழியும்;

புதல்வனைப் பெற்று நெய்தேய்த்து நீராடிய தலைவியை
 அடைய விரும்பும் தலைவனை, நெஞ்சுநையுமாறு செய்து,
 தன்னைப்பொருளெனக் கருதவில்லை என்று எண்ணுமிடத்தும்;
 விருப்புமிக்க உள்ளத்தோடு பரத்தையின் மாட்டு இன்பம்
 வெஃகி நீங்கிய தலைவனைத், தனது வருத்தமிகுதி காட்டி
 அவளை வெஃகும் உள்ளத்தை அடக்கி, அவன் விரும்பிய
 பரத்தையரையும் எடுத்துக் காட்டிக் கூட்டத்திற்கு உடன்
 படாத, முற்றும் வெருத நிலையின் கண்ணும்; பரத்தையர்
 மாட்டுச் சென்று தங்கும் ஒழுக்கமுடைய தலைவனை வணங்கி,
 'என்பால் கூறுவனவற்றை என் தங்கையராகிய உன் இன்
 பத்திற்கு உதவும் பரத்தையரிடம்சென்று கூறுவாயாக' என்று
 கூறுதற்கண்ணும்;

தலைவன் பரத்தையர் மாட்டுச் செல்லாது, தன் மனைக்
 கண்ணே தங்கிய காலத்து, 'ஆண்டே செல்லாயாக' என்று
 தன் வருத்தத்தை உள்ளடக்கிக் கூறுதற்கண்ணும்; காமக்
 கிழத்தி, தலைவியின் பிள்ளையை எடுத்துத் தழுவி இன்பமுற்ற
 விளைபாட்டின் இறுதியிற் கூறுதற்கண்ணும்; சிறந்த செய்கை
 யிளையுடைய அந்நேரத்துக்கண் தலைவன் வந்து, அறத்தினை

விரும்பும் உள்ளத்தோடு, தன் வரவினைத் தலைவி அறியாத வாறு தலைவியின் புறத்தே நிற்குங்கால், அள்ளமாட்டு உளதாகிய ஊடலைப் போக்க வேண்டின விடத்தும்;

‘தந்தையை ஒப்பர் மக்கள்’ எனும் முதுமொழியைக் கூறிக் குறைவற்ற சிறப்பினையுடைய தன் மகனைப் பழித்துக் கூறுதற்கு வாயும்; ‘கொடியோரது கொடுமைகள் வருத்தஞ் செய்கிறதென்று, கூட்டத்தை ஓடையீடுபடுத்தாது புகழை நச்சுவார் சொல்லுடன் என்றுபட்டுக், கூட்டத்தை நயந்த தகைப்பாட்டின் கண்ணும்; தலைவனது பரத்தைமைஒழுக்கத்தைத், ‘தலைவியே பொறுத்தாக் கொள்ளவேண்டும்’ என நினைந்து விழந்து வணங்கும் தலைவனைத் தூக்கிவிட்டு, ‘நீவிர் செய்கின்ற இச்செயலை என் தங்கையாகளாகிய பரத்தையர் கண்டால் மிகவும் நன்றாகவிருக்குமோ?’ என்று அன்போடு கூடிய வகையினிடத்தும்;

பரத்தையரால் அணியப்பெற்ற நல்ல அணிகளையுடைய தன் புதல்வனைக் கண்டு, மயக்குதல் வல்ல பரத்தையரின் செயலைக் குறிப்பிட்டவிடத்தும்; தன் மாட்டு உளதாகிய மேம்பாட்டினாலும், தலைவன் மாட்டுளதாகிய தகைப்பாடின மையாலும், முன்னர்க்கூறிய சூளுறவினைக் கூறுமிடத்தும்; காமக்கிழத்தியின் நலத்தினைப் பாராட்டித் தன்னை இழித்துக் கூறிக்கொள்ளுமிடத்தும்; தலைமகனது கொடுமை நிறைந்த ஒழுக்கத்தைத் தோழிக்குக் கூறுதற்குரிய வாற்றைக் குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய கூற்பில் மாறுபடாது தலைவனை வெறுத்துக் கூறலும், மகிழ்ந்து கூறலும், புலந்து விலக்கி ஒழுகுதலும், தழீஇக் கொள்ளுதலும் முதலியனவாக அவ்விடத்து வேறுபட்டு வருவனவாகிய பல நிகழ்ச்சிகளிடத்தும்; வாயில்களாவாரிடத்து வரும் சொல்நிகழ்ச்சி உள்ப்பட, இன்னபிற இடங்களில், தலைவிக்குக் கூற்று நிகழும் என்பர்.

145

7. புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோன் மனையிருந்து

இடைச்சகாத் திறைச்சியும் விடையுஞ் கூட்டி

அன்புறு தக்க கிளத்தல் தானே

கிழவோன் செய்வினைக்கு அச்ச மாகும்.

களவுக்காலத்துத் தலைவனுடன் சேர்ந்து உடன்போக்குப் போகிய தலைமகள், கற்புக்காலத்து வீட்டின்கண் இருந்து கொண்டு, ‘தான் முன்னர்ப் பாலைவழியில் தலைவனுடன் கண்ட கருப்பொருள் முதலியவற்றையும், அவற்றின் தொழிலையும் குறித்துத், தலைவன் அன்புறுதற்குத் தக்கவற்றைக் கூறுதலே, தலைமகன் செய்யும் தொழிலுக்கு அஞ்சும் அச்ச

மாகும். எனவே, புணர்ந்துடன்போகாத தலைவி, அங்ஙன மிருந்து கூறுதல் தலைவனுக்கு அச்சமாகாது என்க. 146

8. தோழியுள் உறுத்த வாயில் புகுப்பினும்
ஆவயின் நிகழும் என்மனார் புலவர்.

தோழி முதலிய வாயில்களாவாரைத்தலைமகன் மாட்டுத் தூதாக அனுப்பிய விடத்தும், முற்சொல்லப்பட்ட அச்சப் பண்பு நிகழும் என்று சொல்லுவார் புலவர். 147

3. பிறர் கூற்று நிகழ்தல்

தோழி கூற்று

9. பெறற்கரும் பெரும்பொருள் முடிந்தபின் வந்த
தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்
அற்றமழி வுரைப்பினும் அற்றம் இல்லாக்
கிழவோற் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும்
சீருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினும்
அடங்கா ஒழுக்கத் தவன்வயின் அழிந்தோனை
அடக்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்
பிழைத்துவர் திருந்த கிழவனை நெருங்கி
இழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்
வணங்கியல் மொழியின் வணங்கற் கண்ணும்
புறம்படு வினையாட்டுப் புல்லிய புகர்ச்சியும்
சிறந்த புதல்வனைத் தேராது புலம்பினும்
மாணலந் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்
பேணு ஒழுக்கம் நாணிய பொருளினும்
சூள்வயின் திறத்தால் சோர்வுகண் டழியினும்
பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து
பெறுதகை யில்லாப் பிழைப்பினும் அவ்வழி
உறுதகை யில்லாப் புலவியின் மூழ்கிய
கிழவோன் பால்நின்று கெடுத்தற் கண்ணும்
உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடலுற் றேள்வயின்
உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன் பால்நின்று
தான்வெருண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணும்

அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய
எளிமைக் காலத் திரக்கத் தானும்
பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்றிவர்
பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும்
நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு புகழியர்
காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்
பிரியுங் காலத் தெதிர்நின்று சாற்றிய
மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்
வசைபட வந்த கிளவி யெல்லாம்
தோழிக் குரிய என்மனார் புலவர்.

பெறுதற்கு இயலாத பெரும்பொருளை ஈட்டி வந்துள்ள தலைமகனை வெறுத்து நோக்காத வழக்கு ஏதுவாகச் சிறப் பித்துக் கூறுமிடத்தும்; முன்பு அனுபவித்து வாராநின்ற வருத்தம் நீக்கினமையைக் கூறுமிடத்தும்; குற்றமில்லாத் தலைமகன் நலன் கருதித் தெய்வக்கடன் புரியுமிடத்தும்; சிறப் புடைய இற்கிழமையினிடத்துத் தலைமகளை மறந்து பிறி தொன்றன் மாட்டுத் தாழ்ந்தொழுகும் தலைமகன் நிலையினி டத்தும்; தலைமகனது பெருமையிற் பிறழ்ந்த ஒழுக்கத்தின் காரணமாக உளமழிந்த தலைவியின் மாட்டு, அவள் தன் பெருமை கூறுமுகத்தான் ஆற்ற உரைத்தற்கண்ணும்; பரத் தையர் ஒழுக்கம் மேற்கொண்டு சென்று வந்த தலைமகனை நெருங்கித், தலைவியைத் தலையளி செய்யும் கடப்பாட்டை உணர்த்தித், தலைவியைத் தலைமகற்கு அளித்தற்கண்ணும்;

தலைமக்கள் மாட்டு வணங்கிய சொற்களுடன் வணங்கி யொழுகுமிடத்தும்; நாடொறும் தலைவியைப் பிரிந்து பரத் தையர்சேரியில் வாழும் குற்றம் தலைமகன் மாட்டு உளதாகிய விடத்தும்; சிறந்த புதல்வனையும் நினையாது, தலைமகன் பிரிந்து வாழும் நிலைமையின் கண்ணும்; 'நீ தலைவியிடமிருந்து கவர்ந்துகொண்ட பண்புமிக்க அழகினைக் கொடுத்துவிட்டுப் பின் செல்க' என்று கூறுமிடத்தும்; தலைமகன் ஒழுக்கம் ஏது வாகத் தலைமகள் அவனைப் பேணாதபோது நாணியவிடத்தும்; தலைமகன் தொடக்கத்தில் தலைவியின் மாட்டுக் கூறிய உறுதி மொழியில் பிழைத்தமை கண்டு, தலைவி அழிந்து கூறு மிடத்தும்;

'பெரியவனாகிய தலைமகனது ஒழுகலாறு மிகவும் பெருமை யுடையதாகும்; நீயோ பெருமையிற் பிழைத்தனை' என்று மறைமுகமாகத் தலைவனைக் கோபித்தற்கண்ணும்; மேற்கூறிய

வாரா நின்ற தகுதி ஒழுக்கத்தில் நிற்கும் தலைமகனின் செயல் பொருது, புலவியுள் மிக்குநின்ற தலைவியின் மாட்டு நின்ற, அவள்தன் ஊடலைக் கெடுத்தற்கண்ணும்; அவ்வழியும் அவள் தன் ஊடல் நீங்காமை கண்டு, அவ்ஊடலை நீக்கும் பொருட்டுத் தலைமகன் மாட்டு நின்ற அவனை இடித்துக் கூறுதற்கண்ணும்; நிலைமையாகிய களவுக் காலத்துத் தனக்கு இருந்த பெருமையையும் எளிய நிலைமையவாகிய கற்புக் காலத்துத் தனக்குரிய பெருமையின்மையையும் எண்ணித் தலைமகள் இரங்குதற் கண்ணும்;

பாணர், கூத்தர், விறலி என்றின்றோரன்னர் தலைமகன் வாயிலாக வந்து குறையுற்று நிற்கும் இடத்தும்; தலைவியை நீங்கிப் புறத்தொழுக்கு ஒழுகும் தலைமகனை, அவற்றினின்றும் மாற்றித் தலைமகளுடன் வாழ்தலைச் செய்ய விரும்பித் தன்னைக் குறையுற்று இருந்தவிடத்துக், கண்ணோட்டமின்றி நீக்குதற் கண்ணும்; தலைமகன் சேய்மைக்கண் பிரியுங்கால் தன் மாட்டுக் கூறுவனவற்றிற்கு மரபில் வழாஅது மாறு பட்டுக் கூறுமிடத்துமாகிய இன்றோரன்ன விடத்தும், பிற விடத்தும், முறையாக வருங் கூற்றெல்லாம் தோழிக்கு உரியனவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

148

காண்கி கிழத்தியர் கூற்று

10. புல்லுதல் மயக்கும் புலவிக் கண்ணும்

இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக் கண்ணுற
பல்வேறு புதல்வர்க் கண்ணுநனி உவப்பினும்
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறையின்று ஸ்ருகிய பருவரற் கண்ணும்
காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையில்
தாய்போல் கழறித் தழீஇய மனைவியைக்
காயின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணும்
இன்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இகழையணிந்து
பின்னை வந்த வாயிற் கண்ணும்
மனையோ ளொத்தவின் தன்னோர் அன்னோர்
மிகையெனக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணும்
எண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றொடு பிறவும்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன.

தலைவன் தன்னைத் தழீஇத் துய்க்கும்நிலை இடையீடு பட்ட விடத்துப் புலவி காரணமாகக் கூறுதலும்; மனையகத்

தோர் (தலைவன், தலைவி) செய்த வினையைப் பழித்துக் கூறு மிடத்தும்; வெவ்வேறுகிய புதல்வரைக்கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்ற விடத்தும்; களவொழுக்கின்வழி வாராநிற்கும் மனைவியாலானின் செயல்திறங் கண்டு, பொறுமையின்றிப் பெருகிய துன்பமிகுதிக் கண்ணும்; தன்மாட்டுள்ள காதற் சோர்வினாலும், ஒப்புரவு என்னும் பெருந்தக்க கொள்கை உடைமையானும், தாய்போல் நின்று தலைமகளை இடித்து உரைத்துக் கூட்டப்பட்ட மனைவியைக் காய்தலின்றித் தலை மகனுடன் கூட்டுதற்கண்ணும்; இன்பந்தரும் சிரிப்பினையுடைய புதல்வனை எடுத்தனைத்து அணிகள் அணிவித்துப், பின்னர் அதுவே வாயிலாகத் தலைமகன் வந்தவிடத்தும்; தான் மனைவியைப் போன்று இருத்தலான் தன்போல்வார் பலர் தலைவற்கு இருத்தல் மிகுதியாகும் என்று எண்ணிய உட்கோளிடத்தும்; தலைமகனுடன் யாறு, இளமரக்கா முதலியவற்றிற்குச் சென்று விளையாடுமிடத்தும்; இவை போன்ற பிறவிடங்களிலும் காமக்கிழத்திக்குக் கூற்று நிகழும் என்பர்.

149

வாயிலோர் கூற்று

11. கற்புங் காமமும் நாற்பா லொழுக்கமும்
மெல்லியப் பொறையும் நிறையும் வல்லிதின்
விருந்துபுறந் தருதலும் சுற்றம் ஒம்பலும்
பிறவும் அன்ன கிழவோன் மாண்புகள்
முகம்புகல் முறைமையிற் கிழவோற் றுரைத்தல்
அகம்பு ல் மரபின் வாயில்கட் குரிய.

தலைவியின் கற்புமேம்பாட்டினையும், அன்பின் மிகுதியையும், சிறந்தனவாகிய பாகுபாடமைந்த இல்லக்கிழமைக் குரிய ஒழுக்கமுடைமையையும், மெல்லியலாம் பொறுமைக் குணத்தினையும், அடக்கமான தலையொழுக்கம் உடைமையினையும், வண்மையாகத் தங்கள் வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை ஏற்று நடத்தும் பெற்றியையும், சுற்றத்தினரை அன்போடு தமிழிப் பாதுகாத்தலையும், இவை போன்ற பிற நற்பண்புகளை யுடைய தலைவியின் மாண்புகளையும் தலைவன் விரும்புமாற்றான் உரைத்தல், அகம்புகும் உரிமையினையுடைய வாயில்களாவார்க்கு உரியனவாம்.

150

செவிலி கூற்று

12. கழிவினும் நிகழ்வினும் எதிர்வினும் வழிகாள்
நல்லவை உரைத்தலும் அல்லவை கடிதலும்
செவிலிக் குரிய ஆகும் என்ப.

இறந்த காலத்தினும், நிகழ்காலத்தினும், எதிர்காலத்தினும், தன் குலத்திலுள்ளார் கைக்கொண்டொழுகுமாறு நல்லனவற்றைக் கூறுதலும், அல்லனவற்றைக் கடிதலும், செவிலிக்கு உரிமையுடையவாகும். 151

அறிவரீ கூற்று

13. சொல்லிய கிளவி அறிவர்க்கும் உரிய,

மேற் செவிலிக்குரியனவாகக் கூறப்பட்டன அறிவர் என்பார்க்கும் உரியனவாம். 152

14. இடித்துவரை நிறுத்தலும் அவர தாகும்

கிழவனும் கிழத்தியும் அவர்வரை நின்றலின்.

அறிவர் என்பார், தலைமக்களை இடித்துரைத்து நல்லழியில் நிறுத்தும் உரிமை பெற்றவர்; ஏனெனில், தலைவனும் தலைவியும் அவர் எண்ணப்படி நின்றொழுகலான். 153

தலைமகன் ஊடல்

15. உணர்ப்புவரை இறப்பினும் செய்குறி பிழைப்பிலும்

புலத்தலும் ஊடலும் கிழவோற் குரிய.

கற்புக்காலத்துத் தலைவியின் ஊடல் எலலை கடப்பினும், களவுக்காலத்துக் குறி (இடம்) பிழைப்பினும், அதுகாரணமாகத், தலைமகன் சற்றே வருந்துதலும், நீண்டபொழுது வருந்துதலும் உண்டு. 154

அந்நிகையில் தோழி கூற்று

16. புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும்

சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய.

தலைவன் தலைவி காரணமாகப் புலத்தலும் ஊடலும் கொண்டவழிச் சொல்லத்தக்க பணிவான மொழிகளைச் சொல்லுதலும் தோழிக்கு உரியதாம். 155

17. பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியுங் கிழவி

மடத்தகு கிழமை உடைமை யானும்

அன்பிலை கொடியை என்றலும் உரியள்.

தோழி, தலைவனது பரத்தையர் ஒழுக்கத்தை நிறுத்தக் கருதியும், தலைவியினுடைய இளமையோடுங்கூடிய உரிமையாகிய உடைமைச் சிறப்பைக் கூறுதற்கும், 'அன்பிலை, கொடியை' என்று தலைமகனை இழித்துக் கூறுதற்கும் உரியள். 156

தலைமகள் ஊடல்

18. அவன்குறிப் பறிதல் வேண்டிய கிழவி
அகமலி யூடல் அகற்சிக் கண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றம் பெறுமே.

தலைவனது குறிப்பை அறிதல் விரும்பியும், தனது உளம் நிறைந்த ஊடல் நீங்குமிடத்தும், தலைமகனைப் பிறன்போலக் கூறும் சொற்களும் தலைமகளுக்கு உள்ளனவாம். (எ-டு.) “யாரையோ எம்மில் புகுதுவாய்” (கலி-98) என வந்தவாறு காண்க. 157

தலைமகனின் பணிவான பேச்சு

19. காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குறித்தே
வழிபடு கிழமை அவட்கிய லான.

காமவேட்கை மிகுதிப்பட்ட விடத்துப் பணிவான மொழிகளைக் கூறியும் இரந்து நிற்கும் நிலைமை, ஆராயுமிடத்துத் தலைமகனுக்குரியனவாகும். இயல்பாகவே, தலைமகனை வழிபட்டுத் தாழ்ந்தொழுகும் உரிமை தலைமகளுக்கு உரிமையாம். 158

தலைவி, அன்புபொதிந்த பேச்சு

20. அருள்முந் துறுத்த அன்புபொதி கிளவி
பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட் குறித்தே.

அருளொடுபட்ட அன்புநிறைந்த சொற்களை உண்மையாக எடுத்துக் கூறுதல் தலைமகளுக்கு உரியதாம். 159

4. அலர்

அலர் எழுதலைப் பற்றியது

21. களவுங் கற்பும் அலர்வரை வின்றே.

களவொழுக்கம் கற்பொழுக்கம் ஆகிய இரண்டிலும் அலர் (பழி) தூற்றுதல் என்பது வரையறைசெய்த வொன்றன்று; ஒரோவழி நிகழ்தலும் உண்டு; நிகழாமையும் உண்டு என்பதாம்.

(எ-டு.) “கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.” (குறள்.)
என வந்தவாறு காண்க. 160

அலரினில் வரும் பயன்

22. அலரில் தோன்றும் காமத்து மிகுதி.

பிறர் அவர் தூற்றியவிடத்துத் தலைமக்களுக்குக் காம வேட்கை அதனாலே மிகும் என்பதாம்.

(எ-டு) “ஊரவர் கௌவை எருவாக அன்னைசொல்

நீராக நீளும்இந் நோய்.”

(குறள்)

என வந்தவாறு காண்க.

161

23. கிழவோன் வினையாட் டாங்கும் அற்றே.

தலைவன், பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிந்து ஆடல் பாடல் நிகழ்த்தலும், யாறு குளம் ஆடுதலும், அலர் மிகுதற்குத் துணையாகும் என்பதாம்.

162

அந்நிலையில், வாயிலோர்

24. மனைவி தலைத்தாட் கிழவோன் கொடுமை

தம்முள் வாதல் வாயில்கட் கில்லை.

தலைவி, தலைவனிடம் வெறுப்புக்கொண்ட வழியும், தலைவனுடைய கொடுமையினைத் தலைவிக்குக் கூறுதல் தோழி முதலிய வாயில்களாவார்க்குக் கிடையாது.

163

25. மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி

மனைவிக் குறுதி உள்வழி உண்டே.

தலைவியாவாள் உறுதியாக உள்ளவிடத்துக் கையற்று (செயலற்று)க் கூறுஞ்சொல் வாயில்கட்கும் உண்டு.

164

26. முன்னிலைப் புறமொழி எல்லா வாயிற்கும்

பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர்.

தலைவன் முன்பாக நிற்கவும், அவனுக்கு அயலதாக வைத்துக் கூறுஞ்சொல் நிகழ்ச்சி, வாயில்களாவார் யாவார்க்கும் உண்டு; அதுதானும், தலைவியின் குறையினை நிறைவு செய்ய விரும்பி முயலுமிடத்து என்று சொல்லுவார் புலவர்.

165

கூத்தர் கூற்று

27. தொல்லவை உரைத்தலும் நுகர்ச்சி ஏத்தலும்

பல்நாற் றுளும் ஊடலில் தகைத்தலும்

உறுதி காட்டலும் அறிவுமெய்ந் நிறுத்தலும்

ஏதுவின் உரைத்தலும் துணியக் காட்டலும்

அணிநிலை உரைத்தலும் கூத்தர் மேன.

‘முற்பட்டவர்கள் இவ்வாறு செய்வார்கள்’ எனக் கூறுதலும்; ‘இன்பம் நுகர்தல் இனியதொன்’ நெனப் புகழ்தலும்; பலவகையானும் ஊடல் கொண்டோரை அவ்ஊடலினின்று நீக்குதலும்; ‘ஊடல் தணிந்தால் அடையும் பயன் இது’ வென உறுதியை உணர்த்தலும்; தலைமகளுக்கு அறிவு கொளுத்துதலும்; பல ஏதுக்களைக் கூறி, அதனான் வரும் பயனை எடுத்துக் காட்டலும்; ஒன்றன்பால் துணியுமாறு காரணங் காட்டுதலும்; அழகின் பெருமையை எடுத்துக் கூறலும் ஆகிய இவையெல்லாம், ‘கூத்தர்’ என்பார்க்கு உரியனவாகும்.

166

28. நிலம் பெயர்ந்துதூத்தல் அவள்நிலை உரைத்தல்

கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய

தலைமகன் பிரியங்காலத்துத் தலைவிக்குப் பின்நிகழக் கூடியவற்றைக் கூறுதலும்; பிரிந்து வந்தான் மாட்டுத் தலைவி இருந்த நிலையை உணர்த்துதலும் ஆகியன கூத்தர் பாணர் ஆகிய இருவருக்கும் உரிய தொழிலாகும்.

167

இனையோர் கூற்று

29. ஆற்றது பண்பும் கருமத்து வினையும்

ஏவன முடிபும் வினாவும் செப்பும்

ஆற்றிடைக கண்ட பொருளும் இறைச்சியும்

தோற்றம் சான்ற அன்னவை பிறவும்

இனையோர்க் குரிய கிளவி என்ப.

உடன்போக்கு ஒருப்பட்ட தலைமக்கள் மாட்டுச் செல்லும் வழியின் நிலையினை உணர்த்துதலும்; செய்யும் செயலால் வினையும் பயனைக் கூறுதலும்; தலைமக்கள் ஏவியவற்றை முடித்துக் காட்டலும்; தலைவன் வினவியவற்றிற்கு விடையிறுத்தலும்; தலைவன் னெனலாவிடத்தும் அவர்கள் நலன் கருதித் தக்கன கூறுதலும்; செல்லும் வழியில் கண்டபொருள் களைக் (நிமித்தம்) கூறுதலும்; இன்பியலை உணர்த்தும் உயிரில் பொருள்களை எடுத்துக் காட்டியாயினும் ஊறு செய்வாரை விலக்கிக் கூறுதலும், எடுத்துக் கூறுதலும், இனையோர் என்னும் லாயிலோர்க்கு உரியவாகும்.

168

30. உழைக்குறந் தொழிலுங் காப்பும் உயர்ந்தோர்

நடக்கை எல்லாம் அவர்கட் படுமே.

அருகிருந்து குற்றேவல் செய்தலும், மெய்காத்தலும், பிறவுமாகிய உயர்ந்தோர்க்குளதாகிய ஒழுகலாறு யாவும் இனையோர் என்பார்க்கும் உண்டு.

169

தலைமகள் கலங்கல்

31. பின்முறை யாகிய பெரும்பொருள் வதுவைத்
தொன்முறை மனைவி யெதிர்ப்பாடு ஆயினும்
மின்னிழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினும்
கிழவோன் இறந்தது நினைஇ ஆங்கண்
கலங்கலும் உரியன் என்மனார் புலவர்.

பழமையாகிய (களவில் பெற்ற) மனைவியையே, பின்னர் உலகியல் வழக்கப்படி சிறப்பு அமைந்த வதுவை முறைப்படி மணஞ்செய்து கொண்டபின், அவள், தான் பரத்தையர் வீட்டிலிருந்து வந்தவுடன் எதிர்ப்பட்ட விடத்தும்; ஒளி பொருந்திய அணிகலன்கள் அணியப்பெற்ற தன் புதல்வனை வாயிலாகக்கொண்டு புக்கவிடத்தும்; தலைவன் கடந்தகால நிகழ்ச்சியினை (தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையர் ஒழுக்கத்தினை மேற்கொண்டதை) நினைந்த அப்பொழுதேயும், தலைவன் கலங்குதலும் உண்டு என்று சொல்லுவர் புலவர். 170

தலை மகள் தழுவிக்கொள்ளல்

32. தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்
ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப
கவவொடு மயங்கிய காலே யான.

பரத்தையர் வீட்டிலிருந்து பிரிந்துவந்த தலைவன், தன்னினும் தலைமகள் சிறந்தாள் என்று எண்ணுமாறு, தாய்போன்று அவனை இடித்துரைத்து, அவன் மனக்கவறலை நீக்கிப், பண்டுபோல் கொண்டொழுகும் பெருந்தன்மை, மனையறம் பொருந்திய இல்லக்கிழத்திக்கு உண்டு என்று சொல்லுவர் புலவர்; அவன் முயக்கத்தான் மயங்கியவிடத்து. 171

33. அவன் சோர்வு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன் தாயுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செவ்வன் பணிமொழி இயல்பாக லான.

தான் நடாத்துகின்ற இல்லறம் பிழைபடாது பாது காத்தல் தலைவிக்குக் கடமையாதலால், தன் மகனுக்குத் தாயாகிய காமக்கிழத்தியைத் தன்னின் தாழ்ந்தாள் என எண்ணுது, தன்னொடு ஒப்பாள் என எண்ணுவது தனக்கு உயர்வைத் தரும்; தலைவன் ஒழுகுந்திறம் உணர்த்தியதன்மை அதுவாகலான் என்பதாம். 172

5. பிரிவு

பகைவயிற் பிரிவு

34. எண்ணரும் பாசறைப் பெண்ணொடும் புணரார்.

எண்ணுதற்கரிய படைவீட்டின்கண், தலைமகளிரோடும் தலைமக்கள் கூடியிராராவர். 173

35. புறத்தோர் ஆங்கண் புணர்வதாகும்.

மேற்கூறிய படைவீட்டின்கண், புறப்பெண்டிர் (பரத்தையர்) கூட்டத்துடன் தலைமக்கள் பொருந்துவர். 174

அந்நிலையிற் பார்ப்பார் கூற்று

36. காமநிலை உரைத்தலும் தேர்நிலை உரைத்தலும்

கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்துக் கூறலும்

ஆவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலும்

செலவுறு கிளவியும் செலவழுங்கு கிளவியும்

அன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க்கு உரிய.

‘நீ பிரிந்து செல்வையாயின் தலைவியின் வேட்கை மிகும்’ எனக் கூறுதலும்; தலைமகன் செலவு ஏதுவாக நிகழும் நிகழ்ச்சியினை ஆராய்ந்து கூறுதலும்; தலைவன் எண்ணத்தைத் தலைவிக்குக் கூறுதலும்; ஆவின்பால் நிகழும் நிகழ்ச்சியினை நிமித்தமாகக்கொண்டு கூறுதலும்; ‘தலைமகன் பிரிந்து போயினன்’ என்று கூறுதலும்; ‘செல்லாது ஈண்டே தங்கு தல் வேண்டு’ மெனக் கூறுதலும்; இவை போல்வன பிறவும் பார்ப்பார்க்கு (நன்மை தீமையைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பவர்-காரணப் பெயர்) உரியனவாம். 175

வாயிலோர்

37. எல்லா வாயிலும் இருவர் தேஎத்து

புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப.

வாயில்களாவார் யாவரும், தலைமக்கள் இருவர் தேயத்து மாட்டும் மகிழ்ச்சி பொருந்திய பொருண்மையை உடையர். 176

38. அன்புதலைப் பிரிந்த கிளவி தோன்றின்

சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

வாயில்களாவார் அன்பு நீங்கிய (கடுஞ்சொல்) சொற்களைச் சொல்வார்களாயின், தலைவனானும் தலைவியானும் சிறைப்புறத்தாராக உள்ளவழியே என்று கூறுவர் புலவர். 177

தலைவி

39. தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்
எத்திறத் தானும் கிழத்திக்கு இல்லை
முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே.

தலைவன் முன்னர்த் தன்னைப் புகழ்ந்து கூறுதல் எவ்விடத் தும் தலைவிக்குக் கிடையாது; முன்னால் கூறுபடுத்திக்காட்டிய 'தாய்போற் கழறித் தழிஇக் கோடலும்' அவன் சோர்பு காத்தற் பொருட்டு, "மகன் தாயுயர்பு தன்னுயர் பாகும்" என்னும் இரண்டு இடமும் அல்லாதவிடத்து என்பதாம். 178

தலைவன்

40. கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயின் உரிய எப்ப

தலைவன், தலைவியின் முன்னால் தன்னைப் புகழ்ந்துகொள் ளுதல் வினைவயிற் பிரியுமிடத்து உண்டு.

(எ-டு.) "இல்லென இரந்தோர்க்கொன் றியாமை இழிவு"
(கவி-2)

என வந்தவாறு காண்க.

179

பாங்கன்

41. மொழிஎதிர் மொழிதல் பாங்கற் குறித்தே.

தலைவன் கூறுமலற்றிற்கு உடன்படாது மறுத்துக் கூறு தலும் பாங்கர் என்பார் மாட்டு உண்டு என்பதாம்.

(எ-டு.) "பொருள் பொருளார் புன்னலத் தோயார்

அரும்பொருள்

ஆயும் அறிவி னவர்,"

(குறள்)

என வந்தவாறு காண்க.

180

42. குறித்தெதிர் மொழிதல் அஃகித் தோன்றும்.

அவ்வாறு மறுத்துக்கூறும் நிகழ்ச்சி ஒரோவழி அரிதாகவே வரும் என்பதாம்.

181

வன்புறை சேறல் இல்லை

43. துன்புறு பொழுதினும் எல்லாங் கிழவன்

வன்புறுத் தல்லது சேறல் இல்லை.

தலைவன் ஏதுவாகத் தலைவி வருத்தமுறும் வாயெல்லாம், அவளை ஆற்றியிருக்கும் ஏதுக்காட்டி வற்புறுத்தியல்லது தலைவன் அவளைச் சேறவில்லை என்பதாம்.

182

செலவழுங்கல்

44. செலவிடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே

வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி யாகும்.

தலைவன், தலைவியைவிட்டுப் பிரிந்து, பின் இடை மடங் குதல் செல்வே தவிர்ந்தன்று; ஆற்றாது புலம்பும் தலைவியை வற்புறுத்தி ஆற்றியிருக்கச் செய்துவிட்டுப் பின்னர் மீண்டும் செல்லும் பொருட்டேயாகும். 183

பாசறைப் புலம்பல்

45. கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்

வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.

வினைமேற்கொண்ட தலைமகன்மாட்டுத் தலைவியின் நினைவு எழாது; எனவே, வினை முடிந்தவிடத்துத் தோன்றுதல் வெளிப்படை என்பதாம். 184

பரத்தையிற் பிரிவு

46. பூப்பின் புறப்பாடு ஈரறு நாளும்

நீத்தகன்று உரையார் என்மனார் புலவர்

பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான,

பரத்தையர் பிரிவில் நின்ற காலத்து உண்டான பூப்புத் தோன்றி நிகழும் மூன்றுநாளும் சொற்கேட்கும் வழி ஒழுகி நின்று, பிற்பட்ட பன்னிரண்டு நாளும் தலைவியை நீத்துத் தலைவன் உறையப்பெருன் என்று சொல்லுவர் புலவர். 185

ஓதற் பிரிவு

47. வேண்டிய கல்வி யாண்டுமுன் றிறவாது

எல்லோராலும் விரும்பப்படுகின்ற கல்வி காரணமாகப் பிரியும் பிரிவு, மூன்று யாண்டுகளுக்கு உட்படவே அமையும் என்பதாம். 186

காவற் பிரிவு

48. வேந்துறு தொழிலே யாண்டினது அகமே.

வேந்தற்குரிய தொழிலாகிய தூதிற்பிரிவு, நாடுகாவற் பிரிவு முதலிய பகைதணிவினைப் பிரிவு ஆகியன ஓராண்டுக்கு உட்படவே அமையும் என்பதாம். 187

பொருள்வயிற் பிரிவு

49. ஏனைப் பிரிவும் அவ்வியல் நிலையும்.

எஞ்சிய பொருளீட்டற்குப் பிரியும் பிரிவும் ஓராண்டிற்கு உட்படவே அமையும் என்பதாம். 188

வினையாடற் பிரிவு

50. யாறுங் குளனும் காவும் ஆடிப்

பதினிகந்து நுகர்தலும் உரிய என்ப.

தலைவன் தலைவியுடனும் காமக்கிழத்தியுடனும் இல்லாக் கத்தின் புறத்தே சென்று, யாற்றிலும் குளத்திலும் நீர் குமைந்தாடுதலும், இளமரக்காவிற் சென்று வினையாடுதலும், ஆகிய நிகழ்ச்சிகளால் இன்பம் நுகர்தலும் உண்டென்று சொல்லுவர் புலவர்; (தலைவி அவ்வாறு செல்லுதல் ஒரோவழியே எனவும் உணர்க.) 189

6. தவம்

ஒருங்கு தவம் பயிலல்

51. காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காகை

ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி

அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்

சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே.

தலைவனும் தலைவியும் இன்பம் நுகர்ந்து முடிந்த முதுமைக் காலத்தின்கண், மீண்டும் சிற்றின்பத்தின் கண்ணேயே தாழாது, பாதுகாவல் அமைந்த மக்கட்செல்வத்துடனும், அறத்தையே நாடுகின்ற உறவினருடனும் கூடி வாழ்ந்து கொண்டு, சிறந்ததாகிய பேரின்பத்தை அடையும் வழியிற் பழகுதலே இப்பிறப்பினுடைய பயனாக அமையும். 190

வாயில்களுள்

52. தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்

பாணன் பாடினி இனையர் விருந்தினர்

கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்

யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப.

தோழி முதலாகக் கண்டோர் இறுதியாகவுள்ள பன்னிருவரும், அகவொழுக்கிற்குப் பொருந்திய வாயில்கள் என்று சொல்லுவர் புலவர். 191

வழியில் தவிராமை

53. வினையின் பிரிந்தோன் மீண்டுவரு காலை

இடைச்சுர மருங்கில் தவிர்தல் இல்லை

உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும்

புல்லியற் கலிமா உடைமை யான.

யாதாயினுமோர் வினையாரணமாகப் பிரிந்து சென்ற தலைமகன், அவ்வினை முடிந்து வருங்காலத்து, எவ்வளவு நீண்ட வழியாயினும் இடையிடத்துத் தங்கிவருவது என்பது கிடையாது; தனது உள்ளம் நினைந்த ஒன்றை விரைந்து சென்று முடிக்குமாறு போலத், தக்காங்கு உதவும், புள்ளிகள் அமையப்பெற்ற, புரவியிலக்கணம் முழுதும் அமைந்த, குதிரைகள் பூட்டிய தேருடையான் அவன் என்பதனால். 192

5. பொருளியல்

[பொருள் இயல்பு உணர்த்துவது]

1. பொருளின் இயைபு

1. இசைதிரிந்து இசைப்பினும் இயையும்ன் பொருளே
அசைதிரிந்து இசையா என்மனார் புலவர்.

‘ஓசை மாறுபட்டு ஒலிப்பினும், பொருள் இயைபுடனேயே வரும்; அவ்விடத்துச் சொற்கு அங்கமாகிய அசையானது மாறுபட்டு இசைக்காது’ என்பதாம். (எ-டு.) ‘கார் விரை கொன்றை’ எனும் அகநானூற்றுக் கடவுள் வாழ்த்துள் வருமாறு அறிந்துணர்க.

193

2. ஒருபாற் கூற்று

தலைவன் தலைவியிடை ஒருசாற் நிகழும் பேச்சுக்கள்

2. நோயும் இன்பமும் இருவகை நிகழிற்
காமம் கண்ணிய மரபிடை தெரிய
எட்டன் பகுதியும் விளங்க ஒட்டிய
உறுப்புடை யதுபோல் உணர்வுடை யதுபோல்
மறுத்துரைப் பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்துஞ்
சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபில் தொழிற்படுத் தடக்கியும்
அவரவர் உறுபிணி தம்போற சேர்த்தியும்
அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ
இருபெயர் மூன்றும் உரிய வாக
உவம வாயிற் படுத்தலும் உவமம்
ஒன்றிடத் திருவாக்கும் உரியபாற் விளவி.

துன்பமும் இன்பமும் ஆகிய இருதன்மையும் தரவல்ல காமத்தைக் கருதிய முறைமை இடையீடுபடுதலான், நகைமுதலிய மெய்ப்பாடு எட்டனுடைய கூறுபாடும் தோன்றப் பொருந்திய உருப்புடையது போலவும், உணர்வுடையது போலவும், மறுத்துரைப்பது போலவும், அங்ஙனம் அல்லாத.

வற்றைத் தனது உள்ளத்துடன் இணைத்துக் கூறியும், சொல்லாத மரபினையுடைய (பறவைகள், கானல், மரம் முதலியன) வற்றுடன் பொருந்தி அவை செய்யாதன வற்றைச் செய்தவாகக்கூறிப், பின்னர்த் தன் நெஞ்சு அடங்கு மாறுபோல அடங்கியிருக்கின்றன எனக் கூறியும்; யாவர் ஒருவர் உற்ற யாதொரு பிணியும் தாமுற்ற பிணியாகக் கொள்ளுதலும்; அறிவையும் அறியப்படும் பொருளையும் வேறுபட நிறுத்தி, உவமைப் பெயரும் உவமிக்கும் பெயரு மாகிய இரண்டும், தொழில் பண்பு பயன் என்னும் மூன்று பொருட்டும் உரித்தாக, உவமை பொருந்துமிடத்து உலம் வாயிற் படுத்தலும், தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் உரிய ஒரு கூற்றுச்சொல் என்பதாம். 194

அதன்கண் கனவு

3. கனவும் உரித்தால் அவ்விடத் தான.

மேற்கூறியவற்றால், காமம் இடையீடுபட்ட விடத்துக் கனவு (கனவு) காணுதலும் நிகழ்தல் உண்டு எனலாம். 195

தாய்க்கும் உரியது

4. தாய்க்கும் உரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின்.

தலைமக்கள் உடன்போக்கில் சென்றவழி, கனக்காணுதல் தலைவியைப்பெற்ற தாய்க்கும் உளதாகும். 196

தோழி முதலியோர்க்கு ஒருபாற் கூற்று

5. பால்கெழு கிளவி நால்வர்க்கும் உரித்தே

நட்பின் நடக்கை யாங்கலங் கடையே.

அகத்திணை இலக்கணத்தின்கண் ஒருகூற்றுச்சொல், தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலி ஆகிய நால்வருக்கும் உரியதாம், நட்பின்கண்ணே ஒழுகும் ஒழுக்கம் அல்லாத விடத்து என்பதாம். 197

அதன்கண், அவர் பண்புகள்

6. உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை
செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய.

உயிர் நாணம் மடப்பம் ஆகிய மூன்றும், குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய மேற்கூறிய நால்வர்க்கும் உரியனவாம். 193

அதன்கண், தலைவியின் இயல்பு

7. வண்ணம் திரிந்து புலம்புங் காலை
உணர்ந்தது போல உறுப்பினைக் கிழவி
புணராத வனகயாற் புணர்க்கவும் பெறுமே.

தலைமகள் நிறம் வேறுபட்டு வருத்தமுறுங் காலத்துத், தலைமகள் பிரிவைத் தன் உறுப்புக்கள் அறிந்தனபோலப் பொருந்தும் வகையாற் கூறுதலும் உண்டு.

(எ-டு.) “தண்ணந் துணைவின் தணந்தமை நம்மினும் முன்னம் உணர்ந்த வளை.” (குறள்-12)
என வரும். 199

8. உடம்பும் உயிரும் வாடியக் கண்ணும்
என்னுற் றனகொல் இவையெனின் அல்லதைக்
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை.

தலைவி, தன்னுடைய உடம்பும் உயிரும் மெலிந்த விடத்தும், ‘இலை என்ன காரணத்தாலோ வாடியது’ என எண்ணுதல்லலாது, அது காரணமாகத் தலைவன் உள்ள வழித் தானே செல்வது என்பது கிடையாது.

(எ-டு.) “ஒஹ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண் தாஅம் இதற்பட் டது.” (குறள்-1176)
என வருதல் காண்க. 200

9. ஒருசிறை நெஞ்சோ டுசாவுங் காலை
உரிய தாகலும் உண்டென மொழிப.

தனித்து நெஞ்சோடு உசாவுங் காலத்தில், தலைவனைச் சேர்தல் உரியதாகலும் உண்டு என்று கூறுவர். 201

10. தன்வயிற் கரத்தலும் அவள்வயின் வேட்டலும்
அன்ன இடங்கள் அவ்வழி ஸெல்லாம்
மடனொடு நிறற் றல் கடனென மொழிப.

தலைமகன் தன்னுடைய ஒழுக்கத்தைத் தலைமகளிடத்தில் மறைத்து உணர்த்தும்பொழுதும், தலைமகளிடத்தில் புணர்ச்சி வேட்கை தோற்றிய வழியுமாகிய, அத் தன்மைப்பட்ட இடங்களல்லாத விடமெல்லாம், தலைமகள் அறியாதாள் போன்று ஒழுகுதல் கடனென்று கூறுவர். 202

3. அறத்தோடு நிற்கும் நிலை

பிற காலங்களில் தோழியின் நிலை

11. அறத்தோடு நிற்குங் காலத் தன்றி
அறத்தியல் மாரிலன் தோழி என்ப.

தலைவி அறத்தோடு நிற்குங்காலத்தில் அல்லாமல், தோழி தானே அறத்தோடு நிற்கும் மரபு இல்லாதவளாவள். 203

அறத்தொடு நிற்பலின் வகை

12. எளித்தல் ஏத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்
கூறுதல் உசாஅதல் ஏதீடு தலைப்பாடு
உண்மை செப்புங் கிளவியோடு தொகையு
ஏழு வகைய என்மனார் புலவர்.

“தலைவனை எளியனாகக் கூறுதல்; அவனை உயர்த்துக் கூறுதல்; அவனது வேட்கையை மிகுத்துரைத்தல்; தாமும் பிறருடனே உசாவுதல்; காரணங்கூறி உணர்த்துதல்; எதிர்ப்பட்டமை கூறுதல்; உண்மையுரைத்தல் என்னும் ஏழுவகையாகத் தோழி அறத்தோடுநிற்பல் அமையும்” என்று கூறுவர் புலவர்.

204

செவிலி உற்றது உணர்தல்

13. உற்றுழி யல்லது சொல்லல் இன்மையின்
அப்பொருள் வேட்கைக் கிழவியி னுணர்ப்.

காமம் மிகுந்தவழி யல்லது சொல் நிகழ்ச்சி இன்மையினால், தலைமகள் தான் கருதிய பொருளின்மேல் கொண்ட வேட்கையைச், செவிலி தலைமகளாலேயே குறிப்பினால் உணர்ந்து கொள்வள்.

205

பெண்டிர்க்கு உரிய இயல்புகள்

14. செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான.

அடக்கமும், களவொழுக்கினைப் புறத்தார்க்குப் புலப்படாது உள்ளடக்கும் மனவலியும், நடுவு நிலைமையும், செய்யத் தக்கனவற்றைக் கூறுதலும், நன்மை தீமை விளைப்பனவற்றை வேறு பிரித்து அறிவித்தலும், உள்ளக் கருத்தினை அறிதலருமையும் ஆகிய இவையெல்லாம் பெண்பாலர்க்கு உரிய சிறந்த குணங்களாகும்.

206

4. வரைவு கடாதல்

வரைவின் முறைமை

15. பொழுதும் ஆறும் காப்புமென் நிவற்றின்
வழுவி னாகிய குற்றம் காட்டலும்
தன்னை யழிதலும் அவனாறு அஞ்சலும்
இவனும் பகலினும் நீவா வென்றலும்

கிழவோன் தன்னை வாரல் என்றலும்
நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்
புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும்
வரைதல் வேட்கைப் பொருள வென்ப.

தலைவன் வருகின்ற காலமும், அவன் வரும் வழியும், வருமிடத்துக் காவல் மிகுதியும் எடுத்துக் காட்டி, அதனால் வரும் ஏதப்பாட்டிற்கு அஞ்சுதலும்; தலைவிதான் காரணமாக விருத்தலால் தானே மன்னழிந்து வருந்துதலும்; தலைமகனுக்கு வரும் இடையூற்றினை எண்ணி அஞ்சுதலும்; இரவுப் பொழுதிலும் வருக, பகற்பொழுதிலும் வருகவென்று கூறுதலும்; இரண்டு பொழுதிலும் வாராதே யொழிகவென்று கூறுதலும்; நன்மையும் தீமையும் பயப்பனவாகிய பிற நிகழ்ச்சிகளின்மேல் வைத்துக் கூறுமுகத்தான், 'தலைமகன் அறிந்து கொள்ளுமாறு செய்தலும்; இவைபோன்று குற்றம் பட வரும் பிற சொல்நிகழ்ச்சிகளும், தலைவன் களவொழுகினை விட்டுத் தலைமகளைப் பலரறி மணம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றே தோழியாற் கற்பித்துக் கூறப்படுவனவாம்; புணர்ச்சி விருப்பம் இல்லாமையாற் கூறப்படுவன வல்ல. 207

16. வேட்கை மறுத்துக் கிளநதாங் குரைத்தல்

மரீஇய மருங்கின் உரித்தென மொழிப.

தன் உள்ளத்தது விருப்பத்தை மாற்றி, இருவரும் எதிர்ப் பட்ட விடத்து மாற்றின தன்மையைப் புலப்படக் கூறி இருவரும் அறிந்து கொள்ளுதல், பொருந்திய பாகுபாடமைந்த கைக்கிளை, பெருந்திணையிடத்து உண்டென்று சொல்லுவர் புலவர். 208

தலைவனின் ஊர்திகள்

17. தேரும் யானையும் குதிரையும் பிறவும்

ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப

தலைமகன் தேர், யானை, குதிரை முதலிய ஊர்திகளிலும், பிறவற்றிலும் ஊர்ந்து சென்று தலைமகளைக் கூடுதலும் உண்டென்று கூறுவர் புலவர்.

(எ-டு.) "கடுமான் பரிய கதம்பரி கடைஇ

நடுநாள் வருஉம்." (நற்-'49) என வரும்.

209

பேசுவதன் வகை

18. உண்டற் குரிய உல்லைப் பொருளை

உண்மையாகக் கூறலும் மாபே.

உண்ணுதற் றெழிலுக்கு உரிய அல்லாத பொருளை உண்டன போன்று கூறுதலும் மரபாம்.

(எ-டு.) “பசுலையால் உணப்பட்டுப்

பண்டைநீ ரொழிந்தக்கால்”

(கலி-15)

என வருதல் காண்க.

210

பொருள் வேண்டல்

19. பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை இன்றே

காப்புக் கைமிகுத லுண்மை யான

அன்பே அறனே யின்பம் நானொடு

துறந்த வொழுக்கம் பழித்தன் ருகலின்

ஒன்றும் வேண்டா காப்பி னுள்ளே.

காவல் மிகுதியால் தலைவிக்கு வருத்தம் மிகுதிப்படுவதால், தலைவன் தலைவியை வரைந்து கொள்ளாமைக்குக் காரணம் பொருளென்று தோழி கூறுதலும் வரையறுத்து நீக்கும் தன்மையதன்று.

காவல் மிகுதியினால் தலைவிக்கு வருத்தம் நிகழ்ந்த விடத்துத் தலைமகன் மாட்டு நிகழும் அன்பும், குடிப்பிறந்தோர் மாட்டுள்ள அறனும், தனக்கு இன்றியமையா இன்பமும் நாணமும் நீங்கிய ஒழுக்கம் பழியுடைய தன்றாகலின், பொருத்தமுடையதேயாகும்; குற்றமுடையதென்று நீக்குதல் வேண்டா என்பதாம்.

211

கருதகி கூடியது

20. சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே.

தலைமகன் பொருள் காரணமாகப் பிரியுமிடத்து, உடன் போக்கினைக் கருதிய தலைமகட்கு, ‘யான் போகின்ற நெறியானது கல்லும் காடுமாகிய சுரம்’ எனக் கூறுதலும் நீக்கப்படாது. இதனால், காப்புமிகுதிக்கண் வருத்தமுறும் தலைமகளை உடன்கொண்டு போதலே தக்கது என்பார்க்கு நெறியருமை கூறி விலக்கவும் பெறும் என்பதாம்.

212

5. புலனெறி வழக்குகள்

உலக வழக்கைத் தழுவி நடத்தல்

21. உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணர்தலின் வழக்குவழிப் படுதல் செய்யுட்குக் கடனே.

உயர்மக்கள் கூறுவன மறைநெறியோடு கூடுதலின், அந்நெறி நடத்தல் செய்யுள்வழக்கிற்கு முறைமையாகும். எனவே, வழக்கழிய வருவன செய்யுட்கண் வரப்பெறு என்பதாம். 213

அது முதன்மை அடைதல்

22. அறக்கழி வுடைய பொருட்பயம் படவரின்

வழக்கென வழங்கலும் பழித்த தென்ப.

‘அறத்திற்கு மாறுபட்ட கூற்றுக்கள் அகப்பொருட்குப் பயன்படுமாறு வருமாயின், அவற்றையும் மரபென்று கொள்ளுதலும் பழியுடைத்து’ என்று சொல்லுவர் புலவர். பொருளாவது, அகப்பொருளும், புறப்பொருளும். அறத்திற்கழிவு வரும் அகப்பொருளாவது, பிறன்மனைக்கூட்டம்; புறப்பொருளாவது, பொருட்பயன் காரணத்தால் நட்போர் தேயத்து நிரை கோடலும் அழித்தலும் முதலியன. 214

அதனைக் காத்தல்

23. மிக்க பொருளினுட் பொருள்வகை புணர்க்க

நாணுத்தலைப் பிரியா நல்வழிப் படுத்தே.

மிகுதியாகப் பயன்பட வரும் அகப்பொருளின் கண்ணே தலைவியது நாண் அவளிடமிருந்து நீங்காமைக்குக் காரணமாகிய நன்னெறியாகிய பாகுபாடுகளை அடக்கிக் கூறவேண்டும் என்பதாம். எனவே நாணழிய வரும் பொருண்மை புணர்த்தற்கு என்றனர். 215

உரிமையோடு கூறுதல்

24. முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொல்

விடைக்குரி மரபின் இருவீற்றும் உரித்தே.

முறைப்பெயரிடத்து இருபாற்கும் பொருந்திய ‘எல்லா’ என்னும் பொதுச்சொல், புலனெறி வழக்கிற்குரிய முறைமையில் குற்றப்படாது, ஆண்பால் பெண்பால் ஆகிய இருபாற்கும் பொதுவாய், உரிமையுடையதாய் வரும்.

(எ-டு.) “எல்லா விஃதொத்தன்.”

(சுலி-61)

என்பது பெண்ணையும்.

“யாரை யெலுவ யாரே”

(நற்றிணை-395)

என்பது ஆணையும் குறித்தவாறு காண்க.

இச்சொல் காமப்பொருளாகத் தோற்றுவது; அதனாற் சொல்லதிகாரத்தன்றி இவ்விடத்தே கூறப்பெற்றது. 216

உரிமையாலி ஒருமை

25. தாயத்தி னடையா ஈயச் செல்லா
வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா
எம்மென வருஉம் கிழமைத் தோற்றம்
அல்ல வாயினும் புல்லுவ வுளவே.

தாயத்தால் அடைகின்ற பொருளாய்க் கொடுப்பக்குறை யாதனவாய், வினைசெய்து பெறும் தன்மையவாய், வலிந்து கொள்ள வியலாதன ஆனால், 'எம்முடையன' வென்று கூறப் படும் புலனெறி வழக்கிற்குப் பொருந்திவரும் உரிமையுடைய உறுப்புக்கள் குற்றமுடையனவாயினும், அவற்றுள் பொருந்து வனவுள என்பதாம்.

(எ-டு.) "என்றோள் எழுதிய தொய்யிலும்" (கலி-18) என்பதில், தோழி, தலைவி தோளைத் தன் தோளாகக் கூறினமை காண்க.

217

ஒருபாலைக் குறிப்பது பிறபானுக்கும் வருவது

26. ஒருபாற் கிளவி யெனப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.

ஐம்பாலில் ஒருபாலைக் குறித்தனவாயினும் ஏனைய மாற்களையும் குறித்து அவை வருதல்தான் உலகவழக்கென்று சொல்லுவர் புலவர்.

218

நெஞ்சமறிந்து வரும் இன்பம்

27. எல்லா வுயிர்க்கும் இன்பம் என்பது
தானமர்ந்து வருஉம் மேவற்று ஆகும்.

'இன்பம்' என்று கூறப்படுவதாவது, எல்லா வகையான உலர்சுட்கும் தாமே மனம் பொருந்தி வரும் விருப்பத்தை யுடைத்து; மனம் பொருந்தாவழி இன்பமும் இன்றும்.

219

உலகியல் வழுவாகிய பரத்தமை

28. பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்தே
நிலத்திரி பின்ற: தென்மனார் புலவர்.

பரத்தையர்மாட்டு வாயில்களை அனுப்புதல், நான்கு இளத்தார்க்கும் உரித்து; அவ்வழிப் பிரியும் பிரிவு, நிலம் டெயர்தல் இல்லை,

220

6. தலைவி பற்றியன

உடன்போக்கும் வரைவும்

29. ஒருதலை உரிமை வேண்டினும் மகடுபட்
பிரிதல் அச்சம் உண்மை யானும்
அம்பலும் அலரும் களவுவெளிப் படுக்குமென்று
அஞ்ச வந்த வாங்கிரு வகையினும்
நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருவினும்
போக்கும் வரைவும் மனைவிகட் டோன்றும்.

இடையீட்டின்றி இன்பம் நுகர்தலோடு இல்லற உரிமையை உறுதியாகப் பெறுதலை விரும்புதலானும், வினைமேல் விருப்பமுடைமையின் ஆடவர்கள் பிரிவரென்று அஞ்சும் அச்சம் மகளிர்க்கு உண்டாமாகலானும், அக் களவொழுக்கத்திடத்தே அம்பலும் அலரும் அக் களவொழுக்கத்தினைப் புறத்தார்க்குக் காட்டுமென அஞ்சுமாறு தோன்றிய இருவகைக் குறிப்பின் கண்ணும், பிறர் தம்மை ஐயத்தோடு பார்க்கும் பார்வை காரணமாக வந்த கூட்டம் இடையீடுபட்ட காரியத்தின் கண்ணும், தலைமகளுக்கு உடன்போதற் குறிப்பும் வரைந்து கொள்ளற் குறிப்பும் தோன்றும். 221

இரக்க உணர்வு

30. வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை
உரித்தென மொழிப வாழ்க்கையுள் இரக்கம்.
வருத்த மிகுதியைச் சொல்லுமிடத்து, இவ்வாழ்க்கைக் கண் இரக்கம் உரியதென்று கூறுவர் புலவர். 222

மனைவி உயர்வு

31. மனைவி உயர்வுங் கிழவோன் பணிவும்
நினைவுங் காலைப் புலவியுள் உரிய.
புலவிக்காலத்துத் தலைவன் பணிந்த விடத்து அச்சமும் நாணமுமின்றித் தலைவி அவனை ஏற்றுக்கோடலும், தலைவன் தன்னுடைய தலைமைக்கு மாறாகத் தலைவியைப் பணிதலும் ஆராயுமிடத்து உரியவாகும். (எ-டு.) “தப்பினே, நென் டிடி சேர்தலும் உண்டு” (கலி-89) எனத் தலைவன் பணிந்தவாறு காண்க. 223

32. நிகழ்தகை மருவின் வேட்கை மிகுதியிற்
புகழ்தகை வரைபார் கற்பி னுள்ளே.

கற்புக்காலத்துத் தக்கனநிகழுமிடத்து, வேட்கை மிகுதியினாலே அதனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் தகைமையினைப் புலவர் இருவருக்கும் நீக்காது கொள்வர். (எ-டு) “ஏந்தெழில் ஆகத்துப் பூந்தார் குழைய” (அகம்-5) என்பது, தலைவி புலவிக்கண் புகழ்ந்தது; பிறவும் வருமாறு அறிக. 224

இறைச்சிப் பொருளின் இயல்பு

33. இறைச்சி தானே உரிப்புறத் ததுவே.

இறைச்சிப் பொருளாவது, கூறவேண்டியதோர் உரிப் பொருட்குப் புறத்தாகப் புலப்பட்டு, அதற்கு உதவியாக அமையும் பொருட்டன்மை உடையதாம். அஃதாவது, கருப் பொருளாகிய நாட்டிற்கும் ஊர்க்கும் துறைக்கும் அடையாகி வருவது. 225

இறைச்சியின் உள்ளுறை பொருள்

34. இறைச்சிநிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே

திறத்தியன் மருங்கில் தெரியு மோர்க்கே.

இறைச்சிப் பொருள்வயிற் றேன்றும் பொருளும் உள, பொருட்டிறத்தியலும் பக்கத்து ஆராய்வார்க்கு. இறைச்சிப் பொருள், ‘பிறிதுமோர் பொருள் கொள்ளக் கிடப்பனவும் கிடவாதனவும்’ என இருவகைப்படும். 226

அதனால், வன்புறை

35. அன்புறு தருவன இறைச்சியுட் கூட்டலும்

வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே.

தலைவி பிரிவாற்றாது வருந்துங்காலத்துத், தோழி கருப் பொருள்களுள் தலைவன் அன்பு செய்வதற்குத் தருவனவற்றைக் கருதிக் கூறலும், வற்புறுத்துதலாகும். 227

பாரராட்டுதலால் அச்சம்

36. செய்பொருள் அச்சமும் வினைவயிற் பிரிவும்

மெய்பெற வுணர்த்துங் கிழவிபா ராட்டே.

தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டிய பாராட்டு, “யாம் செய்யக் கருதிய பொருட்கு இவள் இடையூறு ஆவாள் கொல்?” என்று அஞ்சிய அச்சத்தையும், வினைகாரணமாகத் தான் பிரிகின்றதனையும் ஒருதலையாகத் தலைவிக்கு உணர்த்தும் என்பதாம். 228

உள்ளதிது ஊடல்

37. கற்புவழிப் பட்டவன் பறத்தை யேத்திலும்

உள்ளத்து ஊடல் உண்டென மொழிப.

கற்பு காரணமாகத் தலைவி, தலைமகனது பரத்தையைப் புகழ்ந்து கூறினாளாயினும், உள்ளத்தின்கண்ணே ஊடல் தன்மை உண்டென்று கூறுவர் புலவர். 229

தலைவன் குறிப்பினை உணர்தல்

38. கிழவோன் பிறன்ருணம் இவையெனக் கூறிக்

கிழவோன் குறிப்பினை உணர்தற்கும் உரியன்.

தலைவி, வேறொரு தலைவியினுடைய குணங்கள் இத் தன்மையனவென்று கூறி, அவள்மாட்டு இவன் எத்தன்மையனாய் இருக்கின்றான் என்று தலைவனின் குறிப்பினை அறிதற்கும் உரியன்.

(எ-டு.) “கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே. (ஐங்-122)
என வந்தவாறு காண்க. 230

தலைவனைப் பேசுதற்கு வாய்ப்பு

39. தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும்

மெய்ம்மை யாக அவர்வயின் உணர்ந்து

தலைத்தாட் கழறல்தம் எதிர்ப்பொழு தின்றே

மலிதலும் ஊடலும் அவையலங் கடையே.

தலைவனால் தாம் அடைந்த வருத்தத்தைத் தலைவிக்குப் பரத்தையர் கூறினும், அவர் கூறியவாற்றினே அவ் வருத்தத்தை அவரிடத்து உண்மையாக உணர்ந்து வைத்தும் (அறிவுரை) தலைவனிடத்துக் கூறுதல், தலைமகன் எதிர்ப்பட்ட பொழுதின்கண் இல்லை; நின்றவிடத்து அதற்கு வருந்தாது நீங்கினானென்று மகிழ்தலும், அவன் பிரிவிற்கு அவர் வருந்தினார் என்பதற்காகத் தான் ஊடல் கொள்ளுதலும் ஆகிய அவையிரண்டும் நிகாழதவிடத்து என்பதாம். ‘கூறினும் என்ற உம்மை எதிர்மறை கூறுமையே பெரும்பான்மை என உணர்த்தும். 231

தலைவியின் மருட்கை

40. பொழுது தலைவத்த கையறு காலை

இறந்த போலக் கிளக்குங் கிளவி

மடனே வருத்தம் மருட்கை மிகுதியொடு

அவைநாற் பொருட்கள் நிகழம் என்ப.

இறுதிக்காலத்துச் செயலற்ற பொழுதின்கண் அச் செயலறு பொழுதினை நீங்கியவாக இறுதியிலே வைக்கப்பட்ட மெய்ப்பாடுகள். தன் அழகு மிகுதியுடனே மடப்பமும் ஆற்றாமையும் மிகுதியும் வியப்புமாகிய நான்கு பொருளின் கண்ணே நடக்கும்; அங்ஙனம் அவை நடக்கின்ற நான்கு பொருளும், கூற்றுநிகழுங்கால் தன்னகப்படாது மிக்கு நின்றனபோலக் கூறுங் கூற்றாய் நிகழுமென்று சொல்லுவர் புலவர்.

232

7. தோழிபற்றிய குறிப்புக்கள்

படைத்து மொழிதல்

41. இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி
 விரம்ப நீக்கி நிறுத்தல் அன்றியும்
 வாய்மை கூறலும் பொய்தலைப் பெய்தலும்
 நல்வகை யுடைய நயத்திற் கூறியும்
 பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே.

இரந்து நிற்கும் முறையில் தன் காரியத்தினைக் கூறிய தலைவனைத், தோழியானவள் மேம்பாடான வாய்பாட்டானே அகற்றி நிறுத்தலேயன்றித், தலைவன் தலைவிமாட்டுக் கொண்டுள்ள உறவினைத் தான் அறிந்ததாக மெய்யாகக் கூறுதலும்; அவன் இல்லையென மறுத்தவிடத்துத் தலைவன் மேல் பொய்யுரை பல ஏற்றிக் கூறுதலும்; நன்மைபயக்கும் சொற்களை வினையாட்டாக உரைத்தலும்; இவ்வாறேயன்றி வேறு பல்வகையானும் புனைந்துரைத்தலும் தோழியால் உரைக்கப்பெறும்.

233

உயர்மொழி ஐயச்சொல்

42. உயர்மொழிக் கிளவி உறமுங் கிளவி
 ஐயக் கிளவி ஆடுஉயிற் குறித்தே.

உயர்த்துக் கூறும் சொல்நிகழ்ச்சி தலைவன் தலைவி ஆகிய இருவருக்கும் உரித்து; ஐயமாகக் கூறும் சொல்நிகழ்ச்சி தலைமகனுக்கே உரியது. தலைவி உயர்த்துச் சொல்லுதல் நிகழுமேயன்றி, ஐயுறல் நிகழா என்பதும் இதனால் அறியப்படும்.

(எ-டு.) “அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
 மாதர்கொல் மாலுமென் நெஞ்சு.

எனத் தலைவன் ஐயுற்றவாறு காண்க.

234

அறிவுரை

43. உறுகண் ஓம்பல் தன்னியல் பாகலின்

உரிய தாகும் தோழிகண் உரளே.

தலைமகற்கு உண்டாகும் வருத்தத்தைப் போக்கிப் பாதுகாத்தல் தனக்குரிய கடமையாதலின், தோழிக்கு அறிவுளதாகக் கூறுதல் உரித்தாகும்.

(எ-டு.) “கிழவோர் இன்னார் என்னுது பொருடான்
பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர் புறையும்
அன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய்.” (கலி. 21)

எனத் தோழி கூறியவாறு காண்க. 235

உயர்த்துக் கூறல்

44. உயர்மொழிக் கிளவியும் உரியவால் அவட்கே.

தோழிக்குத் தலைவன் தலைவியரை உயர்த்துக் கூறும் கூற்றும் உரியவாம், ஒரோ வோரிடத்து.

(எ-டு.) “உலகம், புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு
முடையன்.” (கலி. 47)

எனத் தலைவனை உயர்த்திக் கூறியவாறு காண்க. 236

வாயிலோர் உரைகள்

45. வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்தல்

தானின்று உரிய தத்தங் கூற்றே.

வாயில்கட்கு உரிய கூற்றின்கண், சொற்களை மறைக்காது வெளிப்படையாகவே கூறுதல் குற்றமன்றெனவே கொள்ளும் உரிமை உடையதாம்.

(எ-டு.) “நெஞ்சத்த பிறவாக நிறையிலள் இவ்ளென
வஞ்சத்தால் வந்திங்கு வலியலைத்து ஈவாயோ”
(கலி—69)

எனத் தலைவனை வெளிப்படையாகக் குற்றம் கூறியவாறு காண்க. 237

உள்ளுறை வகை

46. உடனுறை உவமம் சுட்டுகை சிறப்பெனக்

கெடல்கு மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே.

உடனுறையும், உவமமும், சுட்டும், நகையும், சிறப்பும், எனக் கெடுதற்கரிய மரபினையுடைய உள்ளுறை ஐந்து வகைப்படு.

உள்ளுறை யாவது பிறிதொரு பொருள் புலப்படுமாறு நிற்பதொன்று; அது கருப்பொருள் பற்றி வரும். உடனுறை யாவது உடனுறைவ தொன்றைச் சொல்ல, அதனாற் பிறிதொரு பொருள் விளங்குவது. உவமம் என்பது உவமையைச் சொல்ல, உவமிக்கப்படும் பொருள் தோன்றுவது. சுட்டு என்பது ஒரு பொருளைச் சுட்டிப் பிறிதோர் பொருட்படுதல். நகையாவது நகையினாற் பிறிதொரு பொருளுணர நின்றல். சிறப்பு என்பது, இதற்குச் சிறந்தது இஃது எனக் கூறுவதானே பிறிதோர் பொருள்கொளக் கிடப்பது. 238

உள்ளுறை. மறநேரர் இயல்பு

47. அந்தமில் சிறப்பின் ஆகிய இன்பம்
தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே.

முடிவில்லாத சிறப்பினதாகிய இன்பத்திடத்து உள்ளுறைப் பொருண்மை வருதலும் வகுக்கப்பட்ட இயல்பே யாகும். அந்தமில் சிறப்பென்பது மேன்மெலுஞ் சிறப்புச் செய்தல். 239

உள்ளுறைக்கண் அடங்குவன

48. மங்கல மொழியும் அவையல் மொழியும்
மாறில் ஆண்மையில் சொல்லிய மொழியும்
கூறிய மருங்கிற் கொள்ளும் என்ப.

மங்கலத்தாற் கூறுஞ் சொல்லும். அவையிலே கூறத் தகாதமொழியும், மாறில்லாத ஆண்மையிற் சொல்லிய மொழியும் உள்ளுறையின்பாற் படும். 240

தோழி சிறப்பித்தல்

49. சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குரவு
அனாநால் வகையும் சிறப்பொடு வருமே.

சினமும், பேதைமையும், பொருமை தோன்றல் குறிப்பு, நல்குரவும் என்று சொல்லப்பட்ட அந்நான்கு வகையும் யாதானும் ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்தல் காரணமாக வரும்.

'அன்னை' 'என்னை' என்றல்

50. அன்னை என்னை என்றலும் உளவே
தொன்னெறி முறைமை சொல்லிலும் எழுத்திலும்
தோன்று மரபின் என்மனார் புலவர்.

'அன்னை' 'என்னை' என்று சொல்லுதலும் உள, அவை முன்னோர்கள் சொல்லிச் சென்ற முறைமை, அவைதாம் சொல்லினாலும் சொல்லிற்கு அங்கமாகிய எழுத்தினாலும் பொருள்தோன்றாத மரபினையுடையவாம். 242

8. உள்ள உணர்வுகள்

ஒருமைப்பாடு ஆகிய

51. ஒப்பும் உருவும் வெறுப்பும் என்று
 கற்பும் ஏரும் எழிலும் என்று
 சாயலும் நானும் மடனும் என்று
 நோயும் வேட்கையும் நுகர்வும் என்றற்கு
 ஆவயின் வருஉங் கிளவி எல்லாம்
 நாட்டியல் மரயின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது
 காட்ட லாகாப் பொருள என்ப.

ஒப்பு, உரு, வெறுப்பு, கற்பு, ஏர், எழில், சாயல், நாண், மடன், நோய், வேட்கை, நுகர்வு என்று சொல்லப்பெறுகிற சொற்களுக்கெல்லாம் நாட்டில் வழங்குகிற முறைமையினாலே பொருளை மனத்தினால் ஆராய்ந்து, மாணுக்கன் உணர்ந்து கொண்டால் அல்லது, ஆசிரியனால் உணர்த்தி அறிவிக்க முடியாதாம்.

ஒப்பாவது தந்தையை யொக்கும் மகன் என்றாற்போல வருவது. உரு வென்பது, உட்கு; அது பயிலாத பொருளைக் கண்டவிடத்து வருவதொரு மனநிகழ்ச்சி. கற்பு என்பது, மகளிர்க்கு மாந்தர்மாட்டு நிகழும் மனநிகழ்ச்சி. ஏர் என்பது தளிரின்கண் தோன்றுவதோர் பொலிவுபோல எல்லா உறுப்பினும் ஒப்பக்கிடந்து கண்டார்க்கு இன்பத்தைத்தருவ தோர் நிறவேறுபாடு. எழில் என்பது அழகு. சாயல் என்பது மென்மை. நாண் என்றது பெரியோர் ஒழுக்கத்து மாறாதின செய்யாமைக்கு நிகழ்வதொரு நிகழ்ச்சி. மடன் என்பது உய்த் துணர்ந்து நோக்காது கேட்டவாறாலுணரும் மகளிர்க்குள்ள தோர் உணர்ச்சி. நோய் என்பது துன்பம். வேட்கை என்பது பொருள்கள்மேல் தோன்றும் பற்றுகிய மன நிகழ்ச்சி. 'ஆவயிள் வருஉம் கிளவி எல்லாம்' என்றதனால், அன்பு பொறை அறிவு போல்வனவும் கொள்க. 243

எங்கும் எவ்விடத்தும் உள்ளன

52. இமையோர் தோத்தும் எறிகடல் வரைப்பினும்
 அவையில் காலம் இன்மை யான.

தேவர் உலகத்தினும், கடல்குழந்த உலகத்தினும் மேற் கூறப்பட்ட பொருளில்லாத காலம் இல்லாமையால், உன்பொருள் என்றே கொள்ளப்பெறும். 244

6. மெய்ப்பாட்டியல்

[மெய்ப்பாடுகளின் தன்மையினை உணர்த்துவது]

1. மெய்ப்பாடுகளின் வகை

1. பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணுன்கு பொருளும்

கண்ணிய புறனே நாளைக் கெட்ப.

வினையாட்டு ஆயத்தின்கண் தோன்றிய முப்பத்திரண்டு பொருளையுங் குறித்ததன் புறத்துநிகழும் பொருள் பதினாறு என்று கூறுவர். 245

அவற்றின் தொகை

1. நாலிரண் டாகும் பாலுமா ருண்டே.

மேற்கூறப்பட்ட பதினாறு பொருளும், எட்டாக வரும் இடமும் உண்டு. அவையாவன, குறிப்புப் பதினெட்டினையும் சுவையுள் அடக்கிச் சுவை எட்டுமாக்கி நிகழ்த்தல். 246

அவற்றின் பெயர் முதலியவை

3. நகையே அழகை இளிவரல்

அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உல்கையென்று தன்மை.

அப்பா லெட்டாம் மெய்ப்பா டென்ப.

நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உல்கை என்று கூறப்படும் எட்டும் மெய்ப்பாடு என்று கூறுவர். 247

2. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள்

அவற்றுள், நகை

4. எள்ளல் இளமை பேதைமை மடனென்று

உள்ளப் பட்ட நகைநான் கெட்ப.

இகழ்தல், இளமை, அறிவின்மை, மடமை என்று எண்ணப்பட்ட நான்கிடத்திலும் நகைதோன்றும். எள்ளல் என்பது, தான் பிறரை எள்ளி நகுதலும், பிறரால் எள்ளப்பட்ட வழித் தான் நகுதலும் என இரண்டாம். 248

தொ.—23

அவற்றுள், அழுகை

5. இழிவே இழிவே அசைவே வறுமைபென
விளியில் கொள்கை அழுகை நான்கே.

இழிவும், இழத்தலும், அசைதலும், வறுமையும் என்ற
நான்கிடத்தும் அழுகை தோன்றும். அசைவு-தளர்ச்சி;
தன்னிலையிற் குழ்தல். 249

அவற்றுள், இளிவரல்

6. மூப்பே பிணியே வருத்தம் மென்மையோடு
யாப்புற வந்த இளிவரல் நான்கே.

மூப்பும், பிணியும், வருத்தமும், மென்மையும் என்னும்
நான்கின் பொருட்டினாலும் இளிவரல் தோன்றும். 250

அவற்றுள், மருடகை

7. புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கமொடு
மதிமை சாலா மருடகை நான்கே.

புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் என்னும் நான்
கிடத்தும் அறிவு நிரம்பப் பெருத வியப்புத் தோன்றும். 251

அவற்றுள், அச்சம்

8. அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் இறையெனப்
பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே.

தெய்வம், விலங்கு, கள்வர், அரசர் என்னும் நால்வகை
யாலும் அச்சம் உண்டாகும். 252

அவற்றுள், பெருமிதம்

9. கல்வி தறுகண் புகழ்மை கொடை யெனச்
சொல்லப் பட்ட பெருமிதம் நான்கே.

பெருமிதமானது கல்விச்சிறப்பு, தறுகண்மை, புகழ்மை,
கொடைத்தன்மை என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு வகை
யாலும் உண்டாகும். 253

அவற்றுள், வெகுளி

10. உறுப்பறை குடிகோள் அலைகொலை என்றன
வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே.

உறுப்புக்களைக் குறைத்தல், குடிப்பிறப்புக்குக் கேடு
குழ்தல், கோல்கொண்டலைத்தல், கொலைக்கு ஒருப்படுதல்
என்னும் நால்வகையான வெறுக்கத்தக்க செயல்களால்
வெகுளி யுண்டாகும். 254

அவற்றுள், உவகை

11. செல்வம் புலனே புணர்வுவினை யாட்டென
அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே.

துன்பத்தை விலக்கிய உவகையானது செல்வநுகர்ச்சி, ஐம்புலன்களான் நுகர்தல், காமநுகர்ச்சி, வினையாட்டு ஆகிய நான்கு வகைகளாலும் உண்டாகும். 255

மெய்ப்பாட்டிற்குரிய பிற இடங்கள்

12. ஆங்கவை.

ஒருபா லாக, ஒருபால்
உடைமை இன்புறல் நடுவுநிலை அருளல்
தன்மை அடக்கம் வரைதல் அனபெனஅக்
வகம்மிகல் நலிதல் சூழ்ச்சி வாழ்த்தல்
நாணுதல் துஞ்சல் அறற்றுக் கனவனஅ
முனிதல் நினைதல் வெருஉதல் மடிமை
கருதல் ஆராய்ச்சி விரைவுயிர்ப் பெனஅக்
கையாறிடுக்கண் பொச்சாப்புப் பொருமை
வியர்த்தல் ஐயம் மிகைநடுக் கெனஅ
அவையும் உளவே அவையலங் கடையே.

மேற்சொல்லப்பட்டன முப்பத்திரண்டும் ஒருபக்கமாக, ஒருபக்கம் உடைமை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளுடைமை, மகிழ்ச்சி, இன்புறுதல், நடுவுநிலைமையில் நின்றல், எல்லாவுயிர்க்கும் அருள் செய்தல், தன்மை பேணுதல், அடக்கம், நீக்க வேண்டியவைகளை நீக்கி யொழுகுதல், அன்பு, அளவிற குற்றமாயினும் குணமாயினும் மிகுதல், பிறரை வருத்தல், சூழ்ச்சி, வாழ்த்துதல், நாணுதல், துஞ்சல் உறக்கத்தின்கண் லாய்ச்சோர்வுபடல், சினத்தல், எண்ணுதல் அஞ்சுதல், சோம்பல், கருதுதல், ஆராய்ச்சி, காரிய விரைவு, உயிர்ப்பு, கையாறு, துன்பம், மறதி, பிறராக்கம் பொருமை, வியர்த்தல், ஐயம், ஒருவனை நன்கு மதியாமை, நடுக்கம் என்று சொல்லப்பட்ட இவை முப்பத்திரண்டும் மெய்ப்பாட்டுள் வருவனவாம், அவை அல்லாதவிடத்து. 256

3. ஐந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

முதல் அவததை

13. புகழுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல்
நகுபயம் மறைத்தல் சிதைவுபிறர்க் கின்மையொடு
தகுமுறை நான்கே ஒன்றென மொழிப.

புகுகின்ற முகத்தினை விரும்புதல், நெற்றி வியர்வை அடையப் பெறுதல், நகையுண்டாதலை மறைத்தல், மனமழி தலைப் பிறர்க்குப் புலனாகாது மறைத்தல் என்னும் தகுதியுடையனவாய் வரும், முதலவத்தைக்கண் மெய்ப்பாடெனக் கூறுவர். 257

இரண்டாம் அவத்தை

14. கூழை விரித்தல் காத்தொன்று களைதல்
ஊழணி தைவால் உடைபெயர்த்து உடுத்தலொடு
கெழீஇய நான்கே இரண்டென மொழிப.

கூந்தலை விரித்தல், காதணியைக் கழற்றுதல், முறையாக அணிந்துள்ள அணிகளைத் தடவுதல், ஆடையைக் குலைத்து உடுத்தல் ஆகிய நான்கும் இரண்டாவது அவத்தையின் மெய்ப்பாடுகளாகும். 258

மூன்றாம் அவத்தை

15. அல்குல் தைவரல் அணிந்தவை திருத்தல்
இவ்வலி யறுத்தல் இருகையும் எடுத்தலொடு
சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.

அல்குலைத் தடவல், அணிந்தவைகளை ஒழுங்குசெய்தல், இற்பிறப்புக் கூறி மறுத்தல், இரு கையையும் மேலே யெடுத்தல் ஆகிய நான்கும், மூன்றாவது அவத்தையின் மெய்ப்பாடுகளாம். 259

நான்காம் அவத்தை

16. பாராட் டெடுத்தல் மடந்தப உரைத்தல்
ஈரயில் கூற்றம் ஏற்றலர் நாணல்
கொடுப்பவை கோடல் உளப்படத் தொகைஇ
எடுத்த நான்கே நான்கென மொழிப.

பாராட்டிக் கூறுதல், மடமைகெடுமாறு சில உரைத்தல், அருளற்ற பேச்சுக்களைக் கேட்டு அலராயிற்றென்று நாணுதல், கொடுப்பவைகளைக் கொள்ளுதல் என்று தொகுத் தெடுத்துக் கூறப்பட்ட நான்கும், நான்காவது அவத்தையின் மெய்ப்பாடுகளாகும். 260

ஐந்தாம் அவத்தை

17. தெரிந்துடம் படுதல் தினைப்புவினை மறுத்தல்
கரந்திடத் தொழிதல் கண்டவழி உவத்தலொடு

ஆராய்ந்து உடம்படுதல், வினையாட்டுத் தொழிலை மறுத்
தல், மறைந்தொழுகுதல், கண்டவழி மகிழ்தல் எனப்
பொருந்திய நான்கும், ஐந்தாவது அவத்தைக்குரிய மெய்ப்
பாடுகளாம். 261

ஆறாம் அவத்தை

18. புறஞ்செயச் சிதைதல் புலம்பித் தோன்றல்

கலங்கி மொழிதல் கையற வுரைத்தல்

விளம்பிய நான்கே ஆறென மொழிப.

தலைமகன் கோலஞ்செய்யுங்கால் மனமழிதல், பொலி
வழிந்து தோன்றுதல், கலக்கமுற்றுக் கூறுதல், செயலறவு
தோன்றக் கூறுதல் என்று கூறிய நான்கும், ஆறாவது
அவத்தையின் மெய்ப்பாடுகளாம். 262

அகத்திணைக்கு நிமித்தம்

19. அன்ன பிறவும் அவற்றொடு சிவணி

மன்னிய வினைய நிமித்தம் என்ப.

மேற்கூறப்பட்டனவும், அத்தன்மையன பிறவும் அவற்
றோடு பொருந்தி நிலைபெற்ற வினையுடைய நிமித்தமாம்
என்று கூறுவர். அன்ன பிறவுமாவன, நோக்காணை நோக்கி
இன்புறுதல், நோக்குங்காலைச் செற்றார்போல நோக்குதல்,
மறைந்து காண்டல், தற்காட்டுறுத்தல் போல்வன.
அவத்தைகள் பத்து. அவற்றுள் ஐந்திணைக்கண் வருவன
ஆறாம் கூறினார்; ஏழாவது அவத்தை பெருந்திணைப்பாற்
படும்; எட்டாவது உன்மத்தம்; ஒன்பதாவது மயக்கம்;
பத்தாவது சாக்காடு. 263

நிமித்தமாகா இடம்

20. வினையுயிர் மெலிவிடத்து இன்மையும் உரித்தே.

உயிர் மெலிந்தவிடத்தில் செயலானது இல்லாமற்
போதலும் உண்டு; எனவே, இயற்கையும் நிகழும் என்ற
வாரும். 264

4. ஏனைத் திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

கைக்கிளைக்கு உரியதோர் மெய்ப்பாடு

21. அவையும் உளவே அவையலங் கடையே.

நடுவிடத்தாம் ஐந்திணையல்லாத கைக்கிளைப் பொரு
ளிடத்து, முன்கூறப்பட்ட புகுமுகம் புரிதல் முதலாயின உள்.

பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடு

22. இன்பத்தை வெறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பல்
எதிர்பெய்து பரிதல் ஏதம் ஆய்தல்
பசியட நிறற் பசலை பாய்தல்
உண்டியில் குறைதல் உடம்புநளி சுருங்கல்
கண்துயில் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்
பொய்யாக் கோடல் மெய்யே என்றல்
ஐயஞ் செய்தல் அவன்தமர் உவத்தல்
அறனழிந் துரைத்தல் ஆங்குநெஞ் சழிதல்
எம்மெய் ஆயினும் ஒப்புமை கோடல்
ஒப்புவழி யறுத்தல் உறுபெயர் கேட்டல்
நலத்தக நாடில் கலக்கமும் அதுவே.

இன்பநலத்தினை வெறுத்தல்; துன்பத்திடத்தே புலம்புதல்; உருவெளிப்பாடு கண்டு வருந்துதல்; குற்றம் ஆராய்தல்; பசியால் வருந்தி நிறற்; பசலை பரத்தல்; உணவு சுருங்குதல்; உடல் இளைத்தல்; உறங்காமை; கனவை நனவென மயங்குதல்; தலைவன் கூற்றைப் பொய்யாகக் கொள்ளுதல்; உரைத்த மாற்றத்தை மெய்யே என்று கூறுதல்; தலைவன் குறிப்புக்கண்டு ஐயப்படுதல்; தலைவன் உறவினரைக் கண்ட விடத்தில் மகிழ்தல்; அறத்தினை அழித்துக் கூறுமிடத்து நெஞ் சழிந்து கூறுதல்; எவ்வுடம்பாயினுந் தன்னோடு ஒப்புமை கொள்ளுதல்; தன்மகனோடு ஒக்குமென்று பிரிசொன்றைக் கண்டவிடத்து மகிழ்தல்; தன் மகன் பெயர் கேட்டு மகிழ்தல்; மனங் கலங்குதல் என்பன பெருந்திணைக்குரிய மெய்ப்பாடுகளாம்.

266

5. புறனடை

மன்னழியாத நிலையில் நிகழ்வன

23. முட்டுவயிற் கழறல் முனிவுமெய்ந் நிறுத்தல்
அச்சத்தின் அகறல் அவன்புணர்வு மறுத்தல்
தூதுமுனி வின்மை துஞ்சிக் சேர்தல்
காதல் கைம்மிகல் கட்டுரை வின்மையென்று
ஆயிரு நான்கே அழிவில் கூட்டம்.

களவு இடையீடுபட்டவிடத்தில் வருந்தாது இவ்வாறாகி நின்றதென அவனைக் கழறியுரைத்தல்; வெறுப்பினைப்

பிறர்க்குத் தோன்றுவாறு மெய்யின்கண்ணே நிறுத்தல்; அச்சத்தினால் கூட்டத்தின் அகன்று ஒழுகுதல்: சேர்க்கையை விலக்குதல்; தூதுவிட்டபொழுது வெறுமை; உறங்கிப் பொருந்துதல்; காதல் அளவு கடந்து வருதல் ஆகிய கூற்று நிகழ்த்துதலன்றி உள்ளக் கருத்தினை மறைத்தமர்ந்திருத்தல் ஆகிய எட்டு மெய்ப்பாடும் வரைந்தெய்துங் கூட்டத்திற்கு ஏதுவாவனவாம்; இவை, நடுவணைந்திணைக்குரிய. 267

இதவும், அது

24. தெய்வம் அஞ்சல் புரையறத் தெளிதல்
இல்லது காய்தல் உள்ள துவர்த்தல்
புணர்ந்துழி யுண்மை பொழுதுமறுப் பாதல்
அருண்மிக உடைமை அன்புமிக நிறற்றல்
பிரிவாற ருமை மறைந்தவை யுரைத்தல்
புறஞ்சொல் மாணாக் கிளவியொடு தொகைஇச்
சிறந்த பத்தஞ் செப்பிய பொருளே.

தெய்வத்தினை அஞ்சுதல்; குற்றமற்ற அறத்தினைத் தேர்ந்து தெளிதல்; இல்லாததனை உள்ளதாகக் கொண்டு வெறுத்தல்; தலைவனது தலையளியை வெறுத்தல்; மன நிகழ்ச்சி யுண்மையைக் கூறுதல்; பொழுதினை மறுத்தல்; அருள் புலப்பட நிற்கும் நிலை; அன்புப் புலப்பட நிறற்றல்; பிரிவினைப் பொருமை; மறைத்த ஒழுக்கத்தைக் கூறிய புறஞ் சொல் ஆகிய பத்தும் அலர் மாட்சிமைப்படாத கிளவியோடு கூடி அறிவில் கூட்டப் பொருளாம். நடுவணைந்திணைக்குரிய பொருள் இவையும் ஆம். 268

மெய்ப்பாட்டிற்குரிய ஒப்புமை

25. பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு
உருவு நிறுத்த காம வாயில்
நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென
முறையறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே.

ஒத்த பிறப்பும், ஒத்த ஒழுக்கமும், ஒத்த ஆண்மையும், ஒத்த ஆண்டும், ஒத்த அழகும், ஒத்த அன்பும், ஒத்த நிறையும், ஒத்த அருளும், ஒத்த அறிவும், ஒத்த செல்வமும் என்னும் பத்து வகையும் தலைமக்களுக்கு இருக்கவேண்டிய ஒப்புப் பகுதியாம். 269

காமகிருபிப்பு ஆகாதன

26. நிம்மிரி கொடுமை வியப்பொடு புறமொழி
வன்சொற் பொச்சாப்பு மடிமையொடு குடிமை
இன்புறல் ஏழைமை மறப்போ டொப்புமை
என்றிவை இன்மை என்மனார் புலவர்.

அழுக்காறு, அறனழியப் பிறரைச் சூழும் சூழ்ச்சி, தம்மைப் பெரியராக நினைத்தல், புறங்கூறுதல், கடுஞ்சொல் கூறுதல், முயற்சியின்மை, தம்முடைய குலச்சிறப்பை எண்ணித் தம்மை மதித்து இன்புறுதல், பேதைமை, மறதி, தான் காதலிக்கப்பட்டவரைப் போல்வாரைக் கண்டவழி அவர் போல்வார் என ஒப்பிட்டு நினைத்தல் என்று கூறப்படுங் குணங்கள், தலைமக்கட்கு இருத்தல்கூடாதென்று கூறுவர் அறிஞர்.

270

மெய்ப்பாட்டின் நுட்பம்

27. கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே.

கண்ணினாலும் செவியினாலும் நன்றாக அறிந்து கொள்ளும் அறிவுடைய மக்கட்கல்லது, மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல், ஆராய்தற்கு அருமையுடையது ஆகும்.

271

7. உவமையியல்

[உவம இலக்கணங்களை உணர்த்தும் பகுதி]

1. உவமையின் இயல்பு பாகுபாடு

1. வினப்பயன் மெய்யுரு என்ற நான்கே

வகைபெற வந்த உவமைத் தோற்றம்.

தொழிலும், பயனும், வடிவும், நிறனும் என்று கூறப் பட்ட நான்குமே அப்பாகுபட வந்த உவமைக்கண் புலனாகும்.

272

அது. விரவி வரல்

2. விரவியும் வருடம் மரபின என்ப.

உவமைகள் ஒரோவொரு பொருளான் வருதலின்றி, இரண்டும் பலவும் கலந்து வரும் வழிமுறைகளை உடையன.

273

உயர்ந்தது உவமையாதல்.

3. உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளங் காலை.

மேற் கூறப்பட்ட உவமை, ஆராயுமிடத்தில் உயர்ந்த பொருளின் மேலவாய் வரும்.

(எ-டு.) “அரிமா னன்ன அணங்குடைத் துப்பின்”
(பட்டினப்) என வரும்.

274

உவமைக்குரிய நிலைக்களன்

4 சிறப்பே ஈனே காதல் வலியோடு

அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களன் என்ப.

மேற்சொல்லப்பட்ட உவமை, தம்மின் உயர்ந்தவற் றோடு உவமிக்கப்பட்டவாயினும், சிறப்பு, நலன், காதல், வலி ஆகிய நான்கு தன்மைகளையும் இருப்பிடமாகக் கொண்டு வரும்.

275

வேறு களன்

5. கிழக்கிடும் பொருளோ டைந்தும் ஆகும்.

மேற்கூறப்பட்ட சிறப்பு முதலிய நான்கும் ஒழியத் தாழ்ந்த பொருளோடும் உவமை பொருந்துமிடத்து, உவமிக்கப்படும் அதனோடுகூடி, உவமை ஐந்தாகும்

276

முதலுஞ் சிணையும்பற்றி வரல்

6. முதலும் சிணையுமென் றுயிரு பொருட்கும்
நுதலிய மரபின் உரியவை உரிய.

முதலும் சிணையும் என்று கூறப்பட்ட இருவகைப் பொருட்கும், கருதிய மரபினால், அவற்றிற் கேற்பவை உவமையாதற்கு உரியனவாம். 277

உருபின்றி வரல்

7. சுட்டிக் கூறு உவமம் ஆயின்
பொருளெதிர் புணர்த்துப் புணர்த்தன கொளவே.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லாத உவமமாக இருக்குமானால், உவமச் சொல்லோடு பொருந்த உவமிக்கப்படும் பொருளோடு சேர்த்து, உவமை வாய்பாடு கொள்ளுதல் வேண்டும். 278

உவமையின் சிறப்பியல்புகள்

8. உவமும் பொருளும் ஒத்தல் வேண்டும்.

உவமை பொருள் என்னும் இரண்டும், ஒத்ததாகவே அமைந்திருத்தல் வேண்டும். 279

9. பொருளை உவமம் செய்தனர் மொழியினும்
மருளறு சிறப்பினஃ துவம மாகும்.

உவமிக்கும் பொருளை உவமமாக்கிக் கூறினும், மயக்க மற்ற சிறப்பு நிலைமையான் எய்தும், உவமமாகும். 280

10. பெருமையுஞ் சிறுமையும் சிறப்பில் தீராக்
குறிப்பின் வருஉம் நெறிப்பா டுடைய.

உவமையும் பொருளும் ஒத்தன கூறலேயன்றிப் பெருகக் கூறுதலும் சிறுகக்கூறுதலும் சிறப்பு நீங்காமற் குறிப்பாக வரவேண்டிய நெறிகளை உடையன. 281

2. உவம உருபுகள்

பாகுபாடு

11. அவைதாம்,
அன்ன ஏய்ப்ப உறழ ஒப்ப
என்ன மான என்றவை எனாஅ

ஒன்ற ஒடுங்க ஒட்ட ஆங்க
 என்ற வியப்ப என்றவை எனாஅ
 என்ன விழைய விறப்ப நிகர்ப்ப
 கள்ள கடுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
 காய்ப்ப மதிப்ப தகைய மருள
 மாற்ற மறுப்ப ஆங்கவை எனாஅ
 புல்ல பொருவ பொற்ப போல
 வெல்ல வீழ ஆங்கவை எனாஅ
 நாட நளிய நடுங்க நந்த
 ஓட புரைய என்றவை எனாஅ
 ஆரு றுவமையும் அன்னவை பிறவும்
 கூறும் காலைப் பல்குறிப் பினவே.

இங்கு உரைக்கப்பட்டிருள்ள இவை முப்பத்தாறு சொற்
 களும், இவைகளைப் போன்ற பிறவும், வழக்கிடத்திலும்
 செய்யுளிடத்திலும் வேறுபாடு குறிப்பனவாகி வருகின்ற
 உவமச் சொற்களாம். 282

வினையுவம உருபுகள்

12. அன்ன ஆங்க மான இறப்ப
 என்ன உறழத் தகைய நோக்கொடு
 கண்ணிய எட்டும் வினைப்பால் உவமம்.

அன்ன, ஆங்க, மான, இறப்ப, என்ன, உறழ், தகைய,
 நோக்கு என்று கருதப்பட்ட எட்டுச் சொற்களும் வினையுவ
 மத்திற்குரிய சொற்களாம். 283

'அன்ன' என்னும் உருபு

13. அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவனும்.

அவற்றுள் 'அன்ன' என்னுஞ் சொல், ஒழிந்த பொரு
 ளோடும் பொருந்தும். 284

பயனுவம உருபுகள்

14. என்ன விழையப் புல்லப் பொருவக்
 கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ
 என்னுங் கெட்டே பயனிலை உவமம்.

என்ன, விழைய, புல்ல, பொருவ, கள்ள, மதிப்ப,
 வெல்ல, வீழ என்னும் எட்டும் பயனிலை யுவமைக்குச் சொற்
 களாம்,

(எ-டு.) “எழிலி வானம் எள்ளினன் தருஉம்
கவிகை வண்கைக் கடுமான் நோன்றல்”

என எள்ள வரும். பிறவும் வருமாறு காண்க.

285

மெய்யுவற உருபுகள்

15. கடுப்ப ஏய்ப்ப மருளப் புரைய

ஒட்ட ஒடுங்க ஒட்ட நிகர்ப்பவென்று

அப்பா ஸெட்டே மெய்யா லுவமம்.

கடுப்ப, ஏய்ப்ப, மருள, புரைய, ஒட்ட, ஒடுங்க, ஒட்ட, நிகர்ப்ப என்று கூறப்படும் எட்டும் மெய்யுவமத்திற்குரிய சொற்களாம்.

(எ-டு.) “விண்ணதி ரிமிழிசை கடுப்ப”

எனக் கடுப்ப வரும். பிறவும் வருமாறு காண்க.

286

உருவுவற உருபுகள்

16. போல மறுப்ப ஒப்பக் காய்த்த

நேர வியப்ப நளிய நந்தவென்

நெத்துவரு கிளவி யுருவி னுவமம்.

போல, மறுப்ப, ஒப்ப, காய்த்த, நேர, வியப்ப, நளிய, நந்த என்று வருகின்ற சொற்கள் எட்டும் உருவு உவமத்திற்கு உரிய சொற்களாம்.

(எ-டு.) “தன்சொ லுணர்ந்தோர் மேனி

பொன்போற் செய்யும் ஊர்கிழ வோனே”

எனப் போல வரும். பிறவும் வருமாறு காண்க.

287

இவற்றின், பொருள் மரபு

17. தத்தம் மரபில் தோன்றுமன் பொருளே.

மேற் பகுத்துணர்த்தப்பட்ட சொற்கள், கூறியவாற்றால் அல்லாமல், தத்தம் மரபில் தோன்றும் பொருளும் உளவாம்.

288

3. உவமையை உணர்தல்

வேறு பாகுபாடு

18 காவின் டாகும் பாலுமா ருண்டே.

மேற்சொல்லப்பட்ட உவமை, நான்குவகை யாதலே யல்லாமல், எட்டாகின்ற பக்கமும் உண்டு.

289

பிறிதொரு வகை

19. பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பா டெட்டன்

வழிமருங் கறியத் தோன்று மென்ப.

பெருமைபற்றியும் சிறுமைபற்றியும் ஒப்புமை கொள்ளப் படும் உவமை, மேற்கூறிய மெய்ப்பாடு எட்டின்வழிப் பக்கம் புலப்படத் தோன்றுமென்று கூறுவர் புலவர். 290

உவமம் பொருளும்

20. உவமப் பொருளின் உற்ற துணரும்

தெளிமருங் குளவே திறத்திய லான.

உவமப் பொருளாலே சொல்லுவான் குறிக்கப்பட்ட பொருளை உணருந் தெளியும் பக்கமும் கூறுபாட்டியலான் உள்ளதாம். 291

அவற்றை உணர்தல்

21. உவமப் பொருளை உணருங் காலை

மருவிய மரபின் வழக்கொடு வருமே.

உவமப்பொருளை உவமிக்கப்படும் பொருளாக உணரும் போது, பெர்ருந்திய மரபினால் ஆகிய வழக்கோடு வரும். 292

அவற்றில், இரட்டைக் கிளவி

22. இரட்டைக் கிளவியும் இரட்டை வழித்தே.

இரட்டைக் கிளவியாவது, உவமை இரண்டு சொல் லோடு அடுத்து வருவதனோடு, உவமிக்கப்படும் பொருளும் இரண்டு பொருளாகி வருதல் வேண்டும். 293

4. உள்ளுறை உவமம்

அதன் இயல்பு

23. பிறிதொடு படாது பிறப்பொடு நோக்கி

முன்ன மரபிற் கூறுங் காலைத்

துணிவொடு வருஉம் துணிவினோர் கொளினே.

உவமைப்பொருள் தானல்லாதபடியினால் உவமைப் பொருளோடு படாது, பொருள் தோற்றிய இடத்தோடு நோக்கி முன்னமரபினால் சொல்லுங்காலத்துத் துணிவுடை யோர் கொளின், அவர் துணிந்த துணிபின்கண்ணே உவமை வரும் 294

அதன் தொகை

24. உவமைப் போலி ஐந்தென மொழிப

உவமையைப் போன்று வருவன ஐந்து என்று கூறுவர்.

அதன் வகை

25. தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின வினையினும் பயத்தினும் உறுப்பினும் உருவினும் பிறப்பினும் வருஉம் திறத்த வென்க.

கெடுதற்கரிய சிறப்பினையுடைய அதன் தன்மையை ஆராய்ந்தால் வினை, பயன், மெய், உரு என்னும் நான்கினாலும், பிறப்பினாலும் வருந் தன்மையை உடையன என்பர்.

தலைவியும் தோழியும்

26. கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி.

உவமைப் பொருளைத் தலைமகள் கூறில், அவளறிந்த பொருட்கண்ணே உவமை கூறப்படும். எனவே, தானறியாத பொருட்கண் கூறினாகச் செய்யுள் செய்தல் இல்லை. 297

27. தோழிக் காயின் நிலம்பெயர்ந் துரையாது.

தோழி உவமை சொல்லின், அந்நிலத்தில் உள்ளன அல்லாமல் பிறநிலத்தில் உள்ளவைகளைக் கூறப்பெறுள். 298

தலைவனும் பிறரும்

28. கிழவோற் காயின் உரனெடு கிளக்கும்.

தலைவன் உவமை கூறுவானாயின், அறிவோடு கூறப் பெறும். 299

29. ஏனோர்க் கெல்லாம் இடம்வரை வின்றே.

மேற்சொல்லப்பட்ட மூவரும் அல்லாத நற்றாய் செவிலி முதலாயினார்க்கு உவமை கூறுமிடம் வரையறுக்கப்படாது.

உள்ளுறையுலமக் கூற்றுக்கள்

30. இனிதுறு கிளவியும் துனியுறு கிளவியும்

உவம மருங்கில் தோன்றும் என்ப.

மகிழ்ச்சியளிக்கும் கூற்றும், புலவி பயக்குங் கூற்றும் உவமைப் பக்கத்தால் தோன்றும் என்பார்கள். 301

தலைமகள் கூற்றிற்குரிய இடம்

31. கிழவோட் குவமை ஈரிடத் துரித்தே.

தலைமகள் உவமை கூறுங்கால், மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டிடத்தும் உரித்தாம்; எனவே, இரண்டும் அல்லா விடத்து உவமை கூறப்பெறுள் என்பதாம். 302

தலைமகள் கூற்றிற்குரிய இடம்

32. கிழவோற் காயின் இடம்வரை வின்றே

தலைமகள் உவமை கூறுதல் எப்பொருட்கண்ணும் ஆகும்.

தோழி செவிலி கூற்றிற்குரிய இடம்

33. தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக்

கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான

தோழியுஞ் செவிலியும் உவமை கூறுங்கால். கேட்டோர் கொள்ளும் வகையாற் பொருந்துமிடம் பார்த்துக் கூறுதற் குரியர். 304

5. புறனடை

வேறு வகை உவமம்

31. வேறுபட வந்த உவமைத் தோற்றம்

கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இங்கு எடுத்தோதப்பட்ட இலக்கணத்தில் வேறுபட்டு வந்த உவமைத் தோற்றம், எடுத்தோதிய நெறியில் கொள் ளும்வழிக் கொள்க. 305

மேலும் ஒரு முடிபு

35. ஓரீஇக் கூறலும் மரீஇய பண்பே.

உவமையை உவமிக்கப்படும் பொருளினின்று நீக்கிக் கூறுதலும் பொருந்திய இயல்பாகும். 306

பின்னும் ஒரு முடிபு

36. உவமைத் தன்மையும் உரித்தென மொழிப

பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான.

உவமிக்கப்படும் பொருளோடு உவமை தோன்ற வருத லேயல்லாமல், உவமையது தன்மை கூறுதலும், பயனிலை பொருந்திய வழக்கின்கண் உரியதாம். 307

உவமையில் ஐயம்

37. தமொறு வரலும் கடிவரை வின்றே.

உவமைக்கண், தடுமாறு வருதலும் விலக்கப்படமாட்டாது. தடுமாறுதலாவது, ஐயமுறுதல்; எனவே, ஐய நிலையுமும் கண்டுகொள்க. 308

அடுக்கிவரல், நிரனிறை முதலியன

38. அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே

நிரனிறுத் தமைத்தல் நிரனிறை சுண்ணம்

வரன்முறை வந்த மூன்றலங் கடையே.

உவமை பல அடுக்கித் தோற்றுதல், ஒரு பொருளோடு தோற்றும் தொடரையுடையதாகப் பல உவமை வருதல், வரிசை வரிசையாக அமைத்தல், உவமையையும் பொருளையும் துணித்து ஒட்டுதல் என்பவற்றுள், ஆமென்று வரையப்பட்ட நிரல்நிறுத்தல் முதலிய மூன்றும் அல்லாதவிடத்து, அடுக்கியல் உவமை கடியப்படும். 309

8. செய்யுளியல்

[பொருள்பற்றி எழும் செய்யுள் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

1. செய்யுள் உறுப்புக்கள்

1. மாத்திரை எழுத்தியல் அசைவகை எனாஅ
யாத்த சீரே அடியாப் பெனாஅ
மரபே தூக்கே தொடைவகை எனாஅ
நோக்கே பாவே அளவியல் எனாஅ
திணையே கைகோள் பொருள்வகை எனாஅ
கேட்போர் களனே காலவகை எனாஅ
பயனே மெய்ப்பாடு எச்சவகை எனாஅ
முன்னம் பொருளே துறைவகை எனாஅ
மாட்டே வண்ணமோ டியாப்பியல் வகையின்
ஆறு தலையிட்ட அந்நா லீந்தும்
அம்மை அழகு தொன்மை தோலே
விருந்தே இயைபே புலனே இழைபெனாஅப்
பொருந்தக் கூறிய எட்டொடுந் தொகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யு ளுறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே.

இங்குக் கூறப்பட்ட மாத்திரை முதலாக வரும் முப்பத்து நான்குஞ் செய்யுள் உறுப்புக்களாம் என்று, நல்ல புகழையுடைய புலவர்கள், அறிவு வன்மையால் வகுத்து உரைத்துள்ளார்கள்.

310

2. மாத்திரையும் எழுத்தியலும்

2. அவற்றுள்,
மாத்திரை வகையும் எழுத்தியல் வகையும்
மேற்கிளந் தனவே என்மனார் புலவர்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றுள், மாத்திரை வகையும் எழுத்தியல்வகையும் எழுத்ததிகாரத்திற் கூறப்பட்டன என்று புலவர் கூறுவர். அதனால், இவ்விடத்து வேறுபாடிடலை என்பதாம்.

311

3. அசை

நேர் அசை நிரை அசை

3. குறிலே ஸெடிலே குறிலிணை குறில்செடில்
ஒற்றெடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரும் நிரையும் என்றிசிற்பெயரே.

குறியும், நெடியும், குறிலிணையும், குறில் நெடியும், தனியே வரிலும் ஒற்றெடு வரிலும், ஆராயுங்காலத்து நேரசையும் நிரையசையுமாம்.

(எ-டு.) கோ—ழி—வேந்—தன்; இவை நான்கும் நேரசை நெறி—சுரு—நிறம்—குரல்; இவை நான்கும் நிரையசை. 312

நேர்பு அசையும் நிரைபு அசையும்

4. இருவகை உகரமோ டியைந்தவை வரினே
நேர்பும் நிரையும் ஆகும் என்ப.
குறிலிணை உகரம் அல்வழி யான.

மேற்கூறப்பட்ட இரண்டசையும் குற்றியலுகரமும் அல்லாத முற்றியலுகரமும் சேர்ந்துவரின். நேர்பசையும் நிரைபசையும் எனப் பெயராகும்; அல்வழிக் குற்றெழுத் தொடு பொருந்தின உகரம் அல்லாத இடத்து என்றவாறு.

(எ-டு.) காது, காற்று, கன்று; காவு, சார்பு, கல்லு முதலியன நேர்பசை. வரகு, அரக்கு, மலாடு, பனாட்டு, கதவு, புணர்வு, உருமு, வினாவு என்பன நிரைபசை. தொகுத்து நோக்குமிடத்து, நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்பன தாமே உதாரணமாம். 313

இயலசையும் உரியசையும்

5. இயலசை முதலிரண் டேனவை உரியசை

முதலிற் கூறப்பெற்ற நேரசையும் நிரையசையும் இயலசை எனப் பெயர்பெறும்; நேர்பசையும் நிரைபசையும் உரியசை எனப் பெயர்பெறும். 314

தனிக்குறில் அசையாகாத இடம்

6. தனிக்குறின் முதலசை மொழிசிறைத் தாகாது.

தொடர்மொழிக்கண் மொழிசிறைத்து தனிக்குறில் தொடர்பாகாத என்பகாம். 315

குற்றியலிகரம் அலகு பெறுமை

7. ஒற்றெழுத் தியற்றே குற்றிய லிகரம்.

குற்றியலிகரம் ஒற்றெழுத்தின் தன்மைபெற டையது.

முற்றியலுகரம் அசையாகாத இடம்

8. முற்றிய லுகரமும் மொழியைத்துக் கொளாஅ

நிற்றல் இளமே யீற்றடி மருங்கிலும்.

முற்றியலுகரமும், மொழிசிறைத்து நேர்ப்பை நிரைபை என்று உரைக்கப்படமாட்டாது; அஃது, ஈற்றடி மருங்கில் தனியசையாகி நின்றலும் இல்லை. 317

இருவகை உகரமும் அசையாகும் வகை

9. குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும்

ஒற்றெடு தோன்றி நிற்கவும் பெறுமே.

குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரம் என்னும் இருவகை உகரமும் ஒற்றெடு தோன்றித் தனிமையாகி நிற்கவும் பெறும். 318

முடிபு

10. அசையுஞ் சீரும் இசையொடு சேர்த்தி

வகுத்தனர் உணர்த்தல் வல்லோர் ஆறே.

அசையையும் சீரையும் ஓசையொடு சேர்த்துப் பாகுபாடு உணர்த்தல் வல்லார்களுடைய நெறி முறையாகும். அஃதாவது, பொருளொடு சொல்லை அறுத்தவிடத்துத் தனையும் சீரும் சிறைத்தால், அவ்வுழி ஓசையை நோக்கி அதன் வழிச் சேர்த்துக் என்பதாம். 319

4. சீர்

11. ஈரசை கொண்டு மூவசை புணர்த்தும்

சீரியைத் தீற்றது சீரெனப் படுமே.

இரண்டசைகளைக்கொண்டு புணர்த்தும், மூன்றசை களைக் கொண்டு புணர்த்தும், ஓசைபொருந்தி முடிந்தது 'சீர்' என்று கூறப்பெறும், 320

இயற்சீரும் உரிச்சீரும்

12. இயலசையுக்கும் இயற்சீரேனை

உரியசையுக்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர்.

மேற்கூறப்பட்ட அசைகளில் இயலசை மயங்கி வந்தன இயற்சீரெனப் பெறும்; உரியசை மயங்கி வந்தன ஆசிரிய (எ-டு.) ரெனப்படும், மயங்குதலாவது, ஒருங்கு வருதல். சீர். ஆற்றுநோக்கு. ஆற்றுவரவு, வரகுசோறு, ரெகு தவிடு-இவை உரிச்சீர் 321

13. முன்றிரை இறிலும் அன்ன வாகும்.

நேர்பசை நிரைபசைப்பின் நிரை யிறுதியும் ஆசிரிய உரிச் சீராகும். (எ-டு.) யாற்றுமடை, குளத்துமடை என வரும். 322

அவற்றுள், இயற்சீர்

14. நேரவண் நிற்பின் இயற்சீர்ப் பால.

உரியசையின் பின்னர் நேரசைவரின், அஃது இயற்சீரின் தன்மையைப் பொருந்தி நிற்கும். (உ-ம்.) ஆற்றுக்கால் குளத்துக்கால் என வரும். 323

15. இயலசை மீற்றுமுன் உரியசை வரினே

நிரையசை இயல வாகும் என்ப,

இயலசை ஈற்றின் முன்னர் உரியசைவரின், நிரையசை வந்தாற்போலக் கொள்க; எனவே, இவையும் இயற்சீர் என்பதாம். (எ-டு.) மாங்காடு, களங்காடு; பாய்குரங்கு, கடி குரங்கு என வரும். 324

உயிரளபெடையின் நிலை

16. அளபெடை அசைநிலை ஆகலும் உரித்தே.

உயிரளபெடை அசையாக நிற்கவும் பெறும். உம்மை எதிர்மறை யாதலான், ஆகாமையே பெரும்பான்மை என்க. 325

ஒற்றளபெடையின் நிலை

17. ஒற்றள பெடுப்பிலும் அற்றெள மொழிப.

ஒற்று அளபு எடுத்தாலும் அசைநிலையாக நின்றலும் உரித்து. (எ-டு.) “கண்ண டண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்” (மலைபடு) என வரும். 326

உரிச் சீர்

18. இயற்சீர் இறுதிமுன் ஸே அவண் விற்பின் உரிச்சீர் வெண்பா ஆகும் என்ப.

இயற்சீரின் முடிவுக்குப்பின் அவ்விடத்தில் நேரசை நிற்கு
மானால், அங்ஙனம் வரும் மூவசைச் சீர் நான்கும் வெண்பா
உரிச்சீர் ஆகும் என்று கூறுவார்கள். (எ-டு.) மாவாழ்கான்,
மாவருகான்; புலிவாழ்கான், புலிவருகான் என வரும். 327

வஞ்சிச் சீர்

19. வஞ்சிச் சீரென வகைபெற்றனவே

வெண்சீரல்லா மூவசை யான.

‘வஞ்சிச்சீர்’ என்று வகுத்துக் கூறப்பட்டவை, மேற்கூறப்
பட்ட வெண்சீர் அல்லாத மூவசைச்சீர் அறுபதும் ஆகும். 328

வஞ்சிப்பாவில் வஞ்சியுரிச்சீர் வருதல்

20. தன்பா அல்வழித் தான்நடை இன்றே.

வஞ்சியுரிச் சீர், வஞ்சிப்பாவைத் தவிர வேறு பாவகை
யினுள் நடைபெறுது. 329

வஞ்சிப்பாவினுள் பிற சீர்களும் வரும்

21. வஞ்சி மருங்கின் எஞ்சிய உரிய.

வஞ்சிப் பாவினுள் ஒழிந்த சீர்கள் வரப் பெறும். 330

வெண்பாவிற்கு. ஒருங் கவராத சீர்கள்

22. வெண்பா உரிச்சீர் ஆசிரிய உரிச்சீர்

இன்பா நேரடிக் கொருங்குநிலை இலவே.

வெண்பாவுரிச்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் வெண்பாவினுள்
நேரடிக்கண் ஒருங்கு நின்றல் இல்லை. 331

கலிப்பாவில், அவை மயங்கல்

23. கலித்தனை மருங்கிற் கடியவும் பெறுஅ.

கலித்தனை வருமிடத்தில் மேற்கூறப்பட்ட இருவகைச்
சீரும் ஒருங்கு நிற்கவும் பெறும். 332

கலிப்பாவில் நேரீற்று இயற்சீர்

24. கலித்தனை அடிவயின் நேரீற் றியற்சீர்

நிலைகுறித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே.

ஆராய்ந்து பார்ப்பனர்கட்குக் கலிப்பாவிற்குரிய கலித்
தனைக்கண் நேரீற்றியற்சீர் நின்றற்குரியதன்று என்பது
விளங்கும். 333

வஞ்சிப்பாவின் இறுதியில் நேரீற்று இயற்சீர்

25. வஞ்சி மருங்கினும் இறுதியில் னது.

வஞ்சிப்பாவினும் நேர்ற்றியற்சீர் அடியின் முடிவிலே நிற்கமாட்டாது; எனவே, அடிமுதற்கண் நிற்கப்பெறும் என்பதாம். 334

ஓரசைச் சீர்

26. இசைநிலை நிறைய நிறகுவ தாயின்
அசைநிலை வரையார் சீர்நிலை பெறவே.

இசை நிற்கின்றநிலை நிரம்பா நிற்குமாயின், அசையுஞ் சீராம் தன்மைபோல வரையார் ஆசிரியர் என்றவாறு. (எ-டு.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என வரும். 335

அது, செய்யுளிற் பயிலுதல்

27. இயற்சீர்ப் பாற்படுத்த தியற்றினர் கொளலே
தனைவகை சிதையாத் தன்மை யான.

ஓரசைச்சீரைத் தனைவகை சிதையாத் தன்மை வேண்டும் இடத்து, இயற்சீர்போலக் கொள்க. 336

வெண்சீர் ஈற்றசையின் ஓரியல்பு

28. வெண்சீர் ஈற்றசை நிரையசை யியற்றே.

வெண்சீர் ஈற்றசை, தனைவழங்கு மிடத்து இயற்சீரசை நிரையீற்றைப்போல் நிற்கும். 337

ஆசிரியப்பாவில் வெண்சீர்

29. இன்சீ ரியைய வருகுவ தாயின்

வெண்சீர் வரையார் ஆசிரிய அடிக்கே.

இனிய ஓசைபொருந்தி வருகுவதாயின், ஆசிரிய அடிக்கு வெண்பாவுரிச்சீரும் வரப்பெறும். 338

ஆசிரியப்பாவில் வஞ்சிச்சீர்

30. அந்நிலை மருங்கின் வஞ்சி யுரிச்சீர்

ஒன்றுத னுடைய ஒரோஒரு வழியே.

இனிய ஓசை அமைய வந்தால், வஞ்சியுரிச்சீரும் ஒரோவோரிடத்து ஆசிரிய அடிக்கண் வரப்பெறும். 339

5. அடி

அடியின் அளவு

31. நாற்சீர் கொண்டது அடியெனப் படும்.

நான்குசீர் ஒன்றாகத் தொடுத்து வருவது அடியென்று கூறப்பெறும். 340

அடியினிடத்துத், தனையும் தொடையும்

32. அடியுள் என்வே தனையொடு தொடையே.

முன்னர்க் கூறிய நாற்சீரடியுள், தனையும் தொடையும் உள்ளன. 341

அவை, நாற்சீரடிக்கே உரிமையாதல்

33. அடியிறந்து வருதல் இல்லென மொழிப.

தனையுந் தொடையும் நான்குசீர் அடிகளில் வருமேயன்றி அடியின் நீங்கி வருதலில்லை. 342

பாட்டுக்கு அடியின் சிறப்பு முதன்மை

34. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் படுமே.

அடியின் சிறப்பினாலே அது பாட்டென்று கூறப்பெறும். எனவே, பாட்டென்னும் செய்யுட்டு 'அடி' இன்றியமையாத தென்று கொள்க. பாட்டாவன, வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்பன. 343

குறளடி

35. நாலெழுத் தாதி யாக ஆறெழுத்

தேறிய நிலத்தே குறளடி யென்ப.

நாலெழுத்து முதலாக, ஆறெழுத்து இறுதியாக ஏறிய மூன்று நிலத்தையுடைத்து, குறளடி என்று கூறுவர். 344

சிந்தடி

36. எழுழுத் தென்ப சிந்தடி களவே

ஈரெழுத் தேற்றம் அல்வழி யான.

சிந்தடிக்கு அளவு எழுழுத்து முதல் ஒன்பது எழுத்து வரை என்று கூறுவர். 345

அளவடி

37. பத்தெழுத் தென்ப நேரடி களவே

ஒத்த நாலெழுத் தேற்றலங் கடையே.

பத்தெழுத்து முதலாகப் பதினான்கு எழுத்தளவும் அளவடிக்கு எல்லையென்று கூறுவர். 346

நெடிவடி

38. மூவைந் தெழுத்தே னெடிவடி களவே

ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப.

நெடிலடிக்கு அளவு பதினைந்து எழுத்தாம்; இரண்டு எழுத்துக்கள் மிகுதிப்படுதலும் இயற்கையே என்று கூறுவர். அதாவது பதினாறும், பதினேழும் அமையும். 347

கழிநெடிலடி

39. மூவா நெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
ஈரெழுத்து மிகுதலும் இயல்பென மொழிப.

கழிநெடில் அடிக்கு அளவு பதினெட்டு எழுத்து முதலாக, இருபதெழுத்தளவும் என்பதாம். 348

சீர்நிலை

40. சீர்நிலை தானே ஐந்தெழுத் திறவாது
கோர்நிறை வஞ்சிக் காறு மாகும்.

நேரசை இறுதியாகும்போது, சீர்நிலை ஐந்தெழுத்துக்கு மேற்படாது; நிரையசை இறுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீர்க்கு ஆறெழுத்தும் ஆகும்; எனவே இருபதெழுத்தின் மிக்க நார் சீரடி இல்லை என்பதாம். 349

சீரின் இயல்பு

41. எழுத்தள வெஞ்சிலும் சீர்நிலை தானே
குன்றலும் மிகுதலும் இல்லென மொழிப.

ஓரடிக்கு ஓரடி எழுத்தளவு குறைந்து வரினும், சீர்நிலை நான்கிற்கு மேற்படுதலும் குறைதலும் இல்லை. 350

எண்ணப்படாத எழுத்துக்கள்

42. உயிரில் லெழுத்தும் எண்ணப் படாஅ
உயிர்த்திறம் இயக்கம் இன்மை யான.

உயிர்போல இயங்காதபடியால், உயிரில்லாத எழுத்துக்கள் சீரின் கணக்குச் செய்யப்பெறமாட்டா; குற்றியலிகரமும் உகரமும் எண்ணப்படுவதில்லை; எனவே, எண்ணப்படுவன ஒரு மாத்திரை ஒலியளவிற்குக் குறையாத உயிரும் உயிர் மெய்யுமே என்க. 351

வஞ்சியடிக்கு இருசீர்

43. வஞ்சி யடியே இருசீர்த் தாகும்.

வஞ்சிப்பாவிற்கு உரிய அடி இரண்டுசீரை உடைத்து. 352

வஞ்சியடிச் சீர்

44. தன்சீ ரெழுத்தின் சிறுமை மூன்றே.

வஞ்சியுரிச்சீரின் சிறுமை மூன்றெழுத்தென்று கொள்ளப் பெறும். எனவே, மூன்றெழுத்தும் நான்கெழுத்தும் ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் வஞ்சியுரிச்சீர் எழுத்து என்பதாம். 353

45. முச்சீரானும் வருமிட னுடைத்தே.

வஞ்சியடி மூன்றுசீர்களால் வருகின்ற இடமும் உண்டு. எனவே, வஞ்சியடி இருசீரடியானும் முச்சீரடியானும் வரும் என்பதாம். 354

அசை கூன் ஆதல்

46. அசைகூன் ஆகும் அவ்வயினுள்.

மேற்கூறப்பட்ட இருவகை அடியினும், அசை கூனாகி வரும். 355

சீர் கூன் ஆதல்

47. சீர்கூன் ஆதல் நேரடிக்குறித்தே.

சீர் முழுவதுங் கூனாகிவருதல் அளவடிக்கு உரியது 'நேரடி' என்றதனால் வெண்பாவினும், ஆசிரியத்தினும், கலியினும் கொள்ளப்படும். 356

ஐவகையடியின் விரி

48. ஐவகை அடியும் விரிக்குங் காலை

மெய்வகை அமைந்த பதினேழ் நிலத்தும்

எழுபது வகையின் வழுவில வாகி

அறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே.

மேற்கூறிய ஐவகை அடியினையும் விரிக்கும்பொழுது, பொருள்வகை பொருந்திய பதினேழ் நிலத்தும், எழுபது வகைக் குற்றங்கள் நீங்கி அறுநூற்று இருபத்தைந்தாகும். அசைச்சீர், இயற்சீர், ஆசிரிய உரிச்சீர், வெண்சீர், வஞ்சியுரிச்சீர் என்னும் ஐந்தினையும் நிறுத்தி, இவ்வைந்து சீரும் வருஞ்சீராக உறழும் வழி இருபத்தைந்து விகற்பமாம்; அவ் இருபத்தைந்தின் கண்ணும் மூன்றாவது ஐந்து சீரையும் உறழ் நூற்றிருபத்தைந்து விகற்பமாம்; அந் நூற்றிருபத்தைந்துடனும் நான்காவது ஐந்து சீரையும் உறழ், அறுநூற்றிருபத்தைந்தாகும் என்க. 357

49. ஆய்வனம் விரிப்பின் அளவிறத் தனவே

பாய்குற உணர்ந்தோர் பன்னுங் காலை.

நன்கு உணர்ந்தவர்கள் அவ்வாறு ஆராயும்போது எல்லை யற்றனவாக அவை முடியும் என்பார்கள். அறுநூற்றிருபத்

தைந்துடனும், ஐந்தாவது வரும் ஐஞ்சீரையும் அறுசீர் முதலாயினவற்றையும் உறழ் என மேற்கொண்டு விரித்துக் கொண்டே போக, அடிவகை எண்ணிற்றந்தனவாதல் காணப்படும்.

358

ஐவகைபடியின் மரபு

50. ஐவகை அடியும் ஆசிரியக் குரிய.

நாற்சீரடிக்கண் வகுக்கப்பட்ட ஐவகை அடியும் ஆசிரியப் பாட்டிற்கு உரியனவாம்.

359

51. விராஅய் வரின்னும் ஒருஉநிலை இலவே.

மேற்கூறப்பட்ட ஐந்தடியும் தனித்தனி ஆசிரியப்பா விற்கு உரித்தாகி வருதலே யல்லாமற் கலந்துவரின்னும் நீக்கப் படமாட்டாது.

360

அவற்றில், தனை

52. தன்சீர் வகையினும் தனைநிலை வகையினும்

இன்சீர் வகையின் ஐந்தடிக்கு முரிய

தன்சீர் ருள்வழித் தனைவகை வேண்டா.

தத்தம் சீர்நிலை வகையானும் தனைநிலை வகையானும் இனிய ஓசை வேறுபாட்டினையுடைய, ஐந்தடிக்கும் உரிய தன்னுடைய சீருள்ளவிடத்தில், தனைவேறுபாடு கொள்ளுதல் வேண்டியதின்று; எனவே சீர் தானே ஓசையைத் தரும் என்பதாம்.

361

ஆசிரியத்தனையின் வகை

53. சீரியன் மருங்கின் ஓசை யொப்பின்

ஆசிரியத் தனையென் றறியல் வேண்டும்.

சீரானது பொருந்துகிற இடத்தில் ஓசை ஒத்துவருமானால், அதனை ஆசிரியத்தனையென்று அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். நிலைமொழியாகிய இயற்சீரின்னும் வருமொழியாகிய சீரின் முதலசையும் நேராய் ஒன்றின் நேரொன்றாசிரியத் தனையாம்; நிரையாய் ஒன்றின் நிரையொன்றாசிரியத் தனையாம்.

362

வஞ்சித்தனை பற்றி ஒரு முடிபு

54. குறளடி முதலாக அளவடி காறும்

உறழ்நிலை இலவே வஞ்சிக் கென்ப.

குறளடி முதலாக அளவடியளவும் வஞ்சியுரிச்சீர் வந்து உறமுநிலையில் இவ்வடிகள் இயற்சீரும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் ஆகும்.

363

வெண்பாவின் அடியும் தனையும்

55. அளவுஞ் சிந்தும் வெள்ளைக் குரிய

தனைவகை யொன்றுத் தன்மை யான.

தனைவகை பொருந்தாத் தன்மைக்கண், அளவடியுஞ் சிந்தடியும் வெண்பாவுக்கு உரியனவாம் என்க; எனவே ஒன்றுத் தன்மைக்கண் நெடிலடியும் சில வரும் என்பதாம்.

364

கலிப்பாவிற்குரிய அடி

56. அளவடி மிகுதி உளப்படத் தோன்றி

இருநெடில் அடியும் கலியிற் குரிய.

ஐவகை யடியினும் அளவடி மிகுதியாகி, பதினமூன் றெழுத்து முதலாக நெடிலடியும் கழிநெடிலடியுமாகிய இருப தெழுத்தின்காறும் வரும் அடி கலிப்பாவிற்கு உரியதாம். 365

கலிப்பாவிற்குத் தனை

57. நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்துநிரை தட்டல்

வரைநிலை யின்றே அவ்வடிக் கென்ப.

வெண்பாவுரிச்சீர் நிற்ப, நிரைமுதல் வெண்சீர் வந்து அதன்கண் நிரையாய்த் தனைத்தல் கலியடிக்கு வரைநிலை யில்லை.

366

58. விராஅய தனையும் ஒருஉநிலை இல்வே.

பிறவாகிக் கலந்த தனையும் நீக்கப்படுதல் இல்லை; அஃதா வது வெண்டனையும் ஆசிரியத்தனையும் விரவுதல்.

367

ஆசிரிய அடியும் வெண்பா அடியும்

59. இயற்சீர் வெள்ளடி ஆசிரிய மருங்கின்

நிலைக்குரி மரபின் நிற்பவும் உளவே.

இயற்சீர் வெண்டனையால் ஆசிரிய வெண்பாவடி, ஆசிரி யப்பாவின்கண் நிற்பற்குரிய மரபோடு நிற்பனவும் உள. 368

ஐஞ்சீர் அடி

60. வெண்டனை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும்

ஐஞ்சீரடியும் உளவென மொழிப.

இயற்சீர் வெண்டனை கலந்தும், ஆசிரியத்தனை கலந்தும் ஐஞ்சீரடியும் ஆசிரியப்பாவின்கண் வருவன உள; 'உள' என்றதனால், ஒரு பரட்டிற் பல வருதலும் கொள்க.

369

அறுசீர் அடி

61. அறுசீரடியே ஆசிரியத் தனையொடு
நெறிபெற்று வருடம் நேரடி முன்னே.

அறுசீரடி, ஆசிரியத்தனையொடு பொருந்தி, நேரடிக்கு முன்னாக ஆசிரியப்பாவின்கண் நடைபெற்று வரும். 370

எழுசீர் அடி

62. எழுசீரடியே முடுகிய னடக்கும்.

முடுகியலடி என்பது ஏழுசீர்களால் வரும். 371

முடுகியல்

63. முடுகியல் வரையார் முதலிரண் டடிக்கும்

ஐஞ்சீரடிக்கும், அறுசீரடிக்கும் முடுகியலை நீக்கமாட்டார்கள். 372

64. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினும்

மூவகை அடியும் முன்னுதல் இலவே.

முடுகியலாகி வருகிற மூவகை அடியும், ஆசிரியப்பா விலும் வெண்பாவிலும் நிற்கமாட்டா; எனவே, கலிப்பாவினுள் நிற்கப்பெறும் என்பதாம். 373

ஆசிரியப்பாவில், அடிபற்றிய முடிபுகள்

65. ஈற்றயல் அடியே ஆசிரிய மருங்கில்

தோற்ற முச்சீர்த் தாகும் என்ப.

நேரிசை ஆசிரியப்பாவின் ஈற்றயல் அடியின் தோற்றம் மூன்று சீராக முடியும் என்று கூறுவார்கள்.

(எ-டு.) “முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே”

மலையன் ஒள்வேற் கண்ணி

முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே”

என்பதனுள் ஈற்றயலடி முச்சீரான் வந்தது. 374

66. இடையும் வரையார் தொடையுணர்ந் தோரே.

தொடுக்கப்படும் தொடையியலை உணர்ந்தோர், இடையடி முச்சீரடியாக வருதலையும் நீக்கமாட்டார்கள். 375

கலிப்பாவிற்குச் சிந்தடி

67. முச்சீர் முரங்கையுள் நிறையவும் நிற்கும்.

ஈற்றயலடி முச்சீரெனக் கூறப்பட்டது கலிப்பாவின்கண் நாற்சீராகியும் வரும். 376

வஞ்சிப்பாவின் சுற்றடி

68. வஞ்சித் தூக்கே செந்தூக் கியற்றே.

வஞ்சிப்பாவின் இறுதி ஆசிரியப்பாவின் தன்மையை உடையது ஆகும். சுற்றயலடி முச்சீரான் வருதலும் நாற்சீரான் வருதலும் கொள்க என்பதாம். 377

வெண்பாவின் சுற்றடி

69. வெண்பா சுற்றடி முச்சீர்த் தாகும்

அசைச்சீர்த் தாகும் அவ்வழி யான.

வெண்பாவின் இறுதியடி மூன்றுசீர் உடையதாகும்; அதன்கண் இறுதிச்சீர் அசைச் சீராக வரும். 378

அதன்கண், நேரசைச் சீர்

70. நேரீற் றியற்சீர் நிரையும் நிரையும்

சீரேற் றிறூஉம் இயற்கைய என்ப.

வெண்பாவின் இறுதிச்சீரின் அயற்சீர் நேரீற்றியற் சீராயின் நிரையசையும் நிரைபு அசையும் சீராந்தன்மையைப் பெற்று முடியும் இயற்கையை உடைய என்று கூறுவர். 379

அதன்கண், நிரையசைச் சீர்

71. நிரையவண் நிற்பின் நேரும் நேர்பும்

வரைவின் நென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.

வெண்பாவின் சுற்றயற்சீர் நிரையீற்று இயற்சீராயின், நேரசையும் நேர்பசையும் முடிபாம். 'வெண்சீற்றை நிரையசை யியற்றே' (செய். 27) என்பதனால், சுற்றயற்சீர் முதலிசையான் வரினும் நேரும் நேர்பும் முடிபாகக் கொள்ளப்படும். 380

கலிப்பாவின் சுற்றடி

72. எழுசீர் இறுதி ஆசிரியங் கலியே.

கலிப்பாவிற்கு சுற்றயலடி முச்சீரான் வரும் ஆசிரிய முடிபாகும், 381

73. வெண்பா இயலினும் பண்புற முடியும்.

கலிப்பா, வெண்பாச் சுரிதகமாக முடியும். 382

6. யாப்பு

74. எழுத்து முதலா ஈண்டிய அடியில்

குறித்த பொருளை முடிய நாட்டில்

யாப்பென மொழிய யாப்பறி புலவர்.

“எழுத்து முதலாக அசை சீர் அடி என்று இங்கு உரைக் கப்பட்ட அடியினால், தான் குறித்த பொருளை இறுதியடியளவும் முடிவுபெற நிறுத்துதல் யாப்பாகும்” என்று, அறிந்த புலவர்கள் உரைப்பார்கள். 383

யாப்பின் ஏழு பகுதிகள்

75. பாட்டுரை நூலே வாய்மொழி பிசியே

அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பே ரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்.

“பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முது சொல் என்று சொல்லப்பெறும் ஏழிடத்தும், வளவிய புகழையுடைய சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்னும் மூவரது தமிழ் நாட்டகத்தவர் வழங்கும் தொடர்மொழிக்கண் வரும் மொழி, யாப்பின்பாற் பட்டதாகும்” என்று புலவர்கள் கூறுவர். எனவே, யாப்பாவது:—பாட்டுயாப்பு, நூலியாப்பு, மொழியாப்பு, பிசியாப்பு, அங்கதயாப்பு, பழமொழியாப்பு என ஏழுவகைப்படும் என்பதாம். 384

7. மரபும் தூக்கும்

76. மரபே தானும்,

நாற்சொல் வியலான் யாப்புவழிப் பட்டன்று

மரபாவதுதான் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொல்லின் இயற்கையால் யாப்பின்வழிப்பட்டதாகும். இயற்சொல் மரபாவது சொல்வதிகார இலக்கணத்தோடு பொருந்துதல்; திரிசொல் மரபாவது தமிழ் நாட்டகத்தும் பல்வகை நாட்டினும் தத்தமக் குறித்தாக வழங்கும் மரபு; திசைச்சொல் மரபாவது செந்தமிழ் சூழ்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும் வழங்கும் மரபு; வடசொல் மரபாவது திரிந்த வகையாகிய சொல்மரபு. 385

அகவ லோசை

77. அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே.

‘அகவல்’ என்னும் ஓசை ஆசிரியத்துக்கு உரியதாகும். 386

செப்ப லோசை

78. அ:-தான் றென்ப வென்பா யாப்பே.

வெண்பாவாகச் செய்யப்பட்டது அகவலோசை யன்று தூக்கு எனினும் ஓசை எனினும் ஒக்கும். அகவலற்ற ஓசை யினைச் செப்பலோசை எனவும் உரைப்பார்கள். 387

துள்ள லோசை

79 துள்ளலோசை கலியென மொழிப.

துள்ளலோசை கலிப்பாவுக்காகும்; அஃதாவது, 'கன்று துள்ளிற்று' என்னுமாறு போல, ஒழுகு நடைத்தன்றி இடை யிடை உயர்ந்து வருதலாம். 388

தூங்கல் ஓசை

80. தூங்க லோசை வஞ்சி யாகும்.

'தூங்கல்' என்னும் ஓசை வஞ்சிப்பாவில் வரும்; இஃது அறுதியற்ற ஓசைத்தாகி வருவதாம். 389

மருட்பாவிற்குரிய ஓசை வரையறை

81. மருட்பா வேளை இருசா ரல்லது

தானிது என்னும் தன்மை யின்றே.

மருட்பாவுக்கு ஓசை இஃது என்று கூறக்கூடியதாக ஒன்றும் இல்லை; அது வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் உறுப் பாக இரண்டின் ஓசையும் பெறும். 390

82. அவ்வியல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்.

மேற்கூறப்பட்ட ஓசை வகைகளைக் கொண்டல்லாமல் பாட்டியற்ற மாட்டார்கள். 391

தூக்கின் யூயல்பு

83. தூக்கியல் வகையே ஆங்கென மொழிப

தூக்கென்று கூறப்பட்ட உறுப்பு நடக்கும் இடவகை சொல்லப்பட்ட நான்கு இடமுமாகும். 392

8. தொடை

தொடையின் வகை

84. மோனை எதுகை முரணே இயைபென

நானெறி மரபின தொடைவகை என்ப.

தொடையினது பாகுபாடு, மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு என்று நான்கு வகைப்படுவதாம். 393

85. அளபெடை தலைப்பெய ஐந்தும் ஆகும்.

அளபெடைத் தொடையைச் சேர்க்க அது ஐந்து என்று கூறவும் பெறும். 394

86. பொழிப்பும் ஒருஉம் செந்தொடை மரபும்

அமைந்தவை தெரியின் அவையுமா ருளவே.

பொழிப்பு, ஒருஉ, செந்தொடை எனப் பொருந்தியவைகளையும் ஆராயுமிடத்து, அவையுந் தொடைப் பாகுபாடாகவே அமையும். 395

87. நிரனிறுத் தமைத்தலும் இரட்டை யாப்பும்

மொழிந்தவற் றியலான் முற்றும் என்ப.

வ ரி சை யாக நிறுத்தி அமைத்துக்கொள்ளுதலும், இரட்டைத் தொடையும் முற்கூறிய வழியினால் முடியவும் பெறும். நிரனிறைத் தொடையாவது பொருளைச் சேர நிறுத்திப் பயனையுஞ் சேர நிறுத்துதல்; இரட்டைத் தொடையாவது ஓரடி முழுவதும் ஒரு சொல்லே வருதல். 396

மோனைத் தொகை

88. அடிதொழுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை.

அடிதோறுந் தலையெழுத்து ஒத்துவருவது மோனைத் தொடையாகும். 397

எதுகைத் தொடை

89. அஃதொழித் தொன்றின் எதுகை யாகும்.

அடிதோறும் முதலெழுத்து ஒன்றாமல், இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவருமானாலும் அஃது எதுகையாகும். முதலெழுத்தும் ஒன்றி இரண்டாமெழுத்தும் ஒன்றில், மோனையாற் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். 398

அவற்றிற்கு வருக்க எழுத்து இயைபு

90. ஆயிரு தொடைக்கும் கிளையெழுத் துரிய.

மோனைத்தொடைக்கும் எதுகைத்தொடைக்கும் எடுத்த எழுத்தே வருதலின்றி வருக்க எழுத்தும் வருதற்கு உரியன.

(எ-டு.) “பகலே, பல்பூங் கானல் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇய
பின்னுப்பிணி அவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீரங்கப் பெய்து தேம்படக் கருதி”

என்பது வருக்க மோனை.

“ஆறறி அந்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து
தேறுநீர் சடைக்கரந்து திரிபுரம் தீமடுத்துக்
கூரூமற் குறித்ததன்மேல் செல்லுங் கடுங்குளி
மாருப்போர் மணிமிடற் றெண்கையாய் கேளினி”

என்பது வருக்க வெதுகை.

399

முரண் தொடை

91. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதல் முரணே.

சொல்லாலாதல் பொருளாலாதல் மாறுபடத் தொடுத்தல் அடி முரண்தொடை எனப் பெறும்.

(எ-டு.) “இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னின் அன்ன நுண்தா துறைக்கும்.”

என்பது பொருள் முரண்.

“சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்

பெருமதர் மழைக்கனும் உடையவால் அணங்கே.”

என்பது சொல் முரண்.

400

இயைபுத் தொடை

92. இறுவாய் ஒப்பினஃ தியைபென மொழிப.

அடிதோறும் ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரின் அஃது இயைபுத் தொடையாம் என்று கூறுவர்.

401

அளபெடைத் தொடை

93. அளபெழின் அவையே அளபெடைத் தொடையே.

அடிதோறும் அளபெழுமாறு தொடுப்பின், அஃது அளபெடைத் தொடையாம்.

(எ-டு.) “ஓ ஓ இனிதே எமக்கிந்நோய் செய்தகண்
தாஅம்இதற் பட்டது” என வரும்.

402

பொழிப்புத் தொடை

94. ஒருசீ ரிடையிட் டெதுகை யாயின்

பொழிப்பென மொழிதல் புலவர் ஆறே.

ஒரு சீர் இடையிட்டு எதுகை முதலியன வருமாறு தொடுப்பின், அதனைப் பொழிப்பென்று கூறுதல் புலவருடைய நெறியாகும்.

(எ-டு.) ‘அரிக்குரற் கிண்கிணி அரற்றுஞ் சேறடி’—இது
பொழிப்பு மோனை.

தொ.—25

‘பன்னருங் கோங்கின் நன்னலங் கவற்றி’—இது பொழிப்பு எதுகை.

‘சுருங்கிய நுசப்பில் பெருகுவடந் தாங்கி’—இது பொழிப்பு முரண்.

‘கடலே, கான்லங் கழியே கைதையந் துறையே’—இது பொழிப்பு இயைபு.

‘பூ உங் குவளைப் போடி தருந்தி’—இது பொழிப்பு அளபெடை. 403

ஒருஉத் தொடை

95. இருசீர் இடையிடின ஒருஉ என மொழிப.

இரண்டு சீர் இடையிட்டு மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பதனை ஒருஉத்தொடை என்று கூறுவர்.

(எ-டு.) ‘அம்பொற் கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் அகற்றி’—இஃது ஒருஉ மோனை.

‘மின்னிவரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய’—இஃது ஒருஉ எதுகை.

‘குவிந்து சுணங்கரும்பி கொங்கை விரிந்து’—இஃது ஒருஉ முரண்.

‘நிழலே இனியத னயலது கடலே’—இஃது ஒருஉ இயைபு.

‘காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போடிய’—இஃது ஒருஉ அளபெடை. 404

செந்தொடை

96. சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற் சொல்லியற் புலவாஅது செந்தொடை என்ப.

மேற்கூறப்பட்ட தொடையும் தொடைவிகற்பமும் போல் அல்லாமல், வேறுபடத் தொடுப்பது செந்தொடையாம் என்று சொல்லிக்கணங்களை அறிந்த புலவர்கள் கூறுவர்.

(எ-டு.) ‘பூத்த வேங்கை வியன்சிகளை யேறி

மயிவினம் அகவும் நாடன்

நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே’ என வரும். 405

தொடைகளின் விரி

97. மெப்பெறு மரபின் தொடைவகை தாமே

கூய் ஈங்கரத் தாறைஞ் ஞாற்றெடு

தொண்டுதலை யிட்ட பத்துக்குறை எழுதூற்

வருன்ப. தொன்ப உணர்ந்திசி ளேரே.

வடிவுபெற்ற மரபினையுடைய தொடையின் வகைகள் எல்லாம் பதின்மூவாயிரத்தறு நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன் பது என்று, செய்யுள் இலக்கணங்களை அறிந்தவர்கள் உரைப் பார்கள்.

மோனைத் தொடை	1019
எதுகைத் தொடை	2473
முரண் தொடை	2
இயைபுத் தொடை	182
அளபெடைத் தொடை	159
பொழிப்புத் தொடை	654
ஒரூஉத் தொடை	654
செந்தொடை	8556

ஆகத் தொகை விகற்பம் 13699 ஆகும். 406

புறனடை

98. தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில வாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட தொடையினை ஆராய்ந்து விரித் துரைக்கத் தொடங்கினால், மேலும் கணக்கில்லாமல் அவை விரியும்.

(எ-டு.) 'அணிமலர் அசோகின் தளிர்நலங் கவற்றி' இஃது இணைமோனை. 'பொன்னின் அன்ன பொறிகணங் கேந்தி' இஃது இணை எதுகை. 'சீரடிப் பேரகல் அல்குல் ஒல்குபு' இஃது இணை முரண். 'தாஅட்டாஅ மரைமலர் உழக்கி' இஃது இணை அளபெடை. 'அகன்ற அல்குல் அந்நுண் மருங்குல்' இது கூழை மோனை. 'நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருந்த' இது கூழை எதுகை. 'சிறிய பெரிய நிகர் மலர்க் கோதைதன்' இது கூழை முரண். 'மாதர் நகிலே வல்லே இயலே' இது கூழை இயைபு. 'மாஅத் தா அண்மோடுட் டெருமை' இது கூழை அளபெடை. 'அயில்வேல் அனுக்கி அம்பலைத் தமர்ந்த' இது முற்று மோனை.

இப்படிப் பலவும் வரும். 407

தொடைக்கு உரியதோர் மரபு

99. தொடைநிலை வகையே ஆங்கென மொழிப.

தொடை நிலைவகை மேற்கூறப்பட்ட பாகுபாட்டின என்று கூறுவர். எனவே, வகுத்துணர்த்துவார்க் கெல்லாம் இடனுடைத்து என்பதாம். அஃதாவது எழுத்தானும் சொல்லானும் பொருளானும் வேறுபடுதலுமாம். 408

9. நோக்கு

100. மாத்திரை முதலா அடிநிலை காறும்

நோக்குநர் காரணம் நோக்கெனப் படுமே.

மாத்திரை முதலாக அடிநிலையளவும் நோக்குதலாகிய கருவி நோக்கென்று சொல்லப்படும்.

அஃதாவது, யாதானும் ஒன்றைத் தொடுக்குங் காலத்துக் கருதிய பொருளை முடிக்குங்காறும் பிறிது நோக்காது அது தன்னையே நோக்கி நிற்கும் நிலையே நோக்காம். 'அடிநிலைகாறும்' என்றதனால், ஓரடிக்கண்ணும் பலவடிக்கண்ணும் நோக்குதலும் கொள்க. அஃது ஒரு நோக்காக ஓடுதலும், பல நோக்காக ஓடுதலும் இடையிட்டு நோக்குதலும் என மூன்று வகைப்படும்.

409

10. பா

அதன் வகை

101. ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலியென

நாலியற் றென்ப பாவகை விரியே.

பாவினது வகையை விரிக்குங்காலத்தில், ஆசிரியம் எனவும், வஞ்சியெனவும், வெண்பா எனவும், கலியெனவும் அது நான்குவகைப்படும் என்று கூறுவர். சிலர், வெண்பா ஆசிரியங் கலி வஞ்சி எனவும் சொல்வர்; அவரும் ஒரு பயனோக்கி ஒதினார் என்க.

410

பாவின் பொருள்

102. அங்வினை மருங்கின் அறமுத லாகிய

மும்முதற் பொருட்கும் உரிய என்ப.

அப்பாக்கள் நான்கும் பொதுவாக நின்றவிடத்து, அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று முதற்பொருட்கும் உரியன என்று கூறுவர். 'முதற்பொருள்' என்றது, பாகு பாடல்லாத பொதுமை குறித்த பொருள். சில பொருள்களை எடுத்து விலக்குகின்றாராதலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. 411

நால்வகைப் பாவும் இருவகையில் அடங்குதல்

103. பாவிரி மருங்கினைப் பண்புறத் தொகுப்பின்

ஆசிரிய்பா வெண்பா என்றும்

காபிரு பாவிலுள் அடங்கும் என்ப.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கு பாக்களும், ஆசிரியப்பா வெண்பா என இரண்டாய் அடங்கும்; அவை அடங்குமாறு மேல்வருகின்ற குத்திரத்தான் உரைப்ப. 412

அவை அடங்கும் வகை

104. ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சியேனை

வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிப.

ஆசிரியம் போன்ற நடையை உடையது வஞ்சி; வெண்பாப்போன்ற நடையை உடைத்துக் கலி என்று கூறுவர். நடையென்றது அப் பாக்கள் இயலுந் திறம். 413

வாழ்த்துக்கு நால்வகைப் பாக்களும்

105. வாழ்த்தியல் வகையே நாற்பாக்கு முரித்தே.

வாழ்த்தியலின் வகை நால்வகைப் பாக்களுக்கும் உரியதாகும்; வகை யென்றது தேவரையும் முனிவரையும் ஏனையோரையும் வாழ்த்துதலை. 414

புறநிலை வாழ்த்து

106. வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங் காப்பப்

பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து

பொலியி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே

கலிரிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறுஅ.

‘வழிபடுகிற தெய்வம் நினைப்பாதுகாக்கக் குற்றந்தீர்ந்த செல்வத்தோடு வழிவழியாகச் சிறந்து விளங்குக’ என்னும் புறநிலைவாழ்த்துக் கலிப்பா வகையினும், வஞ்சிப்பா வகையினும் வரப்பெறுது; ஆசிரிப்பாவினும் இவை யிரண்டும் புணர்ந்த மருட்பாவினும் வரப்பெறும் என்பதாம். 415

வாயுறை வாழ்த்து முதலியன

107. வாயுறை வாழ்த்தே அவையடக் கியலே

செவியறி வுறாஉவென அவையும அன்ன.

வாயுறை வாழ்த்தும், அவையடக்கியலும், செவியறிவுறுத்தற் பொருளும் கலியினும் வஞ்சியினும் வரப்பெறு; எனவே முன்னையவொப்ப ஏனைய இரண்டினும் வரப்பெறும். 416

அவற்றுள், வாயுறை வாழ்த்து

108. வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின்

வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொல்

தாங்குதல் இன்றி வழிநனி பயக்குமென்று

ஒம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தற்றே.

வாயுரை வாழ்த்தை விளங்க ஆராயின், வேம்பையுங்
கடுவினையும் போன்ற வெஞ்சொல்லைச் சேர்க்காது, இனிய
நற்சொற்கள் அமைத்தும், பயனுள சொல்லில் பாதுகாப்புச்
சொற்களைக் கூறுதலுமாம். வாயுறை—சொல் மருந்து. 417

அவையடக்கியல்

109. அவையடக் கியலே அரித்தபத் தெரியின்
வல்லா கூறிலும் வகுத்தனர் கொண்மினென்று
எல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழிந் தன்றே.

அவையடக்கமாவது, குற்றமற ஆராயின், அறியாதவை
களைச் சொன்னாலும், அதனைப் பண்பமை சொற்களாகக்
கொள்ளுங்கள் என்று எல்லா மக்களுக்கும் தாழ்மையான
சொற்களைக் கூறலாம். 418

செவியுறை

110. செவியுறை தானே,
பொங்குதல் இன்றிப் புரையோர் நாப்பன்
அவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே.

செவியுறையாவது, பெரியோர்களுடைய நடுவில் வெகுள்
தவின்றித் தாழ்ந்து ஒழுகுதல் கடமையாம் என்று செவியறி
வுறுத்தல். 419

பாக்களிற் சிலவற்றின் இயல்பு

111. ஒத்தாழிசையும் மண்டிய பாப்பும்
குட்டமும் நேரடிக்கொட்டின என்ப.

ஒத்தாழிசைக் கலிக்கு உறுப்பாகிய ஒத்தாழிசையும்,
ஆசிரியப்பாவின்கண் நிலைமண்டிலம் அடிமறிமண்டிலம் என்
பனவும், ஒத்தாழிசைக்கும் கொச்சகத்திற்கும் பொதுவாகிய
குட்டமும், நாற்சீரடிக்குப் பொருந்துவன. 420

112. குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாசும்.

தரவு ஈற்றையடி முச்சீரால் வரவும் பெறும். தரவு என்ப
தனைத் தரவு கொச்சகமாகிய கொச்சக வொருபோகிற்குப்
பெயராக வழங்கினும் அமையும். 421

113. மண்டிலங் குட்டம் என்றிலை இரண்டும்

செந்தூக் கியல எனமஞர் புலவர்.

மண்டில்மாகக் கூறப்படும் பாவும், குட்டமெனக் கூறப்
படும் பாவும், அகவலோசையின் தன்மையைக் கொண்டவை.

இப்பாவிற்கு ஈற்றெழுத்து வரையறுத்து உணர்த்தாமையின் எல்லா ஈறும் ஆம்

ஈற்றயலடி முச்சீரான் வருவதனை நேரிசை யாசிரியம் என்பர். இடையிடை முச்சீர் வரின் இணைக்குறளாசிரியம் என்பர். எல்லாவடியும் ஒத்துவருவதனை நிலைமண்டிலவாசிரியம் என்பர். எல்லாவடியும் ஒத்துவரும் பாட்டினையே, அதனுள் யாதானும் ஓரடியை முதலுமுடிவுமாக உச்சரித்தாலும், ஓசையும் பொருளும் வழுவாது வரின் அடிமறிமண்டில ஆசிரியம் என்பர். முச்சீரடி முதலாக அறுசீரடியிருகமயங்கியதனை அடிமயங்காசிரியம் எனவும், வெண்பாவடிமயங்கிய ஆசிரியத்தினை வெள்ளடி மயங்காசிரியம் எனவும், வஞ்சியடி மயங்கிய ஆசிரியத்தினை வஞ்சியடி மயங்காசிரியம் எனவும் வழங்குவர்.

422

வெண்பாவின் வகைகள்

114. நெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே

கைக்கிளை பரிபாட் டங்கதச் செய்யுளோ

டொத்தவை பெல்லாம் வெண்பா யாப்பின.

நெடுவெண்பாட்டு, குறுவெண்பாட்டு, கைக்கிளை, பரிபாடல், அங்கதச் செய்யுள் இவைகளைப் போன்றவை எல்லாம் வெண்பா யாப்பினை உடையன.

வெண்பா யாப்பாவது, வெண்சீரானும் இயற்சீரானும் வெண்டளை யானும் செப்பலோசையானும் அளவடியானும் முச்சீர்ற்றடியானும் வருவது. நெடுவெண் பாட்டாவது அளவடியின் நெடிய பாட்டு. குறுவெண் பாட்டாவது அளவடியிற் குறிய பாட்டு. கைக்கிளை என்பது உம் அங்கதமென்பது உம் பொருளாகுகிய பெயர். பரிபாட்டாவது பரிந்த பாட்டாம்; அஃதாவது, ஒரு வெண்பாவாக வருதலின்றிப் பலவறுப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒரு பாட்டாகி முற்றுப் பெறுவது.

423

அவற்றுள், கைக்கிளைப் பாட்டு

115. கைக்கிளை தானே வெண்பா வாகி

ஆசிரிய இயலான் முடியும் என்ப.

கைக்கிளைப்பாடல் வெண்பாவினால் முழுவதும் வராமல். முதலிரண்டடியும் வெண்பாவாகிக் கடையிரண்டடியும் ஆசிரியமாகி, இருபாக்களினாலும் முடிவுபெறும், [இது மருட்பா எனப்பெறும்]

(எ-டு.) “உரவொலி முந்நீர் உலாய்நிமிர்ந் தன்ன

கரவரு கசமங் கனல - இரவெதிர்

முள்ளெயி நிலங்கு முகிழ் நகை
வெள்வளை நல்காள் வீடும்என் உயிரே”

என வரும்.

424

பரிபாடல்

116. பரிபா டல்லே தொகைநிலை வகையின்

இதுபா என்னும் இயல்நெறி இன்றிப்

பொதுவாய் நின்றற்கும் உரித்தென மொழிப.

பரிபாடலாவது, தொகைநிலை வகையால் பா இஃது என்று சொல்லப்பெறும் இலக்கணம் இல்லாமல், எல்லாப் பாலிற்கும் பொதுவாக நின்றற்கும் உரியதென்று கூறுவர்.

425

பரிபாடலின் உறுப்புக்கள்

117. கொச்சகம் அராகஞ் சுரிதகம் எருத்தொடு

செப்பிய நான்கும் தனக்குறுப் பாகக்

காமங் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்.

பரிபாடல், பாட்டுப் பொதுவாய் நின்றலே யல்லாமல், கொச்சகமும் அராகமும் சுரிதகமும் எருத்தும் என்று சொல்லப்பட்ட நான்கும் தனக்கு உறுப்பாகக் காமப்பொருளைக் கூறும் தன்மையை உடையதாம். அது, அறத்தினும் பொருளினும் வராது. கொச்சக மென்பது ஐஞ்சீரடுக்கி வருவனவும், ஆசிரியவடி வெண்பாவடி வஞ்சியடி கலியடி சொற்சீரடி முடுகியலடி என்னும் அறுவகை அடியானும் அமைந்த பாக்களை உடைத்தாகி, வெண்பாவியலாற் புறப் படத் தோன்றுவதாம். அராக மென்பது ஈரடியானும் பல வடியானும் குற்றெழுத்து நெருங்கி வரத் தொடுப்பது; பெருமைக்கு எல்லை ஆறடி. சுரிதகம் என்பது ஆசிரியவியலானாதல் வெண்பாவியலானாதல் பாட்டிற் கருதிய பொருளை முடித்து நிற்பது. எருத்தென்பது இரண்டடி யிழிபாகப் பத்தடிப் பெருமையாக வருவதோர் உறுப்பு.

426

அதனகண், பயிலும் அடிகள்

118. சொற்சீரடியும் முடுகியல் அடியும்

அப்பா நிலைமைக் குரிய வாகும்.

சொற்சீரடியும் முடுகியலடியும் பரிபாடற்கு உரியவாகும். முடுகியலடியாவது ஐந்தடியானும் ஆறடியானும் ஏழடியானும் குற்றெழுத்துப் பயிலத் தொடுப்பது.

427

அவற்றுட் சொற்சீரடி

119. கட்டுரை வகையான் எண்ணெடு புணர்ந்து
முற்றடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியும்
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்ந்தும்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே.

கட்டுரை வகையினால் எண்ணெடு சேர்ந்து, நாற்சீரடி யின்றி முச்சீரடியானும் இருசீரடியானும் ஒழிந்த அசையினை யுடைத்தாகியும், ஒரு சீரின்கண்ணே பிறிதொரு சீர் வரத் தொடரது ஓரசைவரத் தொடுப்பதும், சொற்றூணே சீராந் தன்மையைப் பெற்று நிற்பதும் ஆகிய இவ்வியல்போடு நடக்குமது சொற்சீரடியாம். கட்டுரையாவது பாட்டின்றித் தொடுக்கப்படுவது; எண்ணென்பது ஈரடியாற் பலவாகியும் ஓரடியாற் பலவாகியும் வருதல்.

428

அங்கதச் செய்யுள்

120. அங்கதந் தானே அரித்தபத் தெரியில்
செம்பொருள் கரந்த தெனவிரு வகைத்தே.

அங்கதமாவது. குற்றமற ஆராயின், செம்பொருளென வும் கரந்ததெனவும் இருவகைப்படும்.

429

செம்பொருள் அங்கதம்

121. செம்பொரு ளாயின் வசையெனப் படுமே.

செம்பொருள் அங்கதம் வசையென்று பெயர்பெறும்.

430

பழிகரப்பு அங்கதம்

122. மொழிகரந்து மொழியினது பழிகரப் பாகும்.

தான் மொழியும் மொழியை மறைத்து மொழியின், அது பழிகரப்பெனப் பெயர்பெறும்.

431

செய்யுளின் வகை

123. செய்யுள் தாமே யிரண்டென மொழிப்.

சொல்லப்பட்ட செய்யுட்கள் இரண்டு வகையின என்று கூறுவர் புலவர்.

432

அவற்றுள் செவியுறைச் செய்யுள்

124. புகழொடும் பொருளொடும் புணர்ந்தன் ருயின்
செவியுறைச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

புகழொடும் பொருளொடும் புணரவரின், செவியுறைச் செய்யுள் என்று கூறுவர் புலவர்.

433

அங்கதச் செய்யுள்

125. வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன் றுயின்
அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்.

வசையொடும் நசையொடும் சேர்ந்த செய்யுள், அங்கதச் செய்யுள் எனப் பெயர்பெறும். 434

கலிப்பாவின் வகை

126. ஒத்தாழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
கொச்சகம் உறழொடு கலிநால் வகைத்தே.

கலிப்பா, ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், கலிவெண் பாட்டும், கொச்சகமும், உறழ்கலியும் என நான்கு வகைப் படும். 435

அவற்றுள், ஒத்தாழிசைக் கலி

127. அவற்றுள்,
ஒத்தாழிசைக்கலி இருவகைத் தாகும்.

அவற்றுள், ஒத்தாழிசைக் கலி இரண்டு வகைப்படும். 436

நான்குறுட்பாடன் வரும் ஒத்தாழிசைக் கலி

128. இடைநிலைப் பாட்டே தரவுபோக் கடையென
நடைநவின் றெழுதும் ஒன்றென மொழிப.

ஒத்தாழிசைக் கலி, தாழிசையும் தரவும் சுரிதகமும் அடைநிலைக்கிளவியுமென நான்கு உறுப்பினையுடையது. [இடைநிலைப்பாட்டு-ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.] 437

அவ்வுறுப்புகளுள், தரவு

129. தரவே தானும் நாலடி இழிபாய்
ஆறிரண் டுயர்வும் பிறவும் பெறுமே.

தரவு நாலடி யிழிபாகப் பன்னிரண்டடி உயர்பாக இடை வரும் அடி எல்லாற்றொழும் வரப்பெறும். 438

இடைநிலைப்பாட்டு என்னும் தாழிசை

130. இடை நிலைப்பாட்டே
தரவகப் பட்ட மரபின வென்ப.

தாழிசைகள் தாவில் சுருங்கிவரும் என்பர். 'தரவகப் பட்ட மரபின' என்றதனால் நான்கடியின் மிகாதென்பதூஉம் மூன்றடியானும் இரண்டடியானும் வரப்பெறுதல் என்ப தூஉம் கொள்க. 439

அடைநிலைக் கிளவி என்னும் தனிச்சொல்

131. அடைநிலைக் கிளவி தாழிசைப் பின்னர்
நடைநவின் றெழுதும் ஆங்கென மொழிப.

அடைநிலைக் கிளவியாகிய தனிச்சொல், தாழிசைப் பின்னர் நடத்தலைப் பொருந்தி யொழுகும் என்று கூறுவர் புலவர். முன்னர் வருதலும் சிறுபான்மை உள. 440

போக்கியல் என்னும் சுரிதகம்

132. போக்கியல் வகையே வைப்பெனப் படுமே

தரவிய லொத்தல் அதனாகப் படுமே

புரைதீர் இறுதி நிலையுரைத் தன்றே.

‘சுரிதகம்’ என்பது வைப்பெனவும் படும். அது தரவோ டொத்த அளவினையுடையதாகியும், அதனிற் குறைந்த அளவினை உடையதாகியும், குற்றந்தீர்ந்த பாட்டினது இறுதி நிலையை உரைத்தது என்றவாறு. தரவியலொத்தலாவது சிறுமை நான்கடி யாகியும், பெருமை பன்னிரண்டிடடியாகி யும் வருதல். அதனகப்படுதலாவது சிறுமை மூன்றடி யானும் இரண்டியானும் வருதல். மேல். துள்ளலோசைத் தாகியும். நிரை முதலாகிய வெண்பாவுரிச்சீர் மிக்கும் சுரிதகம் ஆகிரியத்தானாதல் வெண்பாவானாதல் வருமெனக் கூறியவும் அறிந்துகொள்க. 441

ஒத்தாழிசைக்கவியுள் மற்றொன்று

133. எனை யொன்றே,

தேவர்ப் பராய முன்னிலைக் கண்ணே.

சொல்லாது ஒழிந்த ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, முன்னிலை யிடத்துத் தேவரைப் பராவும் பொருண்மையினை உடையது. 442

அம் மற்றொன்றின் வகை

134. அதவே,

வண்ணகம் ஒருபோ கெனவிரு வகைக்தே.

தேவரிடத்து முன்னிலைப் பரவலாகிய அது, வண்ணக மெனவும் ஒருபோகு எனவும் இருவகைப்படும் 443

அவற்றுள். வண்ணக ஒத்தாழிசை

135. வண்ணகந் தானே,

தரவே தாழிசை எண்ணே வாரமென்று

அந்நால் வகையில் தோன்றும் என்ப.

வண்ணக லொத்தாழிசையாவது, தரவும் தாழிசையும் எண்ணும், சுரிதகமும், என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு உறுப் பினையும் உடையது ஆகும். 444

அதன் உறுப்புகளுள், தரவு

136. தாவே தானும்,

நான்கும் ஆறும் எட்டும் என்ற

நேடி பற்றிய நிலைமைத் தாகும்.

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்குத் தரவு
நான்கும் ஆறும் எட்டும் ஆகிய அளவடியினாலே வரும். 445

தாழிசை

137. ஒத்துமுன் ருகும் ஒத்தாழிசையே

தரவிற் சுருங்கித் தோன்றும் என்ப.

தாழிசையும், தம்முள் அளவும் ஒத்து மூன்றாகி வரும்:
அவை தரவிற் சுருங்கித் தோன்றும் என்பதாம். 446

சுரிதகம்

138. அடக்கியல் வாரங் தரவோ டொக்கும்

அடக்கியலாப சுரிதகம் தரவு என்பவற்றோடு ஒத்த
இலக்கணத்தை உடையது ஆகும். 447

எண்

139. முதற்றொடை பெருகிச் சுருங்கும் னெண்ணோ.

முதலில் தொடுத்த உறுப்புப் பெருகிப் பின்தொடுக்கும்
உறுப்புச் சுருங்கி வரும். 448

அதற்கு ஒரு முடிபு

140. எண்ணிட ஒழிதல் ஏதம் இன்றே

சின்னம் அல்லாக் காலை யான.

தனிச்சொல் இல்லாதவிடத்து. மேற்சொல்லப்பட்ட
எண் ஒவ்வொன்றும் இடையொழிந்து வருதலும் குற்ற
மாகாது. இவ்வாறு வருவதனை, ஓர் ஆசிரியர் அம்போதரங்க
ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவெனக் கூறுவர். 449

மற்றொன்றிற் பிறிதொன்றாகிய

ஒருபோகின் இருவகை

141. ஒருபோகியற்கையும் இருவகைத் தாகும்.

'ஒருபோகு' என்னும் கனியும் இரண்டு வகைப்படும். 450

142. கொச்சக வொருபோ கம்போ தாங்க மென்

ருப்ப நாடி உணர்தல் வேண்டும்.

‘ஒருபோகு’ என்னும் கலியினைக் கொச்சக வொருபோகு எனவும், அம்போதரங்கம் எனவும், பொருந்த நாடி அறிதல் வேண்டும். 451

அவற்றின் பெயர்

அவற்றுள் கொச்சக ஒருபோகு

143. தரவின் ருகித் தாழிசை பெற்றும்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சினைங் குன்றியும்
மடக்கிய லின்றி துடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோகாகும் என்ப.

தரவு முதலான உறுப்புக்களுள், தரவின்றித் தாழிசை முதலிய உறுப்புக்கள் பெற்றும்; தாழிசையின்றித் தரவு முதலியன உடைத்தாகியும்; எண்ணகிய உறுப்புக்களே. இடையிட்டுத் தனிச்சொல் வாராதொழியினும்; சுரிதக மின்றித் தரவு தானே நிமிர்ந்தொழுகி முடியினும்; ஒத்தாழிசையின் யாக்கப்பட்ட யாப்பினும், அதற்குரித்தாக ஒதப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பொருண்மையன்றிக் காமப் பொருளாகவரினும்; இவ்வகையாற் கூறப்பெற்றன, ‘கொச்சக ஒரு போகு’ என்று பெயர்பெறும். 452

அதன் அடி வரையறை

144. ஒருபான் சிறுமை யிரட்டியத னுயர்பே.

மேற்கூறப்பட்ட கொச்சக ஒருபோகு பத்தடிச் சிறுமை யாகவும் இருபத்திப் பெருமையாகவும் வரும். 453

அம்போதரங்க ஒருபோகின் அடி வரையறை

145. அம்போ தரங்கம் அறுபதிற் றடித்தே

செம்பால் வாரஞ் சிறுமைக் கெல்லே.

அம்போதரங்க ஒருபோகுக்கு உயர்ந்த எல்லை அறுபதடியாம்; அதிற் பாதியாகிய முப்பதடி உரிமை சிறுமைக்கு எல்லையாம். 454

அம்போதரங்கத்துக்கு உறுப்புகள்

146. எருத்தே கொச்சகம் அராகஞ் சிற்றெண்

அடக்கியல் வாரமொ டங்கிலைக் குறித்தே.

எருத்தும், கொச்சகமும், அராகமும், சிற்றெண்ணும், அடக்கியல் வாரமும் என ஐந்து உறுப்புடையது அம்போதரங்க ஒருபோகு ஆம்; எருத்து என்றது, இவ்விடத்துத் தரவினை. 455

கலிவெண்பா

147. ஒருபொருள் நுதலிய வெள்ளடி இயலால்

திரியின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே.

ஈற்றடியளவும் ஒரு பொருளைக் குறித்து, வெண்பா இலக்கணத்தைக்கொண்டு மாறுபாடில்லாமல் முடிவது, கலிவெண்பாவாகும், கலிவெண்பாட்டெனினும், வெண்கலிப்பாட்டெனினும் ஒக்கும். 'வெள்ளடியியலான்' என்றமையால், வெண்டனையான் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் வருவனவும், பிறதனையான் வந்து ஈற்றடி முச்சீரான் வருவனவும் கொள்க.

456

கொச்சகதி கலி

148. தரவும் போக்கும் இடைஇடை மிடைந்தும்

ஐஞ்சீர் அடுக்கியும் ஆறுமெய் பெற்றும்

வெண்பா இயலான் வெளிப்படத் தோன்றும்

பாநிலை வகையே கொச்சகக் கலிவெள

நூல்நிலை புலவர் நுவன்றறைந் தனரே.

தரவாகிய உறுப்பும் சுரிதகமாகிய உறுப்பும் முதலும் முடிவும் வருதலில்லாமல் இடையிடை வந்து தோன்றியும், ஐஞ்சீரடி பல வந்தும்; தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகம் சொற்சீரடி முடுகியலடி என்னும் ஆறு உறுப்புக்களையும் பெற்றும்; மேற்கூறப்பட்ட உறுப்புக்களை உடைத்தாகியும், இல்லாதாகியும்; வெண்பாவின இலக்கணத்தைக் கொண்டு வெளிப்படையாகத் தோன்றும் பாநிலை வகை, கொச்சகக் கலிப்பா ஆகும் என்று, நூலின் இலக்கணங்களை அறிந்த புலவர் கூறுவர்.

457

உறழ் கலி

149. கூற்றும் மாற்றமும் இடையிடை மிடைந்தும்

போக்கின் ருகல் உறழ்கலிக் கியல்பே.

உறழ் கலிப்பாவிற்கு இலக்கணம், கூற்றும் மாற்றமும் கலந்து வந்து, சுரிதகம் இல்லாமல் முடிவதாம்.

458

11. அளவியல்

ஆசிரியப்பாவின் அடியளவு

150. ஆசிரியப் பாட்டின் அளவிற் கெல்லை

ஆயிரம் ஆகும் இழிபுழுன் றடியே.

ஆசிரியப்பாடலின் உயர்ந்த அளவுக்கு எல்லை ஆயிரம் அடிகளாகும்; குறைந்தது மூன்றடிகளாம். இடைப்பட்டன எல்லா அடிகளாலும் ஆசிரியப்பா வரப்பெறும். 'ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி' என்ற விதியால், வஞ்சிப்பாவிற்கும் இந்த அடிவரையறை கொள்ளப்படும். 459

வெண்பாவின் அடியளவு

151. நெடுவெண் பாட்டே முந்நான் கடித்தே

குறுவெண் பாட்டிற் களவேழ சீரே.

நெடுவெண்பாட்டிற்கு எல்லை பன்னிரண்டடி. குறு வெண்பாட்டிற்கு அடி அளவடியுஞ் சிந்தடியுமாகிய இரண்டடி யுமாம். எனவே, இடையேயுள்ள அடிகளெல்லாம் உரிய. 460

அங்கதப்பாட்டின் அடியளவு

152. அங்கதப் பாட்டள வவற்றே டொக்கும்.

அங்கதப் பாட்டாகிய வெண்பாவிற்கு எல்லை சிறுமை இரண்டடி; பெருமை பன்னிரண்டடி. 461

அடியளவு வரையறை இல்லாதன

153. கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்

செவியறி வாயுறை புறநிலை யென்றிலை

தொகைநிலை மரபின் அடியில் வெண்ப.

கலிவெண்பா, கைக்கிளைப் பொருளைப்பற்றிய பா, செவியுறை வாழ்த்து, வாயுறை வாழ்த்து, புறநிலை வாழ்த்து என்னும் பொருண்மைக்கண் வரும் வெண்பாக்கள் எல்லாம் அடியளவு வரையறுக்கப்படா; பொருள் முடிவுபெறும்வரை வேண்டிய அளவானே அடிகள் வரப்பெறும். 462

புறநிலை வாழ்த்து முதலாயவற்றிற்கு முடிபு

154. புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறாஉவெனத்

தற்றிலை மூன்றுந் தண்ணிதில் தெரியின

வெண்பா இயலினும் ஆசிரிய இயலினும்

பண்புற முடியும் பாவின மென்ப.

புறநிலை வாழ்த்தும், வாயுறை வாழ்த்தும், செவியறி வுறாஉம், மருட்பாவினால் வரப்பெறும் என்பர்; எனவே, மருட்பா நான்கு பொருளினல்லது வரப்பெறுதாயிற்று. 463

பரிபாடலின் அடியளவு

155. பரிபா டல்லை,

நாலீ ரைப் துயர்ப்பு யாக

ஐயந் தாகும் இழிபடி கெல்லை.

பரிபாடற் செய்யுள் நானூறடி உயர்பாகவும், இருபத்
தைந்தடி இழிபாகவும் வரும். எனவே, இடையெல்லா அடி
களானும் வரப்பெறும் என்பதாம். 464

156. அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

இவ்வதிகாரத்துள் ஈண்டு அதிகரிக்கப்பட்ட அளவியல்,
ஈண்டுச் சொன்ன வகைபெறும். 465

அடி வரைபு இல்லாதன

157. எழுநிலத் தெழுந்த செய்யுட் டெரியின்

அடிவரை யில்லன ஆறென மொழிப.

எழுநிலமாவன பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி, பிசி,
அங்கதம், முதுசொல் என்பன; அவற்றுள், பாட்டொழிந்த
ஆறும் அடிவரையிலவாம். 466

அவற்றின் வகை

158. அவைதாம்,

நூலி னுன உரையி னுன

நொடியொடு புணர்ந்த பிசியி னுன

ஏது நுதலிய முதுமொழி யான

மறைமொழி கிளந்த மந்திரத் தான

கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னுன.

அடிவரையில்லாதவை ஆறு என்று கூறப்பட்ட அவை
தாம், நூலின் கண்ணவும்; உரையின் கண்ணவும்; நொடித்
தன் மாத்திரையாகிய பிசியின் கண்ணவும்; ஒரு மொழிக்
கேதுவாகி வரும் முதுமொழிக் கண்ணவும்; மறைத்துச்
சொல்லுஞ் சொல்லாற் கிளந்த மந்திரத்தின் கண்ணவும்;
சொல்லுகின்ற பொருளை இடைகரந்து சொல்லும் குறிப்பின்
கண்ணவும் என அறுவகைப்படும். 467

அவற்றுள், நூல்

159. அவற்றுள்,

நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை

முதலும் முடிவும் மாறுகோ ளின்றித்

தொகையிலும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் றகன்ற உரையொடு புணர்ந்து

நுண்ணிதின் விளக்கல் அதுவதன் பண்பே.

அவற்றுள், நூலென்று கூறப்படுவது, எடுத்துக்கொண்ட பொருளோடு முடிக்கும் பொருண்மை மாறுபடாமல், கருதிய பொருளைத் தொகையானும் வகையானும் காட்டி, அதன் அகத்துநின்றும் விரிந்த உரையோடு பொருத்தமுடைத்தாகி நுட்பமாக விளக்குவதாம். 468

அதன் வகை

160. அதுவே தானும் ஒருநால் வகைத்தே.

மேற்கூறப்பட்ட 'நூல்' தானும், நான்கு வகையினை உடைத்தாம். 469

இவற்றின் பெயரும் இயல்பும்

161. ஒருபொருள் நுதலிய சூத்திரத் தானும்

இனமொழி கிளந்த ஒத்தி னானும்

பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானும்

மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்று

ஆங்களை மரபின் இயலும் என்ப.

ஆசிரியன், யாதானும் ஒரு பொருளைக் குறித்துக் கூறுஞ் சூத்திரத்தினாலும், இனமாகிய பொருள்கள் சொல்லப்படும் ஒத்தினாலும், மேற்சொல்லப்பட்ட இனங்கள் பலவற்றையும் கூறப்படும் படலத்தினாலும், இம்மூன்றனையும் உறுப்பாக அடக்கிய பிண்டத்தினாலும் ஆகிய அம்மரபினால், நான்கு வகைப்பட நூல் நடக்கும் என்பார். 470

அவற்றுள், சூத்திரம்

162. அவற்றுள்,

சூத்திரர் தானே

ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி

நாடுதல் இன்றிப் பொருள்நனி விளங்க

யாப்பினுள் தோன்ற யாத்தமைப் பதுவே.

அவற்றுள். சூத்திரமாவது, கண்ணாடியின் நிழலைப்போல் விளங்கத் தோன்றி, ஆராயாமற் பொருள் நன்றாக விளங்கு மாறு பாட்டின்கண்ணே தோன்றப் பாடியமைப்பதாம். 471

'இயல்' என்னும் ஒத்து

63. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு

ஒரினப் பொருளை ஒருவழி வைப்பது

ஒத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்,

தெர.—26

ஒரே வகையான மணியை வரிசையாகக் கோத்து வைத்தாற் போல, ஒரே வகையான பொருளை ஒரிடத்தே அமைத்து வைத்தலே, உயர்ந்த மொழிகளையுடைய புலவர் 'ஒத்து' என்று உரைப்பர். 472

படலம்

164. ஒருநெறி இன்றி விரவிய பொருளால்

பொதுமொழி தொடரின் அது படலம் ஆகும்.

ஒரினமாகிய நெறியல்லாமல், பலவகையான பொருள் களும் கலந்து பொதுமொழியால் தொடர்புபட்டின், அது 'படலம்' என்னும் பெயரைப் பெறும். 473

பிண்டம்

165. மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயின்

தோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்டம் என்ப.

மூன்று உறுப்பினையும் அடக்கிய தன்மையுடைத்தாயின் அதனைப் புலவர் பிண்டம் என்று கூறுவர். அவற்றுள், சூத்திரத்தாற் பிண்டமாயிற்று இறையனார் களவியல்; ஒத்தினாற் பிண்டமாயிற்று பன்னிருபடலம்; அதிகாரத்தாற் பிண்டமாயிற்று இத் தொல்காப்பியம் என்றறிக. 474

உரையின் வகை

166. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினாலும்

பாவின் நெழுந்த கிளவி யானும்

பொருண்மர பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்

பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி யானுமென்று

உரைவகை நடையே நான்கென மொழிப.

பாட்டிடைத்திலே வைக்கப்பட்ட பொருட்குறிப்பினாலும், பாக்களையொழியத் தோற்றிய சொல்வகையானும், பொருளியல்பில்லாத பொய்ம்மொழியினாலும், பொருளைப் பொருந்திய நகைமொழியினாலும் என்று உரையின்வகை நான்காக நடக்கும் என்று புலவர் கூறுவர். 475

உரை இருவகைப்படல்

167. அதுவே தானும் இருவகைத் தாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட உரைதானும், மைந்தர்க்கு உரைப் பனவும், மகளிர்க்கு உரைப்பனவும் என இரண்டு வகைப் படும். 476

அவற்றின் இயல்பு

168. ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குறித்தே

ஒன்றே யார்க்கும் வரைநிலை யின்றே.

ம க ளி ர் க் கு உரைக்கும் உரை செவிலிக்குரியது;
மைந்தர்க்கு உரைக்கும் உரை எல்லார்க்கும் உரியது. 477

பிசி

169. ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்

தோன்றுவது கிளந்த துணிவி னானும்

என்றிரு வகைத்தே பிசினிலை வகையே.

பிசியினுடைய வகையானது, ஒப்புமைக் குணத்தோடு பொருந்தி வரும் உவமப் பொருளானும், ஒன்று சொல்ல ஒன்று தோன்றுந் துணிவிற்காகச் சொல்லும் சொல்லானும் என்று இருவகைப்படும். 'அச்சப்போலே பூப்பூக்கும்' என்பது உவமைபற்றி வந்த பிசி; பிறவும் வருமிடத்துக் காண்க. 478

முதுமொழி

170. நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியும் உடைமையும்

மென்மையும் என்றிவை விளங்கத் தோன்றிக்

குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉம்

ஏது நுதலிய முதுமொழி என்ப.

நுண்மை விளங்கவும், சுருக்கம் விளங்கவும், ஒளியுடைமை விளங்கவும், மென்மை விளங்கவும் என்று இத்தகையன விளங்குமாறு தோன்றிக் கருதின பொருளை முடித்தற்கு வரும் ஏதுவைக் குறித்தன, 'முதுமொழி' என்று கூறுவர் புலவர். 479

மந்திரம்

171. நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப.

நிறைந்த மொழியினையுடைய மாந்தர், தமது ஆணையால் சொல்லப்பட்ட மறைந்த மொழிதான் 'மந்திரம்' என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். 480

குறிப்பு மொழி

172. எழுத்தொடுஞ் சொல்லொடும் புணரா தாகிப்

பொருட்புறத் ததுவே குறிப்பு மொழியே.

எழுத்தோடுஞ் சொல்லோடுஞ் சேராதாகிச், சொல்லி
னால் உணரப்படும் பொருளின் புறத்ததுவே, 'குறிப்புமொழி'
யாகும். 481

பண்ணத்தி

173. பாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகிப்

பாட்டி னியல பண்ணத் திய்யே.

பண்ணைத் தோற்றுவிக்கும் செய்யுட்கள், பாட்டினிடத்
துக் கலந்த பொருளை உடையனவாகிப் பாட்டுக்களின்
இயல்பை உடையனவாம் [பண்ணத்தி-பாவினம்]: அவை
யாவன சிற்றிசையும் பேரிசையும் முதலாக இசைத்தமிழில்
ஓதப்படுவன. 482

அதற்கு அடியளவு

174. அதுவே தானும் பிசியோடு மாணும்.

மேற்கூறப்பட்ட பண்ணத்தி, பிசியோடொத்த அளவினை
உடையது ஆகும். பிசியென்பது இரண்டடி அளவின்
கண்ணே வருவதாகலின், இதுவும் இரண்டடியான் வரும்.

(எ-டு.) “கொன்றை வேந்தன் செல்வன் அடியினை
என்று மேத்தித் தொழுமோம் நாமே.”

இது பிசியோடு ஓத்தளவிற்குக் பாலையாமென்னும்
பண்ணிற்கு இலக்கணப்பாட்டாகி வந்தமையின் பண்ணத்தி
யாயிற்று. 483

175. அடியியிர் கிளவி ஈரா ரூகும்

அடியிகந்து வரினும் கடிவரை யின்றே.

நாற்சீரடியின் மிக்குவரும் பாட்டுப் பன்னிரண்டும்,
அவ்வழி அவ்வடியின் வேறுபட்டு வருவனவும் கொள்ளப்
படும். பன்னிரண்டாவன, ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பா
கலியெனச் சொல்லப்பட்ட நான்கு பாவினோடும், தாழிசை
துறை விருத்த மென்னும் மூன்றினத்தையும் உறழ
வருவனவாம். 484

அவ்வியலின் முடிபு

176. கிளரியல் வகையிற் கிளந்தன தெரியின்

அளவியல் வகையே அனைவகைப் படுமே.

இங்குச் சொன்னவகையினால் சொல்லப்பட்டவைகளை
ஆராயுமிடத்து, அளவியல்வகை அத்துனை வகையாகப்
பாகுபடுவதாகும் என்க. 485

12. திணை

177. கைக்கிளை முதலா ஏழ்பெருந் திணையும்

முற்கிளந் தனவே முறையி னான.

திணையாவது, கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை. மருதம் நெய்தல், பெருந்திணை என்பன; அவை முறைமையினால் மேலே கூறப்பட்டன.

486

13. கைகோள்

களவு

178. காமப் புணர்ச்சியும் இடந்தலைப் படலும்

பாங்கொடு தழாஅலும் தோழியிற் புணர்வுமென்று

ஆங்கநால் வகையினும் அடைந்த சார்வொடு

மறையென மொழிதல் மறையோர் ஆறே.

இயற்கைப் புணர்ச்சியும், இடந்தலைப்படலும், பாங்கற் கூட்டமும், தோழியிற் கூட்டமும் என்று சொல்லப்பட்ட நான்குவகையானும், அவற்றைச் சார்ந்து வருகின்ற மொழியானும் வருவன களவென்று கூறுதல் மறையறிந்தோர் நெறியாம். களவென்னுது 'மறை' என்றது, அது தீமை பயக்கும் களவு அல்லாததனால் என்க.

487

'கற்பு'

179. மறைவெளிப் படுதலும் தமரிற் பெறுதலும்

இவைமுத லாகிய வியனெறி திரியாது

மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்

பிரிவொடு புணர்ந்து கற்பெனப் படுமே.

களவொழுக்கம் வெளிப்படுதலும், களவொழுக்கமின்றி உறவினராலே பெறுதலும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை முதலாகிய இயற்கைநெறியில் தப்பாது, மகிழ்தலும், புலத்தலும், ஊடலும், ஊடல் தீர்தலும், பிரிதலும் என்று சொல்லப்பட்ட இவற்றொடுங் கூடிவருவது 'கற்பு' என்று சொல்லப்பெறும்.

488

கைகோள் வகை

180. மெய்பெறும் அவையே கைகோள் வகையே.

கைகோள் வகையாவன, பொருள்பெற வந்த மேற்கூறப்பட்ட களவு கற்பு என்னும் இருவகையே யாம்.

489

14. கூற்று

களவிற, கூற்று நிகழ்த்தற்கு உரியோர்

181. பார்ப்பான் பாங்கன் தோழி செவிலி

சீர்த்தகு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோடு

அளவியன் மரபின் அறுவகை யோரும்

களவியற் கிளவிக் குரியர் என்ப.

பார்ப்பான், பாங்சன், தோழி, செவிலி, மிகுந்த சிறப்பினையுடைய தலைவன், தலைவி என்று கூறப்பட்ட கலந்தொழுகும் தன்மையினையுடைய அறுவகையோரும். களவொழுக்கச் சொல் கூறுவதற்கு உரியவராவர். 490

கற்பிற் கூற்று நிகழ்த்தற்கு உரியோர்

182. பாணன் கூத்தன் விறலி, பரத்தை

யாணஞ் சான்ற அறிவர் கண்டோர்

பேணுதகு சிறப்பில் பார்ப்பான் முதலா

முன்னுறக் கிளந்த அறுவரொடு தொகைஇத்

தொன்னெடு மரபிற் கற்பிற் குரியர்.

பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை, அழகிய மேன்மையினையுடைய அறிஞர், கண்டோர் ஆகியோருடன் பேணத்தக்க சிறப்பினையுடைய பார்ப்பான் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அறுவருங்கூடப் பன்னிருவரும் கற்பின்கண் கூறுதற்குரியர். 491

எடுத்து மொழிதற்கு உரியோர்

183. ஊரும் அயலும் சேரி யோரும்

நோய்மருங் கறிநரும் தந்தையும் தன்னையும்

கொண்டெடுத்து மொழியப் படுதல் அல்லது

கூற்றவண் இன்மை யாப்புறத் தோன்றும்.

ஊரில் உள்ளவர்களும், சேரியில் உள்ளவர்களும், பக்கத்து வீட்டில் உள்ளவர்களும், நோய்ப்பகுதியை அறிபவர்களும், தந்தையும், தமையனும் இருவகைக் கைகோளினும் பட்டதனை யுட்கொண்டு பிறிதொன்றினை எடுத்துக் கூறினல்லது, வேறு வகையின்மை பொருந்தத் தோன்றும். 492

நற்றாய் கூற்றின் இயல்பு

184. கிழவன் தன்னொடும் கிழத்தி தன்னொடும்

நறைய் கூறல் டிற்றத் தோன்றது.

தலைவனொடும் தலைவியொடும் நற்றாய்கூற்று மிகுதியாகத் தோன்றாது. எனவே, ஏனையோர்க்கே கூறும் என்றவாரும்.

கண்டோர் மொழிதல்

185. ஒண்டொடி மாதர்க் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தென்ப.

ஒண்டொடி மாதராவர், நற்றாயும் தோழியும் செவிலியும். இவரொடுந் தலைவனொடும் தலைவியொடும் கண்டோர் கூறுதல் காணப்பட்டது. எனவே, ஏனையோர் கேட்பக் கூற்றில்லை என்றவாரும். 494

தலைவன் கூற்று—ஒரு கருத்து

186. இடைச்சுர மருங்கில் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையில் கிளத்தற்கும் உரியன்.

தலைவியை உடன்கொண்டு போகும் இடைச்சுரத்தின் கண், தலைவியைத் தலைவன் ஸழக்குநெறி யாணையானே கூறுதற்கும் உரியன். மெல்லிய மகளிர்முன் வன்மை கூறலாகாமையின், இது வழுவமைத்தவாறு. 495

தலைமகிகளல்லார் கூற்று—ஒரு கருத்து

187. ஒழிந்தோர் கிளவி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாங் குரியர் முன்னத்தன் எடுத்தே.

தலைவனையும் தலைவியையும் ஒழிந்த பதின்மரும், அத் தலைவனொடும் தலைவியொடும் சொல்லப்போந்த மரபினாலே சொல்லப்பெறுவர், இடமும் காலமும் குறித்து. 496

15. கேட்போர்

தலைமகிகள் கூற்றினைக் கேட்போர்

188. மனையோள் கிளவியும் கிழவன் கிளவியும்
நினையும் காலைக் கேட்டுநர் அவரே.

தலைவனின் மொழியையும், தலைவியின் மொழியையும் நனைக்கும்போது கேட்பவர்கள் அவரேயாவர்; அஃதாவது அப் பதின்மரும் ஆவர். 497

பார்ப்பார் அறிவர் கூற்றினைக் கேட்போர்

189. பார்ப்பார் அறிவர் என்றிவர் கிளவி
யார்க்கும் வரையார் யாப்பொடு புணர்த்தே.

பார்ப்பார் அறிவர் என்று சொல்லப்பட்ட இருவர் கூற்றையும், இயைபொடு பொருந்தி எல்லாருமே கேட்கப் பெறுவர், 498

தலைவி கேட்பவளாக வரும் கூற்றுகுகள்

190. பரத்தை வாயில் எனவிரு வீற்றும்

கிழத்தியைச் சுட்டாக் கிளப்புப் பயனிலவே.

பரத்தை என்று சொல்லப்பெறும் வேறுபாட்டினும், வாயில் என்று சொல்லப்பெறும் வேறுபாட்டினும், தலை மகளைச் சுட்டாத கூற்றுப் பயனில்லை. 499

வாயில்கள் கூற்றைக் கேட்போர்

191. வாயில் உசாவே தம்முள் உரிய.

வாயில்கள் உசாவுமிடத்துக் கிழத்தியைச் சுட்டாது தம்முள் உசாவுதல் உரிமையாகும். 500

மகிகளல்லாதார் கேட்பனவாகக் கூறுதல்

192. ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நானே

கடலே கானல் விலங்கே மரனே

புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே

அவையில் பிறவும் நுதலிய நெறியால்

சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும்

சொல்லியாங் கமையும் என்மனார் புலவர்.

ஞாயிறு, திங்கள், அறிவு, நாண், கடல், கானல், விலங்கு, மரன், புலம்பலையுடைய பொழுது, பறவை, நெஞ்சு முதலியனவாகச் சொல்லப்பட்ட பதினென்றும், அத்தன்மையை பிறவும், தாம் கருதிய நெறியினால் சொல்லுவன போலவும் கேட்குந போலவும் சொல்லி அமையப்பெறும் என்று கூறுவர் புலவர். 501

16. களன் முதலியன

களன்

193. ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியும்

கரும நிகழ்ச்சி இடமென மொழிப.

ஒருவழிப்பட்டு ஓரியல்பாக முடியும் விளைநிகழ்ச்சியை 'இடம்' என்று கூறுவர் புலவர்.

ஒருநெறிப் படுதலாவது—அகமாயினும் புறமாயினும் ஒரு பொருள்மேல் வருதல். ஓரியல் முடிதலாவது—அகத்தின்கட் களவென்றானும் கற்பென்றானும் அவற்றின் விரிவகையில் ஒன்றானும் பற்றி வருதல்; புறத்தின்கண் நிரைகோடலானும்

மீட்டலானும் மேற்செலவானும் எயில்வளைத்தலானும் யாதானுமோர் இயல்புபற்றி வருதல். கருமநிகழ்வாவது. அப்பொருளைப்பற்றி யாதானும் ஒருவினை நிகழுமிடம்; கரும நிகழ்ச்சி என்றதனால், தன்மை முன்னிலை படர்க்கை யென் பனவும் கொள்ளப்படும். 502

காலம்

194. இறப்பே நிகழ்வே எதிர தென்னும்
திறத்தியன் மருங்கில் தெரிந்தனர் உணரப்
பொருள்நிகழ் புரைப்பது காலமாகும்.

இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் என்று கூறப் பட்டு இயலும்பக்கத்தில் ஆராய்ந்து நோக்குமாறு பொருள் நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது காலமாகும். 503

பயன்

195. இதுநனி பயக்கும் இதன்மா நென்னும்
தொகுநிலைக் கிளவி பயனெனப் படுமே.

யாதானும் ஒரு பொருளைக் கூறியவழி, இதன் பின்பும் இதனைப் பயக்குமென விரித்துக் கூறுது, முற்கூறிய சொல்லி னானே தொகுத்துக் கூறுதல் 'பயன்' எனப்படும். இவ்வகை யினால், யாதானுமொரு செய்யுளாயினும், பயன்படக் கூறல் வேண்டுமென்பது தெளிவாம். 504

மெய்ப்பாடு

196. உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரும் பொருண்மையின்
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும்.

யாதானும் ஒன்றைக் கூறியவிடத்து அதன்கண் பொருண்மையை விசாரித்து உணர்தலில்லாமல், அவ்விடத் தில் வரும் பொருட்டன்மையானே மெய்ப்பாடு தோன்ற முடிப்பது, 'மெய்ப்பாடு' என்னும் உறுப்பாம்; செய்யுள் செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச் செய்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து. 505

மெய்ப்பாடு-அதன் முடிபு

197. என்வகை இயல்நெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவின ததுவே.

அது, நகை முதலாகிய எட்டு மெய்ப்பாட்டு நெறியை யும் பிழையாதாகி, மெய்ப்பாட்டியலுள் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை உடையதாம், 506

எச்சம்

198. சொல்லொடும் குறிப்போடும் முடிவுகொள் இயற்கை
புல்லிய கிளவி எச்ச மாகும்.

பிறிதோர் சொல்லோடும், பிறிதோர் குறிப்போடும் முடிவைக் கொள்ளுகிற இயற்கை பொருந்திய செய்யுள் எச்சமாகும். எனவே, சொல்லெச்சம் குறிப்பெச்சம் என இருவகை ஆயின. 507

முன்னம்

199. இவ்விடத் திம்மொழி இவரிவர்க் குரியவென்று
அவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பது முன்னம்.

இவ்விடத்தில் இம்மொழியை இவர்க்குச் சொல்லத்தகும் எனக் குறித்து, அவ்விடத்து, அம்மொழியை, அவர்க்கு உரைப்பது முன்ன மாகும். எனவே, இடமும் காலமும் உணர்ந்து கேட்பார்க்குத் தக்கவாறு மொழிதலுஞ் செய்யுள் உறுப்பாம். 508

பொருள்

200. இன்பமும் இடும்பையும் புணர்வும் பிரிவும்
ஒழுக்கமும் என்றிவை இழுக்கநெறி இன்றி
இதுவா கித்திணைக் குறிப்பொரு ளென்னது
பொதுவாய் நிற்கல் பொருள்வகை என்ப.

இன்பமும் துன்பமும் புணர்வும் பிரிவும் ஒழுக்கமும் என்று சொல்லப்பட்டவை வழுவுநெறியில்லாமல், இத் திணைக்குரிய பொருள் இப்பொருள் என்னது, எல்லாப் பொருட்கும் பொதுவாகி நிற்கும் பொருளே, 'பொருள் வகையாம்' என்று கூறுவர் புலவர். 509

துறை

201. அவ்வவ மாக்களும் விலங்கும் அன்றிப்
பிறவவண் வரினுந் திறவதி னுடத்
தத்த மியலின் மரபொடு முடியின்
அத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.

ஐவகை நிலத்திற்கும் உரியரெனப்பெறும் பல்வேறு வகைப்பட்ட மக்களும், மாவும். புள்ளும் ஒதிவந்தவாறவ்லாமல் வேறுவகையாகச் செய்யினும், அவ்வத்திணைக்கேற்ற இலக்கணமும் வ்ரலாற்று முறைமையும் மாறுபடாமற் செய்யின், அத்தகைய திறப்பாடு உடைத்தாய் வருவது துறை' என்று சொல்லப்படுவதாம். 510

மாட்டு

202. அகன்றுபொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்

இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்த்தல்
மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்.

பொருள் கொள்ளுங்கால், அகன்று பொருள் கிடப்பச் செய்யினும், அணுகிக் கிடப்பச் செய்யினும், இருவகையானுஞ் சென்று பொருள் முடியுமாற்றால் கொணர்ந்துரைப்பச் செய்தலைச் செய்யுள் வழக்கில், 'மாட்டெ'ன்னும் உறுப்பென்று கூறுவார்கள். 511

இவற்றிற் சிலவற்றிற்கு முடிபு

203. மாட்டும் எச்சமும் நாட்டல் இன்றி

உடனிலை மொழியினும் தொடர்நிலை பெறுமே.

மேற்கூறிய எச்சமும் மாட்டும் நிலைபெறுத்தல் இன்றியும், அச் செய்யுளுட் கிடந்தவாறே பொருள் அமையுமாறுஞ் செய்யுள் செய்யப்பெறும். 512

17. வண்ணம்

அதன் தொகை

204. வண்ணம் தாமே நாலிந் தென்ப.

வண்ணமாவன இருபது என்று கூறுவார்கள்.

513

அதன் பெயர்

205. அவைதாம்,

பாஅ வண்ணம் தாஅ வண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்

இயைபு வண்ணம் அளபெடை வண்ணம்

நெடுஞ்சீர் வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்ணம்

சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்

அகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ணம்

ஒழுகு வண்ணம் ஒருஉ வண்ணம்

எண்ணு வண்ணம் அகைப்பு வண்ணம்

தூங்கல் வண்ணம் ஏந்தல் வண்ணம்

உருட்டு வண்ணம் முடுகு வண்ணம் என்(று)

ஆங்கென மொழிப அறிந்திசி னேரே.

இவை இருபதும் வண்ணங்களின் பெயர்களாம். 514

பாஅ வண்ணம்

206. அவற்றுட்

பாஅ வண்ணம்

சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்.

பாஅ வண்ணமாவது, சொற்சீரடியாகி நூலின்கண்
பயின்று வருவதாம். 515

தாஅ வண்ணம்

207. தாஅ வண்ணம்

இடையிட்டு வந்த எதுகைத் தாகும்.

தாஅ வண்ணமாவது, இடையிட்டு எதுகையான் வரும்.

வல்லிசை வண்ணம்

208. வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

வல்லெழுத்து மிகுந்து வருவது, வல்லிசை வண்ணம்
ஆகும். 517

மெல்லிசை வண்ணம்

209. மெல்லிசை வண்ணம் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

மெல்லிசை வண்ணம், மெல்லெழுத்து மிகுந்து வருவ
தாம். 518

இயையு வண்ணம்

210. இயையு வண்ணம் இடையெழுத்து மிகுமே.

இடையெழுத்து மிகுந்து வருவது, இயையுவண்ணம்
ஆகும். 519

அளபெடை வண்ணம்

211. அளபெடை வண்ணம் அளபெடை பயிலும்.

அளபெடை பொருந்தி வருவது, அளபெடை வண்ணம்
ஆகும். 520

நெடுஞ்சீர் வண்ணம்

212. நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்.

நெட்டெழுத்து மிகுந்துவருவது, நெடுஞ்சீர் வண்ண
மாகும். 521

குறுஞ்சீர் வண்ணம்

213. குறுஞ்சீர் வண்ணம் குற்றெழுத்துப் பயிலும்.

குற்றெழுத்துப் பயின்று வருவது, குறுஞ்சீர் வண்ணம்
என்று பெயர்பெறும். 522

சித்திர வண்ணம்

214. நெடியவும் குறியவும் நேர்ந்துடன் வருமே.

நெட்டெழுத்தும் குற்றெழுத்தும் சார்ந்துவருவது, சித்திர வண்ணமாகும். 523

நலிபு வண்ணம்

215. நலிபு வண்ணம் ஆய்தம் பயிலும்.

ஆய்தம் பயின்றுவருவது, நலிபு வண்ணம் என்று பெயர் பெறும். 524

அகப்பாட்டு வண்ணம்

216. அகப்பாட்டு வண்ணம்

முடியாத் தன்மையின் முடிந்ததன் மேற்றே

அகப்பாட்டு வண்ணமாவது, முடியாத் தன்மையான் முடிந்ததன் மேலது ஆகும். 525

புறப்பாட்டு வண்ணம்

217. புறப்பாட்டு வண்ணம்

முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்.

புறப்பாட்டு வண்ணமாவது, முடிந்ததுபோன்று முடியா தாகி வருவதாம். 526

ஒழுகு வண்ணம்

218. ஒழுகு வண்ணம் ஓசையின் ஒழுகும்.

ஓசையால் ஒழுகிக்கிடப்பது, ஒழுகுவண்ணம் என்று கூறப்பெறும். 527

ஒருஉ வண்ணம்

219. ஒருஉ வண்ணம் ஒருஉத்தொடை தொடுக்கும்.

ஒருஉவண்ணமாவது நீங்கின தொடையாகித் தொடுப் பது; அது செந்தொடையாம். 528

எண்ணு வண்ணம்

220. எண்ணு வண்ணம் எண்ணுப் பயிலும்.

எண்ணுப் பயின்று வருவது, எண்ணு வண்ணமாம். 529

அகைப்பு வண்ணம்

221. அகைப்பு வண்ணம் அறுத்தறுத் தொழுகும்.

அறுத்தறுத்தியலுவது, அகைப்பு வண்ணம் என்று பெயர் பெறும். 530

தூங்கல் வண்ணம்

222. தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்.

வஞ்சியுரிச்சீர் பயின்று வருவது, தூங்கல் வண்ணமாம்.

ஏந்தல் வண்ணம்

223. ஏந்தல் வண்ணம்

சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது சிறக்கும்.

ஏந்தல் வண்ணமாவது, சொல்லிய சொல்லினானே சொல்லப்பட்டது சிறக்க வருவதாம். 532

உருட்டு வண்ணம்

224. உருட்டு வண்ணம் அராகம் தொடுக்கும்.

உருட்டு வண்ணமாவது, அராகந் தொடுத்து வருவதாம்.

முடுகு வண்ணம்

225. முடுகு வண்ணம் முடிவறி யாமல்

அடிபிறந் தொழுகி அதனோ ரற்றே.

முடுகு வண்ணமாவது, நாற்சீரடியின் மிகுந்து சென்று அராகத்தோடு ஒக்கும் தன்மையுடையதாம். 534

இவற்றின் முடிபு

226. வண்ணந் தாமே அவையென மொழிப.

மேற் கூறப்பட்டவை தாம் வண்ணங்களாவன என்று கூறுவர். 535

18. வனப்பு**அம்மை**

227. சின்மென் மொழியால் சீர்புணர் தியாப்பின்

அம்மை தானே அடிநிமிர் வின்றே.

சிலவாய் மெல்லியவாகிய மொழியினானே தொடுக்கப் பட்ட அடிநிமிர்வில்லாத செய்யுள் 'அம்மை'யாம்.

(எ-டு.) "அறிவினானைத் துண்டோ பிறிதினைய்

தன்னோய்போற் போற்றுக் கடை"

என வரும்.

536

அழகு

228. செய்யுள் மொழியால் சீர்புணர் தியாப்பின்

அவ்வகை தானே அழகெனப் படுமே.

செய்யுட்குரிய சொல்லினால், சீரைச் சேர்த்துத் தொடுப் பின் அவ்வகைப்பட்ட செய்யுள், 'அழகு' என்று கூறப் பெறும். 537

தொன்மை

229. தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.

தொன்மையாவது, உரையொடு பொருந்திப் போந்த பழைமைத்தாகிய பொருள்மேல் வருவன்; அவை இராம சரிதமும் பாண்டவ சரிதமும் முதலாகியவற்றின்மேல் வருஞ் செய்யுள். 538

தோல்

230. இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியால் அடிநிமிர் தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்.

'இழும்' என்கின்ற மொழியினால் விழுமிய பொருளைக் கூறினும், பரந்த மொழியினால் அடி நிமிர்ந்து ஒழுகினும், 'தோல்' என்னுஞ் செய்யுளாம். 539

விருந்து

231. விருந்தே தானும்
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

விருந்தாவது, முன்புள்ளார் சொன்ன நெறிபோய்ப் புதிதாகச் சொன்ன யாப்பின் மேலதாம். புதிதாகப் புனைத லாவது ஒருவன் சொன்ன நிழல்வழியன்றித் தானே தோற்று வித்தல். 540

இயைபு

232. ஞகார முதலா னகார வீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே.

ஞண நமன யரல வழள என்னும் பதினொரு புள்ளியும் ஈராக வருஞ் செய்யுள், 'இயைபு' என்று பெயர்பெறும். 541

புலன்

233. தெரிந்த மொழியால் செவ்விதிற் கிளந்து
தேர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றில்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.

வழக்கச் சொல்லினாலே தொடுக்கப்பட்டு, ஆராய வேண்டாமல், பொருள்தோன்றி விளங்குவது 'புலன்' என்னுஞ் செய்யுளாம். 542

இழைபு

234. ஒற்றெடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
 குறளடி முதலா ஐந்தடி யொப்பித்து
 ஓங்கிய மொழியான் ஆங்கவண் மொழியின்
 இழைபின் இலக்கணம் இயைந்த தாகும்.

ஒற்றெடு புணர்ந்த வல்லெழுத்து அடங்காது ஆசிரியப் பாவிற் கு ஓதப்பட்ட நாலெழுத்தாதியாக இருபதெழுத்தின் வரையும், உயர்ந்த பதினேழு நிலத்தும், ஐந்தடியும் முறையானே வரத் தொடுப்பது 'இழைபு' என்னுஞ் செய்யுளாகும்.

19. புறனடை

235. செய்யுள் மருங்கின் மெய்பெற நாடி
 இழைத்த இலக்கணம் பிழைத்தன போல
 வருவடன வெனினும் வந்தவற் றியலால்
 திரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியோர் கடனே.

செய்யுளிடத்திலே, பொருள்பெற ஆராய்ந்து நூல் செய்யப்பட்ட இலக்கணத்தில் தவறினபோன்று பின் காணப் படுவனவும் இருக்குமானால், முன் கூறப்பட்ட இலக்கணத் தோடு மாறுபடாமல் முடித்துக்கொள்ளுதல் அறிவுடையோரது கடனாகும்.

9. மரபியல்

[இருவகை மரபுகளின் இலக்கணத்தை உணர்த்துவது]

1. பொதுமரபிற்கு உரியவை

இளமைப் பெயர்கள்

1. மாற்றருஞ் சிறப்பின் மரபியல் கிளப்பில்
பார்ப்பும் பறமுங் குட்டியும் குருளையும்
கன்றும் பிள்ளையும் மகவும் மறியுமென்று
ஒன்பதுங் குழவியொ டிளமைப் பெயரே.

விலக்குதற்கரிய சிறப்பினையுடைய மரபிலக்கணத்தைக் கூறத் தொடங்கினால், பார்ப்பும், பறமும், குட்டியும், குருளையும், கன்றும், பிள்ளையும், மகவும், மறியும், குழவியும் என்னும் ஒன்பதும் இளமை குறிக்கும் பெயராம். 545

ஆண்பாற் பெயர்கள்

2. எருதும் ஏற்றையும் ஒருத்தலுங் களிறும்
சேவுஞ் சேவலும் இரலையுங் கலையும்
மோத்தையுந் தகரு முதலு மப்பரும்
போத்துங் கண்டியுங் கடுவனும் பிறவும்
யாத்த ஆண்பாற் பெயரென மொழிப.

ஏறு, ஏற்றை, ஒருத்தல், களிறு, சே, சேவல், இரலை, கலை, மோத்தை, தகர், உதள், அப்பர், போத்து, கண்டி, கடுவன் என்னும் பதினைந்தும், பிறவும், அறிஞர்களால் தொகுத்துக் கூறப்பட்ட ஆண்பாற்பெயர் என்று புலவர் மொழிவர். 546

பெண்பாற் பெயர்கள்

3. பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்
முடும் நாகுங் கடமையும் அளகும்
மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்
அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே.

தொ.—27

பேடை, பெடை, பெட்டை, பெண், மூடு, நாகு, கடமை. அளகு, மந்தி, பாட்டி, பிணை, பிணவு, பிடி என்னும் பதின்மூன்றும் பெண்பாற் பெயராம். 547

2. இளமைப் பெயர்கள்

‘பார்ப்பு’ ‘பிள்ளை’

4. அவற்றுள்,

பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை.

மேற்கூறப்பெற்றவற்றுள், ‘பார்ப்பு’, ‘பிள்ளை’ என்னும் இரண்டும் பறவையின் இளமைப் பெயர்களாம். 548

5. தவழ்பவை தாமும் அவற்றோ ரன்ன.

ஊர்வனவற்றிற்கும் மேற்கூறப்பட்ட, ‘பார்ப்பு’, ‘பிள்ளை’ என்னும் இருவகை இளமைப்பெயரும் பொருந்தும். 549

‘குட்டி’

6. மூங்கா வெருகெலி மூவரி யணிலொ

டாங்கவை நான்குங் குட்டிக் குரிய.

மூங்கா, வெருகு, எலி, அணில் என்பவற்றின் இளமை ‘குட்டி’ யென்று கூறற்கு உரியனவாம். ‘மூங்கா’ என்பது கிரிப்பிள்ளை. 550

‘பறழ்’

7. பறழெனப் படினும் உறழாண் டில்கை.

மேற்கூறிய நான்கும் ‘பறழ்’ என்று கூறவும் பெறும்; அதனாலும் தவறில்லை; எனவே, இரண்டும் ஆம். 551

‘குருளை’

8. நாயே பன்றி புலிமுயல் நான்கும்

ஆயுங் காலைக் குருளை யென்ப.

நாய், பன்றி, புலி, முயல் ஆகிய நான்கும் ஆராயுமிடத்துக் ‘குருளை’ யென்று கூறப்பெறும். 552

9. நரியும் அற்றே நாடனார் கொளினே.

நரியின் இளமைப் பெயரும், ஆராயுங்காலத்துக் ‘குருளை’ எனப்படுவதாகும்; இது சிறுபான்மையே வரும். 553

‘குட்டி’ ‘பறழ்’

10. குட்டியும் பறழும் கூற்றவண் வரையார்.

மேற்கூறப்பட்ட ஐவகை உயிர்க்கும் ‘குட்டி’, ‘பறழ்’, என்பனவும் வழங்கல் ஆகும். 554

‘பிள்ளை’

11. பிள்ளைப் பெயரும் பிழைப்பாண் டில்லை

கொள்ளுங் காலை நாயலங் கடையே.

மேற்கூறியவற்றுள் நாயன்றி ஒழிந்தவை, ‘பிள்ளை’ யென்னும் இளமைப் பெயர்க்கும் உரியன. 555

‘மறி’

12. ஆடுங் குதிரையும் நவ்னியும் உழையும்

ஓடும புல்வாய் உளப்பட மறியே.

ஆடு, குதிரை, புள்ளி, மான், உழை என்னும் ஐந்தின் இளமையும் ‘மறி’யென்னும் இளமைப்பெயர் பெறும். 556

‘குரங்கிளமைக்கும்’ ‘குட்டி’

13. கோடுவாழ் குரங்குங் குட்டி கூறும்.

கிளைகளிலே வாழ்கின்றதான குரங்கின் இளமையையும் ‘குட்டி’ என்று கூறுவர். 557

‘மகவு’ முதலியன

14. மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும்

அவையும் அன்ன அப்பா லான.

மேலைச் குத்திரத்திற் கூறிய ‘குட்டி’ யென்னும் பெயரே யல்லாமல், ‘மகவும் பிள்ளையும் பறழும் பார்ப்பும்’ எனப் பட்ட இந்நான்கும், குட்டியென்னும் பெயரேபோல அக் குரங்கின் இளமைக்கும் உரியனவாம். 558

‘கன்று’

15. யானையும் குதிரையும் கழுதையும் கடமையும்

மாணோ டைந்தும் கன்றெனற் றுரிய.

யானை, குதிரை, கழுதை, கடமை, மான் ஆகிய ஐந்தின் இளமைகளும், ‘கன்று’ என்னும் பெயரையும் பெறுவதற்கு உரியன. 559

16. எருமையும் மரையும் வரையா ராண்டே.

‘கன்று’ என்று கூறும் இளமைப்பெயரை எருமைக்கும் மரைக்கும் சேர்த்து வழங்குவர். 560

17. கவரியும் கராமும் நிகரவற் றுள்ளே.

கவரி கராம் என்று கூறப்பெறுவனவும், ‘கன்று’ என்னும் பெயரைப் பெறுவதற்குரியன. கராம்—கரடி. 561

18. ஒட்டகம் அவறறே டொருவழி நிலையும்.

ஒட்டகமும் முற்கூறியவைகளைப்போல், ‘கன்று’ என்னும் பெயரைப் பெறும். 562

‘குழவி’

19. குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை.

‘குழவி’ யென்னும் இளமைப்பெயரை யானையின் இளமையும் பெறும். 563

20. ஆவும் எருமையும் அதுசாலப் படுமே.

ஆவும் எருமையும் குழவிப்பெயர் பெறுவனவாம். 564

21. கடமையு மரையு முதனிலை யொன்றும்.

கடமாவும் மரையும் குழவியெனப் பெயர்ப்பெறும். 565

22. குரங்கும் முகவும் ஊகமும் மூன்றும்
நிரம்ப நாடின் அப்பெயர்க் குரிய.

குரங்கு முதலிய மூன்றும், ஆராயுமிடத்தில் குழவிப் பெயர்க்கு உரியனவாம். 566

‘குழவியும், ‘மக’வும்

23. குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை

கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே.

‘குழவி’ ‘மகவு’ என்று கூறப்பட்ட இரண்டு இளமைப் பெயரும் அல்லாத ஏனையவை, மக்கட்கு உரியவல்ல. 567

‘பிள்ளை’ முதலியன

24. பிள்ளை குழவி கன்றே போத்தெனக்

கொள்ளவும் அமையும் ஓரறி வுயிர்க்கே.

‘பிள்ளை’ ‘குழவி’ ‘கன்று’ ‘போத்து’ என்னும் நான்கும் ஓரறிவு உயிரின் இளமைப்பெயர்களாகவும் வரும். 568

இளமைப்பெயர் பெறுதன

25. ஸெல்லும் புல்லும் நேரா ராண்டே.

கூறப்பெற்ற நான்கின் இளமைப்பெயரும், நெல், புல் முதலிய ஓரறிவுயிர்க்குக் கொள்ளப்படுதல்கலை. 569

முடிபு

26. சொல்லிய மரபின் இளமை தானே

சொல்லுங் காலை அவையல திலவே.

சொல்லிவந்த மரபுடையன அல்லாமல், சொல்ல வேண்டிய மரபுடையனவற்றுக்கும் சொல்லத் தொடங்கின் இவைகளே இளமைப் பெயராம். 570

3. உயிர்களின் பகுப்பும், சிறப்பு மரபும்

பாருபாடு

27. ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே

இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே

மூன்றறி வதுவே அவற்றொடு முக்கே

நான்கறி வதுவே அவற்றொடு கண்ணே

ஐந்தறி வதுவே அவற்றொடு செவியே.

ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே

நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்த தினரே.

ஓரறிவு உயிராவது உடம்பினாலே அறிவது; ஈரறிவு உயிராவது உடம்பினாலும் வாயினாலும் அறிவது; மூவறிவு உயிராவது உடம்பினாலும் வாயினாலும் மூக்கினாலும் அறிவது; நாலறிவு உயிராவது உடம்பினாலும் வாயினாலும் மூக்கினாலும் கண்ணினாலும் அறிவது; ஐவறிவு உயிராவது உடம்பினாலும் வாயினாலும் மூக்கினாலும் கண்ணினாலும் செவியினாலும் அறிவது; ஆறறிவு உயிராவது உடம்பினாலும் வாயினாலும் மூக்கினாலும் கண்ணினாலும் செவியினாலும் மனத்தினாலும் அறிவது; இவ்வகையினான் உயிர் ஆறுவகை ஆயின. 571

அவற்றுள், ஓரறிவு உயிர்கள்

28. புல்லும் மரனும் ஓரறி வினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

‘புல்’, ‘மரம்’ முதலியன ஓரறிவை உடையனவாம். இவ்வாறு ஓரறிவை உடையன வேறும் உள்ளன. (அவை கொட்டி, தாமரை முதலியனவாம்.) 572

ஈரறிவு உயிர்கள்

29. ஈந்து முரனும் ஈரறி வினவே

பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

நந்தும் முரளும் ஈரறிவை யுடையன; இவ்வாறு ஈரறிவை யுடையன பிறவும் இருக்கின்றன. 'நந்து' என்றதனால் சங்கு நத்தை அலகு நொள்ளை என்பனவும், 'முரள்' என்பதனால் இப்பி கிளிஞ்சில் ஏரல் என்பனவும், ஈரறிவு உடையன வாகவே கொள்ளப்படும். 573

மூவறிவு உயிர்கள்

30. சிதலும் எறும்பும் மூவறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

சிதலும் எறும்பும் மூவறிவினை உடையனவாம். இவ்வாறு மூவறிவையுடையன வேறும் இருக்கின்றன; அவை அட்டை முதலாயின. 574

நாலறிவு உயிர்கள்

31. நண்டும் தும்பியும் நான்கறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

நண்டும் தும்பியும் நான்கு அறிவினை உடையனவாம்; இவ்வாறு நான்கு அறிவியுடையன வேறும் சில இருக்கின்றன; அவை ஞிமிறு சுரும்பு போல்வனவாம். 575

ஐயறிவு உயிர்கள்

32. மாவும் புள்ளும் ஐயறி வினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

நாற்கால் விலங்குகளும் பறவைகளும் ஐவகை அறிவினை உடையன. இவ்வாறு ஐயறிவையுடையன வேறு இருக்கின்றன; அவை, பாம்பு மீன் முதலை ஆமை முதலாயின. 576

ஆறறிவு உயிர்கள்

33. மக்கள் தாமே ஆறறி வுயிரே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே.

மக்களே ஆறறிவு உடையவர் என்று கூறப்பெறுவர். ஆறறிவுடையன பிறவும் உள்ளன; (பிறவாவன, தேவர், அசுரர், இயக்கர் முதலாயினார்.) 577

ஆறறிவு ஒரு முடிபு

34. ஒருசார் விலங்கும் உளவென மொழிப.

ஆறறிவுடைய விலங்குகளும் ஒரு சில உள்ளன என்று கூறுவர்; அவை கிளி, குரங்கு, யானை முதலாயினவாம். 578

4. ஆண்பாற் பெயர்கள்

'களிறு'

35. வேழக் குரித்தே விதந்துகளி நென்றல்.

'களிறு' என்று சிறப்பித்துக் கூறுதல் யானைக்கு உரியது.

36. கேழற் கண்ணும் கடிவரை யின்றே.

பன்றியின் கண்ணும் ஆண்பாலைக் களிநென்றல் விலக்கப் படாது. 580

'ஒருத்தல்'

37. புல்வாய் புலியுழை மரையே கவரி

சொல்லிய கராமோ டொருத்தல் ஒன்றும்.

புல்வாய், புலி, உழை, மரை, கவரி, சொல்லப்பட்ட கராம் இவைகளின் ஆண், 'ஒருத்தல்' என்னும் பெயரைப் பெறும். 581

38. வார்கோட் டியானையும் பன்றியும் அன்ன.

நீண்ட கொம்புடைய யானையும், பன்றியும் 'ஒருத்தல்' என்னும் பெயரைப் பெறுவனவாம். 582

39. ஏற்புடைத் தென்ப எருமைக் கண்ணும்.

எருமையின் ஆணினையும், 'ஒருத்தல்' என்று உரைத்தல் ஏற்புடையதே என்று கூறுவர். 583

'ஏறு'

40. பன்றி புல்வாய் உழையே கவரி

என்றிவை நான்கும் ஏறெனற் குரிய.

பன்றி, புல்வாய், உழை, கவரி என்னும் இவை நான்கின் ஆணும், 'ஏறு' என்று கூறுதற்கு உரியனவாம். 584

41. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் அன்ன.

எருமையும் மரையும் பெற்றமும் 'ஏறு' என்று கூறற்கு உரியன. 585

42. கடல்வாழ் சுறவும் ஏறெனப் படுமே.

கடலிலே வாழுஞ் சுறவின் ஆணும், 'ஏறு' என்று கூறப் படும். 586

'போத்து'

43. பெற்றம் எருமை புலிமரை புல்வாய்

மற்றிவை யெல்லாம் போத்தெனப் படுமே.

பெற்றும், எருமை, புலி, மரை, மான் ஆகிய ஐந்தின் ஆணும், 'போத்து' என்று கூறப்படும். 587

44. நீர்வாழ் சாதியும் அதுபெற்ற குரிய.

நீர்வாழ் உயிர்களுள் முதலை முதலியவற்றின் ஆணும், 'போத்து' என்னும் பெயரைப் பெறுதற்கு உரியன. 588

45. மயிலும் எழாஅலும் பயிலத் தோன்றும்.

மயிலுள்ளும் எழாலுள்ளும் ஆணினைப் போத்தென்றல் பெரும்பான்மையாகும். 589

'இரலை, கலை'

46. இரலையுங் கலையுங் புல்வாய்க்குரிய.

'இரலை' என்னும் பெயரும், 'கலை' என்னும் பெயரும் மானின் ஆண்பாற் குரியனவாம். 590

47. கலையென் காட்சி உழைக்கும் உரித்தே

நிலையிற் றப்பெயர் முகவின் கண்ணும்.

'கலை' என்னும் பெயர் உழைக்கும் முகவிற்கும் உரிய தாம். 591

'மோத்தை' 'தகர்' 'உதள்' 'அப்பர்'

48. மோத்தையும் தகரும் உதளும் அப்பரும்

யாத்த என்ப யாட்டின் கண்ணே.

'மோத்தை' 'தகர்' 'உதள்' 'அப்பர்' என்னும் பெயர்கள் யாட்டின் ஆண்பாலுக்கும் உரியனவாம். 592

'சேவல்'

49. சேவற் பெயர்க்கொடை சிறகொடு சிவணு

மாயிருந் தூவி மயிலைங் கடையே.

அழகிய பெரிய தூவிகளையுடைய மயில் அல்லாத பிற பறவைகளின் ஆண்பெயர் 'சேவல்' என்று கூறப்பெறும். 593

'ஏற்றை'

50. ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற் கெல்லாம்

ஏற்றைக் கிளவி உரித்தென மொழிப.

ஆற்றல் பொருந்திய ஆண்பால்களுக்கெல்லாம் 'ஏற்றை' என்று கூறுஞ் சொல் உரியதென்று கூறுவர். 594

முடிவு

51. ஆண்பால் எல்லாம் ஆணெனற் குரிய.
பெண்பால் எல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய
காண்பவை யவையவை அப்பா லான.

ஆண்பால் உயிர் எல்லாம் 'ஆண்' என்னும் பெயர் பெறும்; பெண்பால் உயிரெல்லாம் 'பெண்' என்னும் பெயர் பெறும்; அவ்விருவகைக்கும் அறிகுறி, காண்டல் ஆகிய தன்மையேயாம். 595

5. பெண்பாற் பெயர்கள்

'பிடி'

52. பிடியென் பெண்பெயர் யானே மேற்றே.
'பிடி'யென்னும் பெண்பெயர், பெண் யானையைக் குறிக்கும். 596

'பெட்டை'

53. ஒட்டகங் குதிரை கழுதை மரையிவை
பெட்டை யென்னும் பெயர்க்கொடைக் குரிய.
ஒட்டகம், குதிரை, கழுதை, மரை இவை நான்கின் பெண்ணும், 'பெட்டை' என்னும் பெயரைப் பெறும். 597
54. புள்ளும் உரிய அப்பெயர்க் கென்ப.
பெட்டையென்னும் பெயரைப் பெறுதற்குப் புட்களின் பெண்பால்களும் உரியனவாம். 598

'பேடை' 'பெடை'

55. பேடையும் பெடையும் நாடின் ஒன்றும்.
'பேடை' என்னுஞ் சொல்லும், 'பெடை' என்னுஞ் சொல்லும், ஆராயுமிடத்துப் பெட்டை யென்பதனோடு பொருந்தும். (இவை பெரும்பாலும் பறவைக்கே வரும்.). 599

'அளகு'

56. கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை
குழும் காலை அளகெனல் அமையா.
கோழி கூகை ஆகிய இரண்டைத்தவிர, மற்றவை ஆராயுமிடத்து 'அளகு' என்று கூறப்பெறா. 600

57. பெண்பாலான

அப்பெயர்க் கிழமை மயிற்கும் உரித்தே.

‘அளகு’ என்னும் பெண்பாற் பெயரைப் பெறும் உரிமை மயிலுக்கும் உண்டு. 601

‘பிணை’

58. புல்வாய் நவ்வி உழையே கவரி

சொல்வாய் நாடிற் பிணையெனப் படுமே.

புல்வாய், நவ்வி, உழை, கவரி என்னும் நான்கிற்கும், பெண்பாலிடத்திலே ‘பிணை’ யென்னும் பெயர் வழங்கும். 602

‘பிணவு’

59. பன்றி புல்வாய் நாயென மூன்றும்

ஒன்றிய என்ப பிணவென் பெயர்க்கொடை.

பன்றி, புல்வாய், நாய் ஆகிய மூன்றின் பெண்பாலும் ‘பிணவு’ என்னும் பெயரைப் பெறும். 603

‘பிணவல்’

60. பிணவல் எனினும் அவற்றின் மேற்றே.

‘பிணவல்’ என்று கூறினாலும், மேற்கூறப்பட்டவகைகளின் பெண் மேலேயே செல்லும். 604

‘ஆ’

61. பெற்றமும் எருமையும் மரையும் ஆவே.

‘ஆ’ என்னும் பெண் பெயரைப் பெற்றம் முதலாய் மூன்றும் பெறும். 605

‘பெண்’, ‘பிணவு’

62. பெண்ணும் பிணவும் மக்கட் குரிய.

‘பெண்’னென்னும் பெயரும் ‘பிணவு’ என்னும் பெயரும் மக்களின் பெண்பாற்கு உரியவாம். ‘பிணை’ என்பது பாடபேதம். 606

‘நாகு’

63. எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே.

எருமை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மூன்றிற்கும் ‘நாகு’ என்னும் பெண்பாற் பெயர் உரியதாம். 607

64. நீர்வாழ் சாதியுள் நந்தும் நாகே.

நீர்வாழ் சாதியுள் நந்தும், ‘நாகு’ என்னும் பெண்பாற் பெயரைப் பெறும். 608

‘மூடு, கடமை’

65. மூடுங் கடமையும் யாடல பெறுஅ.

‘மூடு’, ‘கடமை’ என்னும் பெயர்களை ஆட்டின் பெண் பாலை யொழித்த ஏனைய விலங்குகள் பெறமாட்டா. 609

‘பாட்டி’

66. பாட்டி என்ப பன்றியும் நாயும்.

‘பாட்டி’ என்னும் பெயர் பன்றியினதூஉம் நாயின்தூ உம் பெண்பெயராகும். 610

67. நரியும் அற்றே நாடினர் கொளினே.

பெண்நரியும் ‘பாட்டி’ என்னும் பெயரைப் பெறும். 611

‘மந்தி’

68. குரங்கும் முசுவும் ஊகமும் மந்தி.

குரங்கு, முசு, ஊகம் இவற்றின் பெண்பெயர் ‘மந்தி’ யாகும். 612

மருவிய சில வழக்குகள்

69. குரங்கின் ஏற்றைக் கடுவன் என்றலும்

மரம்பயில் கூகையைக் கோட்டான் என்றலும்

செவ்வாய்க் கிள்ளையைத் தத்தை என்றலும்

வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசை என்றலும்

குதிரையுள் ஆணனைச் சேவல் என்றலும்

இருள்நிறப் பன்றியை ஏனம் என்றலும்

எருமையுள் ஆணனைக் கண்டி என்றலும்

முடிய வந்த வழக்கின் உண்மையில்

கடிய லாகா கடனறிந் தோர்க்கே.

குரங்கின் ஆணைக் ‘கடுவன்’ எனவும், மரத்தில் வாழுங் கூகையைக் ‘கோட்டான்’ எனவும், சிலந்த வாயிளையுடைய கிளியைத் ‘தத்தை’ எனவும், வெவ்விய வாயிளையுடைய பூனையைப் ‘பூசை’ எனவும், ஆண் குதிரையைச் ‘சேவல்’ எனவும், கருநிறப் பன்றியை ‘ஏனம்’ எனவும், ஆண் எருமையைக் ‘கண்டி’ எனவும், முடிவாகக் கூறப்பட்ட உலகவழக்குச் சொற்கள் இருப்பதால், கடமையை உணர்ந்தவர்கள் இவைகளையும் விலக்கமாட்டார்கள், 613

முடிபு

70. பெண்ணும் ஆணும் பிள்ளையும் அவை.

பெண் ஆண்பிள்ளை என்பவைகளைப் பொருந்துமிடத் திற்குத் தக்கவாறு ஏற்றுக் கொள்க. 614

அந்தணர்க்கு உரியவை

71. நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே.

ஆயுங் காலை அந்தணர்க் குரிய.

நூல், கரகம், முக்கோல், மணை என்பவை, ஆராயு மிடத்து அந்தணர்க்கு உரியவையாம். 615

அரசர்க்கு உரியவை

72. படையுங் கொடியுங் குடியும் முரசும்

நடைநவில் புரவியும் களிறுந் தேரும்

தாரும் முடியுந் நேர்வன பிறவும்

தெரிவுகொள் செங்கோல் அரசர்க் குரிய.

படை, கொடி, குடி, முரசு, குதிரை, களிறு, தேர், தார், முடி ஆகிய ஒன்பதும் ஆராயுமிடத்துச் செங்கோலையுடைய அரசர்கட்கு உரியவைகளாம். 616

அந்தணர்க்குரியனவும் அரசர்க்குரியன

73. அந்த னுளர்க் குரியவும் அரசர்க்கு

ஒன்றிய வருஉம் பொருளுமா ருளவே.

அந்தனுளர்க்கு உரியவென மேல் ஓதப்பட்டவற்றுள் முந்நூலும் மணையும்போல்வனவாக அரசர்களுக்கும் உரிய வாகி வருகின்ற பொருள்களும் உள்ளன. 617

அரசர்க்குரியன அந்தணர்க்கும்

74. பரிசில் பாடாண்திணைத் துறைக்கிழமைப் பெயர்

நெடுந்தகை செம்மல் என்றிவை பிறவும்

பொருந்தச் சொல்லுதல் அவர்க்குரித் தன்றே.

பரிசில் கடாநிலையும் பரிசில் விடையும் போல்வன, பாடாண் திணைக்குரிய கைக்களைப் பொருள் பற்றியும் கொடைத்தொழில் பற்றியும் பெறும் பெயர், 'நெடுந்தகை' 'செம்மல்' என்றூற் போன்றனவும் பிறவும், பொருந்தச் சொல்லுதல் அந்தணர்க்கும் உரித்தாம். 618

யார்க்கும் உரிய

75. ஊரும் பெயரும் உடைத்தொழிற் கருவியும்

யாருஞ் சார்த்தி அவைஅவை பெறுமே.

நகரும், தமது இயற்பெயரும்; சிறப்புப்பெயரும், தத்தம் தொழிற்கேற்ற கருவியும், எல்லாரையுஞ் சார்த்தி அவையவை வருதல் பெறும். 619

தலைமை அவரவர்க்குரிய

76. தலைமைக் குணச்சொலும் தத்தமக் குரியதோர்

நிலைமைக் கேற்ப நிகழ்த்துப வென்ப

தலைமைக்குணம் உடையராகக் கூறுதலும், தத்தமக் கேற்ற நிலைமைக்குப் பொருந்துமாறு நிகழ்த்துப என்று கூறுவார்கள். 620

படைவகை பெறுதோர்

77. இடையிரு வகையோர் அல்லது நாழல்

படைவகை பெறுஅர் என்மனார் புலவர்.

அரசரும் வணிகரும் அல்லாதோர்க்குப் படைக்கல வகை கூறப்பெறு. 621

வாணிக வாழ்வினர்

78. வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை.

வைசிகன் வாணிகத்தினாலே வாழும் வாழ்க்கையைப் பெறுவான். 622

அவர்க்குக் கூல வாணிகம்

79. மெய்திரி வகையின் எண்வகை உணவின்

செய்தியும் வரையார் அப்பா லான.

பொருள் தெரிந்த வகையால் எண்வகைக் கூலமுஞ் செய்து விளைத்தலும் இவர் கடன் ஆம். எண்வகை உணவாவன: நெல்லு, காணம், வரகு, சிறுங்கு, தினை, சாமை. புல்லு, கோதுமை. 623

அவருக்குக் கண்ணியும் தாரும்

80. கண்ணியும் தாரும் எண்ணினர் ஆண்டே.

வைசிகருக்குக் கண்ணியுந் தாரும் சொல்லப்பெறும். 624

வேளாண் மாந்தர் இயல்பு

81. வேளாண் மாந்தர்க்கு உழுதுண் அல்லது

இல்லெண் மொழிப பிறவகை நிகழ்ச்சி.

வேளாளர்கட்கு உழுதுண் வாழ்க்கை அல்லது பிறவகையான வாழ்க்கை இல்லை என்று சொல்லுவார். 625

அவர் அரசர்பாற் பெறுவன சில

82. வேந்துவிடு தொழிலிற படையுங் கண்ணியும்

வாய்ந்தனர் என்ப அவர்பெறும் பொருளே.

வேந்தரால் ஏவப்பட்ட தொழிலினானே, படையுங் கண்ணியும் வேளாண் மாந்தர்க்கும் உளவாகும். 626

அந்தனாளரும் அரச பதவியும்

83. அந்தனாளர்க் கரசுவரை வின்றே.

அந்தனாளர் அரசியல் பூண்டொழுதலும் விலகப்படாது; அஃதாவது மந்திரி புரோகிதனாகியவழிக் கொடியும் குடையும் கவரியும் தாரும் முதலியன அரசராற் பெற்று, அவரோடு ஒருதன்மையராக இருத்தல். 627

அரசரால் வணிகரும் வேளாளரும் பெறுவன

84. வில்லும் வேலும் கழலும் கண்ணியும்

தாரும் ஆரமும் தேரும் மாவும்

மண்பெறு மரபின் ஏனோர்க் குரிய.

வில், வேல், கழல், கண்ணி, தார், மாலை, தேர், மா என்று சொல்லப்பட்டன எல்லாம், மன்னனாற்பெற்ற மரபினால் வைசிகர்க்கும் வேளாளர்கட்கும் உரியனவாம். 628

அவை எளியோர்க்கு இல்லை

85. அன்ன ராயினும் இழிந்தோர்க் கில்லை.

அவர் அத்தகைய மரபுடையோர் ஆனாலும், அவர்களுள்ளும் இழிந்த நிலையினோர்க்கு அத் தகுதிகள் இல்லையாகும். 629

ஓரறிவுயிரின் சில சிறப்பு மரபுகள்

86. புறக்கா முனவே புல்லெனப் படுமே.

புறவயிர்ப்பு உடையனவற்றைப் புல்லென்று சொல்லுவார்; அவை தெங்கு, பனை, கமுகு, மூங்கில் முதலாயின.. 630

87. அகக்கா முனவே மரபெனப் படுமே.

உள்ளுறுதி உடையன மரமென்று கூறப்பெறும். 631

புல் வகையின் உறுப்புகள்

88. தோடே மடலே ஓலை என்று
ஏடே இதழே பாளை என்று
ஈர்க்கே குலையே சேர்ந்தன பிறவும்
புல்லொடு வருமெனச் சொல்லினர் புலவர்.

தோடு, மடல், ஓலை, ஏடு, இதழ், பாளை, ஈர்க்கு, குலை என்பனவும், பிறவும், புறக்காழனவாகிய புல்லின்கண் பொருந்திய உறுப்புக்களாகும். எனவே, இருவகை வயிர்ப்பு மில்லாதன ஒருசாரன இவ்வகைப்பட்ட உறுப்புப் பெயருடையனவாகி, இவையும் புல்லெனப்படும். அவை வாழை சந்து தாமரை கழுநீர் என்னுந் தொடக்கத்தன. 632

மரவகையின் உறுப்புகள்

89. இலையே முறியே தளிர் தோடே
சினையே குழையே பூவே அரும்பே
நனையே உள்ளுறுத் தனையவை யெல்லாம்
மரனொடு வருஉம் கிளவி யென்ப.

இலை, முறி, தளிர், தோடு, சினை, குழை, பூ, அரும்பு, நனை என்று கூறப்படுபவை எல்லாம் மரத்தின்கண் வரும் உறுப்புச் சொற்களாம். இருவகை வயிர்ப்பும் இல்லாதன வற்றுள் இவ்வுறுப்புப்பெயர் பெறுவன ஒருசாரன மரமெனப்படும்; அவை முருக்கு தணக்கு முதலாயின. 633

இரண்டிற்கும் பொது

90. காயே பழமே தோலே செதினே
வீழோ டென்றங் கவையு மன்ன.

காய், பழம், தோல், செதிள், வீழ் என்பன மேற்கூறிய இருவகைக்கும் பொதுவாக வரும். 634

முடிபு

91. நிலம் தீ நீர்வளி விசும்போ டைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்
இருத்தினை யைம்பால் இயனெறி வழாமைத்
திரிவில் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டும்.

உலகு, நிலம் முதலாகிய ஐம்பெரும் பூதங்கலந்த மயக்க மாதலான், மேற்கூறப்பட்ட பொருள்களைத் திணையும் பாலும் வழுவுதலில்லாமல் திரிவுபடாத சொல்லோடே தழுவுதல் வேண்டும். 635

6. நூலின் மரபு

மரபின் முதன்மை

92. மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட் கில்லை

மரபுவழிப் பட்ட சொல்லி னுன.

மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினாலேயே செய்யுள் செய்ய வேண்டுதலின் ஈண்டுச் சொல்லப்பட்ட மரபுநிலையில் திரிதல் செய்யுட்கில்லை. 636

93. மரபுநிலை திரியின் பிறிதுபிறி தாகும்.

மரபுநிலை மாறுபட்டுவரின் பொருள் வேறுவேறாகும்; எனவே அது வழுலாம். 637

மரபு தோன்றும் முறைமை

94. வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே

நிகழ்ச்சி அவர்கட் டாக லான.

‘வழக்கென்று’ சொல்லப்பட்டது உயர்ந்தோர் மேலது; நூலின் நிகழ்ச்சி அவர்களிடத்த தாகலான். 638

அவற்றுள், இருவகை

95. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி

உரைபடு நூல்தாம் இருவகை நிலைய

முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்.

வழிமுறையில் மாறுபடாத பெருமையினை உடையன வாய் உரைக்கப்பெறும் நூல்கள் இருவகை நிலைப்படும்; அவை முதலும் வழியும் என்று கூறப்பட்ட நெறியை உடையனவாம். சார்பு நூலும் இருவராசிரியர் கூறியதற்கு உடம் பட்டு வருதலின் வழிநூலாகும். ‘எதிர்நூல்’ முனைவற்ற செய்யப்படின முதல்நூலாகும்; பிறர் செயலின் வழங்காது. 639

முதனூல் இயல்பு

96. வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதனூ லாகும்.

இருவகை வினைகளின் நின்றும் நீங்கி விளக்கம் பெற்ற அறிவினையுடைய சான்றோன் செய்தது ‘முதல்நூல்’ என்று கூறப்பெறும். 640

வழிநூல் இயல்பு

97. வழியெனப் படுவ ததன்வழித் தாகும்.

‘வழி நூல்’ என்று கூறப்படுவது முனைவன் செய்த முதல் நூலின் வழியே அதனை ஒட்டிச் செய்யப்படுவதாகும். 641

வழிநூலின் வகை

98. வழியின் நெறியே நால்வகைத் தாகும்.

வழிநூல் எனப்படுவது நான்கு வகைப்படும். 642

99. தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பினவே.

முதல்நூல் ஆசிரியன் விரித்துச் செய்ததைத் தொகுத்துச் செய்தலும்; அவன் தொகுத்துச் செய்ததை விரித்துச் செய்தலும்; அவ்விரு வகையினையும் தொகை விரியாகச் சொல்லுதலும்; பிறமொழி நூலை மொழிபெயர்த்துத் தமிழினாற் செய்தலும் என வழிநூல் நால்வகையாம். 643

பொதுவாக, நூலின் இயல்பு

100. ஒத்த சூத்திரம் உரைப்பிற் காண்டுகை

மெய்ப்படக் கிளந்த வகைய தாகி

ஈரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின்

முப்பத் திருவகை உத்தியொடு புணரின்

நூலென மொழிப நுணங்குமொழிப் புலவர்.

ஒத்த சூத்திரத்தானும் காண்டுகையானும் பொருள் மேற்கூறிய வகையுடைத்தாகிப் பத்துக் குற்றமும் இல்லாமல் நுட்பமாகிய முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட தந்திர உத்தியொடு பொருந்துமாயின், நுட்பமான அறிவினையுடைய புலவர் அதனை நூலென்று கூறுவர். 644

101. உரையெடுத்ததன்முன் யாப்பினுஞ் சூத்திரம்

புரைதப உடன்படக் காண்டுகை புணர்ப்பினும்

விதித்தலும் விலக்கலும் எனவிரு வகையொடு

புணர்த்தவை நாடிப் புணர்க்கவும் பெறுமே.

சூத்திரத்தின் முன்னர் உரையை விரித்துரைக்கு மிடத்தில் சூத்திரம் பொருள்விளங்கக் காண்டுகை புணர்க்குமிடத்தும், ஆசிரியன் இப்பொருள் இவ்வாறு கூறுதல் வேண்டுமென விதித்தலும், இப்பொருள் இவ்வாறு கூறப்பெறுதென விலக்கலுமாகிய, இருவகையோடு பொருந்தின வகையை ஆராய்ந்து சேர்க்கப்பெறும். 645

நூலின் சூத்திரம்

102. மேற்கிளந் தெடுத்த யாப்பினுட் பொருளோடு
 சிலவகை யெழுத்தின் செய்யுட் டாகிச்
 சொல்லுங் காலை உரையகத் தடக்கி
 நுண்மையோடு புணர்ந்த வொண்மைத் தாகித்
 துளக்க லாகாத் திணைமை யெய்தி
 அடக்க லாகா அரும்பொருட் டாகிப்
 பலவகை யானும் பயன்தெரி புடையது
 சூத்திரத் தியல்பென யாத்தனர் புலவர்.

மேல் தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழி பெயர்த்து நன்றாக அமைத்தல் என நால்வகையினோடு சொல்லப்பட்ட பொருளோடு, சிலவெழுத்தினால் இயன்ற செய்யுளாகி, உரைக்குங் காலத்து, அவ்வுரையிற் பொரு ளெல்லாம் தன்னகத்துட் கொண்டு நுட்பமாகிய பொருட் டண்மையோடு பொருந்திய விளக்கமுடையதாகியும், கெடுக்க முடியாத துணைச்சூத்திரங்களை உடையதாகியும், வரையறுக்கப்படாத அரிய பொருளையுடையதாகியும், பல வகையானும் பயனைத் தருவது சூத்திரத்தின் தன்மையாகும் என்று புலவர் கூறினர்.

646

காண்டிகை

103. பழிப்பில் சூத்திரம் பட்ட பண்பில்
 கரப்பினறி முடிவது காண்டிகை யாகும்.

குற்றமில்லாத சூத்திரஞ் சொன்ன முறைமையோடு சூத்திரப்பொருளை மறைப்பில்லாமல் விளக்கிக் கூறுவது காண்டிகை உரையாம்.

647

104. விட்டகல் வின்றி விரிவொடு பொருந்திச்
 சுட்டிய சூத்திரம் முடித்தற் பொருட்டா
 ஏது நடையினும் எடுத்துக் காட்டினும்
 மேலாங் கமைந்த மெய்நெறித் ததுவே.

சூத்திரத்திலே படுகின்ற சொற்பொருளினை விட்டு விலகுதல் இல்லாமல், விரிவுடனே பொருந்திக் குறித்த சூத்திரம் முடித்தற்காக ஏது நெறியானும் எடுத்துக்காட்டினும் பொருந்தியபடியாக அமைகின்ற பொருள்நெறியினை உடையது காண்டிகை என்பர்.

648

உரை

105. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் பாப்புற

இன்றி யமையா தியைபவை எல்லாம்

ஒன்ற உரைப்ப துரையெனப் படுமே.

சூத்திரத்து உட்பொருள் அல்லாமலும், அந்நூலகத்தில் யாப்பிற்குப் பொருந்த இன்றியமையாதன எல்லாம் கொணர்ந்து பொருந்துமாறு உரைப்பது உரையாகும் என்பர்.

649

106. மறுதலைக் கடாஅ மாற்றமும் உடைத்தாய்த்

தன்னு லானும் முடிந்தநூ லானும்

ஐயமும் மருட்கையும் செவ்விதின் நீக்கித்

தெற்றென வொருபொருள் ஒற்றுமை கொளீஇத்

துணிவொடு நின்றல் என்மனார் புலவர்.

மறுதலைக் கேள்வியும் மறுமொழியும் உடையதாய், ஐயப்படல் மருண்டுநின்றல் ஆகியவைகளை நீக்கித், தன் நூலினாலாவது பிறநூலினாலாவது தெளிவாக ஒரு பொருளை ஒப்புமைப்படுத்தி, இதுவே முடிபென்று நின்றல் உரைக்கியல்பாம் என்று புலவர் உரைப்பர்.

650

வழிநூலிற் குறை ஏற்படல்

107. சொல்லப் பட்டன எல்லா மாண்பும்

மறுதலை யாயின் மற்றது சிதைவே.

மேற்கூறப்பட்ட உரையிலக்கணம் முதலியன நன்கு அமைந்திருப்பினும், முதல் நூலோடு மாறுபடின, அதனால் எல்லாச் சிறப்பும் அழிந்துபோகும்.

651

முதனூலின் சிறப்பு

108. சிதைவில் என்ப முதல்வன் கண்ணே.

முதல்வன் இயற்றிய முதனூலாதலின், அந்நூற்கண் அழிவு ஏற்படமாட்டாது.

652

வழிநூலிற் குறைநேரும் வகை

109. முதல்வழி யாயினும் பாப்பினுட் சிதையும்

வல்லோன் புனையா வாரம் போன்றே.

ஒருவன், முதனூல் வழியாக நூல் செய்யினும், அறிவுமிக் கோன் செய்யாத கூறுபாட்டினைப் போன்று, அந்நூலும் பாப்பினுள்ளே சிதைவுறும்.

653

நாம குற்றங்கள்

110. சிதைவெனப் படுபவை வசையற நாடில்
 கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
 ருன்றக கூறல் மிகைபடக் கூறல்
 பொருளில் கூறல் மயங்கக் கூறல்
 கேட்போர்க் கின்ன யாப்பிற் ருதல்
 பழித்த மொழியான் இழுக்கக் கூறல்
 தன்ன னெருபொருள் கருதிக் கூறல்
 என்ன வகையினும் மனங்கோ ளின்மை
 அன்ன பிறவும் அவற்றுவிரி யாகும்.

சிதைவென்று மேற்கூறப்பட்டன யாவையென்று குற்ற மற ஆராய்ந்து பார்க்கில், சொன்னதைச் சொல்லுதல், முன் சொன்னதற்கு மாறுபாடாகக் கூறுதல், குறைவாகச் சொல்லுதல், மிகுதியாகச் சொல்லுதல், பொருளில்லாதவைகளைக் கூறுதல், மயக்க உணர்வு ஏற்படும்படியாகக் கூறுதல், கேட்போர்க்குத் துன்பம் தரும்படியான தன்மையில் அமைதல், பழிக்கப்பட்ட சொற்களால் தாழ்வுண்டாமாறு கூறுதல், தானே ஒரு பொருளை எண்ணிக் கூறுதல், எவ்வகைப் பொருளையும் உறுதியாகப் பற்றாது உணர்த்தல் ஆகிய இவைகளும் இத்தன்மையவாகிய பிறவுமாம். 654

111. எதிர்மறுத் துணரினத் திறத்தவு மவையே.

எதிர்மறுத்து உணர்வாராயின், அத்திறத்தவும் குற்ற மாம் என்க. 655

நாலின் உத்திகள்

112. ஒத்த காட்சி உத்திவகை விரிப்பின்
 நுதலிய தறிதல் அதிகார முறையே
 தொகுத்துக் கூறல் வகுத்துமெய்ந் நிறுத்தல்
 மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்
 மொழியா ததனை முட்டின்றி முடித்தல்
 வாரா ததனை வந்தது முடித்தல்
 வந்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்
 முந்து மொழிந்ததன் தலைது மாற்றே
 ஒப்பக் கூறல் ஒருதலை மொழியே
 தன்கோட் கூறல் உடம்பொடு புணர்த்தல்

பிறனுடம் பட்டது தானுடம் படுதல்
 இறந்தது காத்தல் எதிரது போற்றல்
 மொழிவாம் என்றல் கூறிற் றென்றல்
 தான்குறி யிடுதல் ஒருதலை யன்மை
 முடிந்தது காட்டல் ஆணை கூறல்
 பல்பொருட் கேற்பின் நல்லது கோடல்
 தொகுத்த மொழியான் வகுத்தனர் கோடல்
 மறுதலை சிதைத்துத் தன்னுணி புரைத்தல்
 பிறன்கோட் கூறல் அறியா துடம்படல்
 பொருளிடை யிடுதல் எதிர்பொரு ளுணர்த்தல்
 சொல்லி னெச்சம் சொல்லியாங் குணர்த்தல்
 தந்துபுணர்ந் துரைத்தல் ஞாபகம் கூறல்
 உய்த்துக்கொண் டுணர்தலொடு மெய்ப்பட நாடிச்
 சொல்லிய வல்ல பிறவவன் வரினும்
 சொல்லிய வகையால் சுருங்க நாடி
 மனத்தி னெண்ணி மாசறத் தெரிந்துகொண்டு
 இனத்திற் சேர்த்தி உணர்த்தல் வேண்டும்
 நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே.

ஓத்த அழகு பொருந்திய உத்திவகையை விரித்துக் கூறத் தொடங்கினால், கூறிய பொருளை அறிதல்; அதிகார முறை; தொகுத்துக் கூறுதல்; தொகைபடக் கூறிய பொருளை வகை படக் கூறல்; சொன்ன பொருளோடு பொருந்துமாறு கூறு தல்; சொல்லப்படாத பொருளும் உரையில் அமையுமாறு நிறுத்தல்.

வாராததற்கு ஓதிய இலக்கணத்தை வந்ததுகொண்டு முடித்தல்; வந்ததுகொண்டு வாராததை உணர்த்தல்; முற்பட அதிகரித்த பொருளை அவ்வகையினுற் கூறுது முறை பிறழக் கூறுதல்; ஒரு பொருளெடுத்து இலக்கணங் கூறிய விடத்து அதுபோல்வனவற்றை; இலக்கணத்தால் கூறி முடித்தல்; உறுதிபெறச் சொல்லுதல்; தன்னுடைய கொள்கையைக் கூறுதல்; கூறவேண்டிய முறையில் தவறாமை.

பிறன் ஒத்துக்கொண்டதைத் தானும் ஒத்துக்கொள்ளு தல்; கூறப்பட்ட, சூத்திரத்தால் கூறப்படாத பொருளைக் காத்தல்; முன் கூறப்பட்ட சூத்திரத்தினால் வருகின்ற சூத்தி ரத்தின் பொருளையும் பாதுகாத்தல்; மேலே கூறுவோம்

என்பது தோன்றக் கூறுது விடுதல்; முன் கூறியதைப் பிறகு கூறுது விடுதல்; தானே பெயரமைத்தல்; ஒருதலைப் பக்கமாகக் கூறுமை; கூறப்பட்ட இலக்கணத்தை எடுத்துக் காட்டுதல்; தான் உறுதியாகச் சொல்லுதல்;

ஒரு சூத்திரம் பல பொருட்கு ஏற்குமாயின், அவற்றுள் நல்லதனைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல்; தொகுத்துச் சுட்டிய மொழியால் வகுத்துக் கொள்ளுதல்: மற்றவர்கள் கூற்றை மறுத்துத் தன்னுடைய முடிவை உரைத்தல்; பிறனுடைய கொள்கையைச் சொல்லுதல்; தானறியாதவைகளைப் பிறர் கூறியிருந்தால் உடம்பட்டுக் கொள்ளுதல்; பொருளைச் சேரக்கூறுது இடையீடுபடக் கூறுதல்; இனி மேற்கூற வேண்டு வது இதுவென உணர்த்தல்;

சொல்லப்பட்ட எச்சங்களைக் கண்டு சொல்லியவாற்றாற் பொருள் கொள்ளுதல்; முன்னாவது பின்னாவது நின்ற சூத்திரத்தின் சொல்லை இடை நின்ற சூத்திரத்தினுங் கொணர்ந்து சேர்த்தல்; இரட்டுற மொழிந்து இரண்டு சொல்லுக்கும் பொருள் கொள்ளுதல்; பொருந்தாமை உளதாகத் தோன்றின் பொருந்துமாறு விசாரித்து உணர்த்தல்;

ஆகியவைகளோடு, உண்மை பெற ஆராய்ந்து சொல்லாத பிறபொருள் அங்கு வந்தாலும், சொல்லிய வகையால் சுருங்குமாறு செய்து, உள்ளத்தில் எண்ணிக் குற்றமறத் தெரிந்துகொண்டு, சொல்லிய இனத்தோடு சேர்த்து, நுண்ணுணர் வினையுடைய புலவர்கள் தங்களுடைய நூலினைச் செய்து உணர்த்துதல் வேண்டும். இவையே உத்தி லகைகள் ஆம்

656

தொல்காப்பியமும்
புலியூர்க் கேசிகன் தெளிவுரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

நூற்பா முதற்குறிப்பு அகராதி

எழுத்ததிகாரம்

—பக்கங்கள்: 17-136—

[எண்—நூற்பாவின் எண்]

அஆ உண—என்னும்	174	அல்லது கிளப்பின்	
அஆ என்னும்	182	„ இயற்கை	322
அஇஉ அம்	31	„ எல்லாம்	323
அஃதிவண் நுல்லா	103	„ எல்லா	426
அஃறிணை வ்ரவுப்பெயர்	156	அல்லது கிளப்பினும்	
அக்கென் சாரியை	271	எல்லா	409
அகமென் கிளவிக்கு	316	அவ்வழி—இயல்பு	362, 399
அகர ஆகாரம்	312	அவ்வழி எல்லாம்	
அகர இகரம்	54	உறழென	369, 393
அகர இறுதி	204	அவ்வழி எல்லாம்	
அகர உகரம்	55	மெல்லெழுத்து	315
அகரத் திம்பர்	56	அவ்வா நெழுத்தும்	92
அடையொடு	319	அவ்வியல் நிலையும்	12
அண்ணஞ் சேர்ந்த	99	அவ்வழிப் பன்னிருயிரும்	84
அண்ணம் நண்ணிய	93	அவற்றுவழி மருங்கிற்	119
அணரி நுனிநா	94	வற்றுள்,	
அத்தி னகரம்	126	„ அ ஆ ஆயிரண்	85
அத்தவண் வரினும்	220	„ அ இ உ எ ஓ	3
அத்திடை வரூஉம்	169	„ இகர இறு பெயர்	155
அத்தே வற்றே	134	„ இன்னி னிகரம்	121
அத்தொடு சிவணும்	318	„ ஈரொற்றுத்	408
அதனிலை உயிர்க்கும்	479	„ கரமும் கானும்	136
அந்நான் மொழியும்	430	„ ணனஃகான்	126
அப்பெயர்	351	„ நிறுத்த சொல்லின்	109
அம்மி னிறுதி	130	„ மெய்யீ நெல்லாம்	105
அம்முஹாரும்	22	„ மெல்லெழுத்	
அரையளவு	13	தியற்கை	146
அரையென	166	„ ரகார முகாரங்	49
அல்லதன் மருங்கின்	327	„ ல ளஃகான்	24

அவையூர் பத்தினும்	473	ஆறன் மருங்கிற்	464
அவைதாம் இயற்கைய	198	ஆறென் கிளவி	458
அவைதாம் இன்னே	120	ஆறென் றகரமொடு	233
அவைதாம் குற்றியலிகரம்	2	ஆன்முன் வருஉம்	234
அவைதாம் முன்னப்	143	ஆனி னகரமும்	125
அவைதாம் மெய்பிறி	110	இஈ எஏ ஐ என	86
அழனென் இறுதி	355	இக்கி னிகரம்	127
அழனே புழனே	194		236
அளந்தறி கிளவி	446	யகரம்	58
அளவாகும் மொழிமுதல்	122	இடம்வரை கிளவி	252
அளவிறந் துயிர்த்தல்	33	இடைநிலை ரகரம்	440
அளவிற்கும் நிறையிற்	171	இடைப்படிற் குறுகும்	37
அளவும் நிறையும்		இடையெழுத் தென்ப	21
„ ஆயியல்	477	இடையொற்றுத்	414
„ குற்றிய	474	இதழியைந்து	97
	390	இயற்பெயர் முன்னர்	348
„ வேற்றுமை	320	இரண்டு முதல்	480
அன்னென் சாரியை	195	இராவென் கிளவி	228
அன்றுவரு காலை	259	இருதிசை புணரின்	432
‘அன்ன’ என்னும்	211	இருளென் கிளவி	403
ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ	4	இல்லென் கிளவி	373
ஆ ஏ ஓ எனும்	64	இல்ல மரப்பெயர்	314
ஆ ஏ ஓ—அம்	32	இல்லொடு கிளப்பின்	294
ஆகார இறுதி	222	இலமென் கிளவிக்கு	317
ஆடுஉ மகடுஉ	272	இருஅல் தோற்றம்	344
ஆண்மரக் கிளவி	305	இன்னிடை வருஉம்	187
ஆணும் பெண்ணும்	304	இன்னென வருஉம்	132
ஆதனும் பூதனும்	349	இன்றி என்னும்	238
ஆய்தம் நிலையலும்	400	இனி அணி என்னும்	237
ஆயிரக் கிளவி	464	ஈரெழுத்தொரு மொழி	407
ஆயிரம் வரினும்	436	ஈரெழுத்து	
ஆயிரம் வரினே	476	உயிர்த்தொடர்	412
ஆயிரம் வருவழி	392	ஈரெழுத்து வல்லொற்று	418
ஆரும் னெதிரும்	364	ஈகார இறுதி	250
ஆவயின் வல்லெழுத்து	302	ஈமும் சுமும்	329
ஆவும் மாவும்	225	ஈறியல் மருங்கின்	172
ஆவோ டல்லது	65	ஈறியல் மருங்கினும்	39
ஆறன் உருபின்	116	உ ஊ ஒ ஓ என்னும்	63
ஆறன் உருபினும்	162	உ ஊ ஒ ஓ ஓள என	87
		உ ஊ காரம் நவ்வொடு	74

உகார இறுதி அகர	255	எண்ணின் இறுதி	199
உகரமொடு புணரும்	164	எண்ணுப் பெயர்க்	
உச்ச காரம்	75	கிளவி	420
உச்ச காரமொடு	79	எப்பெயர் முன்னரும்	129
உட்பெறு புள்ளி	14	எருவும் செருவும்	261
உண்டென் கிளவி	431	எல்லா எழுத்தும்	102
உணரக் கூறிய	406	எல்லா மென்னும்	190
உதிமரக் கிளவி	244	எல்லா மொழிக்கும்	141
உந்திமுதலா முந்து	83	எல்லாரு மென்னும்	192
உப்ப காரம்	76	எழுத்தெனப் படுப	1
உப்ப காரமொடு	80	எழுத்தோ ரன்ன	142
உம்மை எஞ்சிய	224	ஏயென் இறுதிக்கு	278
உயர் திணை ஆயின்		ஏ ஓ எனுமுயிர்	73
உருபியல்	325	ஏகார இறுதி	275
உயர் திணை யாயின் நம்	191	ஏழென் கிளவி	389
உயர்திணைப் பெயரே	118	ஏழன் உருபிற்கு	202
உயிரிற்று சொல்முன்	108	ஏனவை புணரின்	382
உயிரீ ருகிய		ஏனவை வரினே	257
முன்னிலைக் கிளவி	152	ஏனை யெகினே	338
உயிரீ ருகிய உயர்திணைப்	154	ஏனை புளிப்பெயர்	246
உயிர் ஓள எஞ்சிய	69	ஏனை முன் வரினே	425
உயிர்முன் வரினும்	208, 395	ஏனை வகரம்	185
உயிர்மெய் அல்லன	60	ஏனை வகரம்	
உயிர்மெய் யீறும்	107	தொழிற்பெய	383
உயிரும் புள்ளியும்		ஐஅம் பல்லென	394
அளவும்	165	ஐ ஓடு கு இன்	114
„ குறிப்பினும்	482	ஐ ஓள என்னும்	42
உரிவரு காலே	241	ஐகார இறுதிப்	281
உருபியல் நிலையும்	295	ஐகார ஓளகாரம்	138
உருவினும் இசையினும்	40	ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம்	443
உரைப்பொருட் கிளவி	213	ஐந்தன் ஒற்றே	
ஊ என் ஒரு பெயர்	270	„ முந்தையது	454
ஊகார இறுதி	265	„ மெல்லெழுத்து	44
எ என வருமுயிர்	71	„ யகாரம்	468
எகர ஒகரத்து		யும் மூன்றும்	451
இயற்கையும்	16	யின் முன்னரும்	128
எகர ஒகரம்	273	ஒடுமரக் கிளவி	263
எகின்மர மாயின்	337	ஒவ்வும் அற்றே	72
எஞ்சிய வெல்லாம்	77	ஒழிந்ததன் நிலையும்	292
எட்டன் ஒற்றே	444	ஒடை இனமிகா	413

ஒற்றுநிலை திரியா	419	குற்றெழுத் திம்பரும்	268
ஒற்றுமிகு தகரமொடு	345	குற்றெழுத் தைந்தும்	44
ஒன்பான் இறுதி மரபே	470	குறியதன் இறுதிச்	236
ஒன்பான் இறுதி—		குறியதன் முன்னர்	38
மொழியே	469	குறியதன் முன்னரும்	227
ஒன்பான் ஒகரமிசைத்	445	குறுமையும் நெடுமையும்	50
ஒன்பான் முதனிலை	463	குறையென் கிளவி	167
ஒன்றுமுதலாக எட்டன்	434	குன்றிசை மொழிவயின்	41
ஒன்றுமுதலாகப் பத்து	200	கொடிமுன் வரினே	286
ஒன்றுமுதலாகியபத்தூர்	475	ங்ஞண நமன	25
ஒன்றுமுத லொன்பான்	438	சகரக் கிளவியும்	62
ஒகார இறுதி ஏகார	290	சகார ஞகாரம்	90
ஒகார இறுதிக்கு	181	சாரென் கிளவி	365
ஒரள பாகும்	57	சார்ந்துவரி னல்லது	101
ஒரெழுத் தொருமொழி	45	சாவ வென்னும்	210
ஒளவென வருஉம்	153	சிறப்பொடு வருவழி	350
ஒளகார இறுதி	296	சுட்டி னியற்கை	239
ஒளகார இறுவாப்	8	சுட்டின் முன்னரும்	206
சகார ங்காரம்	89	சுட்டுச்சினை நீடிய	482
சசதப முதன்மொழி	449	சுட்டுமுதல் ஆகிய இகர	160
சசதப முதலிய	144	„ ஐயென்	178
கண்ணிமை நொடியென	217	„ வகரம்	379
சதந பம எனும்	61	„ இறுதி இயல்பு	258
கவலோ டியையின்	70	„ இறுதி-நிலையும்	264
காரமும் கரமும்	135	„ „	282
கிளந்த அல்ல	483	சுட்டுமுத லுகரம்	177
கிளைப்பெய ரெல்லாம்		சுட்டுமுதல் வகரம்	184
கிளைப்	339	சுட்டுமுதல் வயினும்	335
கிளைப்பெயர் எல்லாம்		செய்யா வென்னும்	223
கொளத்	308	செய்யுள் இறுதிப்	51
கீழென் கிளவி	396	செய்யுள் மருங்கின்	289
குமிழென் கிளவி	387	சேஎன் மரப்பெயர்	279
குயினென் கிளவி	336	ஞகாரை ஒற்றிய	291
குற்றிய லிகரம்	34	ஞணநம யரன	78
குற்றியலுகரக் கின்னே	168	ஞநஎன் புள்ளிக்கு	188
குற்றியலுகரத் திறுதி	196	ஞநம யவ்வெனும்	145
குற்றியலுகரம் முறைப்		ஞநமவ இயையினும்	298
பெயர்	67	ஞநமவ என்னும் புள்ளி	27
குற்றியலுகரமும்		டகார ணகாரம்	91
அற்றென	106	டறலள என்னும் புள்ளி	23

ணகார இறுதி	303	நீடவருதல் செய்யுளுள்	209
ணகாரை முன்னர்	52	நும்மென் இறுதியும்	163
ணனவென் புள்ளிமுன்	147	நும்மென் இறுதி	
ணளவென் புள்ளிமுன்	151	இயற்கை	188
தகரம் வரும்வழி	370	நும்மென் னொரு பெயர்	326
தம்மியல் கிளப்பின்	47	நுனிநா அணரி	95
தத்தம் திரிபே சிறிய	88	நாரு யிரமுன்	441
தமிழென் கிளவியும்	386	நாறார்ந்து வருஉம்	393
தாம்நாம் என்னும்	189	நாறென் கிளவி	472
தாயென் கிளவி	350	நாறுமுன் வரினும்	460
தாமென் கிளவி	385	நெட்டெழுத் திம்பர்	197
தான்யான் என்னும்	193	நெட்டெழுத் திம்பரும்	36
தான்யா னெனும் பெயர்	353	நெட்டெழுத் தேழே	43
தானும் பேனும்	352	நெடியதன்—இயல்பா	401
திங்கள் முன்வரின்	249	நெடியதன்—இயல்புமார்	371
திங்களும் நாளும்	287	நெடியதன் முன்னர்	161
திரிபுவேறு கிளப்பின்	433	நெல்லும் செல்லும்	372
தேற்ற எகரமுஞ்	274	படர்க்கைப் பெயரும்	321
தேனென் கிளவி	341	பத்தொற் றுக்கெட	435
தொடரல் இறுதி	215	பத்தென் கிளவி	391
தொழிற்பெய ரெல்லாந்		பதக்குமுன் வரினே	240
307, 328, 377, 402		பல்லிதழ் இயைய	98
நகர இறுதியும்	299	பல்கவை நுதலிய	175
நமவ என்னும்	450	பலரறி சொன்முன்	173
நாட்பெயர்க் கிளவி	332	பலவற் றிறுதி நீடு	214
நாயும் பலகையும்	375	பன்னீ ருயிரும்	59
நா விளிம்பு வீங்கி	96	பனியென வருஉம்	242
நாள்முன் தோன்றும்	248	பனியென் அளவும்	170
நான்க னொற்றே லகாரம்		பனியின் முன்னர்	285
453, 467		பனியின் அரையும்	284
நான்க னொற்றே றகா, ம்	442	பாமென் கிளவி	388
நான்கும் ஐந்தும்	462	பீரென் கிளவி	366
நிலாவென் கிளவி	229	புணரியல் நிலையிடைக்	35
நிறுத்த சொல்லும்	111	புள்ளி யில்லா எல்லா	17
நிறையு மளவும்	437	புள்ளி யிறுதியும்—	
நீஎன் ஒருபெயர்		சொல்லிய	203
உருபியல்	254	புள்ளி யிறுதியும்—	
நீஎன் ஒருபெயர் நெடு	180	வல்லெழுத்து	157
நீஎன் பெயரும்	251	புள்ளி யீற்றுமுன்	139
நீட்டம் வேண்டின்	6	புள்ளும் வள்ளும்	404

புளிமரக் கிளவிக்கு	246	மூன்ற நெற்றே வகாரம்	
பூவென் ஒருபெயர்	269	ஆகும்	466
பூல்வேல் என்று	376	மூன்ற நெற்றே வகாரம்	
பெண்டென் கிளவிக்கு	422	வருவழி	452
பெயரும் தொழிலும்	133	மூன்றன் ஒற்றே வந்தது	447
பெற்றம் ஆயின் முற்ற	280	மூன்றன் முதனிலை	457
பொன்னென் கிளவி	357	மூன்று தலையிட்ட	104
மஃகான் புள்ளிமுன்		மூன்றும் ஆறும்	441
—அத்தே	186	மூன்றும் நான்கும்	456
மஃகான் புள்ளிமுன்		மெய்நிலை சுட்டின்	30
—வவ்வும்	28	மெய்யின் அளவே	11
மக்க ளென்னும்	405	மெய்யின் இயக்கம்	46
மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு	219	மெய்யின் இயற்கை	15
மகர இறுதி	311	மெய்யின் வழியது	18
மகரத் தொடர்மொழி	82	மெய்யுயிர் நீங்கின்	140
மகன்வினை கிளப்பின்	360	மெய்யோ டியையினும்	10
மரப்பெயர்—அம்மே	416	மெல்லெழுத் தாறும்	100
மரப்பெயர்—		மெல்லெழுத்து	
மெல்லெழுத்து	218	அவ்வெழுத்து	381
மருவின் தொகுதி	112	„ இறுதியொடு	343
மழையென் கிளவி	288	„ ணகாரம்	398
மன்னும் சின்னும்	334	„ ணகாரம்	368
மாமரக் கிளவியும்	232	„ உறமும்	
மாறுகொள்—எண்ணும்	276	உளவே	361
மாறுகொள்—ஐயமும்	291	„ உளவே	
மின்னும் பின்னும்	346	செல்வழி	313
மீனென் கிளவி	340	மெல்லெழுத் தென்ப	20
முதலீரெண்ணி நெற்று	439	மெல்லெழுத்து மிகினும்	
முதலீ ரெண்ணின் முன்	455	.	324, 342
முதனிலை எண்ணின் முன்	478	மெல்லெழுத்து மிகுவழி	158
முதனிலை நீட்டினும்	465	மெல்லொற்று வவியா	417
முதலா ஏன தம்	66	மென்மையும்	
முரணென் தொழிற்		இடைமையும்	131
பெயர்	310	மொழிபடுத்	
முற்றிய லுகரமொடு	68	திசைப்பினும்	53
முன்னுயிர் வருமிடத்து	424	மொழிமுத லாகும்	148
முன்னென் கிளவி	356	யகர இறுதி	358
மூவள பிசைத்தல்	5	யகரம் வருவழி	411
மூன்ற நெற்றே நகாரம்	461	யரழ என்னும் புள்ளி	29
		யரழ என்னும் மூன்றும்	48

யவமுன் வரினே	267	வினையெஞ்சு கிளவியும்	205
யாவென் வினாவின்னு	179	வெயிலென் கிளவி	378
யாவென் வினாவும்	176	வெரிந் என் இறுதி	301
யாமரக் கிளவியும்	230	வேற்றுமை அல்வழி	
யாதென்—அன்னெடு	201	ஆய்தம்	380
யாதென்—உருபியல்	423	வேற்றுமை அல்வழி இஐ	159
யாவின மொழியே	429	வேற்றுமை யல்வழி எண்	309
ரகார இறுதி	363	வேற்றுமை யல்வழிக்	
லகார இறுதி	367	குறுகலும்	354
லனவென் யிறுதிமுன்	487	வேற்றுமையாயின்—	
லனவென்—முன்னர்	150	இரண்டும்	330
வஃகான் மெய்கெட	123	வேற்றுமையாயின்—	
வகரக் கிளவி	81	எகிடு	247
வகாரம் மிசையும்	331	வேற்றுமைக் கண்ணும்	
வண்டும் பெண்டும்	421	அதன் 217, 226, 253,	
வரன்முறை மூன்றும்	137	260, 267, 277	
வல்லென் கிளவி	374	வேற்றுமைக் கண்ணும்--	
வல்லெழுத்து இயற்கை	216	ஒகாரம்	293
வல்லெழுத் தென்ப	19	வேற்றுமைக் கண்ணும்	
வல்லெழுத்து—இல்லை	231	வலலெழுத்து	149
வல்லெழுத்து ஒல்வழி	247	வேற்றுமைக்கு உக்கெட	300
வல்லெழுத்து முதலிய	115	வேற்றுமை குறித்த	113
வல்லொற்று—மிகுமே	427	வேற்றுமை வழிய	117
வல்லொற்று—வருவழி	410	ழகர உகரம் நீட்டன்	262
வளியென வருஉம்	243	ழகார இறுதி	384
வன்னெடர் மொழியும்	415	ளகார இறுதி	397
வாழிய வென்னும்	212	னஃகான் றஃகான்	124
விசைமரக் கிளவியும்	283	னகார இறுவாய்ப்	9
விண்ணென வருஉம்	316	னகார இறுதி	
வினையெஞ்சு கிளவிக்கும்	256	வல்லெழுத்து	333
		னகாரை முன்னர்	52

சொல்லதிகாரம்

—பக்கங்கள்: 137-250—

[எண்—நூற்பாவின் எண்]

அ ஆ வ என—பலரறி	9	அவற்றுள் அமுங்கல்	350
அ ஆ வ—பலவற்று	216	„ அன் என் இறுதி	130
அ எனப் பிறத்தல்	109	„ இஈ ஆகும்	121
அச்சக் கிளவிக்கு	100	„ இகுமும் சின்னும்	275
அச்சம் பயமிலி	254	„ இயற்சொற்	
அசைநிலைக் கிளவி	271	„ றுமே	398
அடிமறிச் செய்தி	407	„ இரங்கல்	359
அடைசினே முதலென	26	„ ஈஎன் கிளவி	445
அண்மைச் சொல்லிற்கு	132	„ எழுவாய்	
அண்மைச் சொல்லே	127	„ வேற்றுமை	65
அத்தினை மருங்கின்	219	„ செய்குஎன்	
அதற்கு வினை	76	„ கிளவி	204
அதனின் இயறல்	75	„ செய்யும்	
அதிர்வும் விதிப்பும்	316	„ என்னும்	238
அது இது உதுஎன	167	„ அவற்றுள்	
அது என் வேற்றுமை	94	„ தடவென் கிளவி	321
அதுச்சொல் வேற்றுமை	213	„ தருசொல்	29
அந்தில் ஆங்க	267	„ நான்கே	175
அந்நாற் சொல்லும்	503	„ நிரனிறை	
அப்பொருள் கூறிற்	36	„ தானே	405
அம்ம என்னும்	253	„ நீயென் கிளவி	189
அம்ம கேட்பினும்	276	„ பன்மை	
அம்முக் கிளவியும்	231	„ யுரைக்கும்	209
அமர்தன் மேவல்	381	„ பிரிநிலை எச்சம்	421
அயல்நெடி தாயின்	145	„ பெயரெனப்	
அர் ஆர் ப என	206	„ படுபவை	160
அரியே ஐம்மை	356	„ முதனிலை	
அலமரல் தெருமரல்	310	„ மூன்றும்	230
அவ்வச் சொல்லிற்	295	„ முன்னிலைக் கிளவி	223
அவ்வழி அவன் இவன்	162	„ முன்னிலை	
அவ்வே இவ்வென	119	„ தன்மை	226
அவற்றின் வருஉம்	299		

அவற்றுள் யாதுஎன		அன்ன பிறவும் தொல்	
வருஉம்	32	நெறி	101
„ விறப்பே	348	ஆலோ வாகும்	195
„ வினேவேறு		ஆக்கக் கிளவி	22
படுஉம்	53	ஆக்கந் தானே	21
„ வேற்றுமைத்		ஆக வாகல் என்பது	280
தொகையே	413	ஆங்க உரையசை	277
அவற்றொடு வருவழி	235	ஆடுஉ அறிசொல்	2
அவைதாம்		ஆண்மை அடுத்த மகன்	163
„ அம் ஆம்		ஆண்மை சுட்டிய	181
எம் ஏம்	202	ஆண்மை திரிந்த	12
„ இஃஐஓ	120	ஆயென் கிளவியும்	212
„ உறுதல்		ஆரும் அருவும்	138
நனியென	299	ஆறன் மருங்கின்	98
„ தத்தம் கிளவி	429	ஆறுகுவதே 'அது' எனப்	79
„ தத்தங்		ஆன்என் இறுதி	132
குறிப்பின்	440	இசைத்தலும் உரிய	59
„ தத்தம் பொருள்		இசைநிறை அசைநிலை	411
வயின்	115	இசைப்படு பொருளே	423
„ புணரியல்	250	இசைப்பு இசை	309
„ பெண்மை	176	'இடை' எனப்படுப	246
„ பெயர்,		இடைச்சொல் எல்லாம்	455
ஐ, ஒடு, கு,	46	இடைச்சொற் கிளவியும்	159
„ முன் மொழி	419	இதனது இது இற்ற	110
„ முன்னும்பின்னும்	251	'இது செயல் வேண்டும்'	243
„ வழங்கியன்	113	இயற்கைப் பொருளை	19
அவையல் கிளவி	442	இயற்கையின்	
அளபெடைப் பெயரே		உடைமையின்	80
135, 141, 149		இயற்சொல் திரிசொல்	337
அளபெடை மிகுஉம்,	125	இயற்பெயர்க்	
அளவும் நிறையும்	116	கிளவியும்	38
அன், ஆன், அள், ஆள்,	205	இயற்பெயர்	
அன்மையின் இன்மையின்	214	சினைப்பெயர்	174
அன்ன பிறவும் அஃறிணை	170	யற்பெயர் முன்னர்	270
அன்ன பிறவும் உயர்திணை	166	யைபே புணர்ச்சி	308
அன்ன பிறவும் கிளந்த	396	ர், ஈர், மின், என	224
		ரட்டைக் கிளவி	48
		ரண்டன் மருங்கின்	93
		இரண்டாகுவதே	
		'ஐ' யெனப்	71

இருதிணைச் சொற்கும்	172	உவமத் தொகையே	414
இருதிணைப் பிரிந்த	161	உளஎனப் பட்ட	152
இருதிணை மருங்கின்	10	எச்ச வும்மையும்	283
இரு பெயர், பல்பெயர்	417	எச்சம் சிறப்பே	255
இலம்பாடு ஒற்கம்	370	எஞ்சிய இரண்டின்	144
இறப்பின் நிகழ்வின்	427	எஞ்சிய கிளவி	225
இறப்பின் நிகழ்வின்	427	எஞ்சிய மூன்று	439
—என்று	200	எஞ்சு பொருட் கிளவி	284
இறப்பே எதிர்வே	247	எடுத்த மொழிஇனம்	60
இறுதியும் இடையும்	103	எண்ணே காரம்	288
இறைச்சிப் பொருள்வயின்	196	எண்ணுங் காலும்	47
இன்றில வுடைய	220	எதிர் மறுத்து	107
இன்ன பெயரே	193	எதிர்மறை எச்சம்	435
இனச்சுட் டில்லாப்	18	எப்பொருள் ஆயினும்	35
இனைத்து என அறிந்த	38	எய்யா மையே	342
ஈ, தா, கொடு எனக்	444	எல்லாச் சொல்லும்	155
ஈர் அளவு இசைக்கும்	281	எல்லாத் தொகையும்	420
ஈற்று நின்று இசைக்கும்	286	எல்லாம் என்னும்	186
ஈற்றுப் பெயர் முன்னர்	96	எல்லாரும் என்னும்	164
உகப்பே உயர்தல்	305	எல்லே இலக்கம்	269
உகரம் தானே	123	எவ்வயிற் பெயரும்	68
உசாவே சூழ்ச்சி	370	எவ்வயின் வினையும்	428
உணர்ச்சி வாயில்	393	எழுத்துப் பிரிந்து	395
உம்முந் தாகும்	292	எற்றென் கிளவி	263
உம்மை எச்சம்	436	எறுள் வலி ஆகும்	388
உம்மை எண்ணின்	291	'என்றென்' கிளவியும்	259
உம்மை எண்ணும்	287	என்று மெனவும்	294
உம்மை தொக்க	289	'என'வென் எச்சம்	438
உயர்திணை என்மனார்	1	ஏ பெற் றாகும்	304
'உயர்திணை' மருங்கின்	421	ஏயும் குறையும்	272
உயர்வே உயங்கல்	369	ஏழாகுவதே, 'கண்' எனப்	8
உரிச்சொற் கிளவி	297	ஏற்றம் நினைவும்	337
உரிச்சொல் மருங்கினும்	456	ஏனை இரண்டும்	30
உருவுட் காகும்	300	ஏனை உயிரே	124
உருபு என		ஏனை உருபும்	111
மொழியினும்	24	ஏனை எச்சம் வினை	232
உருபு தொடர்ந்து	102	ஏனைக் காலமும்	248
உரையிடத் தியலும்	458	ஏனைக் கிளவி	190
		ஏனைப் புள்ளி ஈறு	129

ஐந்தாகுவதே,		கவர்வு விருப்பு	362
‘இன்’ எனப்	77	கவலகத் திருமே	357
ஐயமும் கரிப்பும்	384	கழிவே யாக்கம்	252
ஐயும் கண்ணும்	105	கழுமென் கிளவி	351
ஐ வியப்பு ஆகும்	385	களளொடு சிவணும்	169
ஒப்பில் போலியும்	278	கறுப்பும் சிவப்பும்	372
ஒரு பெயர்ப்		கன்றலும் செலவும்	86
பொதுச் சொல்	49	காப்பின் ஒப்பின்	72
ஒருபொருள் இருசொல்	460	காலம் உலகம் உயிரே	57
ஒரு பொருள்		காலம் தாமே மூன்று	199
குறித்த வேறுசொல்	399	கிளந்த அல்ல வேறு. 117,	296
ஒருபொருள் குறித்த		கிளந்த இறுதி அஃறிணை	150
வேறு பெயர்க்	42	கு, ஐ, ஆன் என	108
ஒருமை எண்ணின்	44	குடிமை ஆண்மை	56
ஒருமை சுட்டிய எல்லாப்	183	குத்தொக வரூஉம்	99
ஒருமை சுட்டிய பெயர்		குருவும் கெழுவும்	301
நிலைக்	461	குறித்தோன் கூற்றம்	55
‘ஒருவர்’ என்னும்	191	குறிப்பினும் வினையினும்	201
ஒருவரைக் கூறும்	27	குறைச்சொற் கிளவி	453
ஒருவினை ஒடுச்சொல்	91	குறைத்தன ஆயினும்	454
ஒழியிசை எச்சம்	434	கூர்ப்பும் கழிவும்	314
ஒன்றன் படர்க்கை	217	கூறிய கிளவிப்	390
ஒன்றறி கிளவி	8	கூறிய முறையின்	69
ஒன்றறி சொல்லே	3	கெடவரல் பண்ணை	319
ஒன்றுவினை மருங்கின்	54	கேட்டை என்று	426
ஓம்படைக் கிளவிக்கு	97	கொடுவென் கிளவி	
ஓய்தல் ஆய்தல்	330	உயர்ந்தோன்	447
ஓவும் உவ்வும்	122	கொடுவென் கிளவி	
கடதற வென்னும்	203	படர்க்கை	448
‘கடியென்’ கிளவி	383	கொல்லே ஐயங்	268
கடிசொல் இல்லை	452	சாயல் மென்மை	325
கண்கால் புறம்	82	சிதைந்தன வரினும்	402
கண்டிர் என்று	425	சிறப்பின் ஆகிய	41
கண்ணும் தோளும்	61	சினைநிலைக் கிளவிக்கு	85
கதழ்வும் துணையும்	315	சீர்த்தி மிகுபுகழ்	312
கம்பலை, சும்மை, கலியே	349	சுட்டுமுதல் ஆகிய	40
கம நிறைந்து	355	சுட்டுமுதற் பெயரும்	148
கயவென் கிளவி	322	சுட்டுமுதற் பெயரே	142
கருமம் அல்லாச்	84	சுண்ணந்தானே	406
சுருவி தொகுதி	354	செந்தமிழ் சேர்ந்த	400

செப்பினும் வினாவினும்	16	தெரிநிலை உடைய	171
செப்பும் வினாவும்	14	தெரிபுவேறு நிலையலும்	157
செப்பே வழியினும்	15	தெவ்வுப்பகை ஆகும்	346
செய்தே நெச்சத்து	239	தெவுக் கொளல்	345
செய்து, செய்யு, செய்பு	228	தெளிவின் ஏயும்	261
‘செய்யா’ யென்னும்	450	தேற்றம் வினாவே	257
செய்யுள் மருங்கினும்	463	தொழிலில் கூறும்	133
செய்யப்படு பொருளைச்	246	தொழிற்பெயர் ஆயின்	139
செயற்கைப் பொருளை	20	நம்பும் மேவும்	329
செல்லல் இன்னல்	302	‘நளி’ என் கிளவி	323
செலவினும் வரவினும்	28	நன்றீற் றேயும்	282
செழுமை வளனும்	352	நன்று பெரிது ஆகும்	343
சேரே திரட்சி	363	நனவே களனும்	376
சொல்லென் எச்சம்	441	நான்காகுவதே ‘கு’ எனப்	75
சொல் எனப்படுப	158	நிகழூஉ நின்ற	173
செுமிர்தலும் பாய்தலும்	361	நிரனிறை சுண்ணம்	404
தகுதியும் வழக்கும்	500	நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்	165
தஞ்சக் கிளவி	266	நிலனும் பொருளும்	234
தடவும் கயவும்	320	நிறத்தரு உணர்த்தற்கும்	373
தமொறு தொழிற்		நின்றங்கு இசைத்தல்	58
பெயர்க்கு	95	‘நீயிர் நீ’ என	188
த, ந, நு, என	154	நும்மின் திரிபெயர்	143
த, ந, நு, எ, எனும்	410	நொசிவும் நுழைவும்	374
தத்தம் எச்சமொடு	237	பசப்புநிற னாகும்	307
தன்னுள் ளுறுத்த	187	படரே உள்ளல்	340
தன்மேல் செஞ்சொல்	437	பண்புகொள் பெயரும்	134, 140
தன்மைச் சொல்லே	43	பண்புதொக வருஉம்	418
தன்மை சுட்டலும்	25	பணையே பிழைத்தல்	339
தன்மை சுட்டின்	192	பயப்பே பயனும்	306
‘த’ வென் கிளவி	446	பரவும் பழிச்சும்	382
‘தாம்’ என் கிளவி	184	பல்ல பல சில	168
தாவே வலியும்	344	பல்லோர் படர்க்கை	227
‘தான்’ என் கிளவி	185	பலவயினனும் எண்ணுத்	51
‘தான்’ என் பெயரும்	137	பழுது பயன்	324
திணையொடு பழகிய	197	பன் முறையாலும்	233
தீர்தலும் தீர்த்தலும்	318	பன்மை சுட்டிய	182
துயலென் கிளவி	368	பன்மையும்—அஃறிணை	221
துவன்று நிறைவு	332	பன்மையும்—அந்நா	208
துளைத்தலும் சிலைத்தலும்	358	பன்மையும்—அம்மூ	218

பன்மையும்—என்ன	215	மகடூஉ மருங்கில்	194
பாலறி மரபின்	211	மதவே மடனும்	377
பால்மயக்கு உற்ற	23	மல்லல் வளனே	303
பிண்டப் பெயரும்	90	மழவும் குழவும்	311
பிணையும் பேணும்	338	மற்றென் கிளவி	262
பிரிநிலை வினாவே	256	மற்றைய தென்னும்	264
பிரிநிலை வினையே	430	மறைக்கும் காலே	443
பிறிது பிறிது ஏற்றலும்	104	மன்றவென் கிளவி	265
பின் முன் கால்	229	மன்றப் பொருளும்	34
புதிதுபடற் பொருட்டே	379	மாவென் கிளவி	273
புலம்பே தனிமை	331	மாதர் காதல்	328
புள்ளியும் உயிரும்	151	மாரைக் கிளவியும்	207
புனிதென் கிளவி	375	மாலே இயல்பே	313
பெண்மைச் சினைப்பெயர்	177	மிக்கதன் மருங்கின்	242
பெண்மை சுட்டிய		மிகுதியும் வ்னப்பும்	378
உயர்திணை	4	மியா, இசு, மோ, மதி	274
பெண்மை சுட்டிய		முதல் முன் ஐ வரின்	88
எல்லாப்	180	முதலில் கூறும் சினை	114
பெண்மை சுட்டிய		முதலும் சிணையும்	89
சினை முதற்	178	முதல் சினைக் கிளவிக்கு	87
பெண்மை முறைப்		முந்நிலைக் காலமும்	240
பெயர்	179	முரஞ்சல் முதிர்வே	333
பெயரெஞ்சு கிளவி	433	முழுதென் கிளவி	326
பெயரெஞ்சு கிளவியும்	236	முற்படக் கிளத்தல்	39
பெயர்நிலைக் கிளவி	70	முற்றிய வும்மைத்	285
பெயர்நிலைக் கிளவியின்	449	முறைப்பெயர்க் கிளவி	
பெயரின் ஆகிய	67	ஏயொடு	136
பெயரினும் தொழிலினும்	50	முறைப்பெயர்க்	
பேம் நாம் உரும்	365	கிளவி முறைப்	147
பையுளும் சிறுமையும்	341	முறைப்பெயர் மருங்கின்	126
பொருட்குத் திரிபு இல்லை	392	முன்னத்தின் உணரும்	459
பொருட்குப் பொருள்	391	முன்னிலை சுட்டிய	462
பொருண்மை சுட்டல்	66	முன்னிலை முன்னர்	451
பொருண்மை தெரிதலும்	156	முன்னிலை வியங்கோள்	222
பொருடெரி மருங்கின்	405	முனைவு குனிவு ஆகும்	386
பொருளொடு புணராச்	37	மூன்றனும் ஐந்தனும்	92
பொற்பே பொலிவு	335	மூன்றருவதே, 'ஒடு'	
		எனப்	73
		மெய்ப்பெறக் கிளந்த	389

மொழிப் பொருள்		விழைவின் தில்லை	260
காரணம்	394	விழைவே காலம்	253
மொழிமாற்றியற்கை	409	விளி எனப்படுப	118
யாஅர் என்னும்	210	விளிகொள்வதன் கண்	63
யா, கா, பிற, பிறக்கு	279	விறப்பம் உறப்பும்	347
யாணுக் கவின் ஆம்	381	வினாவும் செப்பே	497
யாதன் உருபில்	106	வினையெஞ்சு கிளவிக்கு	432
யாது எவன் என்னும்	31	வினையெஞ்சு கிளவியும்	457
ரஃகான் ஒற்றும்	7	'வினை' யெனப்படுவது	198
வடசொற் கிளவி	401	வினையின் தொகுதி	415
வண்ணத்தின் வடிவின்	416	வினையில் தோன்றும்	11
வண்ணம் வடிவே	78	வினையினும் பண்பினும்	146
வம்பு நிலை இன்மை	327	வினையே குறிப்பே	258
வய வலி யாகும்	366	வினையே செய்வது	112
வயாவென் கிளவி	371	வினையொடு நிலையினும்	294
வறிது சிறிது ஆகும்	336	வினைவேறு படுஉம்	53
வன்புற வருஉம்	244	வெம்மை வேண்டல்	332
வார்தல் போகல்	317	வெளிப்படு சொல்லே	298
வாராக் காலத்தும்	241	வேற்றுமைத் தொகையே	412
வாராக் காலத்தும்		வேற்றுமை தாமே	62
வினைச்சொல்	245	வேற்றுமைப் பொருளை	83
வாரா மரபின் வரச்	422	வேறுவினைப் பொதுச்	
வாளொளி யாகும்	367	சொல்	46
வியங்கோள் எண்ணு	45	வையே கூர்மை	387
வியவென் கிளவி	364	னஃகான் ஒற்றே ஆடுஉ	5
விரை சொல அடுக்கே	424	ளஃகான் ஒற்றே மகடுஉ	6
விழுமம் சீர்மையும்	353	ன, ர, ல, ள, என்னும்	128

பொருளதிகாரம்

—பக்கங்கள் : 251-438—

[எண்—நூற்பாவின் எண்]

அஃதன் நென்ப	387	அந்தமில் சிறப்பின்	239
அஃது ஒழித்து ஒன்றின்	398	அந்நிலை அறமுத	411
அகக் காழனவே மரம்	637	அந்நிலை வஞ்சி	339
அகத்திணை மருங்கின்	59	அம்பலும் அலரும்	137
அகப்பாட்டு வண்ணம்	525	அம்போ தரங்கம்	454
அகவல் என்பது	386	அமரர்கண் முடியும்	79
அகன்று பொருள்	511	அயலோர் ஆயினும்	41
அகைப்பு வண்ணம்	530	அருள் முந்துறுத்து	159
அங்கதப் பாட்டு	461	அல்குல் தைவரல்	259
அங்கதம் தானே	429	அல்லகுறிப் படுதலும்	131
அச்சமும் நானும்	96	அலரில் தோன்றும்	161
அசை கூன் ஆகும்	355	அவ்வியல்பு அல்லது	393
அசையும் சீரும்	319	அவ்வம் மாக்களும்	510
அடக்கியல் வாரம்	447	அவற்றுள்,	
அடி இறந்து வருதல்	342	„ ஒத்தாழிசைக்கலி	436
அடியுள்ளனவே	341	„ ஒதலும்	28
அடிதொறும் தளை	397	„ சூத்திரம்	471
அடி நிமிர் கிளவி	483	„ நடுவண் ஐந்திணை	2
அடியின் சிறப்பே	343	„ நூல் எனப்படுவது	468
அடியோர் பாங்கினும்	25	„ பாஅ வண்ணம்	515
அடுக்கிய தோற்றம்	309	„ பார்ப்பும் பிள்ளையும்	548
அடைநிலைக் கிளவி	440	„ மாத்திரை	311
அணங்கே, விலங்கே	252	அவனறி வாற்ற	145
அதுவேதானும்		அவன்குறிப் பறிதல்	157
„ இருநால்	67	அவன் சோர்வு	172
„ இரு வகைத்து	476	அவன் வரம்பு	118
„ ஒருநால்	469	அவைதாம், ஏய்ப்பு,	282
„ பிசியொடு	483	„ நூலினுன	467
அதுவே வண்ணம்	443	„ பாஅ வண்ணம்	514
அந்தணுளர்க்கு அரசு	627	அவையடக்கியலே	418
அந்தணுளர்க்கு உரியவும்	617	அவையும் உளவே	265

அளபெழின் அவையே	402	இடைநிலைப்பாட்டே	
அளபெடை அசைநிலை	325	—தரவகப்பட்ட	439
அளபெடை தலைப்பெய	394	இடை நிலைப்பாட்டே	
அளபெடை வண்ணம்	520	போக்கு	437
அளவடி மிகுதி	365	இடையும் வரையார்	385
அளவியல் வகையே	495	இதுநனி பயக்கும்	504
அளவும் சிந்தும்	364	இமையோர் தேளத்தும்	244
அறக்கழிவு உடையன	214	இயங்கு படை அரவம்	65
அறத்தொடு நிற்கும்	203	இயலசை ஈற்றுமுன்	324
அறு சீர் அடியே	370	இயலசை மயக்கம்	321
அறு வகைப்பட்ட	74	இயலசை முதலிரண்	314
அன்பு தலைப்பிரிந்த	177	இயற்சீர் இறுதிமுன்	327
அன்புறு தகுவன	227	இயற்சீர்ப் பாற்படுத்து	336
அன்ன, ஆங்கு, மான	283	இயற்சீர் வெள்ளடி	368
அன்ன என் கிளவி	284	இயைபு வண்ணம்	519
அன்ன பிறவும்	263	இரட்டைக் கிளவி	293
அன்னர் ஆயினும்	629	இரந்து குறையுற்ற	233
அன்ன வகையான்	126	இரலையும் கலையும்	590
அன்னை, என்னை	242	இரவுக் குறியே	129
ஆடுங் குதிரையும்	556	இருசீர் இடையிடின்	404
ஆங்கவை ஒரு பால்	256	இரு வகை உகரமொடு	313
ஆங்கனம் விரிப்பின்	358	இரு வகைக் குறி	105
ஆங்காங்கு ஒழுகும்	132	இரு வகைப் பிரிவும்	13
ஆசிரிய நடைத்தே	413	இலையே, முறியே	633
ஆசிரியப் பாட்டின்	459	இவ் இடத்து இம்	508
ஆசிரியம், வஞ்சி	410	இழுமென் மொழியான்	539
ஆசிரிய மருங்கினும்	373	இழிவே, இழவே,	249
ஆண்பால் எல்லாம்	595	இறப்பே, நிகழ்வே,	503
ஆய்பெருஞ் சிறப்பின்	122	இறுவாய் ஒப்பின்	401
ஆயர் வேட்டுவர்	23	இறைச்சி தானே	225
ஆயிரு தொடைக்கும்	399	இறைச்சியிற் பிறக்கும்	226
ஆவும் எருமையும்	564	இன் சீர் இயைய	338
ஆற்றது பண்பும்	168	இன்பத்தை வெறுத்தல்	266
ஆற்றலொடு புணர்ந்த	594	இன்பமும், இடும்பை	509
ஆறினது அருமையும்	134	இன்பமும் பொருளும்	89
இசை திரிந்து	198	இனி துறு கிளவியும்	301
இசைநிலை நிறைய	335	ஈர் அசை கொண்டு	320
இடித்துவரை	153	ஈற்றயல் அடியே	374
இடையிரு வகையோர்	621	உடம்பும் உயிரும்	200
இடைச்சுர மருங்கின்	495	உடனுறை உவமம்,	238

உண்டற்குரிய	210	எருத்தே, கொச்சகம்	455
உணர்ப்புவரை	154	எருதும் ஏறையும்	546
உய்த்துணர்வு இன்றி	505	எருமையும் மரையும்	560,
உயர்ந்ததன் மேற்றே	274		585, 607
உயர்ந்தோர்க் குரிய	33	எல்லா உயிர்க்கும்	219
உயர்ந்தோர் கிளவி	213	எல்லா வாயிலும்	176
உயர்ந்தோர் பொருள்	36	எழுசீர் அடியே	371
உயர்மொழிக் கிளவி		எழுசீர் இறுதி	381
உறழும்	234	எழுத்தளவு எஞ்சினும்	350
உயர்மொழிக் கிளவியும்	236	எழுத்து முதலா	388
உயிரில் எழுத்தும்	351	எழுத்தொடும் சொல்	481
உயிரினும் சிறந்தன்று	111	எழு நிலத்து எழுந்த	466
உயிரும் நானும்	198	எள்ளல், இளமை,	248
உரிப்பொருள் அல்லன	15	எள்ள, விழைய, புல்ல	285
உருட்டு வண்ணம்	533	எளித்தல், ஏத்தல்,	204
உரை யெடுத்ததன்முன்	645	எற்பாடு நெய்தல்	10
உவமைத் தன்மையும்	307	ஏந்தல் வண்ணம்	532
உவமப் பொருளின்	291	ஏமப் பேரூர்ச் சேரியும்	40
உவமப் பொருளை	292	ஏவல் மரபின்	25
உவமப் போலி ஐந்து	295	ஏழெழுத்து என்ப	345
உவமமும் பொருளும்	279	ஏற்புடைத்து என்ப	583
உழிஞை தானே	66	ஏறிய மடல் திறம்	54
உழைக்குறந்	169	ஏனை உவமம் தான்	502
உள்ளுறுத்து இதனெடு	51	ஏனை யொன்றே	442
உள்ளுறை உவமம்	49	ஏனைப் பிரிவும்	188
உள்ளுறை தெய்வம்	50	ஏனோர்க்கு எல்லாம்	300
உற்றுழியல்லது	205	ஏனோர் மருங்கினும்	24
உறுகண் ஒம்பல்	235	ஐவகை அடியும்	
உறுப்பறை	254	ஆசிரியக்கு	359
ஊரும், அயலும்	492	ஐவகை அடியும்	
ஊரும், பெயரும்	619	விரிக்கும்	357
ஊரொடு தோற்றமும்	83	ஒட்டகம் அவற்றெடு	562
எஞ்சியோர்க்கும்	45	ஒட்டகம் குதிரை	597
எண்ணரும் பாசறை	173	ஒண்டொடி மாதர்	494
எண்ணிடை ஒழிதல்	449	ஒத்த காட்சி உத்தி வகை	656
எண்ணு வண்ணம்	529	ஒத்த சூத்திரம்	644
எண் வகை இயல்நெறி	506	ஒத்தா ழிசைக் கலி	435
எத்தினை மருங்கினும்	38	ஒத்தா ழிசையும்	420
எதிர் மறுத்து உணரின்	655	ஒத்து மூன்று ஆகும்.	446
எந் நில மருங்கின்	21	ஒப்பும் உருவும்	243

ஒப்பொடு புணர்ந்த	478	கவரியும் கராமும் நிகர்	561
ஒரீஇக் கூறலும்	306	கழிவினும் நிகழ்வினும்	151
ஒரு சார் விலங்கும்	578	கற்பெனப் படுவது	140
ஒரு சிறை நெஞ்சமொடு	201	கற்பும் காமமும்	150
ஒருசீ ரிடையிட்டு	403	கற்புவிழிப் பட்டவள்	229
ஒருதலை உரிமை	221	களவல ராயினும்	113
ஒருநெறி இன்றி	473	களவும் கற்பும்	160
ஒருநெறிப் பட்டாங்கு	502	களவும் உரித்தால்	195
ஒருபாற் கிளவி	218	காஞ்சி தானே	76
ஒருபான் சிறுமை	453	காமக் கடப்பினுள்	158
ஒருபொருள்—		காமக் கூட்டம்	117
குத்திரத்தானும்	470	காமத் திணையில்	106
ஒருபொருள்		காமநிலை உரைத்தலும்	175
வெள்ளடி	456	காமப் பகுதி	81
ஒருபோகு இயற்கையும்	450	காமப் புணர்ச்சியும்	487
ஒரு உவண்ணம்	528	காமம் சாலா	53
ஒழிந்தோர் கிளவி	496	காமம் சான்ற	190
ஒழுக வண்ணம்	527	காமம் சொல்லா	107
ஒற்று அளபெடுப்பினும்	326	காரும் மாலையும்	6
ஒற்றெழுத்து இயற்றே	316	காயே. பழமே, தோலே	634
ஒற்றொடு புணர்ந்த	543	கிழக்கிடும் பொருளொடு	256
ஒன்றாத் தமரினும்	44	கிழவன் தன்னொடும்	493
ஒன்று அறிவதுவே	571	கிழவி சொல்லின்	297
ஒன்றே மற்றும்	477	கிழவி நிலையே	184
ஒன்றே வேறே	90	கிழவி முன்னர்த்	179
ஓதல். பகையே,	27	கிழவோட்கு உவமை	302
கட்டுரை வகையான்	428	கிழவோள் பிறள்குணம்	230
கடமையும் மரையும்	565	கிழவோற்கு ஆயின் இடம்	303
கடல்வாழ் சுறவும்	586	கிழவோற்கு ஆயின்,	
கடுப்ப ஏய்ப்ப, மருள்,	286	உரனொடு	299
கண்ணியும் தாரும்	624	கிழவோன் அறிய	115
கண்ணினும் செவியி	271	கிழவோன் விளையாட்டு	162
கணையும் வேலும்	71	கிளரியல் வகையின்	485
கரணத்தின் அமைந்து	144	குஞ்சரம் பெறுமே	563
கல்வி, தறுகண்	253	குட்டம் எருத்தடி	421
கலந்த பொழுதும்	18	குட்டியும் பறமும்	554
கலித்தனை அடிவயின்	333	குடையும், வானும்,	69
கலித்தனை மருங்கின்	332	குரங்கின் ஏற்றைக்	613
கலிவெண் பாட்டே	462	குரங்கும் முகவும்	566, 612
கலை' யென்காட் சி	591	குழவி மருங்கினும்	82

குழவியும் மகவும்	567	சுரமென மொழிதலும்	212
குற்றியலுகரமும்	318	சூத்திரத் துட்பொருள்	649
குறளடி முதலா	363	சூழ்தலும் உசாத்துணை	124
குறியெனப்படுவது	128	செம்பொருளாயின்	430
குறிஞ்சி, கூதிர்	7	செய்பொருள் அச்சமும்	228
குறித்தெதிர் மொழிதல்	181	செய்யுள் தாமே	432
குறிப்பே குறித்தது	94	செய்யுள் மருங்கின்	544
குறிலே நெடிலே	312	செய்யுள் மொழியால்	537
குறுஞ்சீர் வண்ணம்	522	செல்வம் புலனே	255
குறையுற உணர்தல்	125	செலவிடை அழுங்கல்	183
கூதிர், வேனில், என்று	75	செவியுறை தானே	419
கூழை விரித்தல்	258	செறியும், நிறையும்	206
கூற்றும் மாற்றமும்	458	சேவல் பெயர்க்கொடை	593
கேழற்கண்ணும்	580	சொல்எதிர் மொழிதல்	108
கைக்கிளை தானே	424	சொல்லப்பட்டன	651
கைக்கிளை முதலா ஏழ்	486	சொல்லிய கிளவி	152
கைக்கிளை முதலாப்		சொல்லிய தொடை	405
பெருந்திணை	1	சொல்லிய மரபின்	570
கொச்சக ஒருபோகு	451	சொல்லொடும்	507
கொச்சகம் அராகம்	426	சொற்சீ ரடியும்	427
கொடி நிலை, கந்தழி	85	ஞகார முதலா	541
கொடுப்போர் இன்றியும்	141	ஞாயிறு திங்கள்	501
கொடுப்போர் ஏத்திக்	87	தடுமாறு வரலும்	308
கொண்டு தலைக்கழிதலும்	17	தந்தையும் தன்னையும்	135
கொள்ளார் தேளம்	68	தம்முறு விழும்	231
கொற்றவள்ளை	86	தத்தம் மரபில்	288
கோடுவாழ் குரங்கும்	557	தரவின்றுகித்	452
கோழி கூகை	600	தரவும் போக்கும்	457
சித்திர வண்ணம்	523	தாவேதானும், நால்அடி	438
சிதலும் ஏறும்பும்	574	தரவேதானும்	445
சிதைவு இல என்ப	652	தலைமைக் குணச்சொலும்	620
சிதைவு எனப் படுபவை	654	தலைவரும் விழும்	42
சிறந்துழி ஐயம்	91	தவல் அருஞ் சிறப்பின்	296
சிறப்பே நலனே	275	தவழ்பவை தாமும்	549
சினனே பேதைமை	241	தற்புகழ் கிளவி	178
சின்மென் மொழியால்	536	தன்னுறு வேட்கை	116
சீரியன் மருங்கின்	362	தன்சீர் எழுத்தின்	353
சீர் கூன் ஆதல்	356	தன்சீர் வகையினும்	361
சீர் நிலை தானே	349	தன் பா அல்வழி	329
சுட்டிக் கூறு உவமம்	278	தன்வயிற் கரத்தலும்	202

தன்னும் அவனும்	39	நரியும் அற்றே	553, 611
தனிக் குறின் முதலசை	315	நலிபு வண்ணம்	524
தாஅ வண்ணம்	516	நாட்டம் இரண்டும்	93
தாய்அறி வறுதல்	136	நாடக வழக்கினும்	56
தாய்க்கும் உரித்தால்	196	நாயே, பன்றி, புலி	552
தாய்க்கும் வரையார்	114	நாவிரண்டு ஆகும்	246, 239
தாய்போற் கழறித்	171	நால் எழுத்து ஆதி ஆக	344
தாயத்தின் அடையா	217	நாற்சீர் கொண்டது	340
தாவில் நல்லிசை	88	நாற்றமும், தோற்றமும்	112
தானே சேறலும்	29	நிகழ்தகை மருங்கின்	224
தானே, யானே, குதிரை	72	நிகழ்ந்தது கூறி	47
திணை மயக்குறுதலும்	14	நிகழ்ந்தது நினைத்தற்கு	46
தும்பைதானே	70	நிலம்பிரி கொடுமை	270
துள்ளல் ஓசைகலி	388	நிரல்—நிறுத்து	396
துன்புறு பொழுதினும்	182	நிரை அவண் நிற்பின்	380
தூக்கியல் வகையே	392	நிரை முதல் வெண்சீர்	366
தூங்கல் ஓசை வஞ்சி	389	நிலம், தீ, நீர்	635
தூங்கல் வண்ணம்	531	நிலம் பெயர்ந்து	167
தெய்வம் அஞ்சல்	268	நிறைமொழி மாந்தர்	480
தெய்வம் உணவே	20	நீர் வாழ் சாதியும்	588
தெரிந்தனர் விரிப்பின்	407	நீர் வாழ் சாதியுள்	608
தெரிந்த மொழியால்	542	நுண்மையும், சுருக்கமும்	479
தெரிந்துடம்படுதல்	261	நூலே, கரகம்	615
தேரும் யானையும்	209	நெடுஞ்சீர் வண்ண	521
தொகுத்தல், விரித்தல்	643	நெடு வெண் பாட்டே	423
தொடைநிலை வகையே	408	நெடுவெண்பாடே	
தொல்லவை	166	முந் நான்கு	460
தொன்மைதானே	538	நெல்லும் புல்லும்	569
தோடே, மடலே, ஓலை	632	நேர் அவண் நிற்பின்	323
தோழி உள்ளுறுத்த	147	நேர் இன மணியை	472
தோழிக்கு ஆயின்	298	நேர் ஈற்று இயற்சீர்	379
தோழி, தாயே	191	நோயும் இன்பமும்	194
தோழிதானே செவிலி	123	பகற் புணர் களனே	130
தோழியின் முடியும்	119	படையியங்கு அரவம்	61
தோழியும் செவிலியும்	304	படையும் கொடியும்	616
நகையே அழுகை	247	பண்ணைத் தோன்றிய	245
நடுவுநிலைத் திணையே	11	பண்பிற் பெயர்ப்பினும்	100
நடுவண் ஐந்திணை	2	பத்து எழுத்து என்ப	346
நண்டும் தும்பியும்	575	பரத்தை மறுத்தல்	156
நந்தும் முள்ளும் ஈர்	573	பரத்தை, வாயில், என	499

பரத்தை வாயில் நால்	220	புள்ளும் உரிய	598
பரிசில், பாடாண்	618	புறக் காழனவே புல்	630
பரிபாடல்வே, தொகை	425	புறத்திணை மருங்கின்	58
பரிபாடல்வே, நால்-ஈரை	464	புறத்தோர் ஆங்கண்	174
பழிப்பு இல் குத்திரம்	647	புறநிலை வாயுறை	463
பறழ்எனப் படினும்	551	புறப்பாட்டு வண்ணம்	526
பன்றி புல்வாய்	584, 603	புறம் செயச். சிதைதல்	262
பனி யெதிர் பருவமும்	8	பூப்பின் புறப்பாடு	185
பன்னூறு வகையினும்	121	பெண்பாலான அப்பெயர்	601
பாங்கர் நிமித்தம்	101	பெண்ணும் ஆணும்	614
பாட்டி என்ப	610	பெண்ணும் பிணவும்	606
பாட்டிடைக் கலந்த	482	பெயரும் வினையும்	22
பாட்டு இடை வைத்த	475	பெருமையும் உரனும்	95
பாட்டு, உரை, நூலே	384	பெருமையும்—சிறப்பின்	281
பாடாண் பகுதி	78	பெருமையும்—	
பாணன், கூத்தன், விறலி	491	மெய்ப்பாடு	290
பார்ப்பார் அறிவர்	498	பெற்றம், எருமை, புலி	587
பார்ப்பான், பாங்கன்	490	பெற்றமும் எருமையும்	605
பாராட்டு எடுத்தல்	260	பெற்றகரும் பெரும்	148
பால்கெழு கிளவி	197	பேடையும், பெடையும்	547
பால் விரி மருங்கினைப்	412	பொய்யும் வழுவும்	143
பிடி என் பெண்பெயர்	596	பொருளென	211
‘பிணவல்’ எனினும்	604	பொருள் வயின்	35
பிள்ளை, குழவி, கன்றே	568	பொருளே யுலமம்	280
பிள்ளைப் பெயரும்	555	பொழிப்பும் ஒருவும்	395
பிறப்பே, குடிமை	269	பொழுது தலைவைத்த	232
பிறிதொடு படாது	294	பொழுதும் ஆறும்	
பின்பனி தானும்	12	உட்குவரத்	43
பின்முறை ஆகிய	170	பொழுதும் ஆறும்	
பின்னர் நான்கும்	103	காப்பும்	207
புகழொடும்	433	போக்கியல் வகையே	441
புகுமுகம் புரிதல்	257	போல, மறுப்ப, ஒப்ப	287
புணர்தல் பிரிதல்	16	மக்கள் தாமே ஆறு	577
புணர்ந்துடன்	146	மக்கள் நுதலிய	57
புதுமை, பெருமை	251	மகவும், பிள்ளையும்,	558
புல்லுதல் மயக்கும்	149	மங்கல மொழியும்,	240
புல்லும் மரனும் ஓர்	572	மண்டிலம் குட்டம்	422
புல்வாய், நல்வி	602	மயிலும் எழாலும்	589
புல்வாய், புலி, உழை	581	மரபு நிலை திரிதல்	636
புலத்தலும் ஊடலும்	155		

மரபு நிலை திரியா—		முந்நீர் வழக்கம்	37
உரைபடு	639	முயற்சிக் காலத்து	127
மரபு நிலை திரியா—		முற்றியலுகரமும்	
விரவும்	43	மொழி	317
மரபு நிலை திரியின்	637	முறைப்பெயர்	216
மரபே தானும்	385	முன்னிரை இறினும்	322
மருட்பா ஏனை இரு சார்	390	முன்னிலை யாக்கல்	98
மறங்கடைக் கூட்டிய	62	முன்னிலைப் புறமொழி	165
மறுதலைக் கடாஅ	650	முன்னைய நான்கும்	55
மறைந்த ஒழுக்கத்து	133	முன்னைய மூன்றும்	102
மறைந்தவற் காண்டல்	109	மூ-ஆறு எழுத்தே	348
மறை வெளிப்படுதலும்	488	மூ-ஐந்து எழுத்தே	347
மன்னர் பாங்கின்	32	மூங்கா, வெருகு	550
மனையோள் கிளவியும்	497	மூடும் கடமையும்	609
மனைவி உயர்வும்	223	மூப்பே, பிணியே	250
மனைவி தலைத்தாள்	163	மூன்றுறுப்பு அடக்கிய	474
மனைவி முன்னர்க்	164	மெல்லிசை வண்ணம்	518
மாட்டும் எச்சமும்	512	மெய்திரி வகையின்	623
மாத்திரை, எழுத்தியல்,	310	மெய்தொட்டுப்	
மாத்திரை முதலா	409	பயிறல்	99
மாயோன் மேய	5	மெய்பெயர் மருங்கின்	84
மாவும் புள்ளும்	576	மெய்பெறும் அவையே	489
மாற்றருங் கூற்றம்	77	மெய்பெறு மரபின்	406
மாற்றருஞ் சிறப்பின்	545	மோலோர் முறைமை	31
மிக்க பொருளினுள்	215	மோலோர் மூவர்க்கும்	142
முச்சீர் முயற்கையுள்	376	மேவிய சிறப்பின்	30
முச்சீரானும் வரும்	354	மேற்கிளந்தெடுத்த	646
முட்டுவயிற் கழறல்	267	மொழி எதிர்மொழிதல்	180
முடுகியல் வரையார்	372	மொழி கரந்து	431
முடுகு வண்ணம்	534	மொழியினும் பொருளி	400
முதல் எனப்படுவது		மோத்தையும் தகரும்	592
ஆயிரு	19	மோனை எதுகை	393
முதல் எனப்படுவது		யாடும் குதிரையும்	526
நிலம்	4	யாறும் குளனும்	189
முதல், கரு, உரிப்	3	யானையும், குதிரையும்	559
முதற்றொடை	448	வசையொடும்	434
முதல் வழி ஆயினும்	653	வஞ்சி அடியே	352
முதலும் கிணையும்	277	வஞ்சிச் சீர் என	328
முதலொடு புணர்ந்த	104	வஞ்சித் தூக்கே	377
முந்நாள் அல்லது	120	வஞ்சி தானே	64

வஞ்சி மருங்கின்	330	விராஅய தனையும்	367
வஞ்சி மருங்கினும்	334	விருந்தேதானும் புதுவது	540
வண்டே, இழையே	92	வில்லும், வேலும்,	628
வண்ணகம்தானே		வினே யுயிர் மெலிவு	264
தரவே,	444	வினே, பயன், மெய்	272
வண்ணம்தாமே அவை	535	வினையின் நீங்கி	640
வண்ணம்தானே நால்	513	வினேவயின் பிரிந்தோன்	192
வண்ணம் திரிந்து	199	வெண்சீர் ஈற்றசை	337
வருத்த மிகுதி	222	வெண்தனே விரவியும்	369
வரைவிடை வைத்த	110	வெண்பா இயலினும்	382
வல்லிசை வண்ணம்	517	வெண்பா உரிச்சீர்	331
வழக்கியல் மருங்கின்	80	வெண்பாட்டு ஈற்று அடி	378
வழக்கு எனப்படுவது	638	வெளிப்பட வரைதல்	138
வழி எனப்படுவது	641	வெளிப்படடை தானே	139
வழிபடு தெய்வம்	415	வெறியறி சிறப்பின்	63
வழியின் நெறியே	642	வேட்கை ஒருதலை	97
வாகைதானே பாலையது	73	வேட்கை மறுத்துக்	208
வாயில் உசாவே	500	வேண்டிய கல்வி	186
வாயிற் கிளவி	237	வேந்துறு தொழிலே	187
வாயுறை —		வேந்துவிடு தொழிலின்	626
அவையடக்கியலே	416	வேந்துவிடு முனைஞர்	60
வாயுறை—வயங்க	417	வேந்து வினே இயற்கை	34
வார் கோட்டு யானையும்	582	வேழக்கு உரித்தே	579
வாழ்த்தியல் வகையே	414	வேளாண் மாந்தர்க்கு	675
விட்டு அகல்வு இன்று	648	வேறுபட வந்த உவமத்	305
விரவியும் வருஉம்	273	வைகறை, விடியல்	9
விராஅய் வரினும்	360	வைசிகன் பெறுமே	622

